

~~CABINET~~

F. J. 1962 V 57

Pool 40

9572 Vol. 53

D 000055, Vol. 53

D 55 / 53

O P I S U L

documentelor din dosar

nr. ord.	Denumirea documentului	Continutul pe scurt al documentului	filă
1	ORDINUL 100 CABINET	CRITERII și PROCEDURA DE INTERNARE IN. C. M.	1-23
2	TABEL NOMINAL	PERSOANE PROPUSE PENTRU INTERNARE IN. C. M. IN RAZĂ ORDINULUI 8/20/1952 CABINET	24-31
3	REFERAT	REZULTATUL VERIFICĂRII A 3919 dosare C. M. de către o comisie.	32-
4	RAPORTUL 83/CABINET DIN 2.X.1952 AL DIR. REG CONSTANTA	SOLICITA RELATII PENTRU APLICAREA ORDINULUI 490/1952 CABINET	33-35
5	ORDINUL NR. 85/H12050 din 29.06.1952	MASURI PENTRU IMBUNATĂȚIREA MUNCII DE ANCHETA	36-39
6	INSTRUCTIUNI și INDRUMARI	VERIFICAREA SITUATIEI DETINUTILOR PREVENTIVI	40-49
7	DECRETUL 720/1956 și INSTRUCTIUNI DE APLICAREA DECRETULUI	PUNEREA IN LIBERTATE INAINTE DE TERMEN PE BAZA MUNCII PRESTATE-ACELOR CONdamnATI	50-139
8	INSTRUCTIUNILE D.G.M NR. 01000/2.IX.1952	PRIVIND INFINTAREA COLONILOR DE MUNCA	130-139
9	INSTRUCTIUNILE D.G.M NR. 01000 BIS	COMPLETEAZA INSTRUCTIUNILE NR. 01000 din 1.IX.1952	140-143
10	RAPORTUL - SERV. C" din 12.X.1954	PRIVIND FOSTII INTERNATI CARE SE MAI GASEAU IN PENITENCIARE CU SITUATIA NECLARA	144-149
11	REFERATUL - SERV. C" din 18.II.1955	MASURILE LUATE PENTRU CLARIFICAREA SITUATIEI UNOR INTERNATI CM	150-160
12	SITUATIE NUMERICA	DINAMICA ARESTARILOR EFECTUATE DE ORG DE SEC. IN ANII 1950-31.03.1958	161-164

13.	SITUATIE STATISTICA	PRIVIND NUMARUL PERSOANELOR IMPOTRIVA CARORA S-AU LUAT MASURI ADMINISTRATIVE.	165-168
14	SITUATIE STATISTICA	PRIVIND NUMARUL DE PERSOANE ARESTATE IN PERIOADA - August 1944 - 21. XII 1967.	169-170
15	SITUATII STATISTICE div 16 III 1968.	PRIVIND NUMARUL DE PERSOANE INCADRATE IN C.M. SI L.M. PE PROFESII, APARTENENTA POLITIIA SI REGIUNI.	171-176
16	DOCUMENTAR div 18 III 1968	PRIVIND MASURILE ADMINISTRATIVE LUATE DE M.A.I. ASUPRA UNOR PERSOANE.	177-230
<p style="text-align: right;">M. [Signature]</p>			

C ă t r e

Strict Intern

I.-

Republica noastră Populară înaintează cu pași tot mai mari pe drumul construirii socialismului. Aceasta este posibil datorită ajutorului neprețuit pe care îl primim din partea URSS în toate domeniile.

Partidul și Guvernul iau zi de zi hotărâri și măsuri pentru consolidarea și dezvoltarea regimului nostru de democrație populară, pentru îndeplinirea sarcinilor mari ce stau în fața poporului nostru, care construiește socialismul.

Intreg poporul, în frunte cu proletariatul condus de Partidul Muncitoresc Român, în alianță strânsă cu țărănimea muncitoare, muncește și luptă, cu multă hotărâre și abnegație, pentru progres și viață mai bună.

Privecenia strânsă cu Marea Țară a URSS și cu țările de democrație populară, înseamnă o contribuție însemnată la păstrarea păcii, înseamnă lovituri puternice date imperialismului și războiului.

Dușmanul de clasă din țara noastră, fabricanții și moșierii expropriați, bancherii și marii negustori, elementele deblocate și epurate din aparatul de Stat și chiaburii, slugi ale imperialismului, caută prin fel de fel de mijloace ca: svonuri alarmiste, injurii, manifestări rasiale și șovine, instigare, misticism religios, mergând până la acte de teroare, sabotaj, diversiune, să creieze agitație, să alarmeze populația, să îndene la nesupunere, să împiedice construirea socialismului.

Pentru a asigura desfășurarea muncii poporului nostru, pentru a împiedeca dușmanul de clasă să-și ducă activitatea de subminare a construirii socialismului, în urma Hotărârii Consiliului de Miniștri din 13 Ianuarie 1950, Prezidiul Marei Adunări Naționale a R.P.R. a emis Decretul Nr. 6 din 14 Ianuarie 1950, pentru înființarea unităților de muncă.

Acest Decret la art. 1 prevede că:

"Pentru reeducarea elementelor dușmănoase Republicii Populare Române și în vederea pregătirii și încadrării lor pentru viața socială în condițiunile democrației populare și construirii

socialismului, se înființează unități de muncă".

iar art.2 arată că pot fi trimiși în unitățile de muncă:

X "a) acei cari prin faptele sau manifestările lor, direct sau indirect, primejduesc sau încercă să primejduiască regimul de democrație populară, îngreunează sau încercă să îngreuneze construirea socialismului în Republica Populară Română, precum și acei cari, în acelaș mod, defăimează puterea de Stat sau organele sale, dacă aceste fapte nu constituiesc, sau nu pot constitui prin analogie, infracțiuni.

X b) condamnații pentru infracțiuni împotriva securității Republicii Populare Române, cari la expirarea executării pedepsei, nu se dovedesc a fi reeducați!

Durata reeducării în unitățile de muncă, va fi de 6 luni până la 2 ani, putând fi redusă sau prelungită, în raport cu rezultatele reeducării.

Pentru aceasta -în cadrul Ministerului Afacerilor Interne- se înființează Direcția Unităților de Muncă.

Direcției Generale a Securității Poporului îi revine sarcina de a depista și trimite în aceste unități, pe toți acei ce se încadrează în prevederile Decretului amintit.

In acest scop, dăm mai jos lămuririle și instrucțiunile necesare pentru Direcțiunile noastre Regionale, care vor trebui să se conformeze întocmai, pentru ducerea la îndeplinire a acestor sarcini, în cele mai bune condițiuni:

In dezvoltarea art.1 din Decret, precizăm care vor fi categoriile de cetățeni ce vor intra în obiectivele Securității cu propuneri de a fi trimiși unităților de muncă.

X 1.-Toți cei ce lansează sau răspândesc șovonuri alarmiste, tendențioase, dușmănoase; ascultă și difuzează propaganda deșantată a posturilor de radio imperialiste.

X 2.-Toți cei ce aduc injurii Partidului Muncitoresc Român, conducătorilor săi, Guvernului, Uniunii Sovietice și conducătorilor săi și țărilor de democrație populară.

X 3.-Toți acei cetățeni români cari întrețin legături de prietenie cu legațiile imperialiste, cari au frecventat sau frecventează bibliotecile, concertele și în general manifestările propagandistice ale legațiilor imperialiste, precum și toți cei ce sunt în relații cu familiile funcționarilor ambasadelor imperialiste.

3

4. - Toți cei ce ațâță la manifestări rasiale și șovine.

5. - Instigatorii la nesupunere sau neexecutare -cei ce duc acțiuni dușmănoase, atât la sat cât și la oraș- în contra măsurilor guvernului, în special cu privire la:

- Colectivizări, colectări, planuri de cultură, comasări,

etc.
sau:

- Elementele cu un trecut reacționar cunoscut, sau fâști exploataatori, cari ocupă încă în producție posturi de răspundere și cari dovedesc continuu, prin atitudinea lor, delăsare gravă -nejustificată prin incapacitatea lor profesională- atitudine care atrage după sine defecțiuni vizibile sau frânarea producției.

6. - Toți acei cari sub masca religioasă, fac prozelitism (diferite religii și secte). Adică speculează sentimentele religioase ale cetățenilor, pentru a-i determina la atitudini ostile dușmănoase regimului (minuni, prelegeri cu dedesubtări dușmănoase, șovine, etc.).

7. - Acei ce, prin corespondență internă sau internațională, iau atitudine dușmănoasă, transmit știri tendențioase, alarmiste, dușmănoase, reacționare, instigă.

- În acțiunea de depistare a categoriilor de infractori enumerate la pct.1-7, se va acorda o atenție deosebită:

- elementelor capitaliste dela țară (foștii moșieri, chiaburii, cărciumarii, etc), militarilor deblocați, foștilor funcționari epurați, capitaliștilor expropriați, foștilor membri ai partidelor reacționare dizolvate.

▼ în ceea ce privește clerul, se va avea în vedere că atunci când autorii infracțiunilor enumerate sunt preoți ortodoxi, să se dea o atenție specială întocmirii dosarelor cu probe suficiente și să se umble cu tact și prudență.

Directorii Regionali vor trebui să aibă grijă și să instruiască temeinic organele în subordine, ca această acțiune să nu ducă la superficialitate în munca noastră, la neadâncirea problemelor de Securitate.

Trebuie să fie clar că, în general în unitățile de muncă trimitem pe cei ce nu se pot încadra în texte de legi, sau acci

cari încadrându-se în categoriile enumerate mai sus, se apreciază în acest sens.

Directorii Regionali trebuie să fie atenți pentru o crier-tare justă la fiecare caz în parte.

Există deci pericolul ca tovarășii să ducă în mod comod și superficial unele acțiuni informative (să nu le adâncească pe linie informativă), unele anchete și cazuri care intră în obiectivele Securității, încadrându-le și trimițând în unități de muncă, atunci când de fapt aceste cazuri ar avea un caracter mult mai grav (trimiterea în unități de muncă necesitând mai puține forme).

Se atrage deasemeni atenția asupra posibilităților de abuzuri, în sensul:

- de a propune trimiterea în unități de muncă nejustificat, apreciat cu ușurință pe bază de informații neresale, rău intenționate sau chiar interesate.

Trebuie urmărit cu multă grijă ca să găsim pe autorii reali ai infracțiunilor enumerate mai sus; să nu ne limităm numai la victimele lor (în special să fiți atenți acolo unde infractorul este muncitor sau țaran sărac).

Menționăm în mod special că legionarii și cei ce au făcut parte din organizațiile subversive, nu se încadrează în măsurile prevăzute în prezenta circulară.

În mod practic se va proceda în felul următor:

1.-Direcțiunile Regionale vor face propuneri Direcțiunii Generale a Securității Poporului, pentru arestarea și trimiterea în unități de muncă, a celor ce se încadrează în prevederile prezentei circulări.

Nici o arestare nu se va face fără aprobarea prealabilă a Direcțiunii Generale, în afară de cazuri excepționale și de flagrant delict.

2.-Propunerile vor fi trimise Direcțiunii Generale, cu mențiunea D.l.-U.M., în felul următor:

Indivizilor pentru cari se propune trimiterea în unități de muncă, li se vor face dosare individuale, cu tot materialul informativ în dublu exemplar.

Se va întocmi deasemeni o fișă specială individuală, în trei exemplare, (fișele vor fi trimise de către DGSP).

Un exemplar din dosarul individual, împreună cu o fișe, va fi trimis la DGSP (fișa va fi completată conform instrucțiunilor scrise pe ea).

Al doilea exemplar al dosarului rămâne la Direcțiunea Regională, iar celelate două fișe vor însoți pe arestat până la centrul de triere al unităților de muncă, unde urmează a fi predate.

Odată cu trimiterea dosarului și a fișei la DGSP, se vor trimite și propunerile pentru timpul de deținere a individului în unitatea de muncă (între 6 luni și 2 ani, după gravitatea infracțiunii).

Direcțiunile Regionale vor trece la arestare numai după ce a fost primită aprobarea DGSP, împreună cu indicațiunile necesare (când să se facă arestarea și unde să fie trimis arestatul).

Până atunci, cei propuși vor fi ținuți în supraveghere pe linie informativă.

Direcțiunile Regionale vor porni imediat la îndeplinirea sarcinilor trasate prin prezenta circulară (intensificarea acțiunii informative, evidențe, întocmirea dosarelor, facerea și trimiterea propunerilor).

Prezenta circulară va fi prelucrată numai cu șefii Secțiilor din Direcțiunea Regională, șefii Serviciilor Județene și șefii Birourilor de Securitate.

Ceilalți tovarăși vor primi sarcini și lămuriri în măsura în care va fi necesar.

Directorii Regionali răspund pentru păstrarea coșpirativității în întreaga acțiune și de îndeplinirea întocmai a dispozițiilor date prin prezenta circulară.-

MINISTRU ADJUNCT

Pintilie Gh.
Pintilie Gh.

6

DIRECTIUNEA GENERALA A SECURITATII STATULUI
- C a b i n e t -

No.100-Cab.

27 Octombrie 1950

C ă t r e

Urmare ordinului 100 Cabinet

In legătură cu alineatul 6 din pag.4, care menționează că "legionarii și cei ce au făcut parte din organizațiile subversive", nu se încadrează în măsurile prezentei circulare, precizăm următoarele:

Prin "legionarii și cei ce au făcut parte din organizațiile subversive", trebuie înțeles: legionarii notorii, cari au avut munci de conducere și cari sunt în obiectivele noastre pe linia respectivă și nu foștii legionari în general, cari sunt pasivi din acest punct de vedere, dar azi se manifestă dușmănos. Aceștia din urmă se pot încadra în prevederile circularei 100 Cabinet.

In acelaș sens trebuie înțeleasă și propozițiunea "cei ce au făcut parte din organizațiile subversive".

Aceasta înseamnă că numai cei cari intră în obiectivele noastre nu pot fi încadrați. Dacă sumite elemente cari au făcut parte din astfel de organizații, sunt estăzi libere (și-au ispășit pedeapsa, nu au putut fi arestați, etc.), dar se manifestă dușmănos și intră în prevederile circularei, ei vor fi încadrați.

D.G.

MAIOR DE SECURITATE

Bogdan H.

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII STATULUI
- C a b i n e t -

No.100-Cab.

3 Aprilie 1950

C i t e r e

Republica noastră Populară înaintează cu pași tot mai mari pe drumul construirii socialismului. Aceasta este posibil datorită ajutorului neprețuit pe care îl primim din partea U.R.S.S. în toate domeniile.

Partidul și Guvernul iau și de acum hotărâri și măsuri pentru consolidarea și dezvoltarea regimului nostru de democrație populară, pentru îndeplinirea sarcinilor mari ce stau în fața poporului nostru, care construiește socialismul.

Întreg poporul, în frunte cu proletariatul condus de Partidul Muncitorilor de Români, în alianță strânsă cu țărănimca muncitoare, munceste și luptă, cu multă hărțuire și abnegație, pentru progres și viață mai bună.

Frățeria strânsă cu Marea Tară a U.R.S.S. și cu țările de democrație populară, înseamnă o contribuție însemnată la păstrarea păcii, înseamnă lovituri puternice date împotriva imperialiștilor ațâțători la război.

Dușmanul de clasă din țara noastră, fabricanții și moșierii expropriați, bancherii și marii negustori, elementele deblocate și epurate din aparatul de Stat și chiaburii, slugile imperialismului, caută prin fel de fel de mijloace ca: avionul alarmist, injurii, manifestări rasiale și șovine, instigări, misticism religios, mergând până la acte de teroare, sabotaj, diversione, să creioneze agitație, să alarmeze populația, să îndemne la neocupanță, să împiedice construirea socialismului.

Pentru a asigura desfășurarea muncii poporului nostru, pentru a împiedeca dușmanul de clasă să-și ducă activitatea de subminare a construirii socialismului, în urma Hotărârii Consiliului de Miniștri din

108
272

13 Ianuarie 1950, Prezidiul Mării Adunări Naționale a R.P.R. a emis decretul No.6 din 14 Ianuarie 1950, pentru înființarea unităților de muncă.

Accest decret, la art.1 prevede că:

"Pentru reeducarea elementelor dușmănoase Republicii Populare Române și în vederea pregătirii și încadrării lor pentru viața socială în condițiile democrației populare și construirii socialismului, se înființează unități de muncă",

iar art.2 arată că pot fi trimiși în unitățile de muncă:

" a) acei cari prin faptele sau manifestările lor, direct sau indirect, primejduiesc sau încearcă să primejduiască regimul de democrație populară, îngreunează sau încearcă să îngreuneze construirea socialismului în Republica Populară Română, precum și acei cari, în același mod, defăimază puterea de Stat sau organele sale, dacă aceste fapte nu constituiesc, sau nu pot constitui prin analogie, infracțiuni.

b) Condamnații pentru infracțiuni împotriva securității Republicii Populare Române, cari la expirarea executării pedepsei, nu s. dovedesc a fi reeducați".

Durata reeducării în unitățile de muncă, va fi de 6 luni până la 2 ani, putând fi redusă sau prelungită, în raport cu rezultatele reeducării.

Pentru aceasta - în cadrul Ministerului Afacerilor Interne - se înființează Direcția Unităților de Muncă.

Direcției Generale a Securității Statului îi revine sarcina de a depista și trimite în aceste unități, pe toți acei ce se încadrează în prevederile Decretului amintit.

În acest scop, să mai jos lămuririle și instrucțiunile necesare pentru Direcțiile Centrale din D.G.S.S., care vor trebui să se conformeze întocmai, pentru ducerea la îndeplinire a acestor sarcini, în cele mai bune condițiuni:

În dezvoltarea art.1 din Decret, precizăm

199
213

care vor fi categoriile de cetățeni ce vor intra în obiectivele Securității, cu propuneri de a fi trimiși unităților de muncă.

1.- Toți cei ce lansează sau răspândesc voci alarmiste, tendențioase, dușmănoase; ascultă și difuzează propaganda deșăntată a posturilor de radio imperialiste.

2.- Toți cei ce aduc injurii Partidului Muncitoresc Român, conducătorilor săi, Guvernului, Uniunii Sovietice și conducătorilor săi și țărilor de democrație populară.

3.- Toți acei cetățeni români cari întrețin legături de prietenie cu legațiile imperialiste, cari au frecventat sau frecventează bibliotecile, concertele și în general manifestările propagandistice ale legațiilor imperialiste, precum și toți cei ce sunt în relații cu familiile funcționarilor ambasadelor imperialiste.

4.- Toți cei ce ajută la manifestări rasiale și șovine.

5.- Instigatorii la nesupunere sau neexecutare a celor ce duc acțiuni dușmănoase, atât la sat cât și la oraș - în contra măsurilor guvernului, în special cu privire la:

- colectivizări, colectări, planuri de cultură, comasări, etc.,

sau:

- elementele cu un trecut reacționar cunoscut, sau foști exploatare, cari ocupă încă în producție posturi de răspundere și cari dovedesc contînui, prin atitudinea lor, delăsare gravă - nejustificată prin incapacitatea lor profesională - atitudine care atrage după sine defecțiuni vizibile sau frénarea producției.

6.- Toți acei cari sub masca religioasă, fac prozelitism (diferite religii și secte), adică speculează sentimentele religioase ale cetățenilor, pentru a-i determina la atitudini ostile, dușmănoase regimului (nîmîni, prelegeri cu idesubturi dușmănoase, șovine, etc.).

7.- Acei ce, prin corespondență internă sau internațională, iau atitudine dușmănoasă, transmit știri

tendentioase, alarmiste, dușmănoase, reacționare, instigă.

- În acțiunea de depistare a categoriilor de infractori enumerate la pct. 1-7, se va acorda o atenție deosebită:

- elementelor capitaliste de la țară (foștii moșieri, chieburii, cărciumarii, etc.), milita- rilor deblocați, foștilor funcționari epurați, capita- liștilor expropriați, foștilor membri ai partidelor reacționare dizolvate.

- în ceea ce privește clerul, se va avea în vedere ce stunci când autorii infracțiunilor enumerate sunt preoți ortodoksi, să se dea o atenție specială întocmirii dosarelor cu probe suficiente și să se umble cu tact și prudență.

Directorii din Centrala D.G.S.S., ca și directorii regionali vor trebui să aibă grijă și să instruiască temeinic organele în subordine, ca această acțiune să nu ducă la superficialitate în munca noastră, la neadâncirea problemelor de Securitate.

Trebuie să fie clar că, în general în unități- le de muncă trimitem pe cei ce nu se pot încadra în texte de legi, sau cei care încadrându-se în cate- goriile enumerate mai sus, se apreciază în acest sens.

Directorii trebuie să fie atenți pentru o orientare justă la fiecare caz în parte.

Există deci pericolul ca totuși să ducă în mod comod și superficial unele acțiuni informa- tive (să nu le adâncescă pe linie informativă), unele anchete și cazuri care intră în obiectivele Securității, încadrându-le și trimițând în unități de muncă, stunci când de fapt aceste cazuri ar avea un caracter mult mai greu (trimiterea în unități de muncă necesitând mai puține forme).

Se atrage de asemenea atenția asupra posibili- tăților de abuzuri, în sensul:

- de a propune trimiterea în unități de muncă nejustificat, apreciat cu ușurință pe bază de infor- mații nereale, rău intenționate sau chiar interesate.

Trebuie urmărit cu multă grijă ca să găsim pe autorii reali ai infracțiunilor enumerate mai sus; să nu ne limităm numai la victimele lor (în special să fiți atenți acolo unde infractorul este muncitor sau țărăn sărac).

Menționăm în mod special că legionarii și cei ce su făcut parte din organizațiile subversive, nu se încadrează în măsurile prevăzute în prezenta circulară.

În mod practic se va proceda în felul următor:

1.- Regiunile de Securitate vor face propuneri Direcțiunii Generale a Securității Statului, pentru arestarea și trimiterea în unități de muncă, a celor ce se încadrează în prevederile prezentei circulari.

Nicio arestare nu se va face fără aprobarea prealabilă a Direcțiunii Generale, în afară de cazuri excepționale și de flagrant delict.

2.- Propunerile vor fi trimise Direcțiunii Generale, cu mențiunea Cir. Inf., în felul următor:

Indivizilor pentru cari se propune trimiterea în unități de muncă, li se vor face dosare individuale, cu tot materialul informativ, în dublu exemplar.

Se va întocmi de asemenea o fișă specială individuală, în trei exemplare (fișele vor fi trimise de către D.G.S.S.).

Un exemplar din dosarul individual, împreună cu o fișă, va fi trimis la D.G.S.S. (fișa va fi completată conform instrucțiunilor scrise pe ea).

Al doilea exemplar al dosarului rămâne la Regiunea de Securitate, iar celelalte două fișe vor însoți pe arestat până la centrul de triere al unităților de muncă, unde urmează a fi preluate.

Odată cu trimiterea dosarului și a fișei la D.G.S.S., se vor trimite și propunerile pentru timpul de deținere a individului în unitatea de muncă (între 6 luni și 2 ani, după gravitatea infracțiunii).

Regiunile de Securitate vor trece la arestare numai după ce a fost primită aprobarea D.G.S.S., împreună cu indicațiunile necesare (când să se facă arestarea și unde să fie trimis arestatul).

Până atunci, cei propuși vor fi ținuți în supraveghere pe linie informativă.

Regiunile de Securitate vor porni imediat la îndeplinirea sarcinilor trasate prin prezenta circulară (intensificarea acțiunii informative, evidențe, întocmirea dosarelor, facerea și trimiterea propunerilor).

12
2/6

Prezenta circulară va fi prelucrată numai cu șefii Secțiilor din Regiunea de Securitate și cu șefii Raioanelor.

Ceilalți tevrăși vor primi sarcini și lămuriri în măsura în care va fi necesar.

Directorii Regiunilor de Securitate răspund pentru păstrarea confidențialității în întreaga acțiune și de îndeplinirea întocmai a dispozițiilor date prin prezenta circulară.

MINISTRU ADJUNCT

General Lt. de Securitate

Pintilie Gh.

DIRECTIUNEA GENERALA A SECURITATII STATULUI
- Cabinet -

Nr. 100 Cst.
23 Septembrie
1950

C ă t r e

Urmare ord. 100 Cab.

Constatându-se unele lipsuri la întocmirea dosarelor pentru încadrarea în U.M. a unor elemente duse la îndeplinire în special faptul că mai multe dosare au fost trimise incomplete și chiar fără dovezi de vinovăție, ceea ce a determinat de multe ori respingerea lor sau punerea în libertate a celor internați înainte de termen.

Incepând de la data primirii prezentului ordin, veți lua următoarele măsuri în legătură cu propunerile pentru internarea în U.M. :

① - Dosarele celor propuși pentru a fi reținuți și internați în unități de muncă, vor trebui să cuprindă - în mod obligatoriu - pe lângă materialul informativ, declarațiile martorilor și un referat cu propuneri de cercetare directă.

② - Dosarele astfel întocmite, trebuie văzute și semnate de către șeful unității care întocmește dosarul și apoi de tovarășul director de Regiune, după care vor fi trimise la DGSS.

③ - Se vor trimite la DGSS atât originalul, cât și copie dosarului, Direcția Regională urmând a primi înapoi originalul cu rezoluția D.G.S.S.

④ - Numai după primirea dosarului cu rezoluția D.G.S.S., se poate trece la reținere (dacă a fost aprobată).

După reținere, se vor lua declarații celor reținuți, completându-se astfel dosarele lor și se va face un nou referat pe baza întregului material, propunându-se termenul de internare.

Dosarele astfel completate, vor fi trimise din nou Direcțiunii Generale (numai într'un singur exemplar), care pe baza studierii lui, va da decizia de internare, comunicând-o în copie Direcțiunii Regionale.

⑤ - Nu este permisă arestarea nici unui cetățean pentru a fi trimis în U.M. înainte de îndeplinirea formalităților arătate mai sus.

6. - Intocmirea dosarelor, a referatelor și a părților verbale, se va face de către organele de anchetă ale Direcțiunii Regionale (S.5).

Tovii directori regionali sunt răspunzători de a duce la îndeplinire întocmai a prezentului ordin.

p. Ministru Adjunct al Afacerilor Interne

ss. Noelschi

No.100 Cab.
17 Mai 1950.

CONFIDENTIAL
PERSONAL

ORDIN CIRCULAR

Urmare ord.nostru No.100 Cab./950,vă facem cunoscut următoarele:

S'a constatat că pe tabelele cu propuneri pentru încadrare în U.M., înaintate de unele Direcțiuni Regionale de Securitate, apar persoane care la "apartenența politică" sunt trecute ca fiind membrii P.M.R.

Pentru aceștia se va raporta de urgență situația lor în sensul:

- dacă sunt și în prezent membrii de partid;
- dacă au fost verificați;
- dacă în cazurile de mai sus s'a căsut de acord - asupra lor - cu secretarul Comitetului Județean P.M.R.respectiv, în ce privește propunerea de încadrare.

Pe viitor, în cazuri de membrii P.M.R., vă rugăm a vă conforma întocmai dispozițiilor prevăzute în ord.100 Cab.din 30 Aprilie a.c., aliniatul ultim, specificându-se la rubrica "apartenența politică" situația clară a persoanei respective, conform celor 3 puncte arătate mai sus.

MAIOR DE SECURITATE

ss/Bogdan H.

No.100
30 Aprilie 1950

ORDIN CIRCULAR

Urmare la ordinul nostru circular No.100 Cab.,
facem următoarele precizări:

1.- Este posibil ca primind aprobarea pentru reținerea și trimiterea unui individ în Unitățile de Muncă - la perchezitia făcută se descoperă alte puncte de acuzare sau corpuri delictu (deținere ilegală de armament, material subversiv, etc.).

În aceste cazuri, individul nu va mai fi trimis în U.M. ci va fi reținut pentru continuarea cercetărilor și eventual la trimitere în Justiție, încunoscându-se însă imediat DGSP (D.1 - U.M.) despre aceasta.

2.- Înainte de încheierea dosarelor celor propuși pentru internare, aceștia vor fi căutați și la arhivele Dir. Regionale.

3.- Atragem din nou atenția că propunerile să fie făcute pe baza materialului informativ verificat. (Din studierea primelor dosare trimise, s'au găsit dosare cu 5-8 note informative, date de unul și același informator și neverificate).

De asemenea atragem atenția că atunci când sunt propuși pentru a fi internați membrii de Partid, aceasta se va face numai după ce a fost consultat și s'a căzut de acord cu Secretarul Județean de Partid.

MAJOR DE SECURITATE

ss/Bojdan H.

116
218

No.100
12 Aprilie 1953

ORDIN CIRCULAR

=====

Urmare ordinului No.100 Cab.cu privire la
intocmirea fișelor-dosare U.M.se mai dau următoarele
îndrumări:

Fișele vor fi completate la toate datele dela
punctele 1 și 2.

La punctul 3 (motivele internării), cele două
exemplare ce se vor trimite unității împreună cu
individul, vor fi completate numai în cazul că Dv.
director regional găsește că este necesar. În caz că
acest punct este completat, nu se va intra în amăn-
unte, ci motivul va fi arătat cât mai general.

Restul punctelor 4 - 10 nu vor fi completate
de unitățile noastre.

În ceea ce privește trimiterea fișelor(exem-
plarul 3) la D.G.S.P., aceasta se va face după reți-
neroa individului, atunci când suntem în posesia tu-
turor datelor și a fotografiei respectivului. Deci
la D.G.S.P. se trimite fișa-dosar atunci când tri-
mitem și celelalte două exemplare la unitate împre-
ună cu individul.

Dosarul întocmit la Direcțiunile Regionale,
care se trimite la D.G.S.P., conform ordinului 100,
va fi însoțit numai de o fișă simplă (din acelea ce
există în fișierul nostru).

MAIOR DE SECURITATE

ss, Bogdan H.

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII POPORULUI

- C a b i n e t -

No.100- Cab.
11 Aprilie 1950

ORDIN CIRCULAR

În cadrul executării ordinului nostru No.100 din 3 Aprilie 1950, vă comunicăm următoarele:

Fișele se vor completa pentru fiecare individ în 3 exemplare. Un exemplar se va înapoiă odată cu dosarul individului, iar celelalte două exemplare se vor trimite unității de muncă, odată cu individul în cauză.

Intrucât fișele sunt groase, ele nu vor putea fi scrise la mașină, ci vor fi completate de mână.

La Direcția Regională nu rămâne niciun exemplar din aceste fișe, ci se va întocmi fișa obișnuită individuală, care se va atașa copiei dosarului ce rămâne la Regională.

MAIOR DE SECURITATE

ss/ Bogdan H.

No.100-Cap.

Republica noastră Populară înaintează cu pași cât mai mari pe drumul construirii socialismului. Aceasta este posibil datorită ajutorului nepretuit pe care-l primim din partea URSS în toate domeniile.

Partidul și Guvernul iau zi de zi hotărâri și măsuri pentru consolidarea și dezvoltarea regimului nostru de democrație populară, pentru îndeplinirea sarcinilor mari ce stau în fața poporului nostru, care construiește socialismul.

Întreg poporul, în frunte cu proletariatul condus de Partidul Muncitoresc Român, în alianță strânsă cu țărănimea muncitoare, muncște și luptă, cu multă hotărâre și abnegație, pentru progres și viață mai bună.

Prietenia strânsă cu marea țară a U.R.S.S. și cu țările de democrație populară, înseamnă o contribuție însemnată la păstrarea păcii, înseamnă lovituri puternice date imperialiștilor ațâțători la război.

Dușmanul de clasă din țara noastră, fabricanții și moșierii expropriați, bancherii și marii negustori, elementele deblocate și epurate din aparatul de Stat și chiaburii, slugi ale imperialismului, cantă prin fel de fel de mijloace ca: avonuri alarmiste, injurii, manifestări rasiale și șovine, instigări, misticism religios, mergând până la acte de teroare, sabotaj, diversione, să creieze agitație, să alarmeze populația, să încendeze la răsunare, să împiedice construirea socialismului.

Pentru a asigura desfășurarea muncii poporului nostru, pentru a împiedeca dușmanul de clasă să-și ducă activitatea de subminare a construirii socialismului, în urma Hotărârii Consiliului de Miniștri din 13 Ianuarie 1950, Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R. a emis decretul No.6 din 14 Ianuarie 1950, pentru înființarea unităților de muncă.

Acest decret la art.1 prevede că:

"Pentru reeducarea elementelor dușmănoase Republicii Populare Române și în vederea pregătirii și încadrării lor pentru viața socială în condițiunile democrației populare și con-

struirii socialismului, se înfiinșează unități de muncă", iar art.2 arată că pot fi trimiși în unitățile de muncă:

" a) acei cari prin faptele sau manifestările lor, direct sau indirect, primejduesc sau încearcă să primejduiască regimul de democrație populară, îngreunează sau încearcă să îngreuneze construirea socialismului în Republica Populară Română, precum și acei cari, în acelaș mod, defăimează puterea de Stat sau organele sale, dacă aceste fapte nu constituiesc, sau nu pot constitui prin analogie, infracțiuni.

b) condamnații pentru infracțiuni împotriva securității Republicii Populare Române, cari la expirarea executării pedepsei, nu se dovedesc a fi reeducați".

Durata reeducării în unitățile de muncă, va fi de 6 luni până la 2 ani, putând fi redusă sau prelungită, în raport cu rezultatele reeducării.

Pentru aceasta - în cadrul Ministerului Afacerilor Interne - se înfiinșează Direcția Unităților de Muncă.

Direcției Generale a Securității Statului îi revine sarcina de a depista și trimite în aceste unități, pe toți acei ce se încadrează în prevederile decretului amintit.

În acest scop, dăm mai jos lămuririle și instrucțiunile necesare pentru Regiunile de Securitate, care vor trebui să se conformeze întocmai, pentru ducerea la îndeplinire a acestor sarcini, în cele mai bune condițiuni:

În dezvoltarea art.1 din decret, precizăm care vor fi categoriile de cetățeni ce vor intra în obiectivele Securității, cu propuneri de a fi trimiși unităților de muncă.

1.- Toți cei ce lansează sau răspândesc zvonuri alarmiste, tendențioase, dușmănoase; ascultă și difuzează propaganda degănjată a posturilor de radio imperialiste.

2.- Toți cei ce aduc injurii Partidului Muncitoresc Român, conducătorilor săi, Guvernului, Uniunii Sovietice și conducătorilor săi și țărilor de democrație populară.

3.- Toți acei cetățeni români care întrețin legături de prietenie cu legațiile imperialiste, cari au frecventat sau frecventează bibliotecile, concertele și în general manifestările propagandistice ale legațiilor imperialiste, precum și toți cei ce sunt în relații cu familiile funcționarilor ambasadelor imperialiste.

4.- Toți cei ce atâță la manifestări rasiale și șovine.

5.- Instigatorii la nesupunere sau nes executare - ~~cei~~ ^{cei} ce duc acțiuni dușmănoase, atât la sat cât și la oraș - în contra măsurilor Guvernului, în special cu privire la:

- colectivizări, colectări, planuri de cultură, comasări, etc.,
sau:

- elementele cu un trecut reacționar cunoscut, sau foști exploatare, cari ocupă încă în producție posturi de răspundere și cari dovedesc continuu, prin atitudinea lor, delăsare gravă - nejustificată prin incapacitatea lor profesională, atitudine care atrage după sine defecțiuni vizibile sau frânarea producției.

6.- Toți acei cari sub masca religioasă, fac prozelitism (diferite religii și secte), adică speculează sentimentele religioase ale cetățenilor, pentru a-i determina la atitudini ostile, dușmănoase regimului (minuni, prelegeri cu dedesubturi, dușmănoase, șovine, etc.).

7.- Acei ce, prin corespondență internă sau internațională iau atitudine dușmănoasă, transmit știri tendențioase, alarmiste, dușmănoase, reacționare, instigă.

- În acțiunea de depistare a ceteoriilor de infractori enumerate la pct.1-7, se va acorda o atenție deosebită:

- elementelor capitaliste dela țară (foști noșieri, chiaburii, cărciumarii, etc.), militarilor deblocați, foștilor funcționari epurați, capitaliștilor expropiați, foștilor membri ai partidelor reacționare dizolvate,

- în ceea ce privește clerul, se va avea în vedere ca atunci când autorii infracțiunilor enumerate sunt preoți ortodoxi, să se dea o atenție specială întocmirii dosarelor cu probe suficiente și să se umble cu tact și prudență.

Directorii Regiunilor vor trebui să aibă grijă și să instruiască temeinic organele în subordine, ca această acțiune să nu ducă la superficialitate în munca noastră, la neadâncirea problemelor de Securitate.

Trebuie să fie clar că, în general în unitățile de muncă trimitem pe cei ce nu se pot încadra în texte de legi, sau acei cari încadrându-se în ceteoriile enumerate mai sus, se apreciază în acest sens.

Directorii Regiunilor trebuie să fie atenți pentru o

orientare justă la fiecare caz în parte.

Există deci pericolul ca tovarășii să ducă în mod comod și superficial unele acțiuni informative (să nu le adâncească pe linie informativă) unele anchete și cazuri care intră în obiectivele Securității, încadrându-le și trimițând în unități de muncă atunci când de fapt aceste cazuri ar avea un caracter mult mai grav (trimiterea în unități de muncă, necesitând mai puține forme).

Se atrage deasemenea atenția asupra posibilităților de abuzuri în sensul:

- De a propune trimiterea în unități de muncă nejustificat, apreciat cu ușurință pe bază de informații necorecte, rău intenționate sau chiar interesate.

Trebuie urmărit cu multă grijă ca să găsim pe autorii reali ai infracțiunilor enumerate mai sus; să nu ne limităm numai la victimele lor (în special fiți atenți acolo unde infractorul este muncitor sau țaran sărac).

Menționăm în mod special că legionarii și cei ce au făcut parte din organizațiile subversive nu se încadrează în măsurile prevăzute în prezenta circulară.

Aceasta nu se referă decât la elementele fruntese legionare sau din organizații subversive, elemente ce intră în obiectivul nostru.

Celelalte elemente din aceste categorii adică elementele ce nu mai acționează efectiv pe linie legionară sau într'o organizație subversivă, dar care se manifestă totuși ostil față de regimul și realizările din țara noastră, pot fi încadrate în U.M. conform dispozițiilor în vigoare,

În mod practic se va proceda în felul următor:

1. Secțiile informative dela unitățile regionale stabilind sau fiind sesizate de activitatea ostilă a unui individ din cei menționați mai sus, trec la culegerea de material informativ asupra acestuia. Materialul cules va fi verificat pe mai multe linii și dacă este concludent pentruca cel în cauză să fie încadrat în U.M., din el se va constitui un dosar la care se vor adăuga și datele ce eventual se găsesc în arhivă asupra individului.

Dosarul, va fi trimis la D.G.S.S. Direcția Informativă pe linia căreia s'a lucrat la unitatea regională, însoțit de propunerea pentru reținerea individului în vederea încadrării în U.M.

Unitățile regionale nu au dreptul a efectua rețineri fără aprobarea Direcției Generale.

Individul al cărui dosar s'a trimis la DGSS, poate fi ținut în supraveghere informativă (dacă există pericolul ca individul să dispară).

După ce unitățile regionale au primit dela D.G.S.S. dosarul cu material informativ și aprobarea de a trece la reținerea celui în cauză, întreaga lucrare va fi predată la Secția 8-a, care va lua măsuri pentru reținere.

Odată cu reținerea se va proceda și la o percheziție domiciliară.

În cazul că atunci când se face percheziția se descoperă material compromițător asupra celui în cauză (se găsesc eventual materiale subversive, armament sau altele), individul nu va mai fi cercetat pentru încadrarea lui în U.M., ci se vor face cercetări și în legătură cu materialul găsit, pentruca să fie trimis în Justiție. Dacă cercetările au dus la concluzii de trimitere în Justiție, acest lucru va fi comunicat imediat la D.G.S.S., Direcția 8-a.

Când materialul găsit la percheziție nu este concludent pentru trimiterea în Justiție, atunci pe baza materialului informativ cules se vor continua cercetările pentru trimiterea individului în U.M.

Când cercetările vor fi terminate, se va completa dosarul-fișă al individului, în patru exemplare (un exemplar rămâne la unitatea regională), la fiecare dosar atașându-se și fotografia celui în cauză.

Complectarea dosarelor se va face numai la punctele 1 și 2. Punctul 3 nu va fi completat decât în cazuri excepționale și eventual la cerere. Chiar în cazul când trebuie completat și acest al treilea punct, nu se vor trece detaliat motivele ce au determinat internarea, ci cât mai pe scurt și general (exemplu, se va trece "activitate antidemocratică," sau "manifestări ostile față de R.P.R.," etc.)

Punctele 4 - 10 nu vor fi completate de unitatea de Securitate care întocmește și trimite dosarele.

Un exemplar al dosarului astfel completat, la care se vor atașa toate lucrările conținând rezultatul cercetărilor, adică declarațiile celui în cauză și a martorilor, din care să reiasă vinovăția acestuia (recunoașterea din partea lui a faptelor imputate), împreună cu dosarul informativ se vor trimite la DGSS. La dosar se va anexa un referat în

(23) ~~266~~

care se propune perioada de timp în care individul să fie ținut la unitatea de muncă, motivându-se și reținerea, așa cum a reieșit din munca informativă și din cercetări. Dosarul completat va rămâne la DGSS iar unitatea Regională de Securitate va primi copie după decizie pe baza căreia va proceda la trimiterea individului la centrul de triere.

Individul va fi trimis la centru de triere împreună cu două exemplare din dosarul - fișă (fără material informativ sau de cercetări).

Se menționează că atunci când este vorba de un fost sau actual membru PMR, este nevoie să nelesă atât din dosarul informativ, cât și din dosarul fișă trimis la DGSS, următoarele date:

- Dacă mai deține calitatea de membru PMR.
- Dacă a fost verificat.
- În cazul că este încă membru PMR, dacă și-a dat asentimentul pentru reținere și secretarul Regiunii sau Raionului PMR.

Prezentul ordin va fi prelucrat de către directori și cu șefii secțiilor interesate și cu șefii raioanelor.

Ceilalți tovarăși vor primi sarcini și lămuriri în măsura în care va fi necesar.

Directorii Regionali rămân responsabili pentru păstrarea conspirativității întregii acțiuni și de îndeplinirea întocmai a prezentului ordin.

MINISTRU ADJUNCT

General Lt. de Securitate

PINTILIE GH.

24/29

1. KATOEA TIBERIU

Născut la 26. Dec. 1907 în Arad de profesie electrician, căsătorit, fără copii, exclus PNR, fără avere, cu ultimul domiciliu în orașul Nou.

A fost încadrat în UR pe timp de 6 luni conf. Decis. No. 143/1952 pentru că a afirmat că "reforma bănească nu a fost făcută în favoarea muncitorilor ci din contră lovește direct în muncitori".

Deosebita, în întreprinderea "Flacăra Roșie" unde este șef al echipei de electricieni, a avut o atitudine ostilă față de unii muncitori pe care îi injura.

Pedeapsa expiră la 16 August 1953.

2. RUBIN MAXIMILIAN

Născut în 17 mai 1907 în com. Valeani, meșter mecanic, fost membru PCR din 1945, în prezent exclus, fără avere, necăsătorit, domiciliat în Arad.

A fost încadrat în UR conf. Decis. No. 143/1952 pe timp de 6 luni pentru lansare de știri cu privire la reforma bănească. A afirmat că "măgazinul se vor închide din nou, pentru inventariere, în vederea unor noi urzări de prețuri" iar "viața va fi iarăși scumpă și aprovizionarea prin întreprinderile de Stat insuficientă".

Pedeapsa expiră la 16 August 1953.

3. SAV NICOLAE

Născut în 1. XI. 1920 în Paulia Arad, plugar, posedă 4,40 h. teren, 0,10 h. vie și o semăntură, fără apartenență politică, căsătorit, are un copil, domiciliat în comuna natală.

A fost încadrat în UR conf. Decis. No. 282/1952 pe timp de 6 luni pentru manifestări ostile cu privire la reforma bănească.

A afirmat că "pe piațeau sunt produse țărănești, acestea fiind confiscate de miliție - acum după schimbarea banilor". A mai spus că "Guvernul vrea să distrugă țărani, cu măsurile pentru colectarea cîrnilor".

Pedeapsa expiră la 26.3.1953.

4. BUTCA IOAN

Născut în 11.8.1921 în com. Bereșin, Bihor, meșter, posedă 1 h. pământ, exclus PNR, căsătorit, are un băiat, domiciliat în Arad.

A fost încadrat în UR conf. Decis. No. 143/1952 pe timp de 6 luni pentru că a manifestat ostil față de reforma bănească. A spus că "banii pe care-i primesc muncitorii drept salariu, în lei noi, nu sunt suficienți pentru ca aceștia să poată trăii".

Pedeapsa expiră la 14.6.1953.

5. ICHIMOV TEODOR

Născut la 18.4.1913 în Botogani
olătarit, are 2 copii, plugar,
și birjar posedă 2 h. pământ, casă
și trăsură, fără apartenență poli-
tică, domiciliat în Botogani, str.
Bis. Lipovenască 3.

A fost încadrat în UM conf. Decia.
No. 131/1952 pe timp de 9 luni pen-
tru că a afirmat - referitor la
reforma bănească - : "hoții știu
cu sârguțenie lumea prin schimbul ba-
nilor" A adus injurii partidului.
Pedepșa expiră la 20.XI.1952.

6. ZAMPIR DICHISIE

Născut la 17.3.1924 în Durnești
Botogani, plugar, posedă 2 h. pân-
dant, exclus Fr. Plugariilor, are
2 copii, domiciliat în Durnești,
Botogani.

A fost încadrat în UM conf. Decia.
No. 131/1952 pe timp de 6 luni pen-
tru că, umblând cu plugușorul, de
anul nou, a înscris în urături in-
jurii contra Guvernului și Partii-
dului.
Cu privire la reforma bănească a
apuz că "comuniștii au dat o lovitu-
ră cu banii soseștia și nu va trece
mult și vom avea dolari".
Pedepșa expiră la 20.8.1952.

7. HECHITA GHEORGHE

Născut la 1 Martie 1899 în com.
Cocula, Botogani, plugar, posedă
4,33 h. pământ, fără apartenență
politică, are 2 copii, domiciliat
în satul Cocula, Botogani. A fost
plot. maj. sanitar.

A fost încadrat în UM conf. Decia.
No. 131/1952 pe timp de 12 luni
pentru că a spus că "în colhoș o
râu și că în curând va fi război".
Cu privire la reforma bănească a
afirmat că "comuniștii au nenorocit
o lume întregă cu schimbarea bani-
lor, sosești mizeră nofina bună".
Pedepșa expiră la 20.II.1953.

8. COSMA VASILE

Născut la 12.4.1902 în Onișori
Doj, olătarit, are 3 copii, posedă
6 jug. pământ, membru Fr. Plugari-
ilor, domiciliat în comuna natală.

A fost încadrat în UM în baza
Decia. No. 151/1952 pe timp de 12
luni pentru că a spus că "nu are că
dea carne la ruși și că banii sta-
bilizați sunt bani de război".
Pedepșa expiră la 25.II.1953.

9. TOPEA IROBACHE

Născut la 2.8.1924 în Colatsu
R. Sărat, plugar, posedă 4,31 h. pân-
dant arabil, are 3 băieți fără
apartenență politică, domiciliat
în com. natală.

A fost încadrat în UM în baza Dec.
No. 250/1950 pe timp de 6 luni pen-
tru lansare de șovenuri cu privire
la reforma bănească.
A lansat șovenul că se va face o
nouă stabilizare. A refuzat să
predea cota de carne la care a fost
impus.
Pedepșa expiră la 15.IX.1952.

26

10. GHIZESCU TIBERIU

Născut la 29.7.1924 în Sântana Arad, inginer, fără avere, fără apartenență politică, căsătorit, fără copii, domiciliat în Arad, str. Grigian 9.

A fost încadrat în UM în baza Decis. No. 143/1952 pe timp de 6 luni pentru lansare de zvonuri.

În ziua de 2 Febr. 1952 a lansat zvonul că magazinele vor fi închise pentru 3 zile.

A mai spus că "la sate țirani nu au voie să schimbe banii, decât capi de familie și nu fiecare oătășean".

-Că la sate se fac colectări, dar nu pentru muncitori"

-Că măsurile luate de partid nu sunt juste".

-Că "prețurile nu s'au redus ci din contra, la unele mărfuri s'au urcat"

-Că "salariile muncitorilor vor fi mășurate".

Prin discuțiile sale arătate mai cu opres din lucru 3 funcționari, pe care îi ținea de vorbă.

Pedeapsa expiră la 16 Aug. 1952.

15. KADAR ION EUDOVIC

Născut la 1 Mai 1908 în Coma Mureșului, Alba de Jos, monteur de colorifer, fără avere, fără apartenență politică, căsătorit, fără copii, domiciliat în București, str. Const. Moroiu 24.

A fost încadrat în UM conf. Decis.

No. 143/1952 pe timp de 2 luni pentru lansare de zvonuri alarmiste.

A afirmat că "laul nou nu are valoare iar pe piața mondială nu este căutat"

-Că "în curând se va face război iar comunistii vor fi ocoșiți ca și evreii pe timpul nenților".

-Că "petrolul și lemnele sunt trimise în URSS".

Pedeapsa expiră la 21. XI. 1952.

16. GHIZESCU TIBERIU

Născut la 17. II. 1880 în Brănești, București, căsătorit, are 5 copii, plugar, fost agent sanitar (veterinar) posedă 1 h. pământ și casă țucă, fără apartenență politică, domiciliat în com. Brănești, București.

A fost încadrat în UM în baza Decis. No. 190/1952 pe timp de 6 luni pentru lansare de zvonuri alarmiste.

A afirmat că "în Anglia s'au făcut alegeri, a venit la putere Churchill care va face război".

A lansat zvonul că "se va scumpi sare, găsel și chibriturile". Că "muncitorii dela CPE Grivița au încercat să facă grevă pentru că li s'au luat cartelele".

Pedeapsa expiră la 23. VIII. 1952.

./.

Handwritten initials and a red circle with 'VX' inside.

17. RICA IANANDI

Născut la 15. Apr. 1899 în com. Ghigeni, București, plugar, posedă 3 pog. jumătate, o casă, fost membru PNT Maniu, căsătorit, are 2 copii, domiciliat în com. Ghigeni, Crevedia.

A fost încadrat în UM pe timp de 6 luni, conf. Deciz. No. 143/1952, pentru manifestări ostile față de regimul actual.

A făcut protesturi la crearea G.A.C. îndemnând cetățenii să nu se însorie în GAC, a spus că "în colectiv se însorie toți lonegii care nu s'au umblit cu tinicheaua de gât".

S'a manifestat ostil față de reforma bănească.

Pedeapsa expiră la 22 Aug. 1952.

18. RADULESCU TOMA

Născut la 10 Oct. 1903 în București, electrician, căsătorit, are 2 copii, fără apartemență politică, fără avere, domiciliat în București, str. Popa Jan 3.

A fost încadrat în UM conf. Deciz. No. 232/1952 pe timp de 6 luni pentru lansare de avomuri alamaniste.

A afirmat că înainte, deși nu erau cartela, totuși se gisea de toate, iar azi nu se găsește nimic, pentru că rugii le oară pe toate.

El nu mai are cine să țină cu comunității, și armata s' a căturat de el.

- "Degeaba au crescut proiectii de muncitori că după stabilizare vor trăi mai bine, atât timp cât că comunității la putere, tot prost vor trăi, iar ziu prăbușirii comunităților este foarte aproape".

A spus cuvinte de insultă la adresa tov. Teohari Georgescu.

Pedeapsa expiră la 22.8.1952.

19. DOVASS EREMIO

Născut la 1 Mai 1916 în Rodna Veche, inginer constructor, căsătorit, are 2 copii, fără apartemență politică, fără avere, domiciliat în Oradea, str. Iosif Atila II.

A fost încadrat în UM conf. Deciz. No. 220/1952 pe timp de 6 luni, pentru lansare de avomuri în logatură cu reforma bănească.

A spus că "aceasta nu a fost făcută în interesul muncitorilor, că nu este bun și nu are nici un avantaj, deoarece atât salariile cât și prețurile au fost refuzate cu 1/20".

Pedeapsa expiră la 4. IV. 1952.

20. IUGAS PAVEL

Născut la 2 Febr. 1900 în satul Fenis, raionul Gurahonț, plugar are 3,00 h. pământ, 2 copii, în 1946 s'a însorit în PSEI apoi în Fr. Plugarilor, domiciliat în comuna natală.

A fost încadrat în UM conf. Deciz. No. 224/1952 pe timp de 6 luni pentru că a spus următoarele referitor la reforma bănească "cu banii noi nu se poate cumpăra nimic, iar cotele de carne sunt prea mari. A cântat la horă

"Deșteaptă-te român". A făcut agitație contra colectărilor de carne și a reformei bănești.

Pedeapsa expiră la 17.7.1952.

28
257

21. CURGA GHEORGHE

Născut la 25 Nov. 1922 în Românești, Botogani, președintele cooperativei din comună, posedă 2,83 h. pământ și o casă, membru PMR, domiciliat în comuna natală.

A fost reținut în cadrul ord. 8/20 la 15 Martie 1952 pentru lansare de șvonuri alarmiste.

Aflându-se la o nuntă, a povenit că la Constanța în port, s'a găsit un cosciug în care se afla o pușcă, o sabie și un plic pe care scria că pușca înseamnă război iar sabia vărsare de sânge.

A fost propus pentru a fi încadrat în UM pe timp de 12 luni.

22. SANDU MARTIAN

Născut la 18.II.1906 în com. Cristești, Cluj, căsătorit, are 3 copii, tinichigiu la Sovrom-tractor, fără avere, domiciliat în Satu Mare No. 1481.

A fost încadrat în UM conf. Decis. No. 226/1952 pe timp de 9 luni pentru manifestări ostile față de reforma bănească.

A afirmat că "pungașii țigă au estinat viața, o țucă costă 3 lei. Asta stabilizare?, s'a schimbat la chiburi sume mari de bani și nouă ne-a luat muncă pe luna Ianuarie".

Pedeapsa expiră la 26.XI.1952.

23. PATLAGICA VASILE

Născută la 7.Iunie 1916 în Doxvâți, Iași, membru PMR mecanic motoare, fără avere, are 2 copii, domiciliat în orașul Stalin, str. Învățătorilor 17.

A fost încadrat în UM conf. Decis.

No. 131/1952 pe timp de 8 luni pentru manifestări ostile față de reforma bănească. A afirmat că "aceasta nu a fost făcută în folosul muncitorilor iar prețurile nu au scăzut ci au fost transformate în raport cu 1/20".

Pedeapsa expiră la 31 Oct. 1952.

24. BENECKEI MARGARETA

Născută la 17.4.1906 în Sovata, Hureu, călugăriță franciscană, bucătăreasă, fără avere, domiciliată în Sovata.

A fost încadrată în UM conf. Decis.

No. 128/1952 pe timp de 6 luni pentru lansare de șvonuri alarmiste.

A lansat șvonul că, dela 8 Febr. 1952 cartelele de îmbrăcăminte nu vor mai fi valabile iar magazinele vor fi închise.

Pedeapsa expiră la 18 Aug. 1952.

25. BEZEDE PETRU

Născut la 12.Iunie 1901 în Starești, Botogani, factor rural PMR, are 3 copii, exclus PMR, posedă 1,50 h. pământ și o casă, domiciliat în com. Frumusețica, Iași.

A fost încadrat în UM conf. Decis. 234/1952 pe timp de 6 luni pentru următoarele motive :

A afirmat că "reforma bănească a sărit cit multă lume; că scopul ac stei reforme a fost de a atrage pe țărani în C.A.C."

Pedeapsa expiră la 14.IX.1952.

28

26. VLASIN ION

Născut la 20.II.1917 în com. Moisei, Rodna, cogar, posedă 1 h. pământ, are un copil, domiciliat în Viscoluș Sus, Rodna.

A fost încadrat în UM în baza Deciz. No. 220/1952 pe timp de 9 luni pentru că a afirmat următoarele :
"Că, de acum piața nu va mai merge pentru că se vor face G.A.C., iar alimentarea muncitorilor salariați se va face prin cooperatie, iar soțiile vor intra în mod obligatoriu în fabrici".
Pedepsa expiră la 19.XI.1952.

27. GUMA NICOLAE

Născut la 15 Martie 1918 în Ordași, Basarabia, fără avere exclus P.M.R., necăsătorit, domiciliat în Stalin, str. Carpaților 40. Este lăcătuș mecanic.

A fost încadrat în UM în baza Deciz. No. 270/1952 pe timp de 6 luni pentru manifestări ostile față de reforma bănească.
A afirmat că "Guvernul își bate joc de muncitori, cu această reformă"
Pedepsa expiră la 13.IX.1952.

28. SANDU IORDACHE

Născut la 6. Nov. 1908 în Cristești, Someș, posedă o casă și 700 mp. grădină, tinichigiu, are un copil, fără apartenență politică, domiciliat în Săcele, Turchoș.

A fost încadrat în UM în baza Deciz. No. 220/1952 pentru manifestări ostile cu privire la reforma bănească.
A afirmat că "această reformă a lovit în clasa muncitoare, muncitorii au rămas luna Februarie flămânzi"
Că "toată marfa furată de la producători este vândută cu un preț de sinus loș față de ultima inflație".
A spus tov. din atelier și lucrători :
că tot un leu vă dă la 200 lei, să jumoci să-i sătură, că nu se mai saturează de lucru; mâine o să ne taie și timpul de lucru ..."
Pedepsa expiră la 26 Oct. 1952.

29. CRETU ANTON

Născut la 18 Nov. 1913 în Gurba Arad, posedă 1/3 h. pământ, o casă fost legionar și pentru P.M.R. are doi copii, domiciliat în Măștiș Veche, Timișoara.

A fost încadrat în UM în baza Deciz. No. 176/1952 pe timp de 6 luni pentru manifestări ostile față de reforma bănească.
A spus că "nici banii noi nu sunt de lungă durată, deoarece nu sunt semnați și se vor schimba peste trei luni".
Pedepsa expiră la 15.8.1952.

30. SIMION ION sive Burghilea

Născut la 27.6.1926 în Galați sudor, fără avere, fără apartenență politică, domiciliat în Galați.

A fost încadrat în UM în baza Deciz. No. 128/1952 pe timp de 6 luni pentru că a instigat pe muncitori împotriva reformelor făcute de guvern

30 27

38. (continuare)

A spus, adresându-se muncitorilor :
"Fraților, până la 15.I.1952 banii ce
fi avem de primit ni se plătesc cu 1
leu nou pentru 200 lei vechi, iar dala
25 Ianuarie, cu 1 leu nou pentru 20 lei
înscă datoriile ni se rețin 1 leu pentru
20 lei vechi, așa înțeleg guvernul
să ne ajute pe noi muncitorii".
A mai spus că "reforma bănească nu a
fost făcută pentru muncitori ci tot
pentru acei care au bani," a injurat,
a spart geamurile cantinei unde era
comisia de schimb.
Pedapsa expiră la 18.8.1952.

51. GRISCU SAMSON

Născut la 9 Oct.1910 în Româ-
nești, Timișoara, plugar și ges-
tionar de măruri, în trecut
a fost membru în toate partidele
în prezent membru P.M.Plugarilor,
posedă 4 h.pământ arabil, domici-
liat în Românești, Lugoj.

A fost încadrat în UM în baza Decis.
No.176/1952 pe timp de 6 luni pentru
lansare de avonuri.
A spus că "cartelele de îmbrăcăminte se
anulează, îndemnând cetățenii să-și
cumpere tot, epuizând toate punctele"
Pedapsa expiră la 15.8.1952.

52. MURA ȘTEFAN

Născut la 17.5.1912 în Ciocăli-
teni, plugar, posedă 5 h.pământ
exclus P.M.P., fugit din Basarabia
în 1949, domiciliat în com.Carani
Timișoara.
Când a fugit din Basarabia a
fost colonizat cu 5 h.pământ.

A fost încadrat în UM în baza Decis.
No.176/1952 pe timp de 9 luni pentru
manifestări ostile față de reforma
bănească.
A spus că "înainte era mai bine, cu
banii ne schimbăți, acum sunt bani pu-
țini și toate mărfurile sunt scumpe.
Ref. la ota de carne a spus "să vină
cineva la el să-i ceară carne să-i dea
cu toporul în cap."
Pedapsa expiră la 15.XI.1952.

53. GRAFF CAROL

Născut la 29.Dec.1921 în Medias
mecanic de mașini de scris,
exclus P.M.P., fără avere, are doi
copii, domiciliat în Sft.Gheorghe.

A fost încadrat în UM în baza Decis.
No.228/1952 pe timp de 6 luni pentru
lansare de avonuri.
-i lansat avonul că "mărfurile se vor
scumpi cu 80% - ca în Ungaria".
Referitor la reforma bănească a spus că
nu s'a schimbat nimic, prețurile sunt
scoaleși iar salariile la fel"
Pedapsa expiră la 10.II.1952.

./.

21/28

34. GARCEA GHEORGHE

Născut la 17.5.1900 în Augustin
Racoș, plugar, posedă 2 $\frac{1}{2}$ ha. și o
casă, exclus PMR, fost membru PNT
domiciliat în com. Augustin, Reg.
Stalin.

A fost încadrat în UM în baza Decis.
No. 220/1952 pe timp de 8 luni pentru
manifestări ostile cu privire la re-
forma bănească.

A afirmat că "Guvernul, cu reforma
bănească a lovit în țărânișca dela
ante, ca accepția să fie obligați să
între în GAC. Că accepți bani nu vor
dura mult pentru că nu sunt iscași"
Pedepșa expiră la 27 Oct. 1952.

35. NAGY LUDOVIC

Născut la 25.11.1906 în com.
Estelnic, Tg. Săcuiesc, are 3 copii,
posedă 2,76 h. teren, casă, vite,
membru UPM, domiciliat în Valea
Scurtă, Tg. Săcuiesc.

A fost încadrat în UM în baza Decis.
No. 148/1952 pe timp de 6 luni pentru
manifestări ostile față de reforma
bănească.

A afirmat că "monedele de bani noi
nu sunt semnate de nimeni, ceea ce în-
seamnă că nu vor dura mult, iar în ca-
rând se va face o nouă preschimbară"
A mai spus că "în curând se va face
o nouă raionare, fiecare raion având
banii săi aparte care nu vor fi vala-
bili în alte raioane".
Pedepșa expiră la 24.8.1952.

36. ISTRATE IOAN

Născut la 24.8.1890 în în
com. Craena Storojinet, dulgher
fără apartenență politică,
fără avere, domiciliat în
com. Cătsa, Racoș, Stalin.

A fost încadrat în UM în baza Decis.
No. 220/1952, pe timp de 6 luni pentru
manifestări ostile față de reforma
bănească.

A afirmat că "grâul și porumbul s'au
scumpit, deoarece leul nou nu are va-
loare". - "peste puțin timp se va face
o nouă stabilizare. Reforma bănească a
lovit în clase muncitoare dela orage".
Pedepșa expiră la 27.8.1952.

37. OBAN IOSIF

Născut la 13.1.1894 în Apăța
Racoș, plugar, posedă 2 h. pământ
o casă și unele agricole,
în trecut nu a făcut politică
în prezent membru UPM, domiciliat
în com. Apăța, Racoș, - Reg. Stalin,

A fost încadrat în UM în baza Decis.
No. 220/1952 pe timp de 6 luni pentru
manifestări ostile față de reforma
bănească.

A spus că "aceasta a lovit în țărânișca
sărnică și mijlocă, iar conducătorii de
azi își bat joc de țărânișca mijlocă.
A mai spus că "gospodăriile colective
sărăcesc țărânișca" că "conducerea de azi
nu urmărește îmbunătățirea traiului
omninelor muncii, ci distrug și jefuesc
carenii"
Pedepșa expiră la 26.8.1952.

1632
210

R E P E R A T

Potrivit directivelor primite de la Tovarășul Ministru, Comisia a avut în vedere, în lucrările sale, numai internările în U.M. de muncitori, țărani săraci, țărani mijlocuși neînstăriți și tehnicieni.

? In general Comisia a constatat că internările sunt just făcute, faptele imputate au fost săvârșite și ele sunt dovedite.

Comisia a propus pentru eliberare acele cazuri, în care faptele aveau o mai mică gravitate, în care învinuirile erau mai puțin temeinic dovedite, în care făptușul, făcând parte din categoriile sociale de mai sus, aveau un trecut politic curat, sau aveau un nivel politic și cultural mai ridicat, considerând în cele mai multe cazuri propuse pentru eliberare, că pedeapsa făcută până în prezent este suficientă pentru îndreptarea infractorilor.

Dintr'un total de 2.676 dosare întocmite pe baza ordinului 20/1952, Comisia a cercetat 318 dosare ale indivizilor aparținând categoriilor sociale de mai sus, ce au comis infracțiuni constând în lansare de sunori în legătură cu reforma bănească, din care a propus 42 cazuri pentru eliberare, 6 cazuri pentru reducerea pedepsei în proporția pe care o va aprecia Tovarășul Ministru, iar 270 cazuri au fost propuse pentru menținerea internării în U.M. pe termenul fixat.

Comisia a mai cercetat 160 dosare (dintr'un total de 1.243 dosare U.M. Diverși) aparținând internaților din categoriile sociale de mai sus, care au comis diverse fapte. Din aceste cazuri Comisia a propus 6 cazuri pentru eliberare, iar 154 cazuri au fost propuse pentru menținerea internării în U.M. pe timpul fixat.

În totalul general de 3.919 cazuri, au fost examinate 478 dosare, din care au fost propuse pentru eliberare 48 de cazuri, iar pentru reducerea de pedeapsă 6 cazuri.

C. Rouel șef Sec.

Lucaș. Rouette

153
23
33

Nr.83/ Cabinet.
2 Octombrie 1952.-

U ș t r e

DIRECȚIA GENERALĂ A SECURITĂȚII STATULUI
= COMISIA U.M. =

Prin ordinul D.G.S.S. Nr.E-36 din 28 Septembrie 1952 care indică partidele și funcțiile ce se încadrează în ordinul 490 cabinet, se prevede între celelalte funcții că intră în prevederi ordinului și "președinții, vice președinții, casierii și secretarii comitetelor de plasă".-

Asupra acestui punct din ordin raportăm următoarele:

Din materialele originale deținute de aceasta Direcțiune din arhiva partidelor respective cât și din cercetările făcute cu elementele conducătoare am stabilit că "comitete de plasă" nu există numai la partidele: P.N.L., P.S.D.I. și U.A.N.C. (P.M.C).-

"Partidul Național Taraneasc" nu a folosit această formă ci acela a sectoarelor.-

Acest fapt rezultă din toate procesele verbale ale ședințelor comitetului județian al acestui partid ce le deținem în original, cât și din anchetarea conducătorilor. În cuprinsul proceselor verbale se arată numărul sectoarelor și raza lor.-

Procesul verbal al ședinței comitetului județian din 5 Iunie 1937, ședința în care s'a discutat această formă organizatorică arată: "Comitetul constată că împărțirea pe sectoare corespunde dispozițiilor statutare și necesității de organizare a partidului. Comitetul constată că numărul sectoarelor trebuie să rămână cel existent".-

Asupra numărului sectoarelor raportăm ca aceasta nu a fost întotdeauna același, raza sectorului fiind delimitată de influența ce o putea exercita în rândul locuitorilor de saful de sector, astfel schimbarea seilor de sectoare de obicei aducea modificări și în mărirea

24

sectoarelor.-

În susținerea celor de mai sus, arătăm că în Martie 1934 Comitetul Județian aproba împartirea teritoriului fostului Jud. Constanța în 14 sectoare, iar în Noiembrie 1944 reîmparte teritoriul în 18 sectoare.-

Ținând cont de împărțirea administrativă în 9 plasi, 1 sector avea ca raza teritorială aproximativ 1/2 din raza teritorială a unei plasi.-

* Aceste sectoare erau conduse de un șef de sector pentru membrii maturi ai partidului, 1 șef de sector pentru organizațiile de tineret, iar în perioada 1936-1938 când P.N.T. inspirat de ideologia legionară, organizează formațiunile paramilitare ale gărzilor țărănești, acestea erau conduse de către un șef de sector și gărzilor țărănești. Sectoarele de maturi Tineri și Gărzi Taranești nu au avut comitate, ci numai șefi de sectoare.-

Ținând cont de această împărțire specifică propunem a fi încadrați în prevederile ordinului 490 cabinet șefii de sectoare, maturi, șefii de sectoare tineret și comandanții de sectoare și gărzilor taranești.

Tot asupra formei organizatorice a Partidului Național Taranesc, raportăm că din actele originale găsite în arhiva acestui partid, rezultă că orașul Constanța în timpul regimului burghez fiind categorisit orașul municipiu, era împărțit în sectoare orașenești, numărul sectoarelor și raza acestora suferind schimbări în decursul timpului. Astfel în Septembrie 1944 numărul sectoarelor din orașul Constanța era fixat la 14, așa cum rezultă din procesul verbal al ședinței șefilor de sectoare încheiat la 6 Septembrie 1944. Fiecare sector conform actelor originale era condus de 1 președinte, 1 vice președinte, 1 secretar, 1 casier și 6 membrii.-

Această împărțire a orașului Constanța în 14 sectoare urma să fie modificată printr-o reîmpărțire în 8 sectoare, lucru ce nu a fost pus în practică.-

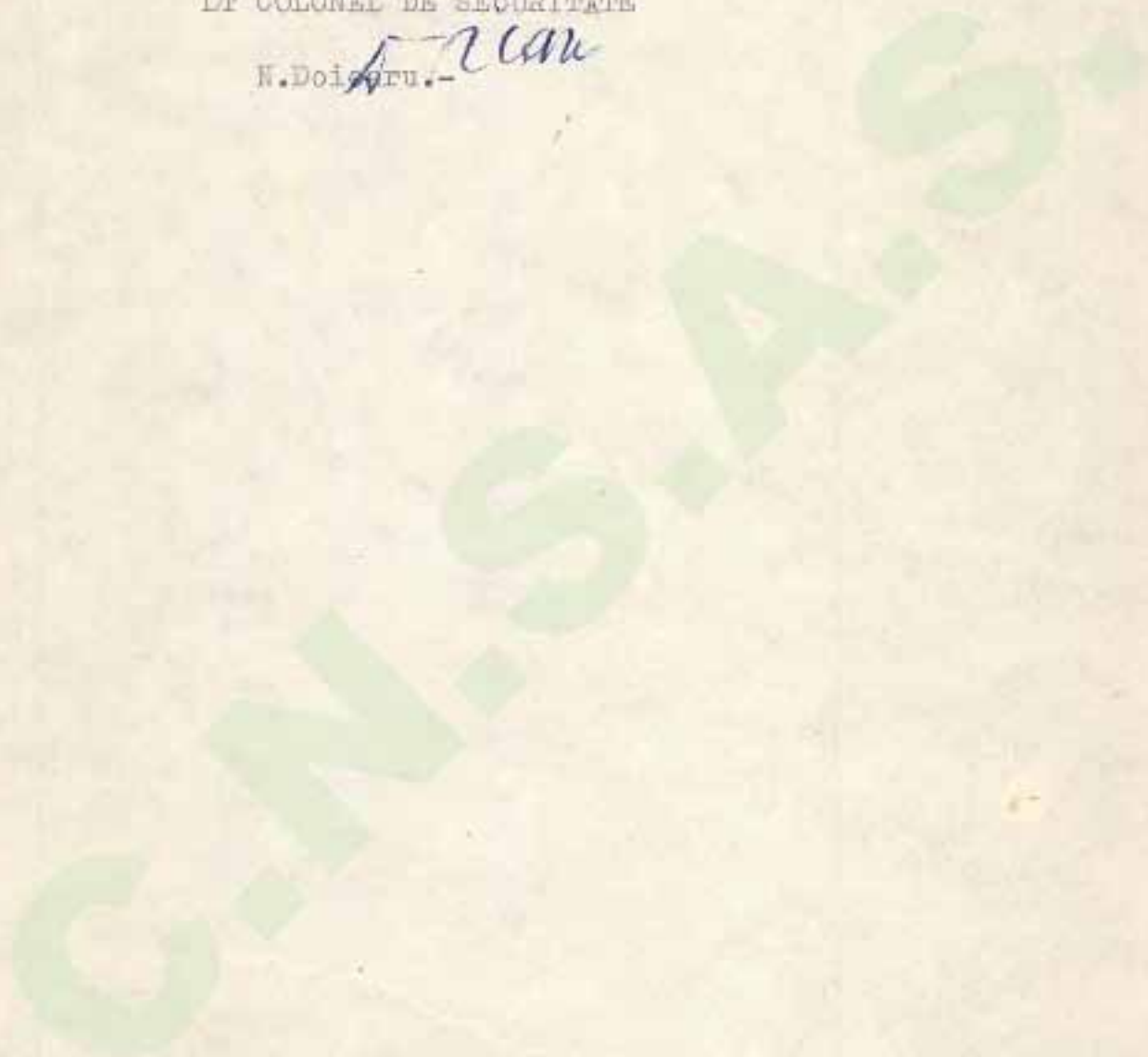
Din comitetele de sectoare a orașului Constanța propunem să fie încadrate în prevederile ordinului 490 cabinet: președinții, vice președinții, secretarii și casierii.-

Totodata raportam că din vechea împărțire administrativă (burghesă-mosierescă), rezultă că în Regiunea Constanța, au existat următoarele orașe:.-

Constanța (municipiu), Eforia, Techirghiol, Vasile Roaită, Mangalia, Ostrov, Cerna-Vodă, Medgidia, Hârșova, Babadag și Fetesti.-

LT COLONEL DE SECURITATE

N. Doigaru. - *N. Doigaru*

Nr. 88/412050...

29 Iunie 1977

D.G.S.S. REGIUNEA

36

Intrucât s'a constatat că multe din dosarele trimise de unele Directiuni Regionale, se mentin greșeli serioase, atât in referatele respective, cât in declaratiile invinuitilor și ale martorilor, se vor lua de îndată următoarele măsuri pentru îmbunătățirea muncii Secțiilor 3 :

I

1.- Să va pune o deosebită grijă in întocmirea referatelor și proceselor verbale, pentru ca aceste acte să fie o oglindă fidelă a realității, adică a faptelor așa cum ele rezultă din probele existente la dosar. Deci se va evita ca între declarațiile sau celelalte probe existente la dosar pe de o parte și fișe, referat și proces verbal, pe de altă parte, să nu se strecoare contradicții și nepotriviri, cari să împiedice stabilirea adevărului.

De exemplu:

- Despre un invinuit se arată in referat că a fost legionar; in fișe este trecut național țărănist, iar in declaratia sa, reținutul spune ca a fost cuzist.

- In anumite dosare invinuitul apare in propria sa declaratie că este țaran sărac; in procesul verbal din dosar se face mentiunea că este țaran mijlocas iar in referat se arată că este chiabur.

- Tot astfel, referatul face propuneri pentru trimiterea in justitie a celui reținut pentru omisiune de denunț. Din lucrări in rezultat rezultă că aceste se face vinovat de favorizare de infractor.

Se poate ca declarațiile invinuitilor sau ale martorilor să conțină date neconforme cu realitatea și ca starea in probele incheiate să existe nepotrivire între aceste declaratii și actele incheiate de organele noastre.

In astfel de cazuri însă, constatările organelor noastre trebuie să se sprijine pe probele aflate la dosar cari să

păstoarnă afirmațiunile minciunoase ale celor cercetați. Astfel :

- Un individ docleră că până la 23 August 1944 nu a făcut nici un fel de politică, dar la percheziția domiciliară s'a găsit o carte de membru eliberată pe numele acestui reținut către fostul F.N.T.

- În arhiva electorală a Statului Popular se constată că în 1937 un reținut a candidat pe listele fostei mișcări legionare, iar martorii arată că a fost fruntaș cuzist.

În asemenea situații vor fi nepotriviri între piesele dosarului, învinuitul arătând un lucru, iar cercetarile stabilind altceva.

În astfel de cazuri dosarul va trebui să cuprindă mijloacele de probă pe baza cărora s'a ajuns la constatările făcute de organele noastre și care păstornește afirmațiunile minciunoase ale învinuitorilor sau ale marturilor. (În exemplele date, dosarul trebuie să conțină cartea de membru copie certificată după procesul verbal de declararea candidaturilor sau declarațiile marturilor.)

În orice caz nu este admisibil ca între actele încheiate de noi, pe baza aceluiaș probe, să existe nepotriviri.

2.- În referate, procese verbale, sinteze, fișe, trebuie să dispară expresiuni, caș:

a).- APOLITIC. A afirma că cineva nu a nutrit niciodată vreun gând, vreun sentiment, vreo convingere politică ar fi cu totul fals.

Fiecare om, prin originea lui socială, prin poziția sa de clasă, prin influența exercitată asupra lui de mediul în care a trăit, precum și de educația ce a primit, are în mod necesar și o poziție politică, chiar dacă nu a fost și nu este încadrat într-o organizație politică.

b).- ÎN TRECUȚ NU A FĂCUT POLITICĂ. - Această expresie nu este justă deoarece nu se poate dovedi un fapt negativ. Noi nu putem trage concluzii decât pe baza probelor care există.

Se va căuta însă cu grijă să se stabilească apartenența politică trecută a învinuitorilor și să se facă prin :

154
~~216~~
37

- Declarații,
- Martori
- Documente
- Verificări

În cazul că din cercetări, investigații, verificări în arhive, martori, nu s'a putut stabili dacă un solicitat a avut o activitate politică în trecut, se va trece în rapoarte, cărți de seamă sinexe, etc., astfel:

= Din declarațiile martorilor, investigații și verificări în arhive, nu s'a stabilit apartenența politică din trecut a invinuitului.

c). ÎN PREZENT NU FACE POLITICĂ.

Aici trebuie să distingem două situații:

1.- În cazul în care invinuitul nu este încadrat astăzi în Partid sau vreo organizație politică de masă (UEM, FRONTUL PLUGĂRII, UEM, UFR, etc) nu se va trece că în prezent nu face politică - ci se va proceda astfel:

- membru sau șef al organizației contrarevolutionare.....
- a întreprins sau organizat acțiuni de sabotare a industriei, agriculturii etc.....
- a instigat sau întreprins acțiuni de instigare a populației dela sat.

Nu este just a se afirma că un astfel de individ nu face politică în prezent, încuât activitatea contrarevolutionară pentru care este cercetat, dovedește că face politică și anume o politică dușmănoasă regimului nostru.

2.- În cazul în care un element contrarevolutionar este membru PIR sau al vreunei organizații politice de masă, se va arăta în acte (nu și în declarațiile lui) - "strecurat în PIR, UEM, UFR, etc."

Asemenea mențiuni însă se vor face numai când este vorba de invinuți sau de elemente propuse a fi puși sub invinuire.

În situația în care ancheta constată că un element dușmănos s'a strecurat în PIR se va căuta să se stabilească:

- Scopul pentru care s'a strecurat în Partid.
- Cine l-a ajutat să se strecureze în Partid.
- Ce l-a determinat pe el să se strecureze în Partid.
- Ce acțiuni de subînare a dus învinuitul în sânul Partidului etc.

d). Se vor evita formalități inexacte, confuze, inutile, în ceea ce privește originea și poziția socială.

Aceste elemente trebuie să fie obiectul unei deosebite atențiuni a organelor de cercetare, care trebuie să le stabilească nu numai pe baza oricăror invinuiri, ci mai ales pe baza actelor emise de Statul și Populare.

În nici un caz organele de cercetare nu se vor mulțumi cu arătarea invinutului.

Pentru a stabili cât mai temeinic originea și poziția socială a invinutului, organele noastre nu se vor limita numai la actele emise de Sfaturile Populare respective, ci le vor completa prin mijloacele ce le stau la dispoziție (martori investigați etc.)

- La stabilirea originii și poziției sociale a populației rurale, se vor aplica cu strictețe criteriile determinate prin rezoluția din 3-5 Martie 1949 a C.C. al P.M.R. cu privire la transformarea socialistă a agriculturii.

- În procesele verbale, referate, sinteze și dări de seamă, este inutil să se treacă originea socială sănătoasă a unui invinuit care prin poziția lui socială este un dușman al regimului de democrație populară.

Astfel să presupunem că fiul unui țăran mijlocăș sau chiar al unui țăran sărac, prin cine știe ce mijloc a reușit să intre în burghezie, devenind un mare fabricant.

În asemenea împrejurări el a uitat originea sa socială și clasa care l-a influențat și fost acasă în care a intrat - adică burghezia.

Deși astfel de cazuri nu sunt numeroase, totuși ele au fost întâlnite în anchetele noastre. Astfel :

- Fostul general AVURESCU a fost fiu de țăran sărac, fapt care nu l-a împiedecat să tragă cu tunurile în țărani în 1907, sau să reprenească muncitorească în 1926.

În asemenea cazuri nu interesează și nu poate interesa originea socială, se va trece în acte numai poziția socială a individului.

În rapoartele cu care se comunică nișcărilor survenite în aresturi (Ord. Nr. 88/401200/951) se va trece totuși și originea socială în astfel de cazuri.

Este imperativ de asemenea să se treacă în lucrări schimbările intervenite în poziția socială a invinutului.

De exemplu:

- Un fost colonel debăscat este azi șofeur la S.M.

- Un fost industriaș a cărui întreprindere a fost naționalizată, este astăzi normat în un șantier.

- Un fost noșier expropriat, este azi funcționar la o Cooperativă, etc, etc.

38

- In relatiile asupra pozitiei sociale, trebuie să fie trecute datele corespunzătoare acestor asviani, care nu înseamnă altceva decât apartenența de clasă.

II

Se va pune o deosebită atenție și grijă la redactarea declarațiilor de către inculpatul sau martorii, pentru ca în cuprinsul lor să nu apara expresii sau cuvinte necorespunzătoare și negândite, cum ar fi de exemplu:

- PARTIZANI. - Acest cuvânt - poate fi folosit pentru caracterizarea elementelor ter - ste înarmate, care se dedau la acțiuni criminale împotriva regimului nostru, fie în mod izolat fie constituiți în grupări contrarevolutionare. -

Istoria eroică a luptei poporului sovietic și a clasei muncitoare a consacrat termenul de partizan pentru luptătorii cauzei juste a poporului, pentru eliberarea de sub jugul cetro-pitorilor străini. -

Este clar că dacă în cercetare se află faptele unui criminal de război care a asasinat partizani pe frontul de răzbit termenul de partizan va apare ca just când se referă la victimele acestui criminal.

- MISCARE DE REZISTENȚĂ - ORGANIZAȚIE DE REZISTENȚĂ - ACȚIUNE DE REZISTENȚĂ - sunt termeni care deosebeni nu pot fi trecuti in declaratii, pentru aceleasi motive ca mai sus.

Dacă o organizatie contrarevolutionară descoperită poartă în titulatură acronimul cuvinte, ea se va trece cu inițialele respective, iar în paranteză se va trece explicatia corespunșătoare și numai o singură dată în tot cuprinsul actului. De ex:

O organizatie contrarevolutionară poartă numele de "Mișcarea națională de rezistență". În acronimul împrejurării inculpatul va declara:

"...ca făcând parte din organizatie "contrarevolutionară "Mișcarea națională de rezistență" (M.N.R.)...

După ce a făcut această mențiune, referințelul nu se va mai referi la numele organizatiei, ci va vorbi deșăge :

"organizatiea contrarevolutionară din care făceam parte..."

In caz că va fi nevoie să se treacă totuși numele organizației, retinutul in declaratie sa va vorbi despre "MRR" fără să arăte numele întreg al organizației.

In infractiunile cari constau in insulte sau injurii, nu se va reproduce textual injuriile sau insultele, ci se va spune: -a insultat întrebuintând cuvinte triviale (aratându-se pe cine amne a insultat), astfel:

- A insultat pe directorul Intreprinderii din care făcea parte întrebuintând cuvinte triviale.

- A insultat pe președintele Organizației de bază din comuna.....

- A adresat injurii regimului de democrație populară.

- A insultat membrii Guvernului RPR.

- In nici un caz nu se permite, nici când este vorba de injurii, nici când este vorba de relații pe cari invinuiții pretind că le-ar fi avut cu Tovarășii din conducere, să pronunțe numele tovarășilor noștri.

- Se atrage deosebit atenția că nu este îngăduit ca numele Tov. STALIN să fie pronunțat sau să fie trecut in declarațiile date de către dușmanii clasei muncitoare.

Este mult prea scump pentru noi numele Conducătorului Clasei Muncitoare din întreaga lume, ca să putem permite unui dușman al poporului muncitor, să-l pronunțe sau să-l treacă in declarațiile sale.

- In cazul in care invinuitii se referă in declarațiile lor la tovarăși pe cari i-au cunoscut sau cu cari au avut legatură in munca profesională sau in mod întâmplător, se va trece numai numele tov. respectiv, sau funcțiun ce ocupă la locul de muncă astfel:

.....
"..... Secretarul Organizației de bază din comuna Isveral;

"..... n'am întâlnit cu GHEORGHE MARIN responsabilul Cooperativei din comuna.....

Toate expresiile menționate la punctul II nu au căsăuta in dosarele incheiate de organele noastre și nici in notele noastre, ca referate, procese verbale, sinteze sau dări de seamă.

X

X

X

De la data primirii prezentei circulări, toți anchetatorii vor lua măsuri ca la luarea interogatoriului de identitate, care constituie capul primei declarații și a declarației sinteză, să nu lipsească elementele esențiale de identificare și anume:

- Numele și prenumele învinuțului sau martorilor.
 - Data și locul nașterii.
 - Cotaștonia și naționalitatea.
 - Numele părinților.
 - Dacă este căsătorit și cu cine are.
 - Dacă are copii, și câți.
 - Profesiunea și gradul de cultură.
 - Dacă are avere. Din ce se compune averea și unde se află. Dacă a mai fost condamnat.
 - Ultimul domiciliu.
 - Pentru cei reținuți, se va adăuga după indicarea domiciliului mențiunea -in prezent reținut.
- De exemplu:

"Subs. titul MĂRINESCU TRAIAN,
"născut în Pitestii la 15 Aprilie 1910, cetățean român,
"de naționalitate română, fiul lui IOAN și MARIA, nece-
"căsătorit, de profesie sofer la Uzina comunale din
"Pitesti, absolvent a 5 clase primare, nu are avere, cu
"ultimul domiciliu în Pitesti, Str. 6 Martie Nr. 14,
"in prezent reținut, declar următoarele:

X

X X

Prezentul ordin are un caracter permanent, urmând a servi ca îndreptar în munca de fiecare zi Secțiilor 8 și unităților în subordine.-

Instrucțiunile cuprinse în prezentul ordin vor fi aplicate de îndată în muncă Secțiilor 8.

Ordinul de față va fi prelucrat temeinic cu organele de secretărie din subordinea Dvs.

GENERAL MAJOR DE SECURITATE

ss. Vl. Mazuru

COLONEL DE SECURITATE

ss. M. Dulgheru

42
21

STRICT SECRET

I N S T R U C T I U N I

Consiliul de Miniştri al R.P.R., a constatat că în penitenciare şi colonii de muncă se află o serie de deţinuţi preventiv, a căror detenere nu este justificată de acele motive care ar fi trebuit să ducă la arestarea preventivă şi judecarea lor în această situaţie.

Astfel :

S-au făcut arestări cu urmare a fugii de răspundere din partea unor elemente din organele de urmărire penală şi de justiţie, dând curs diverselor influenţe şi presiuni, loc să promoveze legalitatea.

Nu s'a ţinut seamă în ce priveşte durata detenţiei prevederile categorice ale legii şi în loc să se efectueze o cercetare, instrucţie şi judecată rapidă şi exemplară în raport de gravitatea faptelor, cursul acestei activităţi a fost nejustificat de întârziat.

Deasemenea, s'a mai constatat că în ce priveşte deţinuţii condamnaţi definitiv, nu s'a respectat legalitatea detenţiei, unii fiind ţinuţi şi după executarea pedepsei.

S'a mai constatat că în penitenciare şi colonii de muncă sunt şi deţinuţi care se află în stare de privaţiune de libertate, fără să detenerea să se sprijine pe vreo hotărâre a organelor în drept.

Pentru înlăturarea acestor stări de lucruri, s'a constituit din înădărinţa Consiliului de Miniştri, o Comisiune Centrală, formată din Ministeria Securităţii Statului, Afacerilor Interne şi Justiţiei şi Procurorul General al R.P.R. care dispune următoarele :

I.

În fiecare centru regional se va forma de îndată o comisiune alcătuită din :

19
20

- Procurorul unității regionale de procuratură ;
- Reprezentantul organului regional al Ministerului Securității Statului ;
- Reprezentantul delegat al Ministerului Afacerilor Interne ;
- Președintele Tribunalului Regional ;
- Șeful Secțiunii administrativ-politice al Comitetului Regional P.M.R.

Aceste comisii regionale vor forma pentru fiecare penitenciar sau colonie de muncă din raza regiunii respective câte o subcomisie cu aceeași structură, formată din delegați ai celor două unități sau ai unităților în subordine. Reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne, în aceste subcomisii, va fi directorul penitenciarului sau directorul coloniei de muncă.

Atât comisiunile regionale, cât și subcomisiunile, vor lucra sub președinția procurorului ce lucrează în componerea lor.

Comisiunile regionale vor avea conducerea, coordonarea, îndrumarea și răspunderea la fața locului a acțiunilor subcomisiunilor.

II.

Subcomisiunile de la penitenciare și coloniile de muncă, vor proceda de îndată la efectuarea următoarelor lucrări :

Vor începe de îndată, la fața locului, verificarea situației fiecărui deținut preventiv, care se află fie în curs de cercetare sau instrucție, fie în curs de judecată, pentru a fi puși în libertate cel puțin în următoarele cazuri :

1/ Tăranii cu gospodării mici și mijlocii, precum și muncitorii deținuți pentru neîndeplinirea la timp a muncilor agricole, pentru nerespectarea planului de cultură, pentru nedeclarați, negrijire, mentenanță nesatisfăcătoare a culturilor, neîngrijirea pomilor, nepăcurirea viilor, însămânțare cu sămânță netretată, nerepararea la timp a mașinilor, pescuitul și tăierea de stuful de isauri, neproviizionarea cu combustibil a mașinilor agricole, nedeclararea terenurilor pe care le posedă, neexecutarea planului de treburile, netransportarea cerealelor din câmp direct la arde, cosirea în voronă a anumitor cereale, însămânțare cu mână, refuzul primirii planului de cultură, darea în dijonă, împănare necorespunzătoare a recoltei după câmp, predarea de grâu infectat, neprocurarea sămânței, nerespectarea condițiilor privitoare la comasare.

./.

212

2. Producătorii care nu au predat cotele în timpul anului agricol și care în momentul de față sunt cu cotele la zi.

3. Producătorii care, deși nu au predat cotele reale, dar intră în categoriile de gospodării cărora li se pot acorda scutiri și sașnări potrivit Hotărârii Consiliului de Miniștri Nr.2221 din 21 Octombrie 1952.

4. Producătorii care nu au predat în întregime restanțele de cote din anii trecuți, care desigur intră în prevederile Hotărârii Consiliului de Miniștri mai sus arătate.

5. Țăranii cu gospodării mici și mijlocii pentru nerespectarea contractelor de cultură.

6. Țăranii cu gospodării mici și mijlocii pentru tălari clandestine de vite, dacă sunt la prima faptă.

7. Țăranii cu gospodării mici și mijlocii, precum și muncitorii, pentru comerț clandestin, dacă sunt la prima faptă.

8. Cei deținuți pentru părăsirea locului de muncă, indiferent de încadrarea juridică dată faptei, dacă sunt la prima faptă.

9. Cei deținuți pentru furturi mărunte din sectorul social, dacă sunt la prima faptă.

10. Cei deținuți pentru neglijanță sau abuz de serviciu, atunci când este vorba de un prejudiciu sau o situațiune acințătoare și sunt la prima faptă.

11. Cei deținuți pentru înșelăciune sau furt din scop particular, pentru fapte mărunte și săvârșite pentru prima dată.

12. Cei deținuți pentru pășunat abusiv fără distrugere a pășunii și semințigului în pădurile Statului, precum și scindări cu tăiet săburi și transportat cu apetele, cu strâns frunze și piersici și cu cules fructe din pădurile Statului.

13. Mișcările masive de săvârșiri pentru fapte mărunte scoțora legii 183/1949 și care sunt la prima faptă.

14. Cei deținuți pentru neplata impozitelor și care se încadrează în prevederile Hotărârii Consiliului de Miniștri Nr.2337 din 1 Nov.1952, privitoare la scutiri și scutiri de impozite.

15. Depășirea fondului de salariu și angajări peste cota în special la Săturile Populare și micile unități economice sau la marile unități, când se dovedește a dus la depășirea planului de producție.

243
242

16/ Depășirea prețului de achiziții a furajelor, când s'a constatat că nu a existat o înțelegere între furnizori și cumpărători.

17/ Depășirea tarifelor de transporturi și a tarifelor de încărcare-descărcare, în cazul când s'a constatat că nu a existat o înțelegere între furnizori și cumpărători.

18/ Deținerea evidentelor contabile la zi, în măsura în care nu a produs pagube economiei socialiste.

19/ Nerespectarea unor măsuri în operațiunile dintre unitățile din sectorul socialist.

20/ Recepționarea și achitarea din conturile de investiții a unor lucrări neterminate până la sfârșitul anului, dar cu acțiuni regularizate.

21/ Depășirea repetată a termenelor de plată a impozitelor, în limita sumei de 5.000 lei (de aplicat la liberi profesioniști și mici meseriași sau comercianți).

22/ Evaziuni fiscale în limita sumei de 5.000 lei, de aplicat la liberi profesioniști, mici meseriași și comercianți.

23/ Intrebuintarea creditelor agricole, în alte scopuri decât cele avute în vedere la acordarea creditului, în limita sumei de 5.000 lei și numai atunci când se referă la țărani săraci și mijlocuși.

24/ Instrăinarea de gajuri în sectorul agricol, în limita sumei de 1.000 lei și numai atunci când se referă la țărani cu gospodăria mică și mijlocie.

25/ Deținuții bătrâni de la 55 ani în sus, femei și minori, urmăriți pentru faptele enumerate mai sus, indiferent de categoria lor socială.

26/ Bătăi între persoane particulare, fără vătămare corporală.

27/ Beție cu turbare a liniștei publice.

În afara celor menționați mai sus, subcomisiile se vor putea opri și la alte cazuri, însă cu aprobarea prealabilă cerută Comisiunii Regionale, care la rândul ei va cere avizul Comisiunii Centrale.

234

În scopul eliberării celor deținuți în situațiile
mai sus arătate, subcomisiunile vor proceda în felul următor :

1/ Odată cu începerea verificării deținuților din pen-
itențier sau colonia de muncă, vor fi aduse de urgență pe
organele competente, dosarele deținuților respectivi de la
tânze, procuraturii sau de acolo unde ele se află, pentru
subcomisiunile să poată a conștate situația exactă a fiecărui
deținut din categoriile mai sus arătate și identifice pe fie-
care dintre ei.

2/ În cazurile privitoare punerea în libertate a deținuților
afilați în situațiile prezentate în prezentele Instrucțiuni, sub-
comisiunile vor proceda astfel după cum urmează :

a) Pentru cei aflați în curs de cercetare sau instruc-
ție se vor întocmi tabele în trei exemplar conform anexei.
Tabelele vor fi semnate de toți membrii subcomisionii și sigi-
late cu sigiliul unității de procuratură, după care un exemplar
va fi reținut de către subcomisiune, un exemplar se va înainta
împună cu dosarul, celorlalte două în tabelele respective către
procuraturile cărora aparțin, iar cel de al treilea exemplar se
va trimite Comisiunii Regionale respective.

Comisiunile Regionale vor controla și supraveghea pe to-
tă aplicarea prezentelor Instrucțiuni.

Procuraturile la primirea tabelelor și dosarelor respec-
tive din oficiu, în vederea să vor face formele de punere în
libertate a deținuților în conformitate cu legea, fără a fi
de prezența deținuților.

b) Pentru cei în curs de judecată se va proceda ca și
sus, însă tabelele se vor semnate instanțelor în fața cărora
se află pendinte cauze deținuților. Instanțele vor reține din ofi-
ciu la primirea tabelelor și dosarelor în aceeași zi, termen de
judecată și vor dispune din oficiu prin încheiere punerea în li-
bertate provizorie a celor menționați pe tabelele respective și
aceasta în lipsa depunerii în a limitate cu legea.

În toate cazurile care s-a sîdit eliberării de mei
sus, cercetările, instrucția și judecata își vor continua apoi
cursul în mod normal și conform legii cu inculpatul în stare de
libertate.

274

În felul mai sus arătat se va proceda și pentru verificarea celor deținuți în penitenciare și colonii de muncă în executarea unei hotărâri judecătorești sau a unei decizii administrative și a căror pedeapsă a expirat, precum și cu verificarea celor care se află deținuți fără hotărâre judecătorească sau decizie administrativă, pentru toate aceste cazuri subamisaunile vor spune măsurile legale de punere în libertate.

Nu vor fi puși în libertate următorii :

- 1.- Elemente legionare, condamnate prin sentința Tribunalului sau pe baza Hotărârii Consiliului de Miniștri Nr. 1554/1952 care deși au ispășit pedeapsa, dar care au deținut în mișcarea legionară funcții începând de la comandant inclusiv până la șef de garnizoană.
 - 2.- Deținuții care au ispășit pedeapsa însă au deținut funcție de prefect, primar în municipii, sau comune urbane, foști funcționari superiori și acei care au funcționat în poliția legionară.
 - 3.- Deținuții condamnați pentru activitate teroristă, crime politice, spionaj, trădare, diversione.
 - 4.- Deținuții care până la condamnare, indiferent de funcția ce au deținut-o au avut o activitate îndelungată în mișcarea legionară, F.N.T., sau alte partide "istorice".
- De asemenea acei care au deținut funcții în conducerea partidelor istorice până la comitetul județean inclusiv.
- 5.- Deținuții care au făcut parte din aparatul siguranței burgheze, S.S.I. și alte organe de informații și contra-informații.
 - 6.- Acei deținuți care au fost demnitari ai regimului burghez (miniștri, subsecretari de stat, secretari generali sau cu funcții similare), precum și senatorii și deputații.

.. // ..

45

7.- Deținuții legionari care deși n'au deținut acțiuni de răspundere (prevăzute în criteriile susmenționate), dar care au avut condamnări peste 10 ani, cât și acei condamnați ca recidiviști.

8.- Deținuții care n'au dat dovadă de reeducare în timpul detenției (recalcitranți, n'au muncit).

Unitățile de procuratură regională vor lua măsuri pentru o strictă evidență a intrării desfășurării a acestor operațiuni, întocmind evidențe statistică pe categorii de infracțiuni, categorii sociale și a perioadei în care ele s'au săvârșit.

Conducerea penitențiarilor și a coloniilor de muncă se vor îngriji de eliberarea foilor de drum pentru cei puși în libertate, precum și pentru hrana necesară și furnizarea biletelor de eliberare.

Prezentele Instrucțiuni vor fi comunicate unităților de procuratură, de securitate, s/c Ministerului Afacerilor Interne, cât și instanțelor judecătorești care trebuie să le aducă la îndeplinire.

Comisiunile constituite prin prezentele Instrucțiuni își vor organiza astfel munca încât sarcina lor să fie executată cât mai repede posibil, raportând zilnic asupra mersului acțiunii și în special asupra numărului de deținuți eliberați potrivit celor dispuse prin prezentele Instrucțiuni.

9.- Deținuții care n'au dat dovadă de reeducare în timpul detenției (recalcitranți, n'au muncit).

Unitățile de procuratură regională vor lua măsuri pentru o strictă evidență a intrării desfășurării a acestor operațiuni, întocmind evidențe statistică pe categorii de infracțiuni, categorii sociale și a perioadei în care ele s'au săvârșit.

Conducerea penitențiarilor și a coloniilor de muncă se vor îngriji de eliberarea foilor de drum pentru cei puși în libertate, precum și pentru hrana necesară și furnizarea biletelor de eliberare.

INDRUMĂRI

de felul cum vor prelucra comisiunile măsura eliberării categoriilor de deținuți și reținuți, la care se referă Instrucțiunile date.

Ordinea actuală instaurată de regimul nostru de democrație populară, s'a realizat prin efortul întregului popor muncitor, fiind apărut prin Legile Republicii Populare Române. Legile țării exprimă astfel voința poporului muncitor din Patria noastră și au ca scop apărarea cuceririlor obținute de oamenii muncii dela orașe și sate, împotriva dușmanilor regimului nostru, dinlăuntru sau din afară. Aflându-ne în plină construcție socialistă, aceste legi trebuie să fie respectate cu strictețe, asigurându-se prin aceasta desfășurarea pașnică a poporului, pentru creșterea unei vieți mai bune.

Cei care se eliberează astăzi, s'au făcut vinovați prin faptele lor față de poporul nostru muncitor, astfel că nimeni nu se găsește deținut sau reținut fără să aibă vreo vină. Așa fiind, deținerea acestora este justificată și punându-se singuri în afara legilor pe care le-au călcat și al căror tăgă s'a întors astfel împotriva lor.

Totuși Guvernul Republicii Populare Române, în grija ca acești oameni să-și poartă răspunderea de familiile și de gospodăriile lor, de a-i face să înțeleagă faptele condamnabile pe care le-au comis, și de a le da posibilitatea să înteleagă drumul greșit pe care au mers până azi, dovedind acest lucru prin felul cum se vor comporta față de autorități, față de legile țării, față de avutul obștesc, față de obligațiile ce rezultă din construirea socialismului și din îndeplinirea planului de Stat, a hotărât ca persoane din cei arestați preventiv să fie corecțate și judecați în stare de libertate, procedându-se totodată și la eliberarea imediată a celor care și-au executat pedepsele.

Pentru aceasta însă se impune :

48
211

- Ca elementele chiburoști să înțeleagă, înfățișat
că legile populare le spără și pe ele, dacă se conformează
întocmai dispozițiilor legale, dacă nu se împotrivesc muncii
pașnice a poporului, dacă prin activitatea lor nu stăvilesc
sau nu stânjenesc necastă muncă ;

- Ca elementele țărănimii sărace și mijlocase, precum
și cele muncitorești, să priceapă că încălcarea legilor
populare înseamnă încălcarea propriilor lor interese, înseamnă
nă a face jocul dușmanilor de clasă, dușmanilor ună vi
mai bune și mai îmbelșugate pentru ei și familiile lor.

Din această situație, rezultă că atât primii cât și
ceilalți, cărora li se dă această posibilitate de îndreptare,
să dea dovadă că, corespund înțelegerii Guvernului, respectând
cu strictețe în activitatea lor viitoare, legile și toate
dispozițiile sale.

150

D E C R E T U L Nr.720/1956

pentru reglementarea punerii în libertate înainte de termen, pe baza muncii prestate și bunsi comportări, a celor condamnați.

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române, decretează:

CAPITOLUL I.

DISPOZIȚII GENERALE

Art.1.- Condamnații la pedepse privative de libertate pe timp limitat, precum și condamnații la pedepse privative de libertate pe viață, ale căror pedepse au fost comutate în pedepse pe timp limitat, beneficiază de punerea în libertate înainte de termen, în condițiile prezentului decret.

Fiecare punerea în libertate înainte de termen, pedepsa pronunțată se consideră în întregime executată.

CAPITOLUL II.

TERMENE ȘI CONDIȚII

Art.2.- Beneficiază de punerea în libertate înainte de termen condamnații care muncesc pe șantiere, în mine, ateliere, gospodării agricole, birouri tehnice, precum și toți cei care execută munci cu caracter de continuitate în interesul locului de deținere.

Art.3.- Pentru a putea beneficia de dispozițiile prezentului decret, condamnații trebuie să dea dovadă de îndreptare, care constă în:

- executarea în mod conștiincios a muncilor repartizate;
- buna comportare în tot timpul executării pedepsei, contribuind astfel la menținerea disciplinei.

Art.4.- Pentru aplicarea dispozițiilor art.2 și 3, se va ține seama de specificul și greutatea muncilor prestate și de procentele de îndeplinire a normelor de muncă.

151

Normele de muncă sînt cele republicane; în cazul cînd acestea nu sînt stabilite pentru muncile respective, ele se stabilesc de conducerea locului de deținere, conform dispozițiilor legale. Pentru muncile care nu pot fi normate, criteriile de calculare a zilelor executate din pedeapsă, pe baza zilelor muncite se vor stabili prin regulamentul prevăzut de art.17.

Se fixează un minimum, socotindu-se pentru 5 zile muncite 6 zile executate din pedeapsă.

Se fixează un maximum, socotindu-se pentru 1 zi muncită, 3 zile executate din pedeapsă.

Zilele de repaus legal în cadrul muncii continue se socotesc zile muncite.

Art.5.- Calculul pedepsei executată de condamnat prin aplicarea dispozițiilor art.4, se face după ce, din pedeapsa pronunțată de Tribunal, se vor scădea reducerile făcute prin eventualele grațieri.

Art.6.- În vederea aplicării prezentului Decret, conducerea locurilor de deținere este obligată a ține evidența muncilor prestate și a procentelor de norme îndeplinite de fiecare condamnat.

CAPITOLUL III.

PROCEDURA

Art.7.- În fiecare loc de deținere în care condamnații prestează munci, va funcționa o comisie pentru propuneri în vederea punerii în libertate înainte de termen.

Art.8.- Propunerile în vederea punerii în libertate înainte de termen se fac din oficiu, de comisia prevăzută de art.7.

Comisia va examina situația fiecărui condamnat, la următoarele intervale de timp:

- pentru cei condamnați la pedepse mai mari de 5 ani, la fiecare 6 luni;

- pentru cei condamnați la pedepse de la 1 an la 5 ani, la fiecare 3 luni;

- pentru cei condamnați la pedepse sub 1 an, la fiecare lună, după executarea unui sfert din pedeapsă.

X 52

Comisia se va întruni, de asemenea, ori de câte ori va fi necesar.

Art.9.- Examinarea situației fiecărui condamnat se va face pe baza evidentelor zilnice a muncii prestată de acesta și a comportării sale la locul de deținere. Comisia va constata cuantumul de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de condamnat prin aplicarea dispozițiilor art.4 și 5 din prezentul decret în vederea propunerii de punere în libertate.

Asupra celor stabilite conform alineatului precedent, comisia poate reveni în total sau în parte, dacă cei în cauză în timpul cât mai au de executat restul de pedeapsă, refuză să muncească, sau organizează ori participă la săvârșirea de infracțiuni sau abateri grave de la ordinea interioară a locului de deținere, care aduc atingerea regulilor și ordinii stabilite prin regulamentele de funcționare a locurilor de deținere.

În cazul când condamnatul, după luarea măsurilor prevăzute la alineatul precedent, dă dovadă de temeinică îndrăgărire, comisia va putea anula aceste măsuri.

În fiecare din cazurile de mai sus și pentru fiecare condamnat în parte, comisia va întocmi un proces-verbal, semnat de toți membrii săi, pe care-l va aduce la cunoștința condamnatului.

Art.10.- Când, în urma examinărilor făcute conform art.9, se va constata că condamnatul urmează să fie pus în libertate înainte de termen, comisia va încheia un proces-verbal prin care va face propuneri de punere în libertate a acestuia.

Art.11.- Procesele verbale încheiate potrivit art.9 precum și procesul-verbal cu propuneri prevăzute de art.10, se vor trimite tribunalului popular al raionului în care este situat locul de deținere.

Tribunalul va soluționa propunerile în termen de cel mult 3 zile de la sesizare.

Tribunalul va putea fi sesizat cu cerere de punere în libertate înainte de termen și de către condamnat; în acest caz, tribunalul va cere de la locul de deținere procesele verbale prevăzute de art.9, precum și avizul comisiei

pentru propuneri în vederea punerii în libertate înainte de termen.

În cazurile reglementate prin alineatele precedente, ședința Tribunalului nu este publică și se ține fără citarea condamnatului, ascultându-se concluziile procurorului.

Art.12.- Tribunalul se pronunță printr-o încheiere. Împotriva acestei încheieri, procurorul poate face recurs cel mai târziu în ziua următoare, pronunțării, iar condamnatul în 3 zile de la comunicarea încheierii.

Recursul procurorului este suspensiv de executare.

Art.13.- Tribunalul este obligat să comunice locului de detenție încheierea pronunțată, în termen de 24 ore de la rămânerea ei definitivă, în vederea executării.

Art.14.- În cazul respingerii de către tribunal a propunerii, de punere în libertate înainte de termen făcută de comisie, aceasta va putea face o nouă propunere la termenul fixat de tribunal sau la intervalele de timp prevăzute de art.8, calculate din momentul rămânării definitive a încheierii.

Noua propunere se va face atât cu privire la perioada de timp pentru care s-a făcut prima propunere, cât și pentru perioada de timp ce s-a scurs ulterior.

Dispozițiile alineatelor precedente se aplică prin asemănare și condamnatului a cărui cerere de punere în libertate înainte de termen, a fost respinsă de Tribunal, cu respectarea prevederilor art.11.

Art.15.- Pentru condamnații la muncă silnică sau detențiune grea pe viață, comisia pentru propuneri în vederea punerii în libertate înainte de termen, va putea propune comutarea pedepsei într-una de același fel pe timp de 25 ani, numai în cazul în care condamnatul îndeplinește condițiile stabilite în art.2 și 3 din prezentul decret. Aceste propuneri se vor putea face numai după scurgerea a 3 ani de la data începerii executării pedepsei.

Art.16.- Procesul-verbal al comisiei, prin care se propune comutarea muncii silnice sau a detențiunii grele pe viață într-o pedeapsă de același fel pe timp de 25 ani, se înaintează Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române.

154

În cazul comutării, aceasta se va opera de îndată în dosarul personal al condamnatului.

În cazul respingerii propunerii făcute, comisia va putea face noi propuneri de comutarea pedepsei, după scurgerea unui an de la data propunerii anterioare.

CAPITOLUL IV.

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Art.17.- Condițiile în care cei condamnați vor fi repartizați la muncă, modul în care se vor aplica dispozițiile art.4 din prezentul decret, modul de verificare și înregistrare a muncii celor condamnați, modul în care se va efectua controlul comportării condamnaților, precum și componența comisiei pentru propuneri în vederea punerii în libertate înainte de termen, și modul ei de funcționare, vor fi stabilite printr-un regulament întocmit de Ministerul Afacerilor Interne și aprobat prin Hotărâre a Consiliului de Miniștri.

Prin același regulament se vor stabili condițiile în care prezentul decret se va aplica condamnaților minori, ținându-se seama de dispozițiile legale privitoare la munca acestora, precum și de faptul că punerea în libertate înainte de termen a condamnaților minori trebuie să se facă în condiții de protejare a minorilor.

Art.18.- Pentru condamnații la pedepse privative de libertate pe timp limitat, care, la punerea în aplicare a dispozițiilor prezentului decret, îndeplinesc condițiile stabilite în art.2 și 3, comisia pentru propuneri în vederea punerii în libertate înainte de termen va face propuneri în termenul și cu procedura prevăzută la art.7 și următoarele din prezentul decret, cu privire la tot timpul de cînd condamnatul se află în executarea pedepsei.

Pentru timpul anterior punerii în aplicare a dispozițiilor prezentului decret, calculul se face socotindu-se pentru 2 zile muncite, 3 zile executate din pedeapsă.

Pentru condamnații la muncă silnică și detențiune grea pe viață, care, la punerea în aplicare a dispozițiilor prezentului decret, îndeplinesc condițiile stabilite în art.2, 3 și 15, din prezentul decret, comisia va face, în

55
410

termen de 3 luni de la publicarea prezentului decret, propunerii Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române, pentru comutarea pedepsei într-una de același fel pe timp de 25 ani.

Art.19.- Decretul nr.72 din 23 martie 1956 privitor la liberarea înaintea de termen a celor condamnați, precum și orice alte dispoziții contrare prezentului Decret, se abrogă.

PRESEDINTUL
PREZIDIULUI MARII ADUNARI NATIONALE
sa/Petru Groza

SECRETARUL PREZIDIULUI
MARII ADUNARI NATIONALE
sa/Avram Bunsic

București, 31 decembrie 1956.
Nr.720.

CONSILIUL DE MINISTRI
AL
REPUBLICII POPULARE ROMINE

H O T A R I E

pentru aprobarea regulamentului privind aplicarea Decretului Nr.720 din 31 decembrie 1956, pentru punerea în libertate înaintea de termen, pe baza muncii prestate și bunei comportări, a celor condamnați, publicat în Bul.Oficial nr.2 din 16.I.1957.

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române,
n o t â r â ș t e :

Art.unic.- Se aprobă regulamentul privind aplicarea Decretului nr.720/31 decembrie 1956, pentru punerea în libertate înaintea de termen, pe baza muncii prestate și bunei comportări, a celor condamnați, publicat în Buletinul oficial nr.2 din 16 ianuarie 1957.

PRESEDINTUL
CONSILIULUI DE MINISTRI
Chivu Stoica

București, 13 august 1957
Nr.1243

56
~~111~~

REGULAMENT

privind aplicarea Decretului nr.720 din 31 decembrie 1956, pentru punerea în libertate înainte de termen, pe baza muncii prestate și bunei comportări, a celor condamnați, publicat în Buletinul oficial nr.2 din 16 ianuarie 1957.

CAPITOLUL I.

DISPOZIȚII GENERALE

Art.1.- Condamnații la pedepse privative de libertate pe timp limitat, precum și condamnații la pedepse privative de libertate pe viață, ale căror pedepse au fost comutate în pedepse pe timp limitat, beneficiază de punerea în libertate înainte de termen, în condițiile prevăzute de Decretul nr.720 din 31 decembrie 1956, publicat în Buletinul Oficial nr.2 din 16 ianuarie 1957 și de prezentul regulament.

Prin punerea în libertate înainte de termen, pedepșas pronunțată se consideră în întregime executată.

Art.2.- Beneficiază de punerea în libertate înainte de termen, condamnații care muncesc pe șantiere, în mine, ateliere, gospodării agricole, birouri tehnice, precum și toți cei care execută munci cu caracter de continuitate în interesul locului de deținere.

Prin munci cu caracter de continuitate se înțeleg muncile care se prestează în permanență în interesul locului de deținere. Direcția generală a penitenciarilor și coloanelor de muncă va stabili un barem de munci cu caracter de continuitate, în raport de nevoile fiecărui loc de deținere.

Art.3.- Pentru a putea beneficia de punerea în libertate înainte de termen, condamnații trebuie să dea dovadă de îndreptare, care constă în:

a) executarea în mod conștient și responsabil a muncilor repartizate prin îndeplinirea procedurilor de norme stabilite în anexa prezentului regulament, sau prin îndeplinirea programului de lucru stabilit de conducerea locului de deținere, pentru muncile în regie;

b) buna comportare în tot timpul executării pedepsei, prin respectarea regulamentelor de ordine interioară și a dispozițiilor conducerii locului de deținere, contribuind astfel la menținerea disciplinei.

57
112

CAPITOLUL II.

REPARTIZAREA LA MUNCA A CONDNAȚILOR

Art.4.- Condnnații aflați în locurile de deținere, sînt obligați să presteze muncile ce li se repartizează de administrația locurilor de deținere.

Art.5.- Direcția generală a penitenciarilor și coloniilor de muncă asigură condnnaților executarea de munci în funcție de posibilitățile de organizare a muncii existente la locul de deținere, ținînd seama de normele de pază și izolare a celor condnnași.

Pentru a asigura condiții de muncă unui număr cît mai mare de condnnași, Direcția generală a penitenciarilor și coloniilor de muncă va lărgi posibilitățile existente de folosire a muncii acestora, în funcție de nevoile economiei naționale.

Art.6.- Condnnații vor fi folosiți la muncă în categoriile de muncă prevăzute la art.9 din prezentul regulament, ținîndu-se seama de calificarea lor profesională sau de nevoia de a li se da o asemenea calificare, de starea sînatății lor potrivit avizului medicului localului de deținere și cu respectarea coravelor de separare a condnnaților după natura și cuantumul pedepsei, gravitatea infracțiunilor săvîrșite și gradul lor de periculozitate.

Art.7.- Condnnații ce au o calificare pentru care nu există posibilitatea de a fi folosiți în mod corespunzător calificării lor, vor fi repartizați la munci asemănătoare celor pentru care sînt calificați.

Condnnații calificați vor putea fi folosiți la munci necalificate, oînd nevoile de brațe de muncă calificate au fost satisfăcute.

Art.8.- Condnnații inapți pentru muncile fizice prevăzute la art.9, literile a, b și c, din prezentul regulament vor fi întrebuințați la muncile obișnuite prevăzute la art.9 litera d, muncile cu caracter de continuitate prevăzute de alineatul 2 al art.2 sau la munci tehnico-administrative prevăzute de art.13 din prezentul regulament, potrivit cu capacitățile lor, în funcție de posibilitățile și necesitățile localului de deținere.

Condamnații care nu sînt apti nici pentru muncile obișnuite prevăzute de art.9 litera d, nu pot fi supuși nici la muncile cu caracter de continuitate sau la muncile tehnico-administrative.

Condamnații care au împlinit vîrsta de 60 ani pentru bărbați și 55 ani pentru femei, nu pot fi supuși la muncă decît cu consimțămîntul lor.

CAPITOLUL III.

CLASIFICAREA MUNCILOR ȘI CALCULUL PEDEPSULI EXECUTATE.

Art.9.- Muncile prestate de condamnați se clasifică după cum urmează:

- a) munci excepționale;
- b) munci foarte grele;
- c) muncile grele
- d) munci obișnuite.

Dezambirea meseriilor și funcțiilor care se încadrează în această clasificare, în raport de specificul și greutatea muncilor prestate, este cea arătată în anexa prezentului regulament.

Directia generală a penitenciarelor și colonilor de muncă poate să completeze sau să modifice anexa prezentului regulament, cu avizul Comitetului de stat pentru problemele de muncă și salarii.

Art.10.- Cuantumul de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de condamnat, în condițiile prezentului regulament, se stabilește în funcție de greutatea și specificul muncilor, precum și de procentul de îndeplinire a corsetelor de muncă.

Cuantumul de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de condamnat este variabil, în funcție de îndeplinirea normei și poate fi calculat astfel:

- pentru cinci zile muncite, șase zile executate din pedeapsă;
- pentru patru zile muncite, cinci zile executate din pedeapsă;
- pentru trei zile muncite, patru zile executate din pedeapsă;
- pentru două zile muncite, trei zile executate din pedeapsă;
- pentru o zi muncită, două zile executate din pedeapsă

- pentru o zi muncită, două zile și jumătate executate din pedeapsă;

- pentru o zi muncită, trei zile executate din pedeapsă.
Calculul se face conform anexei prezentului regulament
Art. 11.- Normele de muncă stabilite pentru condamnați sînt cele republicane; unde nu sînt stabilite norme republicane se vor practica normele departamentale stabilite pentru ramurile de muncă respective și în lipsă de norme departamentale, se întocmesc norme locale care se aprobă de conducerea locului de dețineră, conform dispozițiilor legale în vigoare.

În cazul cînd operațiile de producție nu pot fi normate, sau este în interesul producției ca unele operații să nu se lucreze în acord, acestea vor fi prestate în regie.

De asemenea, se prestează în regie muncile cu caracter de continuitate prestate în permanență în interesul locului de dețineră, precum și muncile prestate de condamnați în perioade necesară calificării lor.

Tot în regie se prestează și muncile tehnico-administrative.

Art. 12.- Calcularea cuantumului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de condamnat, se face luîndu-se ca bază procentul mediu de îndeplinire a normei, realizat în zilele lucrate ale lunii respective.

Art. 13.- Pentru condamnații care lucrează în regie într-una din meseriile specificate în anexa prezentului regulament în cazurile prevăzute de art. 11 alinetele 2 și 5, se ia ca bază, la calcularea cuantumului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată, procentul de îndeplinire a normei de sută la sută, corespunzător categoriei de muncă din care face parte meseria respectivă, cu condiția realizării sarcinilor încredințate.

Calcularea cuantumului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de către condamnații care îndeplinesc funcții tehnice sau administrative se face astfel:

- pentru funcțiile tehnice și administrative care necesită o calificare superioară, se va socoti pentru o zi muncită, două zile executate din pedeapsă.

Funcțiile tehnice și administrative care necesită o calificare superioară, vor fi stabilite de Direcția generală

60
~~11~~

a penitențierelor și colonilor de muncă;

- pentru funcțiile tehnice și administrative care au necesită o calificare superioară, se va socoti pentru două zile muncite, trei zile executate din pedeapsă.

Condamnații care îndeplinesc munci de conducere tehnică în directă legătură cu procesul de producție, ca: șefi de echipă, brigadă, detașament, atelier, etc., beneficiază la calcularea procentului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată, de procentul mediu de îndeplinire a normei, realizat de formația pe care o conduce.

Art.14.- Zilele de repaus legal în cadrul muncii continue se socotesc zile muncite.

Procentul de îndeplinire a normei ce se acordă condamnatului, pentru zilele de repaus legal, precum și pentru zilele în care din motive obiective a realizat un procent sub gradul mediu de îndeplinire a normei lunii respective, este procentul mediu de îndeplinire a normei, calculat potrivit art.12 și 13 din prezentul regulament.

Art.15.- Calculul pedepsei executate de condamnat prin aplicarea dispozițiilor prezentului regulament, se face după ce din pedeapsa pronunțată de tribunal, se vor scădea reducerile făcute prin eventualele grațieri.

CAPITOLUL IV.

VERIFICAREA ȘI ÎNREGISTRAREA MUNCII CONDAMNAȚILOR.

Art.16.- În vederea aplicării prezentului regulament, conducerea locului de deținere este obligată a ține evidența muncilor prestate și a procentelor de norme îndeplinite de fiecare condamnat. Pentru aceasta conducerea locului de deținere este obligată:

a) să repartizeze condamnaților muncile pe care aceștia urmează să le îndeplinească, elucind-le la cunoștință normele de muncă stabilite pentru muncile respective, iar în cazul în care munca se efectuează în regle, condițiile în care trebuie prestată;

b) să verifice zilnic modul în care condamnații au îndeplinit muncile repartizate, ținând seama de cantitatea și calitatea muncii;

c) să înregistreze zilnic în fișele de pontaj individuale orele lucrate, precum și orele obținute ca urmare a procentului de îndeplinire a normei de muncă. Pontajul muncii și calculul îndeplinirii normelor se va face individual sau pe echipă. În cazul în care se lucrează în echipă, condamnaților li se va anota procentul mediu de îndeplinire a normei realizat de întreaga echipă;

d) să tabelizeze lunar numărul de zile muncite și să calculeze procentul mediu de îndeplinire a normei, pentru fiecare condamnat.

Obligațiile stabilite de punctele b, c și d din prezentul articol, se realizează numai cu cadre salariate ale locului de deținere și numai destinate acestei munci, fiind interzisă folosirea condamnaților.

Art.17.- Funcționarii fișei individuale de pontaj și alte scripte necesare înregistrării muncii condamnaților, tehnica înregistrării pe fișele individuale de pontaj, responsabilitatea înregistrării muncii condamnaților, circuitul și păstrarea documentelor privitoare la evidența muncii condamnaților, se vor stabili prin Instrucțiunile Direcției generale a penitenciarelor și coloniilor de muncă.

CAPITOLUL V.

CONTROLUL COMPORTĂRII CONDNAȚILOR

Art.18.- Condamnații, pe timpul executării pedepșelor, trebuie să dea dovadă de bună purtare, care constă în respectarea regulamentelor și ordinelor locului de deținere, a personalului locului de deținere și în adoptarea unei atitudini corecte față de ceilalți condamnați.

Art.19.- Conducerea locurilor de deținere este obligată să cunoască modul de comportare a celor condamnați, pe toată durata executării pedepșei, prin:

a) observarea activității și cunoașterea lor individuală;

b) ținerrea la zi, în dosarele personale ale condamnaților, a ordinelor de pedeapsă și recompensare, precum și a fișei de evidență a pedepșelor și recompenselor.

~~117~~

CAPITOLUL VI.

COMPONENTA SI MODUL DE FUNCTIONARE A COMISIEI
PENTRU PROPUNERI IN VEDEREA PUNERII IN LIBERTATE INAINTE
DE TERSEN.

Art.20.- In fiecare loc de deținere va funcționa o comisie pentru propuneri în vederea punerii în libertate înainte de termen.

Comisia se compune, ținând seama de statele de funcționari ale locurilor de deținere respective, din:

- locțiitorul comandantului pentru pasă și regim, ca președinte;
- lucrătorul cu munca cultural-educativă a condamnaților, ca membru;
- șeful sectorului cu problemele de producție, ca membru;
- un supraveghetor principal, ca membru;
- lucrătorul cu munca de evidență a condamnatilor, ca secretar.

Sau din:

- ajutorul de serviciu al comandantului, ca președinte;
- un supraveghetor principal, ca membru;
- lucrătorul cu munca de evidență a condamnaților, ca secretar.

Art.21.- Comisia, convocată de președinte, va examina situația fiecărui condamnat, care a prestat muncă, la următoarele intervale de timp:

- pentru cei condamnați la pedepse mai mari de cinci ani, la fiecare șase luni;
- pentru cei condamnați la pedepse de la un an la cinci ani, la fiecare trei luni;
- pentru cei condamnați la pedepse sub un an, la fiecare lună, după executarea unui sfert din pedeapsă.

Președintele comisiei va putea convoca comisia, ori de câte ori va fi necesar.

Art.22.- Comisia va examina situația fiecărui condamnat pe baza fișelor de pontaj individuale și a documentelor privind pedepsele și recompensele prevăzute la art.16 și 19 din prezentul regulament.

Art.23.- Comisia, constatând greutatea și specificul muncii prestate de condamnat, prin confruntarea fișei individuale de postaj, cu anexa prezentului regulament și ținând seama de comportarea condamnatului, va constata cuantumul de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de condamnat, consemnând hotărârea înscrisă într-un proces-verbal.

De asemenea se va încheia un proces-verbal și atunci când se va constata că prevederile art.3 și 4 din Decretul nr.770 din 31 decembrie 1956, publicat în Bul.Oficial nr.2 din 16 ianuarie 1957, nu sînt aplicabile condamnatului.

Hotărîrea se ia în toate cazurile cu majoritatea de voturi și se motivează. Membrii comisiei rîmași în minoritate, își vor consemna opinia, aparte, pe același proces-verbal.

Procesul-verbal se întocmește pentru fiecare condamnat în parte și se semnează de toți membrii comisiei.

Art.24.- Asupra celor stabilite conform alineatului un al articolului precedent, comisia poate reveni în total sau în parte, dacă cei în cauză în timpul cît mai au de executat restul de pedeapsă, refuză, să muncească, sau organizează, ori participă la săvîrșirea de infracțiuni sau abateri grave, de la ordinea interioară a locului de dețineră, care aduc atingere regulului și ordinii stabilite prin regulamentele de funcționare a locurilor de dețineră.

Revenirea în parte asupra celor stabilite prin procesele-verbale anterioare, cu privire la constatarea cuantumului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată, de condamnat, se poate face prin anularea unuia, a mai multor sau a tuturor proceselor-verbale încheiate anterior de comisie. Anularea se va face începînd cu ultimul proces-verbal.

Revenirea se face în aceleași condiții și după procedura prevăzută la art.23 alineatele 1,3 și 4 - din prezentul regulament.

Art.25.- În cazul în care condamnatul, după ieșirea mîsurilor de revenire prevăzute la art.24, din regulament, dă dovadă de temeinică îndreptare, comisia va putea anula în total sau în parte acele mîsurî. Anularea se face prin repunerea în vigoare a proceselor-verbale, asupra cărora s-a revenit conform articolului precedent, cu respectarea procedurii de la art.23 din prezentul regulament.

Art.26.- Cînd în urma examinărilor făcute succesiv de comisie cu privire la calcularea cuantumului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de condamnat, se va constata că condamnatul urmează a fi pus în libertate înainte de termen, comisia va încheia un proces-verbal prin care va face propuneri de punere în libertate a acestuia, cu respectarea procedurii prevăzută de art.25 din prezentul regulament.

Art.27.- Procesele-verbale încheiate potrivit art.23 și art.26 din prezentul regulament, se vor trimite de comandantul locului de deținere tribunalului popular al raionului în care este situat locul de deținere.

Cînd nu este de acord cu concluziile comisiei, comandantul locului de deținere, va restitui acesteia procesul-verbal spre reexaminare, arătînd în scris și punctul său de vedere.

În cazul în care comisia își menține concluziile inițiale, comandantul va înalța tribunalului procesul-verbal împreună cu avizul său motivat.

În conformitate cu dispozițiile art.11 din Decretul nr.720 din 31 decembrie 1956, publicat în Bul.official nr.2 din 16.I.1957, tribunalul va soluționa propunerile în termen de cel mult 3 zile de la sesizare.

Art.28.- În cazurile în care tribunalul popular, sesizat de cererea de punere în libertate înainte de termen de către condamnat, cere de la locul de deținere procesele-verbale prevăzute de art.23 și 26 din prezentul regulament și avizul comisiei pentru propuneri în vederea punerii în libertate înainte de termen, președintele comisiei va convoca de îndată comisia și va examina situația condamnatului în cauză, luînd notă de hotărîri asupra avizului ce trebuie comunicat tribunalului, cu respectarea procedurii prevăzută de art.23 din prezentul regulament.

Avizul comisiei ce se comunică tribunalului, va fi motivat.

Art.29.- În conformitate cu dispozițiile art.11 din Decretul nr.720 din 31 decembrie 1956, publicat în Bul.official nr.2 din 16.I.1957, ședința tribunalului în care se soluționează cauzele de punere în libertate înainte de termen pe baza succii prestate și a bunei comportări a celor condamnați, nu este publică și se ține fără citarea condamnatului, ascultîndu-se concluziile procurorului.

65
~~120~~

Tribunalul va putea cere locului de deținere, în vederea soluționării cauzei, fișele de pontaj individuale, fișele de evidență a pedepselor și recompenselor, sau dosarul personal al condamnatului.

Art. 30.- În conformitate cu dispozițiile art.12 din Decretul nr.720 din 31 decembrie 1956, publicat în Bul.Oficial nr.2 din 16.I.1957, tribunalul se pronunță printr-o încheiere.

Împotriva acestei încheieri, procurorul poate face recurs cel mai târziu în ziua următoare pronunțării, iar condamnatul în trei zile de la comunicarea încheierii.

Recursul procurorului este suspensiv de executare.

Art. 31.- În conformitate cu dispozițiile art.13 din Decretul nr.720 din 31 decembrie 1956, publicat în Bul.Oficial nr.2 din 16.I.1957, tribunalul este obligat să comence locul de deținere încheierea pronunțată, în termen de 24 ore de la rămânerea ei definitivă, în vederea executării.

Art. 32.- În cazul respingerii de către tribunal a propunerii de punere în libertate înainte de termen făcută de comisia, aceasta va putea face o nouă propunere la termenul fixat de tribunal sau la intervalele de timp prevăzute de art. 21 din prezentul regulament, calculate din momentul rămânerei definitive a încheierii.

Noua propunere se va face atât cu privire la perioada de timp pentru care s-a făcut prima propunere, cât și pentru perioada de timp ce s-a scurs ulterior.

Art. 33.- Condamnatul a cărui cerere de punere în libertate înainte de termen, făcută potrivit dispozițiilor art.28 din prezentul regulament, a fost respinsă de tribunal, poate face o nouă cerere de punere în libertate înainte de termen, adresată tribunalului, nu însă mai înainte de scurgerea termenului fixat de tribunal, sau de scurgerea termenelor prevăzute la art.21 din prezentul regulament.

Art. 34.- Pentru condamnații la muncă silnică sau devențioasă grea pe viață, comisia pentru propuneri în vederea punerii în libertate înainte de termen, va putea propune condusarea pedepsei într-una de același fel pe timp de 25 ani, numai în cazul în care condamnatul îndeplinește condițiile stabilite în art.2 și 3 din prezentul regulament. Aceste propuneri se vor putea face numai după scurgerea a trei ani de la data începerii executării pedepsei.

66
~~17~~

Art.35.- Hotărîrea comisiei, prin care se propune comutarea muncii silnice sau a detențiunii grele pe viață într-o pedeapsă de același fel pe timp de 25 ani, se ia în aceleași condiții și cu procedura prevăzută la art.23 alineatele 1, 3 și 4 din regulament, după care procesul-verbal se înaintează Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române.

În cazul comutării, aceasta se va opera de îndată în dosarul personal al condamnatului.

În cazul respingerii propunerii făcute, comisia va putea face noi propuneri de comutare a pedepsei, după scurgerea unui an de la data propunerii anterioare.

CAPITOLUL VII.

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Art.36.- Condamnații minori vor fi repartizați numai la muncile obișnuite sau grele prevăzute în art.9 din regulament și se va ține seama de dispozițiile legale privitoare la munca minorilor.

Calcularea cuantumului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de condamnatul minor, se face de comisia pentru propuneri în vederea punerii în libertate înainte de termen, luînduse ca bază pentru muncile obișnuite, prevederile din anexa prezentului regulament stabilite pentru muncile foarte grele, iar pentru muncile grele, prevederile stabilite prin aceeași anexă, pentru muncile excepționale.

Art.37.- Pentru condamnații la pedepse privative de libertate pe timp limitat, care la punerea în aplicare a dispozițiilor Decretului nr.720 din 31 decembrie 1956, publicat în Buletinul Oficial nr.2 din 16 ianuarie 1957, îndeplinesc condițiile stabilite în art.2 și 3 din prezentul regulament, comisia pentru propuneri în vederea punerii în libertate înainte de termen, va examina situația acestora la intervalele de timp prevăzute de art.21, care vor începe să curgă de la data apariției prezentului regulament.

Comisia va examina situația celor prevăzuți mai sus și înainte de termenele fixate, dacă este necesar.

Art.38.- Pentru timpul anterior punerii în aplicare a dispozițiilor Decretului nr.720 din 31 decembrie 1956, publicat în Buletinul oficial nr.2 din 16 ianuarie 1957, calculul se face socotindu-se pentru două zile muncite, trei zile executate din pedeapsă. La acest calcul se va ține seamă de numărul zilelor muncite și nu de procentul de normă îndeplinit.

Hotărîrea comisiei pentru propuneri în vederea punerii în libertate înainte de termen, privitoare la calcularea cunoscutului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de condamnat, pentru perioada anterioară punerii în aplicare a dispozițiilor Decretului 720 din 31 decembrie 1956, publicat în Buletinul oficial nr.2 din 16 ianuarie 1957, se va consemna într-un proces-verbal, încheiat potrivit procedurii prevăzute la art.23 din prezentul regulament.

Art.39.- În conformitate cu dispozițiile art.18 din Decretul 720 din 31 decembrie 1956, publicat în bul.official nr.2 din 16.I.1957, pentru condamnații la muncă silnică și detențiune grea pe viață, care, la punerea în aplicare a dispozițiilor decretului, îndeplinesc condițiile stabilite în art.2, 3 și 34 din prezentul regulament, comisia va face, în termen de trei luni de la publicarea acestui decret, propuneri Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române, pentru comutarea pedepsei într-una de același fel pe timp de 25 ani, după procedura prevăzută la art.23 din prezentul regulament.

Art.40.- Hotărîrile comisiei pentru propuneri în vederea punerii în libertate înainte de termen, consemnate în procesele-verbale se aduc la cunoștința condamnaților, sub luare de semnătură.

Fișele de pontaj individuale, fișele de evidență a recompenselor și pedepselor, precum și toate actele încheiate de comisia pentru propuneri în vederea punerii în libertate înainte de termen, în aplicarea dispozițiilor prezentului regulament, se vor anexa la dosarul personal al condamnatului.

Art.41.- Pe data prezentului regulament, orice dispoziții contrare acestuia se abrogă.

123

MUNCA

EXCEPTIONALA

Specificul
mucii

Denumirea meseriilor

Modul de calculare a cuantunului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de condamnat.

Muncă în
subteran

Încălzător, tăietor, armător de pușuri, ajutor încălzător, ajutor tăietor, armător la lucrări de încălzire și abataj, zidari de mină, rambliator, montator de utilaje miniere, electro-lăcătuși, fierari, mașiniști reparatori principali, compresori, încărcător transport, lăcătuși de mină, montator și întreținere cale ferată, vagonetar în galerie, ajutor zidar de mină, transportor materiale care lucrează efectiv în subteran.

- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 61% până la 75%, se socotește, pentru trei zile muncite, patru zile executate din pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 76% până la 90% se socotește pentru două zile muncite, trei zile executate din pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 91% până la 100% se socotește pentru o zi muncită, două zile executate din pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 101% până la 115% se socotește pentru o zi muncită, două zile și jumătate executate din pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de la 116% în sus, se socotește pentru o zi muncită, trei zile executate din pedeapsă.

MUNCA FOARTE GREA

Industria siderurgică și metalurgică ferasă și neferoasă

Topitorii și ajutorii lor la cobiloari, turnătorii, șablorii, forjerii și ajutorii lor, lăcătuși de întreținere la cald (forje), muncitorii de la cupsoarele de tratament termic (cupsoare).

- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 61% până la 75% se socotește pentru patru zile muncite, cinci zile executate din pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 76% până la 85% se socotește pentru trei zile muncite, patru zile executate din pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 86% până la 95% se socotește pentru două zile muncite, trei zile executate din pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 96% până la 100% se socotește pentru o zi muncită, două zile executate din pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 101% până la 120% se socotește pentru o zi muncită, două zile și jumătate executate din pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de la 121% în sus se socotește pentru o zi muncită, trei zile executate din pedeapsă.

Industria chimică

Muncitorii din exploatarea stufului.

MUNCA GREASpecificul
muncii

Denumirea meseriilor

Modul de calculare a cuantumului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de condamnat.

Industria
metalur-
gică

Fierar, turnător, curățitor, miezitor, șablotor, preparator la pământ în turnătorii, topitori modelari în metal, sudori electrici și autogeni, pilari, matritieri, traseror, at stringer, frezori, rabotor, lăcătuși, montatori, ajustor piese mecanice, forjar, galvanizator, nichelator, mecanic de motoare, mecanic de pompe, mecanic de uzine, mecanic electrician, electrician acumulator, electrician bobinator, electrician instalator care lucrează la înălțimi peste opt metri, tichnigiu, instalator conducte, fochist, presar la cald, tâmplar mecanic, tâmplar masual, dulgher, vopsitor daco, vopsitor cu pistolul, rectificator, muncitori de la polizoare care lucrează permanent, manipulant pèse și ciocane cu aburi, supraveghetor cuptoare, încărcător și descărcător cuptoare, morari, prăjitori cărămizi, muncitori care execută transporturi grele în incinta unităților, ajutorii lucrătorilor de mai sus care prestează muncă în aceleasi condiții.

- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 61% până la 75% se socotește pentru 5 zile muncite, șase zile executate din pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 76% până la 85% se socotește pentru patru zile muncite, 5 zile executate în pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 86% până la 95% se socotește pentru 3 zile muncite, patru zile executate din pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 96% până la 100% se socotește pentru două zile muncite, 3 zile executate din pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 101% până la 115% se socotește pentru o zi muncită, două zile executate din pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 116% până la 130% se socotește pentru o zi muncită, 2 zile și jumătate executate din pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de la 131% în sus se socotește pentru o zi muncită, 3 zile executate din pedeapsă.

Industria
pielăriei

Muncitorii care lucrează la mașinile Doppel, freză și ștanțat talpă.

Industria
textilă

Muncitorii din secțiile chimice (vopsitorie).

Industria
lemnului

Încărcătorii și descărcătorii de cherestea pe calea ferată, stivulatorii, cărătorii de cherestea manuali, dogari, lustrători mobilă lemn, gateriști, pendulariști, tâmplari mecanici, muncitori de la uscătorii de lemn și circulariștii, strușgerii în lemn.

Industria
alimentară

Muncitorii cocători, bratari, frământători, bucătari.

70
~~100~~

Cultura Tractoriștii și ajutorii lor, coșșii, secerătorii, malgătorii, îngrijitori scroafe și porcel, manipulatori bălegar, muncitori răsadnițe și sere, muncitori ciupercării.

Industria materialelor de construcții și Industria construcțiilor. Săpători, presarii de la presele de cărămidă și țiglă, așezători și scoțători din cuptoarele circulare precum și ajutorii lor, ajutorii de la uscătorile artificiale, curățitorii cuptoarelor de cărămidă, cocătorii, muncitorii de la cuptoarele de ars var, încălzătorii și descărcătorii de la cuptoarele de var, muncitorii de la morile de pământ, conducătorii de utilaje construcții, zidari, dalgheri, cărători de cărămidă, mortar, beton, betonisti și muncitorii necalificați, dar care lucrează permanent în construcții, instalatorii de apă și canal.

MUNCA OBISNUITA

Toate muncile neprevăzute în categoriile de mai sus și care nu fac parte din muncile excepționale, foarte grea și grea, se consideră munci obișnuite.

- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 76% până la 85% se socotește pentru 5 zile muncite 6 zile executate din pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 86% până la 95% se socotește pentru 4 zile muncite, 5 zile executate din pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 96% până la 99% se socotește pentru 3 zile muncite, 4 zile executate din pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 100% până la 120% se socotește pentru două zile muncite, 3 zile executate din pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 121% până la 135% se socotește pentru o zi muncită, două zile executate din pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 136% până la 150% se socotește pentru o zi muncită, două zile și jumătate executate din pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 151% în sus se socotește pentru o zi muncită, 3 zile executate din pedeapsă.

21
~~12/21~~

MINISTERUL AFĂGERILOR INTERNE
DIRECȚIA GENERALĂ A PENITENCIARILOR
ȘI COLONIILOR DE MUNCĂ

I N S T R U C Ț I U N I

privind regulamentul de aplicare a
Decretului 720 din 31 decembrie 1956,
publicat în Buletinul oficial nr.2
din 16 Ianuarie 1957, pentru reglemen-
tarea punerii în libertate înainte de
termen, pe baza muncii prestate și
bunei comportări, a celor condamnați.

I. DISPOZIȚII GENERALE

1.- Punerea în libertate înainte de termen pe baza muncii prestate și bunei comportări a condamnaților, conform dispozițiilor Decretului nr.720/1956, regulamentul de aplicare a acestui decret, precum și a prezentelor instrucțiuni care aduc numai unele precizări pentru aplicarea decretului și regulamentul, poate avea loc numai în cazul condamnaților la o pedeapsă privativă de libertate.

2.- Punerea în libertate înainte de termen poate avea loc pentru condamnații cu care se lucrează în interesul unui beneficiar, pentru cei care lucrează la o unitate productivă din sistemul D.G.P.C.M. și pentru acei care execută muncă cu caracter de continuitate în interesul locului de deținere (autodeservire).

Numărul condamnaților care pot lucra în interesul locului de deținere se stabilește, pentru fiecare loc de deținere conform "Barelui pentru stabilirea numărului de condamnați ce se folosesc în interesul locului de deținere (autodeservire)" (anexa nr.1). În caz de necesități deosebite numărul condamnaților care lucrează în interesul locului de deținere poate fi mărit cu aprobarea directorului general.

II. REPARTIZAREA LA MUNCĂ, CALCULAREA PEDEPSELOR
EXECUTATE ÎN ROMÂNIE DE MUNCĂ PRESTATĂ, ÎNREGISTRAREA MUNCII CONDAMNAȚILOR.

1.- Repartizarea la muncă a condamnaților.

- 3.- Fiecare condamnat este văzut de un colectiv compus din:
- comandantul locului de deținere sau locțiitorul acestuia;
 - lucrătorul cu munca de evidență a condamnaților;
 - medicul locului de deținere.

72
~~72~~

Acest colectiv selecționează condamnații, ținând seama de starea sănătății, deprinderile și pregătirea lor profesională și de nevoile de brațe de muncă. În raport de aceasta și în funcție de locul de muncă unde condamnații urmează să fie repartizați, aceștia vor fi împărțiți pe următoarele categorii de muncă: excepțională, foarte grea, grea și obișnuită.

Repartizarea condamnaților la munca respectivă se consemnează în fișe medicale în care se vor consemna și trecerile ulterioare de la o categorie de muncă la alta. Fișe se atașează la dosarul personal al condamnatului.

Conamnații care au împlinit vârsta de 60 ani (bărbați) și 55 ani (femei) și care manifestă dorința de a munci, vor putea fi admiși pentru muncă, dacă vor fi găsiți apti de colectivul arătat mai sus. Manifestarea acestei dorințe se va exprima printr-o declarație, care se atașează la dosarul personal al condamnatului.

2.- Calcularea pedepselor executate, în funcție de munca prestată.

4.- Calcularea cuantumului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de condamnat, în cazul muncilor corodate se face în funcție de:

- categoria de muncă;
- procentul de îndeplinire a normelor de muncă și
- calitatea muncii prestate.

Deci, spre deosebire de fostul Decret 72/1950, cuantumul de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de condamnat nu mai este fix, acordându-se pentru două zile muncite trei zile executate din pedeapsă, indiferent ce muncă presta condamnatul și indiferent ce procent de normă realizează. Acest cuantum sub regimul Decretului 720/1956 este variabil și condamnatul nu poate beneficia de el decât la îndeplinirea unui anumit procent micim de normă. În cazul muncilor excepționale, foarte grea și grea, procentul micim este de 61%; în cazul muncilor obișnuite procentul micim este de 76%.

EXEMPLUL Nr.1

Un condamnat lucrează ca topitor (această muncă intră în categoria muncilor foarte grele) în industria siderurgică (această este specificul muncii) și realizează un procent de normă de 54% (sau chiar de 60%). În acest caz condamnatul nu va beneficia de punerea în libertate înainte de termen, deoarece nu a realizat

minimul prevăzut în anexa regulamentului, care este de 61%.

EXEMPLUL NR.2

Un sit condamnat lucrînd în aceleași condiții ca cel de la exemplul nr.1, realizează un procent de îndeplinire a normei de 65%.

În acest caz condamnatul va beneficia de punerea în libertate înainte de termen, considerîndu-i-se conform anexei regulamentului, pentru patru zile muncite, cinci zile executate din pedeapsă.

EXEMPLUL NR.3

Un alt condamnat lucrînd în aceleași condiții ca cel de la ex.1 și 2 realizează un procent de îndeplinire a normei de 122%.

În acest caz condamnatul respectiv va beneficia de punerea în libertate înainte de termen, considerîndu-se conf.anexei regulamentului pentru o zi muncită, trei zile executate din pedeapsă.

Cuantumul de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată este variabil cu numai în funcție de procentul de îndeplinire a normei, așa cum s-a arătat la exemplele nr.1 - 3, și în funcție de greutatea și specificul muncilor, astfel:

Exemplu:

Un condamnat lucrează, de aceeași dată la o muncă grea (din industria metalurgică) ca fierar și îndeplinește un procent de normă de 65% la fel ca cel de la ex.nr.2 de mai sus.

În acest caz condamnatul va beneficia la punerea în libertate înainte de termen, considerîndu-se conform anexei regulamentului, pentru cinci zile muncite șase zile executate, (în exemplul nr.2 de mai sus, munca condamnatului făcînd parte din categoria foarte grea, la același procent de îndeplinire a normei i s-a acordat pentru patru zile muncite, cinci zile executate).

5.- Normele de muncă stabilite pentru condamnați sînt cele republicane, departamentale sau cele stabilite de organele locale ale puterii de stat pentru lucrările de interes local, iar în lipsă de norme republicane, departamentale sau locale, administrația locului de deținere (împreună cu beneficiarul lucrării, stînci cînd este cazul) va stabili normele respective ținîndu-se seama de criteriile legale cu privire la normarea muncii. Normele de muncă stabilite de administrația locului de deținere vor fi înalțate la D.G.P.C.M. Direcția economică, pentru avizare.

24

6.- Calcularea cuantumului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de către condamnat în cadrul muncii prestate în regie (normat) se face în funcție de categoria de muncă și de îndeplinirea conștiințoasă a sarcinilor.

Lucrările executate în regie se vor desfășura pe baza planului de muncă întocmit de organul tehnic al localui de deținere, urmându-se zilnic executarea lucrărilor, atât cantitativ cât și calitativ.

În cazul nerealizării calitative a lucrărilor în regie condamnatii respectivi nu vor beneficia de punerea în libertate înainte de termen.

7.- Calcularea cuantumului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de condamnat se face astfel:

a) în cazul când condamnatul a lucrat în cursul lunii, sau în scord, totalul orelor considerate ca executate se împarte la totalul orelor efectiv lucrate. Cifra obținută reprezintă procentul mediu de îndeplinire a normei lunare, astfel:

Un condamnat în decurs de 26 zile a totalizat 254 ore considerate ca executate și 208 ore efectiv lucrate. Împărțim 254 la 208 și înmulțim cu 100, obținem 122%, care reprezintă procentul mediu de îndeplinire a normei.

Pentru zilele de repaus legal se acordă procentul mediu de îndeplinire a normei lunare.

b) În cazul când condamnatul a lucrat în cursul lunii un număr de 26 zile în scord, însă din cauze obiective a avut un număr de 32 ore stagnare (din cauze intemperiilor, interuperea curentului electric, lipsă de materiale, etc.) calculul se va face în felul următor:

Se împart orele considerate ca executate (acordate), respectiv 222 ore, la orele efectiv lucrate (208-32), adică la 176, rezultatul înmulțindu-se cu 100 ($\frac{222}{176} \times 100$).

Astfel se obține procentul mediu lunar de realizare a normei.

Dacă condamnatul nu a fost scos la muncă în ziua respectivă, deoarece cauza obiectivă era cunoscută dinainte, nu se socotește ziua respectivă (sau zilele respective).

8.- Calcularea cuantumului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată în perioada calificării condamnatilor se face astfel:

MA

- în cazul când calificarea se face în timpul executării pedepsei, perioada aceasta se va socoti ca muncă prestată în regie, iar la calcularea cuantumului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată se va ca bază procentul de îndeplinire a normei de 100%, corespunzător categoriei de muncă din care face parte meseria respectivă.

Exemplu:

Un condamnat se califică în meseria de tractorist. Meseria respectivă face parte din categoria de muncă grea și la o realizare de normă de 100% se acordă pentru două zile muncite, trei zile executate din pedeapsă.

9.- Calcularea cuantumului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată pentru muncile tehnico-administrative, se face astfel:

- condamnații folosiți la munci de conducere pe șantier, în mine, ateliere, etc. ca șefi de echipă, brigadierii, șefi de ateliere li se va acorda ca normă îndeplinită, procentul mediu de îndeplinire a normei al formației de muncă pe care o conduce efectiv, astfel: brigadierul care conduce efectiv o brigadă de zidărie, care a realizat în cursul ^{unei} luni un procent mediu de 95%, va primi ca realizat, pe luna respectivă, media obținută de brigadă, adică 95%. Munca respectivă făcând parte din categoria "muncă grea", brigadierului li se va socoti pentru trei zile muncite, patru zile executate din pedeapsă.

10.- În cadrul muncilor tehnico-administrative sînt considerați că au o calificare superioară, condamnații care fiind absolvenții unei școli superioare, lucrează ca ingineri, proiectanți sau dirigienți de lucrări, medici umani și veterinari, farmaciași, ingineri agronomi, ingineri minieri, ingineri constructori, chimiști, arhitecți, geologi, economiști, planificatori, etc.

11.- În cazul când muncile prestate în interesul locului de deținere fac parte dintr-una din categoriile de muncă prevăzute în anexa regulamentului, dar care nu face parte din grupa muncilor obișnuite, se va lua ca bază de calcul categoria din care face parte munca prestată.

12.- În cazul în care condamnații vor presta o muncă ce nu este prevăzută în anexele regulamentului, conducerea locului de deținere va raporta D.G.P.C.M. direcția economică, cerînd să li se comunice categoria în care se încadrează munca respectivă. Pînă la primirea răspunsului se consideră că munca

26

respectivă face parte din categoria muncilor obișnuite.

În cazul când se stabilește că meseria respectivă nu face parte din categoria muncilor obișnuite ci dintr-o categorie superioară, se va calcula cuantumul de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată, în funcție de categoria de muncă comunicată.

3.- Inregistrarea muncii condamnaților.

a) Inregistrarea în cazul prestării de muncă în interesul locului de deținere (autodeservire).

13.- Organizarea și îndrumarea muncilor prestate de condamnați în interesul locului de deținere (autodeservire) privește pe ajutorul comandantului pentru problemele de spate, iar acolo unde aceasta nu există, pe comandantul locului de deținere.

Inregistrarea zilelor muncite în interesul locului de deținere se face pe Fișa de postaj pentru muncile de deservire (anexa nr.2).

Fișa se întocmește pentru fiecare condamnat în parte, notându-se datele ce sînt necesare din dosarul personal, după care comandantul o vizează.

Comandantul va numi prin ordin de front un cadru pregătit, de încredere, care pe lângă atribuțiile sale de serviciu va avea ca sarcină permanentă postajul zilnic al condamnaților ce muncesc în interesul locului de deținere (acest cadru nu va fi numit din rândul aceluia care prestează muncă în cadrul biroului evidența condamnaților).

Pe baza tabelului cu condamnații ce se scot zilnic la muncă, întocmit de ajutorul de serviciu al comandantului se face postajul, prin înscrierea în rubrica, corespunzând zilei respective, a literel "M", în zilele când s-a muncit și prin litere "A", în zilele când nu s-a muncit.

La sfîrșitul lunii se totalizează în cifre și litere zilele muncite în coloana "total", după care comandantul va certifica realitatea datelor înscrise în urma confruntării acestora cu ordinul de gospodărie dat cu ocazia trecerii la sorma de hrană "25-U", care este obligatorie în această situație.

Lunar, fișa se predă organului de evidență, pînă la 5 ale fiecărei luni pentru ca acesta să opereze în evidențele sale, după care acesta o restituie.

MP

La sfârșitul fisei an sau în cazul când condamnatul este transferat la altă unitate, se va face totalul general prin adunarea cifrelor înscrise în coloana "total", (luni).

După epuizarea fișei (2 ani) aceasta se va depune la dosarul personal al condamnatului, deschizându-se o nouă fișă. Tot astfel se va proceda și în cazul transferării condamnatului în altă unitate.

Completarea datelor pe fișe se face numai în cerneală și nu se admit șterșături, corecturi, sau adăugiri.

Pentru a se preveni fluctuații în "plasarea" condamnaților la muncile prestare în interesul locului de deținere (autodeservire) care atrag după sine completarea unui număr mare de fișe, comandanții trebuie să facă de la început o selecțiune a condamnaților pentru aceste munci, căutându-se pe cât posibil să existe o stabilitate.

- b) Înregistrarea în cazul prestării de muncă în interesul unui beneficiar sau al unei unități productive din sistemul D.G.P.C.M.

14.- Înregistrarea muncii condamnaților se face de biroul muncă și salarii (evitându-se totdeauna în vedere înregistrările beneficiarului stabilite de comun acord de acesta cu formațiunea).

Înregistrarea muncii de către biroul muncă și salarii se face prin completarea următoarelor formulare:

- a) Fișa de postaj și salarizare (anexa nr.3);
- b) Fișa de zile muncite (anexa nr.4).

Fișa de postaj și salarizare are ca scop înregistrarea realizărilor obținute de condamnați.

Înregistrarea muncii se face atât valoric cât și în unitate de timp.

Fișa de postaj și salarizare se întocmește de biroul muncă și salarii al formațiunii, se verifică partea financiară de șeful biroului financiar și se aprobă de comandantul formațiunii.

Fișa de postaj și salarizare nu circulează, rămânând în păstrarea biroului muncă și salarii.

Referitor la modul de completare a fișei de postaj și salarizare, facem următoarele precizări:

- În coloana nr.1 "zilele lunii" se trec în ordine numerică zilele din luna respectivă.

78

- In coloana nr.2 "ore efectiv prestate" se inscriu rele efectiv prestate de către condamnat.

Prin ore efectiv prestate se înțeleg orele stabilite prin programul zilnic de lucru, indiferent dacă condamnatul lucrează în acord sau regie și indiferent de gradul de îndeplinire a normei. In cazul când în cursul unei zile apar întreruperi (intemperii, stagnări, etc.) acestea se scad din orele de muncă stabilite prin program trecându-se în coloana 2 diferența.

Exemplu: Programul de lucru stabilit pentru o zi de muncă este de 9 ore. In timpul zilei în procesul muncii a apărut o stăgere de 2 ore. In acest caz în coloana 2 se va trece 7 ore (9-2=7).

- In coloana nr.3 "procent de îndeplinire" se înscrie raportul dintre timpul acordat și orele efectiv prestate, înmulțind cu 100 $\frac{13,5 \times 100}{9} = 150\%$. Vezi exemplul dat mai jos la col.4 și 5).

In coloanele 4 și 5 se trece timpul acordat în ore și minute pentru lucrările ce se execută pe bază de normă.

Exemplu: Un condamnat are ca normă pentru 9 ore de muncă 4 m.o. de săpătură, în acest timp el realizează 6 m.o. de săpătură, deci o depășire de 50%. Pentru aceasta se acordă încă 4 ore și 30 minute, trecându-se astfel 13 ore în coloana nr.4, iar în coloana 5 se va înscrie 30 minute.

- In coloana nr.6 "regie" se înscrie totalul orelor executate de condamnat în regie, fără a avea stabilit pentru aceasta o normă.

- In coloana nr.7 "salariatul tarifar" se înscrie suma stabilită prin rețeaua tarifară pentru ora de muncă.

In coloane nr.8 și 9 se înscriu orele de întreruperi provenite din intemperii și stagnări ale procesului muncii din cauze obiective (ploaie, ceață, lipsă de utilaje la locul de muncă, defecțiuni neprevăzute ale agregatelor, instalațiilor, etc.).

- In coloana nr.10 "observațiuni" se trec mențiunile cu privire la lipsa condamnatului de la lucru (bolnav, pedepsit, etc.).

La încheierea lucrului se vor totaliza datele înscrise în coloanele nr.2, 4, 5, 6, 8 și 9.

In coloana nr.3 "procentul de îndeplinire" se calculează astfel: se adună la încheierea lunii orele acordate cu

24

orele de regie și se împart la orele efectiv lucrate, rezultatul de înmulțire cu leo stabilindu-se astfel procentul mediu de îndeplinire pentru întreaga lună.

Fișa de pontaj și salarizare se completează la pagina 2 astfel:

Se vor grupa orele acordate, precum și orele de regie după salariul tarifar per oră în vederea stabilirii sumelor cuvenite condamnatului pe luna respectivă.

Exemplu: Un condamnat într-o lună de zile a realizat 200 ore acordate și 50 ore în regie, un total de 250 ore. Grupând orele acordate și orele de regie după salariul tarifar din coloana 7, se stabilește că-i revin 150 ore a 1,50 lei, 50 ore a 2 lei și 50 ore a 2,50 lei, salariul ce i se cuvine pe luna respectivă fiind de:

150 x 1,50 =	225 lei
50 x 2 =	100 "
50 x 2,50 =	125 "
<u>Total . 250 ore</u>	<u>450 lei</u>

În cursul unei luni, condamnatul nu poate fi trecut de la o categorie de muncă la alta categorie.

În cursul unei aceleiași zile nu se poate schimba tariful de salarizare al condamnatului.

Fișa de zile muncite are ca scop să țină evidența lucrării a zilelor muncite.

Se întocmește și se completează de biroul muncă și salarii.

Fișa se predă lucrătorului de evidența deținuților până la data de la ale lucrii, unde stă până la 30 ale lucrii, când se restituie biroului de muncă și salarii (iar acolo unde nu există, biroului producției) pentru completare.

Fișa de zile muncite se completează după cum urmează:

- În coloana intitulată "denumirea formațiunii și data intrării în lucru" sînt 5 rînduri, care dau posibilitatea să se înregistreze muncă unui condamnat în decurs de 5 ani, dacă acesta rămîne în aceeași unitate. În eventualitatea că condamnatul este transferat la o altă unitate, fișa care însoțește pe condamnat, va fi completată mai departe de noua unitate, folosindu-se rîndul următor, liber.

În rîndul respectiv se însoare pe locul marcat cu litere, denumirea formațiunii, iar sub aceasta, data intrării în muncă.

- Coloana nr.2 "date cu privire la zilele muncite" se împarte în 3 rânduri exprimând categoria de muncă, procentul mediu de îndeplinire a normei și zilele efectiv muncite.

- În coloana nr.3-14 sînt trecute lucrile anului completîndu-se pe verticală pentru fiecare lucră datele prevăzute în coloana 2-a.

Exemplu: Un condamnat a prestat o muncă din categoria a doua (munci foarte grele) timp de 26 zile, realizînd un procent mediu de îndeplinire a normei de 105%.

Înregistrarea pe fișe se va face astfel:

În rîndul 1 se înscrie II

În rîndul 2 se înscrie 105%.

În rîndul 3 se înscrie 31 zile, respectiv 26 zile, plus 5 sărbători legale.

- În coloana nr.15 "total" se va totaliza numai rîndul 3, respectiv "zile muncite", pe tot timpul anului sau cînd este transferat la altă unitate.

- În coloana nr.16 semnează pentru datele înscrise în fișă, șeful biroului muncă și salarii, eplicînd și ștampila.

III. CONTROLUL COMPORTĂRII CONDAMNĂȚILOR

15.- Aprecierea bunel comportări a condamnatului se face de către organele însărcinate cu paza și supravegherea și cele cu munca culturală educativă prin:

- observarea activității și cunoașterii individuale a condamnatului;

- ținerrea la zi în dosarul personal al condamnatului, a ordinelor de pedeapsire și recompensare, precum și a Fișei de evidență a pedepselor și recompenselor (anexa nr.5).

Cunoașterea comportării condamnaților se face, în primul rînd prin observarea lor permanentă la locul de producție, și în cadrul celorlalte activități, urmîndu-se felul în care înțeleg să respecte, sub toate aspectele, regulamentele și ordinea date precum și schimbările intervenite în comportarea lor, ca urmare a muncii de reeducare.

Sarcina cunoașterii comportării condamnaților, aparține supraveghetorului șef de secție, șefului punctului de lucru lucrătorului cu munca culturală educativă, ajutorului de serviciu al comandantului, locțiitorului pentru pază și regim și comandantului, pe care îl interesează în egală măsură realizarea scopului urmărit de a reeduca pe condamnați.

81
~~11/10~~

Criteriile după care se poate aprecia felul cum se comportă condamnații, pentru a se face propuneri în vederea punerii în libertate înainte de termen, pentru aceia a căror muncă este normată sînt următoarele:

- îndeplinirea normei stabilite și a luptei lozistența pentru a o depăși continuu;
- îngrijirea mașinilor și utilajelor;
- lupta pentru ridicarea calității producției, reducerea rebuturilor și făcerea de economii la materiale;
- executarea la timp și întocmai a ordinelor pe care le primesc.

Pentru condamnații care succese în rezolvarea criteriilor sînt următoarele:

- executarea conștientă și la timp a sarcinilor încredințate;
- menținerea în stare de bună funcționare a instalațiilor și mașinilor încredințate.

În afară de aprecierea asupra comportării în producție se mai consideră ca avînd bună purtare, condamnații care respectînd prevederile regulamentare nu săvîrșesc în timpul detenției abateri ca: bătaia celorlalți condamnați, deteriorarea bunurilor în dotare, practicarea jocurilor de noroc, a comerțului, a inversiunilor sexuale, etc.

Fișa de evidență a pedepselor și recompenselor va sta la șeful biroului de primire a pachetelor și vorbitor, iar în caz de transferare a condamnatului, această fișă se pune la dosarul personal al acestuia.

Toate rapoartele de pedeapsă sau recompensă a condamnaților întocmite de supraveghetor, escorte, ajutor de serviciu al comandantului, lucrătorului cu sarcină cultural-educativă sau celelalte cadre ale locului de dețineră, aprobate de comandant, vor fi puse la dosarul personal al condamnatului după ce au fost operate în aceeași zi, de către lucrătorul însărcinat cu pachetele și vorbitorul, în fișa de evidență a pedepselor și recompenselor.

IV. EVIDENȚA TERMENELOR LA CARE CONDNAȚII POT FI PUSI ÎN LIBERTATE ÎNAINTE DE TERMEN, ÎN FUNCȚIE DE PEDEPSA EFECTIV EXECUTATĂ ȘI DE MUNCA PRESTATĂ ȘI BUNA COMPORTARE.

16.- Evidența termenelor la care condamnații trebuie puși în libertate și a termenelor la care trebuie luați în

discuție de către comisia, se ține de către lucrătorul cu evidența condamnaților, pe baza fișelor de zile muncite.

Lucrătorului cu evidența condamnaților îi revine sarcina de a completa "Fișa de evidență" - Decret nr.720/1956 (anexa nr.6) după cum urmează:

Fișa de evidență Decret 720/1956 are două părți: capul fișei și corpul fișei.

Capul fișei în care se înscriu, numele și prenumele condamnatului, data nașterii, numele părinților.

În căsuța din dreapta sus, se înscrie pedeapsa calculată în zile.

În căsuța din dreapta jos se înscriu zilele executate din pedeapsă, de către condamnat, la care s-au adăugat zilele câștigate prin muncă, care se consideră executate din pedeapsă.

Corpul fișei cuprinde 9 coloane care se completează după cum urmează:

În coloana nr.1 se înscrie luna în care condamnatul muncește astfel:

Pentru condamnații la o pedeapsă pînă la 1 an, (care se iau în discuție lunar) se trece luna;

Pentru condamnații la o pedeapsă pînă la 5 ani (care se iau în discuție, din 3 în 3 luni) se va trece perioada respectivă (ex. tria. I, II, etc.)

Pentru condamnații la o pedeapsă mai mare de 5 ani, (care se iau în discuție, din 6 în 6 luni) se trece perioada respectivă (ex. semestrul I, semestrul II).

Ca regulă generală condamnații vor fi luați în discuție de comisia respectivă la sfîrșitul lunii, trimestrului sau semestrului (calendaristic).

În coloana nr.2 se înscrie numărul zilelor executate din pedeapsă în perioada în care a muncit pe timpul indicat în coloana nr.1, cifră ce va fi egală cu numărul zilelor cuprinse în perioada respectivă (adică 31, 30 sau 28).

În coloana nr.3 se înscrie numărul zilelor efectiv muncite în perioada indicată în coloana nr.1, cifră care în cel mai bun caz poate fi egală cu numărul zilelor executate, sau mai mică, și în niciun caz mai mare decît numărul zilelor indicate în coloana nr.2.

În coloana nr.4 se înscrie indicele de reducere (numărul zilelor considerate ca executate) dat în baza procentului de normă realizat.

83

În coloana nr.5 se înscrie numărul zilelor considerate ca executate în urma muncii prestate.

În coloana nr.6 se face totalizarea zilelor executate din pedeapsă cu zilele considerate ca executate prin muncă. Acest total se adună la cifra indicată la coloana nr.9.

17.- În cazul în care, în conformitate cu dispozițiile art.24 din regulament, comisia revine asupra unuia sau mai multor procese-verbale, în sensul că anulează cu totul sau în parte pedeapsă considerată ca executată în urma muncii depuse (menționate în procesele-verbale respective la punctul 8, coloana "numărul zilelor ce se scad"), totalul acestor zile se va înscrie în coloana nr.7 a fișei de zile muncite, urmând a se scade din cifra înscrisă în coloana nr.9.

18.- Dacă în conformitate cu art.25 al regulamentului comisia anulează în total sau în parte, măsurile luate anterior, în sensul că repune în vizare procesele-verbale asupra cărora se revine, numărul zilelor considerate ca executate, ce fuseseră anulate, se trec în coloana nr.6 a fișei de zile muncite, urmând ca această cifră să se adune la cifra menționată în coloana nr.9.

De reținut că cifrele înscrise în coloana nr.9 vor reprezenta întotdeauna numărul zilelor pe care condamnații le-au executat, adică cele efectiv executate din pedeapsă, plus cele considerate ca executate prin muncă.

În vederea respectării dispozițiilor art.21 din regulament, fișele de zile muncite, se vor păstra în permanență în cinci grupe:

- I.- cei cu condamnări de peste 5 ani;
- II. cei cu condamnări de la 1 -5 ani;
- III. cei cu condamnări sub un an;
- IV. cei ce urmează a se libera în baza decretului în luna următoare;
- V. cei ce urmează a se libera în baza decretului în luna în curs.

În cadrul primelor 4 grupe fișele vor fi aranjate în ordine strict alfabetică, iar în cadrul grupei V ele vor fi aranjate în ordine, pe cât posibil, a datei la care condamnații urmează a fi puși în libertate.

19.- Intervalele de timp, la care se examinează situația condamnaților sînt cele prevăzute de art.21 din regulament.

./.

85

Condamnații vor fi luați în discuție de comisie la același interval de timp prevăzut în art.21 din regulament, chiar dacă în urma executării pedepsei a mai rămas de executat din pedeapsă (în cazul celor peste 5 ani, sub acest cuantum), sau sub un an, iar în cazul celor condamnați între 1 - 5 ani, dacă a mai rămas de executat o pedeapsă sub un an.

20.- Comisia constatând la intervalele de timp prevăzute la art.21 din regulament că sînt îndeplinite condițiile pentru ca condamnatul să beneficieze de dispozițiile Decretului nr.720/1956, va constata cuantumul de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de condamnat, consemnând hotărîrea luată într-un proces-verbal (anexa nr.7).

De asemenea, se va întocmi un proces-verbal și atunci cînd se va constata că condamnatul nu urmează a beneficia de dispozițiile decretului, deoarece nu a executat în mod conștient muncile repartizate, nedeplinind procentele de normă prevăzute în anexa regulamentului, sau nu a avut bună purtare, ori cumulativ nu a îndeplinit aceste condiții.

Procesele-verbale se întocmesc pentru fiecare condamnat în parte și se semnează de toți membrii comisiei.

21.- Pentru condamnații care sînt luați în discuție de comisie pentru prima dată și îndeplinesc condițiile prevăzute în Decretul nr.720/1956, dar nu urmează a fi puși în libertate se întocmește un proces-verbal (anexa nr.7), care se completează astfel:

- pentru condamnații care nu muncit și în perioada aplicării Decretului nr.720/1956 se completează prima pagină; la pagina 2-a punctele 1, 4, 5 și 7, iar punctele 2, 3 și 6 cînd este cazul;

- pentru condamnații care muncesc de la intrarea în vigoare a Decretului 720/1956 se completează prima pagină; iar la pagina 2 punctele 1, 4 și 7, iar cînd este cazul punctele 2, 3 și 6.

În ambele cazuri la concluzii (pot.10) comisia menționează pe lângă activare și starea de pedeapsă, exprimat în zile, pe care condamnatul rămîne să o execute.

22.- După scurgerea timpului prevăzut de art.21 din regulament, cînd condamnații sînt luați din nou în discuție de către comisie, dar totuși nu urmează a fi puși în libertate pe baza dispozițiilor Decretului 720/1956, comisia întocmește

pentru fiecare condamnat cite un proces-verbal (anexa nr.7), la care completează prima pagină, iar pe verso următoarele puncte:

- punctul 1, la care reportează cifra consemnată că a mai rămas de executat în procesul-verbal anterior;
- punctul 4, în care se consemnează numărul zilelor efectiv executate de la ultimul proces-verbal și pînă la data la care se întocmește noul proces-verbal;
- punctul 6, în care pentru aceeași perioadă executată se indică numărul zilelor muncite în condițiile Decretului nr.720/1956.

Și în acest caz la punctul 10, comisia motivează și consemnează numărul zilelor pe care condamnatul le mai are de executat.

23.- În toate cazurile, numărul zilelor executate din pedeapsă și a celor care sînt distinzate în urma muncii depuse se înscrie în coloana "numărul zilelor ce se scad". În coloana "numărul zilelor de executat" se înscriu cifrele rezultate în urma operațiunilor de scădere a zilelor executate din pedeapsă la care s-au adunat zilele considerate ca executate (cîștigate prin muncă) din numărul zilelor constatate care le mai are de executat condamnatul la punctele anterioare.

24.- Pentru condamnații care sînt luați în discuție de către comisie, dar nu îndeplinesc condițiile prevăzute în Decretul 720/1956, deoarece nu au îndeplinit unele sau unele din condițiile prevăzute de acest decret, se întocmește un proces-verbal, pentru fiecare condamnat, tot în dublu exemplar, (anexa nr.7), care se completează astfel:

- prima pagină și pe pagina 2-a punctele 1,4 și 6, iar la punctul 10 se consemnează motivul pentru care pe perioada respectivă nu a beneficiat de dispozițiile Decretului nr.720/1956.

25.- Pentru cazurile prevăzute în art.24 din regulament, cînd comisia trebuie să revină în total sau în parte asupra hotărîrilor anterioare (situație în care pentru perioada ce se discută nu se poate considera nici un număr de zile ca fiind executate (se încheie de asemenea un proces-verbal), (anexa nr.7), tot în două exemplare la care se completează prima pagină, iar la pagina 2 punctele 1,4 și 6, precum și pct.8 la care se va ține seama să se scadă numărul zilelor considerate ca executate în urma muncii prestate,

respectiv acele zile din procesele-verbale anterioare ce se adaugă înscrise la punctul 6 coloana "numărul zilelor ce se scad". Aceste zile se trec în coloana "numărul zilelor ce se adaugă", iar în coloana "numărul zilelor de executat" această cifră se adaugă.

26.- În cazurile prevăzute de art.25 din regulament comisia întocmește de asemenea un proces-verbal, tot în două exemplare (anexa nr.7), la care se completează prima pagină iar pe verso punctele 1,4,6 și pct.9 în care numărul zilelor considerate ca executate ce rezultă din procesele-verbale anterioare și au fost adulate se trec la acest punct în coloana "numărul zilelor ce se scad" făcându-se operațiunea de scădere în coloana "zilelor de executat".

Asupra proceselor-verbale încheiate în cazurile prevăzute la punctul 26, alineatul 2 din prezentele instrucțiuni, comisia nu mai poate reveni.

27.- Când în conformitate cu art.26 din regulament în urma examinărilor făcute succesiv de comisie cu privire la calitatea cuantumului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de condamnat se va constata că acesta urmează a fi pus în libertate înainte de termen, comisia va încheia un proces-verbal, tot în două exemplare, prin care va face propuneri tribunalului de puere în libertate. Și în această situație se întocmește de comisie un proces-verbal (anexa nr.7) la care se completează prima pagină și pot.-ele de la pag.2, ce corespund situației condamnatului, în afară de pct.8 și 9. La pct.10 comisia consemnează că în conformitate cu dispozițiile Decretului 220/1956, condamnatul urmează a fi pus în libertate la data de _____

Un exemplar din acest proces-verbal, împreună cu câte un exemplar din procesele-verbale anterioare se înaintează instanței locale, conform art.27 din regulament.

28.- În cazul în care un condamnat are de executat mai multe pedepse, propunerea de liberare în baza dispozițiilor D.720/1956 se face ca și cum condamnatul ar avea de executat o singură pedeapsă, scoțându-se toate mandatele în un loc

29.- În cazul în care tribunalul este sesizat cu cerere de puere în libertate înainte de termen de către condamnat conform art.28 din regulament, comisia va trimite tribunalului procesele-verbale încheiate conform art.21 din regulament, împreună cu Avizul său (anexa nr.8).

82

30.- In cazurile mentionate la art.34 și 35 din regulament, comisia va încheia pentru fiecare caz în parte, în două exemplare, un proces-verbal (scema nr.9).

31.- Stabilirea avantajului prevăzut de dispozițiile art.10 din regulament, se face folosind regula de trei simplă cu ajutorul căreia se calculează astfel:

Să luăm de exemplu cazul unui condamnat care în decursul lunii succesește 23 zile.

A) Pentru cuantumul 5 zile muncite, 6 zile executate, calculul va fi:

$$\begin{aligned} &\text{la 5 zile câștigă 1 zi} \\ &\text{la 23 " " " X} \\ &X = 23 : 5 = 4,6 = 4 \text{ zile beneficiu.} \end{aligned}$$

B) Pentru cuantumul de 4 zile muncite, 5 zile executate calculul va fi:

$$\begin{aligned} &\text{la 4 zile câștigă 1 zi} \\ &\text{la 23 " " " X} \\ &X = 23 : 4 = 5,75 = 5 \text{ zile beneficiu.} \end{aligned}$$

C) Pentru cuantumul 3 zile muncite, 4 zile executate, calculul va fi:

$$\begin{aligned} &\text{la 3 zile câștigă 1 zi} \\ &\text{la 23 " " " X} \\ &X = 23 : 3 = 7,66 = 7 \text{ zile beneficiu} \end{aligned}$$

D) Pentru cuantumul 2 zile muncite, trei zile executate calculul va fi :

$$\begin{aligned} &\text{la 2 zile câștigă 1 zi} \\ &\text{la 23 " " " X} \\ &X = 23 : 2 = 11,50 = 11 \text{ zile beneficiu.} \end{aligned}$$

E) Pentru cuantumul 1 zi muncită, 2 zile executate, calculul va fi:

$$\begin{aligned} &\text{la 1 zi câștigă 1 zi} \\ &\text{la 23 " " " X} \\ &X = 23 \times 1 = 23 \text{ zile beneficiu} \end{aligned}$$

F) Pentru cuantumul 1 zi muncită 2,1/2 zile executate, calculul va fi:

$$\begin{aligned} &\text{la 1 zi câștigă 1,50} \\ &\text{la 23 zile câștigă X} \\ &X = 23 \times 1,50 = 34,50 = 34 \text{ zile beneficiu.} \end{aligned}$$

188

G) Pentru cuantumul 1 zi muncită, 5 zile executate, osleul va fi :

la 1 zi câștigă 2 zile

la 23 " " X

X = 23 x 2 = 46 zile beneficia.

V. DISPOZIȚII FINALE

32.- Prin joear personal, în sensul dispozițiilor prevăzute la art.40 din regulamentul pentru aplicarea Decretului nr.720/1956, se înțelege copia hotărârii de condamnare a primei instanțe, cit și copia hotărârii instanței de recurs atunci când aceasta există.

33.- Zilele petrecute de condamnați în infirmerie, spitale sau scutiri medicale nu se socotesc ca zile muncite.

34.- Pentru condamnații la muncă silicioasă și detestațiune grea pe viață, indiferent în ce situație s-ar putea găsi din cele pe care le vom arăta mai jos, trebuie să existe cumulativ următoarele condiții spre a putea fi luși în discuție de comisia de punere în libertate înainte de termen, în vederea comutării pedepsei într-una de același fel pe timp de 25 ani:

- să se fi scurs trei ani de la data începerii executării pedepsei;

- să fi îndeplinit condițiile prevăzute în art.2 și 3 din Decretul 720/1956.

Situațiile ce se pot ivi în legătură cu condamnările la muncă silicioasă și detestațiune grea pe viață, sînt următoarele:

a) la data punerii în aplicare a Decretului 720/1956, să se fi scurs trei ani de la data începerii executării pedepsei și condamnatul să fi muncit în acest timp (continuu sau la diferite intervale);

b) la data punerii în aplicare a Decretului 720/1956 să se fi scurs trei ani sau mai mult de la data începerii executării pedepsei, dar condamnatul să nu fi muncit de loc;

c) să fie încarcerat după data punerii în aplicare a dispozițiilor Decretului 720/1956.

Vor fi luși în discuție numai condamnații care au executat cel puțin trei ani din pedeapsă și care au muncit

./.

89

sau vor mușcii. Perioada de timp de muncă, ce se are în vedere pentru ca condamnații respectivi să fie luați în discuție, este o perioadă globală de cel puțin șase luni. Ca alte cazuri în decursul executării pedepsei să fi prestat în total cîntar la intervale de timp diferite, cel puțin șase luni de muncă.

Propunerile de comutare a pedepsei se vor face Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, prin D.G.F.C.S.

35.- Pe data punerii în aplicare a prezentelor instrucțiuni, se abrogă ori ce alte dispoziții contrarii acestora.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIR. GENERALĂ A PENIT. SI COLONIILOR DE MUNCA

N O T A

- Pentru unitățile care au strunguri se aprobă folosirea cîte unui deținat pentru fiecare strung;
- unitățile cărora li s-a aprobat de către D.G.F.C.S. - serviciul aprovizionare și gospodărie - funcționarea de ateliere croitorie și cîșerie pentru care, vor folosi în continuare deținai în acest scop;
- se aprobă folosirea de deținai muncitori numai pentru unitățile care posedă moșoare, mașini, etc.
- la colonii, pentru plutește - dormitoare, se vor folosi numai deținai scutiți medical care nu sînt internați în infirmerie.

90

D E C R E T U L Nr.720/1956

=====

pentru reglementarea puserii în libertate înainte de termen,
pe baza muncii prestate și bunei comportări, a celor condamnați.

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare
Române, decretează:

CAPITOLUL I.

DISPOZIȚII GENERALE

Art.1.- Condamnații la pedepse privative de libertate pe
timp limitat, precum și condamnații la pedepse privative de li-
bertate pe viață, ale căror pedepse au fost comutate în pedepse
pe timp limitat, beneficiază de punerea în libertate înainte de
termen, în condițiile prezentului decret.

Prin punerea în libertate înainte de termen, pedeapsa pro-
nunțată se consideră în întregime executată.

CAPITOLUL II.

TERMENE ȘI CONDIȚII

Art.2.- Beneficiază de punerea în libertate înainte de
termen condamnații care muncesc pe șantiere, în mine, ateliere,
gospodăriile agricole, birouri tehnice, precum și toți cei care
execută munci cu caracter de continuitate în interesul locului
de deținere.

Art.3.- Pentru a putea beneficia de dispozițiile prezen-
tului decret, condamnații trebuie să dea dovadă de îndreptare,
care constă în:

- executarea în mod conștiincios a muncilor repartizate;
- buna comportare în tot timpul executării pedepsei, con-
tribuind astfel la menținerea disciplinei.

Art.4.- Pentru aplicarea dispozițiilor art.2 și 3, se va
ține seama de specificul și greutatea muncilor prestate și de
procentele de îndeplinire a normelor de muncă.

Normele de muncă sînt cele republicane; în cazul cînd acestea nu sînt stabilite pentru muncile respective, ele se stabilesc de conducerea locului de deținere, conform dispozițiilor legale. Pentru muncile care nu pot fi normate, criteriile de calculare a zilelor executate din pedeapsă, pe baza zilelor muncite se vor stabili prin regulamentul prevăzut de art.17.

Se fixează un minimum, socotindu-se pentru 5 zile muncite 6 zile executate din pedeapsă.

Se fixează un maximum, socotindu-se pentru 1 zi muncită, 3 zile executate din pedeapsă.

Zilele de repaus legal în cadrul muncii continue se socotesc zile muncite.

Art.5.- Calculul pedepsei executată de condamnat prin aplicarea dispozițiilor art.4, se face după ce, din pedeapsa pronunțată de Tribunal, se vor scădea reducerile făcute prin eventualele grațieri.

Art.6.- În vederea aplicării prezentului Decret, conducerea locurilor de deținere este obligată a ține evidența muncilor prestate și a procentelor de norme îndeplinite de fiecare condamnat.

CAPITOLUL III.

PROCEDURA

Art.7.- În fiecare loc de deținere în care condamnații prestează munci, va funcționa o comisie pentru propuneri în vederea punerii în libertate înainte de termen.

Art.8.- Propunerile în vederea punerii în libertate înainte de termen se fac din oficiu, de comisia prevăzută de art.7.

Comisia va examina situația fiecărui condamnat, la următoarele intervale de timp:

- pentru cei condamnați la pedepse mai mari de 5 ani, la fiecare 6 luni;

- pentru cei condamnați la pedepse de la 1 an la 5 ani, la fiecare 3 luni;

- pentru cei condamnați la pedepse sub 1 an, la fiecare lună, după executarea unui sfert din pedeapsă.

92

Comisia se va întruni, de asemenea, ori de câte ori va fi necesar.

Art.9.- Examinarea situației fiecărui condamnat se va face pe baza evidenței zilnice a muncii prestată de acesta și a comportării sale la locul de deținere. Comisia va constata cuantumul de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de condamnat prin aplicarea dispozițiilor art.4 și 5 din prezentul decret în vederea propunerii de punere în libertate.

Asupra celor stabilite conform alineatului precedent, comisia poate reveni în total sau în parte, dacă cei în cauză în timpul cât mai au de executat restul de pedeapsă, refuză să muncească, sau organizează ori participă la săvârșirea de infracțiuni sau abateri grave de la ordinea interioară a locului de deținere, care aduc atingerea regimului și ordinii stabilite prin regulamentele de funcționare a locurilor de deținere.

În cazul când condamnatul, după luarea măsurilor prevăzute la alineatul precedent, dă dovadă de temeinică îndreptare, comisia va putea anula aceste măsuri.

În fiecare din cazurile de mai sus și pentru fiecare condamnat în parte, comisia va întocmi un proces-verbal, semnat de toți membrii săi, pe care-l va aduce la cunoștința condamnatului.

Art.10.- Când, în urma examinărilor făcute conform art.9, se va constata că condamnatul urmează să fie pus în libertate înainte de termen, comisia va încheia un proces-verbal prin care va face propuneri de punere în libertate a acestuia.

Art.11.- Procesele verbale încheiate potrivit art.9 precum și procesul-verbal cu propuneri prevăzute de art.10, se vor trimite tribunalului popular al raionului în care este situat locul de deținere.

Tribunalul va soluționa propunerile în termen de cel mult 3 zile de la sesizare.

Tribunalul va putea fi sesizat cu cerere de punere în libertate înainte de termen și de către condamnat; în acest caz, tribunalul va cere de la locul de deținere procesele verbale prevăzute de art.9, precum și avizul comisiei

93

pentru propuneri în vederea punerii în libertate înainte de termen.

În cazurile reglementate prin alineatele precedente, ședința Tribunalului nu este publică și se ține fără citarea condamnatului, ascultându-se concluziile procurorului.

Art.12.- Tribunalul se pronunță printr-o încheiere. Împotriva acestei încheieri, procurorul poate face recurs cel mai târziu în ziua următoare, pronunțării, iar condamnatul în 3 zile de la comunicarea încheierii.

Recursul procurorului este suspensiv de executare.

Art.13.- Tribunalul este obligat să comunice locului de deținere încheierea pronunțată, în termen de 24 ore de la rămânerea ei definitivă, în vederea executării.

Art.14.- În cazul respingerii de către tribunal a propunerii, de punere în libertate înainte de termen făcută de comisie, aceasta va putea face o nouă propunere la termenul fixat de tribunal sau la intervalele de timp prevăzute de art.8, calculate din momentul rămânerii definitive a încheierii.

Noua propunere se va face atât cu privire la perioada de timp pentru care s-a făcut prima propunere, cât și pentru perioada de timp ce s-a scurs ulterior.

Dispozițiile alineatelor precedente se aplică prin asemănare și condamnatului a cărui cerere de punere în libertate înainte de termen, a fost respinsă de Tribunal, cu respectarea prevederilor art.11.

Art.15.- Pentru condamnații la muncă silnică sau de detențiune gres pe viață, comisia pentru propuneri în vederea punerii în libertate înainte de termen, va putea propune comutarea pedepsei într-una de același fel pe timp de 25 ani, numai în cazul în care condamnatul îndeplinește condițiile stabilite în art.2 și 3 din prezentul decret. Aceste propuneri se vor putea face numai după scurgerea a 3 ani de la data începerii executării pedepsei.

Art.16.- Procesul-verbal al comisiei, prin care se propune comutarea muncii silnice sau a detențiunii grele pe viață într-o pedeapsă de același fel pe timp de 25 ani, se înaintează Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române.

1894

În cazul comutării, aceasta se va opera de îndată în dosarul personal al condamnatului.

În cazul respingerii propunerii făcute, comisia va putea face noi propuneri de comutarea pedepsei, după scurgerea unui an de la data propunerii anterioare.

CAPITOLUL IV.

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Art.17.- Condițiile în care cei condamnați vor fi repartizați la muncă, modul în care se vor aplica dispozițiile art.4 din prezentul decret, modul de verificare și înregistrare a muncii celor condamnați, modul în care se va efectua controlul comportării condamnaților, precum și componența comisiei pentru propuneri în vederea punerii în libertate înainte de termen, și modul ei de funcționare, vor fi stabilite printr-un regulament întocmit de Ministerul Afacerilor Interne și aprobat prin Hotărâre a Consiliului de Miniștri.

Prin același regulament se vor stabili condițiile în care prezentul decret se va aplica condamnaților minori, ținându-se seama de dispozițiile legale privitoare la munca acestora, precum și de faptul că punerea în libertate înainte de termen a condamnaților minori trebuie să se facă în condiții de protejare a minorilor.

Art.18.- Pentru condamnații la pedepse privative de libertate pe timp limitat, care, la punerea în aplicare a dispozițiilor prezentului decret, îndeplinesc condițiile stabilite în art.2 și 3, comisia pentru propuneri în vederea punerii în libertate înainte de termen va face propuneri în termenul și cu procedura prevăzută la art.7 și următoarele din prezentul decret, cu privire la tot timpul de când condamnatul se află în executarea pedepsei.

Pentru timpul anterior punerii în aplicare a dispozițiilor prezentului decret, calculul se face socotindu-se pentru 2 zile muncite, 3 zile executate din pedeapsă.

Pentru condamnații la muncă silnică și detențiune grea pe viață, care, la punerea în aplicare a dispozițiilor prezentului decret, îndeplinesc condițiile stabilite în art.2, 3 și 15, din prezentul decret, comisia va face, în

termen de 3 luni de la publicarea prezentului decret, propuneri Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române, pentru comutarea pedepsei într-una de același fel pe timp de 25 ani.

Art.19.- Decretul nr.72 din 23 martie 1956 privitor la liberarea înainte de termen a celor condamnați, precum și orice alte dispoziții contrare prezentului Decret, se abrogă.

PRESedintele
PREZIDIULUI MARII ADUNARI NATIONALE
ss/Petru Groza

SECRETARUL PREZIDIULUI
MARII ADUNARI NATIONALE
ss/Avram Bunaciu

București, 31 decembrie 1956.
Nr.720.

CONSILIUL DE MINISTRI
AL
REPUBLICII POPULARE ROMINE

H O T A R I R E

pentru aprobarea regulamentului privind aplicarea Decretului Nr.720 din 31 decembrie 1956, pentru punerea în libertate înainte de termen, pe baza muncii prestate și bune comportări, a celor condamnați, publicat în Bul.Oficial nr.2 din 16.I.1957.

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române,
h o t ă r ă ș t e :

Art.unic.- Se aprobă regulamentul privind aplicarea Decretului nr.720/31 decembrie 1956, pentru punerea în libertate înainte de termen, pe baza muncii prestate și bune comportări, a celor condamnați, publicat în Buletinul oficial nr.2 din 16 ianuarie 1957.

PRESedintele
CONSILIULUI DE MINISTRI
Chivu Stoica

București, 13 august 1957
Nr.1243

196

REGULAMENT

privind aplicarea Decretului nr.720 din 31 decembrie 1956, pentru punerea în libertate înainte de termen, pe baza muncii prestate și bune comportări, a celor condamnați, publicat în Buletinul oficial nr.2 din 16 ianuarie 1957.

CAPITOLUL I.

DISPOZIȚII GENERALE

Art.1.- Condamnații la pedepse privative de libertate pe timp limitat, precum și condamnații la pedepse privative de libertate pe viață, ale căror pedepse au fost comutate în pedepse pe timp limitat, beneficiază de punerea în libertate înainte de termen, în condițiile prevăzute de Decretul nr.720 din 31 decembrie 1956, publicat în Buletinul Oficial nr.2 din 16 ianuarie 1957 și de prezentul regulament.

Prin punerea în libertate înainte de termen, pedeapsa pronunțată se consideră în întregime executată.

Art.2.- Beneficiază de punerea în libertate înainte de termen, condamnații care muncesc pe șantiere, în mine, ateliere, gospodăriile agricole, birouri tehnice, precum și toți cei care execută munci cu caracter de continuitate în interesul locului de deținerere.

Prin munci cu caracter de continuitate se înțeleg muncile care se prestează în permanență în interesul locului de deținerere. Direcția generală a penitenciarelor și coloniilor de muncă va stabili un barem de munci cu caracter de continuitate, în raport de nevoile fiecărui loc de deținerere.

Art.3.- Pentru a putea beneficia de punerea în libertate înainte de termen, condamnații trebuie să dea dovadă de îndreptare, care constă în:

a) executarea în mod conștient și responsabil a muncilor repartizate prin îndeplinirea procentelor de norme stabilite în anexa prezentului regulament, sau prin îndeplinirea programului de lucru stabilit de conducerea locului de deținerere, pentru muncile în regie;

b) buna comportare în tot timpul executării pedepsei, prin respectarea regulamentelor de ordine interioară și a dispozițiilor conducerii locului de deținerere, contribuind astfel la menținerea disciplinei.

97
~~101~~

CAPITOLUL II.

REPARTIZAREA LA MUNCA A CONDAMNATIILOR

Art.4.- Condamnații aflați în locurile de deținere, sînt obligați să presteze muncile ce li se repartizează de administrația locurilor de deținere.

Art.5.- Direcția generală a penitenciarelor și coloniilor de muncă asigură condamnaților executarea de munci în funcție de posibilitățile de organizare a muncii existente la locul de deținere, ținînd seama de normele de pază și izolare a celor condamnați.

Pentru a asigura condiții de muncă unui număr cît mai mare de condamnați, Direcția generală a penitenciarelor și coloniilor de muncă va lărgi posibilitățile existente de folosire a muncii acestora, în funcție de nevoile economiei naționale.

Art.6.- Condamnații vor fi folosiți la muncă în categoriile de muncă prevăzute la art.9 din prezentul regulament, ținîndu-se seama de calificarea lor profesională sau de nevoia de a li se da o asemenea calificare, de starea sănătății lor potrivit avizului medicului locului de deținere și cu respectarea normelor de separare a condamnaților după natura și cuantumul pedepsei, gravitatea infracțiunilor săvîrșite și gradul lor de pericolozitate.

Art.7.- Condamnații ce au o calificare pentru care nu există posibilitatea de a fi folosiți în mod corespunzător calificării lor, vor fi repartizați la munci asemănătoare celor pentru care sînt calificați.

Condamnații calificați vor putea fi folosiți la munci necalificate, cînd nevoile de brațe de muncă calificate au fost satisfăcute.

Art.8.- Condamnații inapți pentru muncile fizice prevăzute la art.9, literile a, b și c, din prezentul regulament, vor fi întrebuințați la muncile obișnuite prevăzute la art.9 litera d, muncile cu caracter de continuitate prevăzute de alineatul 2 al art.2 sau la munci tehnico-administrative prevăzute de art.13 din prezentul regulament, potrivit cu capacitatea lor, în funcție de posibilitățile și necesitățile locului de deținere.

198

Condamnații care nu sînt apti nici pentru muncile obișnuite prevăzute de art.9 litera d, nu pot fi supuși nici la muncile cu caracter de continuitate sau la muncile tehnico-administrative.

Condamnații care au împlinit vîrsta de 60 ani pentru bărbați și 55 ani pentru femei, nu pot fi supuși la muncă decît cu consințămîntul lor.

CAPITOLUL III.

CLASIFICAREA MUNCILOR SI CALOULUL PEDERPSEI EXECUTATE.

Art.9.- Muncile prestate de condamnați se clasifică după cum urmează:

- a) munci excepționale;
- b) munci foarte grele;
- c) muncile grele
- d) munci obișnuite.

Denumirea meseriilor și funcțiilor care se încadrează în această clasificare, în raport de specificul și greutatea muncilor prestate, este cea arătată în anexa prezentului regulament.

Direcția generală a penitenciarelor și coloniilor de muncă poate să completeze sau să modifice anexa prezentului regulament, cu avizul Comitetului de stat pentru problemele de muncă și salarii.

Art.10.- Cuantumul de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de condamnat, în condițiile prezentului regulament, se stabilește în funcție de greutatea și specificul muncilor, precum și de procentul de îndeplinire a normelor de muncă.

Cuantumul de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de condamnat este variabil, în funcție de îndeplinirea normei și poate fi calculat astfel:

- pentru cinci zile muncite, șase zile executate din pedeapsă;
- pentru patru zile muncite, cinci zile executate din pedeapsă;
- pentru trei zile muncite, patru zile executate din pedeapsă;
- pentru două zile muncite, trei zile executate din pedeapsă;
- pentru o zi muncită, două zile executate din pedeapsă

99

- pentru o zi muncită, două zile și jumătate executate din pedeapsă;

- pentru o zi muncită, trei zile executate din pedeapsă.
Calculul se face conform anexei prezentului regulament

Art.11.- Normele de muncă stabilite pentru condamnați sînt cele republicane; unde nu sînt stabilite norme republicane se vor practica normele departamentale stabilite pentru ramurile de muncă respective și în lipsă de norme departamentale, se întocmesc norme locale care se aprobă de conducerea locului de deținere, conform dispozițiilor legale în vigoare.

În cazul cînd operațiile de producție nu pot fi normale, sau este în interesul producției ca unele operații să nu se lucreze în acord, acestea vor fi prestate în regie.

De asemenea, se prestează în regie muncile cu caracter de continuitate prestate în permanență în interesul locului de deținere, precum și muncile prestate de condamnați în perioada necesară calificării lor.

Tot în regie se prestează și muncile tehnico-administrative.

Art.12.- Calcularea cuantumului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de condamnat, se face luîndu-se ca bază procentul mediu de îndeplinire a normei, realizat în zilele lucrate ale lunii respective.

Art.13.- Pentru condamnații care lucrează în regie într-una din meseriile specificate în anexa prezentului regulament în cazurile prevăzute de art.11 alineatele 2 și 3, se ia ca bază, la calcularea cuantumului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată, procentul de îndeplinire a normei de sută la sută, corespunzător categoriei de muncă din care face parte meseria respectivă, cu condiția realizării sarcinilor încredințate.

Calcularea cuantumului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de către condamnații care îndeplinesc funcții tehnice sau administrative se face astfel:

- pentru funcțiile tehnice și administrative care necesită o calificare superioară, se va socoti pentru o zi muncită, două zile executate din pedeapsă.

Funcțiile tehnice și administrative care necesită o calificare superioară, vor fi stabilite de Direcția generală

a penitenciarelor și coloniilor de muncă;

- pentru funcțiile tehnice și administrative care nu necesită o calificare superioară, se va socoti pentru două zile muncite, trei zile executate din pedeapsă.

Condamnații care îndeplinesc munci de conducere tehnică în directă legătură cu procesul de producție, ca: șefi de echipă, brigadă, detașament, atelier, etc., beneficiază la calcularea cuantumului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată, de procentul mediu de îndeplinire a normei, realizat de formația pe care o conduce.

Art.14.- Zilele de repaus legal în cadrul muncii continue se socotesc zile muncite.

Procentul de îndeplinire a normei ce se acordă condamnatului, pentru zilele de repaus legal, precum și pentru zilele în care din motive obiective a realizat un procent sub gradul mediu de îndeplinire a normei lunii respective, este procentul mediu de îndeplinire a normei, calculat potrivit art.12 și 13 din prezentul regulament.

Art.15.- Calculul pedepsei executate de condamnat prin aplicarea dispozițiilor prezentului regulament, se face după ce din pedeapsa pronunțată de tribunal, se vor scădea reducerile făcute prin eventualele grațieri.

CAPITOLUL IV.

VERIFICAREA ȘI ÎNREGISTRAREA MUNCII CONDMANŢILOR.

Art.16.- În vederea aplicării prezentului regulament, conducerea locului de deținere este obligată a ține evidența muncilor prestate și a procentelor de norme îndeplinite de fiecare condamnat. Pentru aceasta conducerea locului de deținere este obligată:

a) să repartizeze condamnaților muncile pe care aceștia urmează să le îndeplinească, aducându-le la cunoștință normele de muncă stabilite pentru muncile respective, iar în cazul în care munca se efectuează în regie, condițiile în care trebuie prestată;

b) să verifice zilnic modul în care condamnații au îndeplinit muncile repartizate, ținând seama de cantitatea și calitatea muncii;

101

c) să înregistreze zilnic în fișele de pontaj individuale orele lucrate, precum și orele obținute ca urmare a procentului de îndeplinire a normei de muncă. Pontajul muncii și calculul îndeplinirii normelor se va face individual sau pe echipă. În cazul în care se lucrează în echipă, condamnaților li se va acorda procentul mediu de îndeplinire a normei realizat de întreaga echipă;

d) să totalizeze lunar numărul de zile muncite și să calculeze procentul mediu de îndeplinire a normei, pentru fiecare condamnat.

Obligațiile stabilite de punctele b, c și d din prezentul articol, se realizează numai cu cadre salariate ale locului de deținere și anume destinate acestei munci, fiind interzisă folosirea condamnaților.

Art.17.- Formularul fișei individuale de pontaj și alte scripte necesare înregistrării muncii condamnaților, tehnica înregistrării pe fișele individuale de pontaj, responsabilitatea înregistrării muncii condamnaților, circuitul și păstrarea documentelor privitoare la evidența muncii condamnaților, se vor stabili prin instrucțiunile Direcției generale a penitenciarelor și coloniilor de muncă.

CAPITOLUL V.

CONTROLUL COMPORTARII CONDAMNAȚILOR

Art.18.- Condamnații, pe timpul executării pedepselor, trebuie să dea dovadă de bună purtare, care constă în: respectarea regulamentelor și ordinelor locului de deținere, a personalului locului de deținere și în adoptarea unei atitudini corecte față de ceilalți condamnați.

Art.19.- Conducerea locurilor de deținere este obligată să cunoască modul de comportare a celor condamnați, pe toată durata executării pedepsei, prin:

a) observarea activității și cunoașterea lor individuală;

b) ținerea la zi, în dosarele personale ale condamnaților, a ordinelor de pedeapsă și recompensare, precum și a fișei de evidență a pedepselor și recompenselor.

19102

CAPITOLUL VI.

COMPONENTA SI MODUL DE FUNCTIONARE A COMISIEI
PENTRU PROPUNERI IN VEDEREA PUNERII IN LIBERTATE INAINTE
DE TERMEN.

Art.20.- In fiecare loc de deținere va funcționa o comisie pentru propuneri în vederea punerii în libertate înainte de termen.

Comisia se compune, ținând seama de statele de funcționari ale locurilor de deținere respective, din:

- locuitorul comandantului pentru pază și regim, ca președinte;
- lucrătorul cu munca cultural-educativă a condamnaților, ca membru;
- șeful sectorului cu problemele de producție, ca membru;
- un supraveghetor principal, ca membru;
- lucrătorul cu munca de evidență a condamnaților, ca secretar.

Sau din:

- ajutorul de serviciu al comandantului, ca președinte;
- un supraveghetor principal, ca membru;
- lucrătorul cu munca de evidență a condamnaților, ca secretar.

Art.21.- Comisia, convocată de președinte, va examina situația fiecărui condamnat, care a prestat muncă, la următoarele intervale de timp:

- pentru cei condamnați la pedepse mai mari de cinci ani, la fiecare șase luni;
- pentru cei condamnați la pedepse de la un an la cinci ani, la fiecare trei luni;
- pentru cei condamnați la pedepse sub un an, la fiecare lună, după executarea unui sfert din pedeapsă.

Președintele comisiei va putea convoca comisia, ori de câte ori va fi necesar.

Art.22.- Comisia va examina situația fiecărui condamnat pe baza fișelor de pontaj individuale și a documentelor privind pedepsele și recompensele prevăzute la art.16 și 19 din prezentul regulament.

Art.23.- Comisia, constatând greutatea și specificul muncii prestate de condamnat, prin confruntarea fișei individuale de pontaj, cu anexa prezentului regulament și ținând seama de comportarea condamnatului, va constata cuantumul de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de condamnat, consemnând hotărîrea înscrisă într-un proces-verbal.

De asemenea se va încheia un proces-verbal și atunci cînd se va constata că prevederile art.3 și 4 din Decretul nr.720 din 31 decembrie 1956, publicat în Bul.Oficial nr.2 din 16 ianuarie 1957, nu sînt aplicabile condamnatului.

Hotărîrea se ia în toate cazurile cu majoritatea de voturi și se motivează. Membrii comisiei rămași în minoritate, își vor consemna opinia, aparte, pe același proces-verbal.

Procesul-verbal se întocmește pentru fiecare condamnat în parte și se semnează de toți membrii comisiei.

Art.24.- Asupra celor stabilite conform alineatului unu al articolului precedent, comisia poate revela în total sau în parte, dacă cei în cauză în timpul cît mai au de executat restul de pedeapsă, refuză, să muncească, sau organizează, ori participă la săvîrșirea de infracțiuni sau abateri grave, de la ordinea interioară a locului de dețineră, care aduc atingere regimului și ordinii stabilite prin regulamentele de funcționare a locurilor de dețineră.

Revenirea în parte asupra celor stabilite prin procesele-verbale anterioare, cu privire la constatarea cuantumului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată, de condamnat, se poate face prin anularea unuia, a mai multor sau a tuturor proceselor-verbale încheiate anterior de comisie. Anularea se va face începînd cu ultimul proces-verbal.

Revenirea se face în aceleași condiții și după procedura prevăzută la art.23 alineatele 1,3 și 4 - din prezentul regulament.

Art.25.- În cazul în care condamnatul, după luarea măsurilor de revenire prevăzute la art.24, din regulament, dă dovadă de temeinică îndreptare, comisia va putea anula în total sau în parte acele măsuri. Anularea se face prin repunerea în vigoare a proceselor-verbale, asupra cărora s-a revenit conform articolului precedent, cu respectarea procedurii de la art.23 din prezentul regulament.

Art.26.- Cînd în urma examinărilor făcute succesiv de comisie cu privire la calcularea cuantumului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de condamnat, se va constata că condamnatul urmează a fi pus în libertate înainte de termen, comisia va încheia un proces-verbal prin care va face propuneri de punere în libertate a acestuia, cu respectarea procedurii prevăzută de art.23 din prezentul regulament.

Art.27.- Procesele-verbale încheiate potrivit art.23 și art.26 din prezentul regulament, se vor trimite de comandantul locului de deținere tribunalului popular al raionului în care este situat locul de deținere.

Cînd nu este de acord cu concluziile comisiei, comandantul locului de deținere, va restitui acesteia procesul-verbal spre reexaminare, arătînd în scris și punctul său de vedere.

În cazul în care comisia își menține concluziile inițiale, comandantul va înainta tribunalului procesul-verbal împreună cu avizul său motivat.

În conformitate cu dispozițiile art.11 din Decretul nr.720 din 31 decembrie 1956, publicat în Bul.official nr.2 din 16.I.1957, tribunalul va soluționa propunerile în termen de cel mult 3 zile de la sesizare.

Art.28.- În cazurile în care tribunalul popular, sesizat cu cererea de punere în libertate înainte de termen de către condamnat, cere de la locul de deținere procesele-verbale prevăzute de art.23 și 26 din prezentul regulament și avizul comisiei pentru propuneri în vederea punerii în libertate înainte de termen, președintele comisiei va convoca de îndată comisia și va examina situația condamnatului în cauză, luînd hotărîri asupra avizului ce trebuie comunicat tribunalului, cu respectarea procedurii prevăzută de art.23 din prezentul regulament.

Avizul comisiei ce se comunică tribunalului, va fi motivat.

Art.29.- În conformitate cu dispozițiile art.11 din Decretul nr.720 din 31 decembrie 1956, publicat în Bul.official nr.2 din 16.I.1957, ședința tribunalului în care se soluționează cauzele de punere în libertate înainte de termen pe baza mandii prestate și a bunei comportări a celor condamnați, cu este publică și se ține fără citarea condamnatului, ascultîndu-se concluziile procurorului.

Tribunalul va putea cere locului de deținere, în vederea soluționării cauzei, fișele de pontaj individuale, fișele de evidență a pedepselor și recompenselor, sau dosarul personal al condamnatului.

Art.30.- În conformitate cu dispozițiile art.12 din Decretul nr.720 din 31 decembrie 1956, publicat în Bul.Oficial nr.2 din 16.I.1957, tribunalul se pronunță printr-o încheiere.

Impotriva acestei încheieri, procurorul poate face recurs cel mai târziu în ziua următoare pronunțării, iar condamnatul în trei zile de la comunicarea încheierii.

Recursul procurorului este suspensiv de executare.

Art.31.- În conformitate cu dispozițiile art.13 din Decretul nr.720 din 31 decembrie 1956, publicat în Bul.Oficial nr.2 din 16.I.1957, tribunalul este obligat să comunice locului de deținere încheierea pronunțată, în termen de 24 ore de la rămânerea ei definitivă, în vederea executării.

Art.32.- În cazul respingerii de către tribunal a propunerii de punere în libertate înainte de termen făcută de comisie, aceasta va putea face o nouă propunere la termenul fixat de tribunal sau la intervalele de timp prevăzute de art. 21 din prezentul regulament, calculate din momentul rămânerii definitive a încheierii.

Noua propunere se va face atât cu privire la perioada de timp pentru care s-a făcut prima propunere, cât și pentru perioada de timp ce s-a scurs ulterior.

Art.33.- Condamnatul a cărui cerere de punere în libertate înainte de termen, făcută potrivit dispozițiilor art.28 din prezentul regulament, a fost respinsă de tribunal, poate face o nouă cerere de punere în libertate înainte de termen, adresată tribunalului, nu însă mai înainte de scurgerea termenului fixat de tribunal, sau de scurgerea termenelor prevăzute la art.21 din prezentul regulament.

Art.34.- Pentru condamnații la muncă silnică sau detențiune grea pe viață, comisia pentru propuneri în vederea punerii în libertate înainte de termen, va putea propune comutarea pedepsei într-una de același fel pe timp de 25 ani, numai în cazul în care condamnatul îndeplinește condițiile stabilite în art.2 și 3 din prezentul regulament. Aceste propuneri se vor putea face numai după scurgerea a trei ani de la data începerii executării pedepsei.

106

Art.35.- Hotărîrea comisiei, prin care se propune comutarea muncii silnice sau a detenţiunii grele pe viaţă într-o pedeapsă de acelaşi fel pe timp de 25 ani, se ia în aceleaşi condiţii şi cu procedura prevăzută la art.23 alineatele 1, 3 şi 4 din regulament, după care procesul-verbal se înaintează Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne.

În cazul comutării, aceasta se va opera de îndată în dosarul personal al condamnatului.

În cazul respingerii propunerii făcute, comisia va putea face noi propuneri de comutare a pedepsei, după scurgerea unui an de la data propunerii anterioare.

CAPITOLUL VII.

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANSITORII

Art.36.- Condamnații minori vor fi repartizați numai la muncile obișnuite sau grele prevăzute în art.9 din regulament și se va ține seama de dispozițiile legale privitoare la munca minorilor.

Calcularea cuantumului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de condamnatul minor, se face de comisia pentru propuneri în vederea punerii în libertate înainte de termen, luînduse ca bază pentru muncile obișnuite, prevederile din anexa prezentului regulament stabilite pentru muncile foarte grele, iar pentru muncile grele, prevederile stabilite prin aceeași anexă, pentru muncile excepționale.

Art.37.- Pentru condamnații la pedepse privative de libertate pe timp limitat, care la punerea în aplicare a dispozițiilor Decretului nr.720 din 31 decembrie 1956, publicat în Buletinul Oficial nr.2 din 16 ianuarie 1957, îndeplinesc condițiile stabilite în art.2 și 3 din prezentul regulament, comisia pentru propuneri în vederea punerii în libertate înainte de termen, va examina situația acestora la intervalele de timp prevăzute de art.21, care vor începe să curgă de la data apariției prezentului regulament.

Comisia va examina situația celor prevăzuți mai sus și înainte de termenele fixate, dacă este necesar.

Art.38.- Pentru timpul anterior punerii în aplicare a dispozițiilor Decretului nr.720 din 31 decembrie 1956, publicat în Buletinul oficial nr.2 din 16 ianuarie 1957, calculul se face socotindu-se pentru două zile muncite, trei zile executate din pedeapsă. La acest calcul se va ține seamă de numărul zilelor muncite și nu de procentul de normă îndeplinit.

Hotărîrea comisiei pentru propuneri în vederea punerii în libertate înainte de termen, privitoare la calcularea cuantumului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de condamnat, pentru perioada anterioară punerii în aplicare a dispozițiilor Decretului 720 din 31 decembrie 1956, publicat în Buletinul oficial nr.2 din 16 ianuarie 1957, se va consemna într-un proces-verbal, încheiat potrivit procedurii prevăzute la art.23 din prezentul regulament.

Art.39.- În conformitate cu dispozițiile art.18 din Decretul 720 din 31 decembrie 1956, publicat în bul.official nr.2 din 16.I.1957, pentru condamnații la muncă silnică și detențiune grea pe viață, care, la punerea în aplicare a dispozițiilor decretului, îndeplinesc condițiile stabilite în art.2, 3 și 34 din prezentul regulament, comisia va face, în termen de trei luni de la publicarea acestui decret, propuneri Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române, pentru comutarea pedepsei într-una de același fel pe timp de 25 ani, după procedura prevăzută la art.23 din prezentul regulament.

Art.40.- Hotărîrile comisiei pentru propuneri în vederea punerii în libertate înainte de termen, consemnate în procesele-verbale se aduc la cunoștința condamnaților, sub luare de semnătură.

Fișele de pontaj individuale, fișele de evidență a recompenselor și pedepselor, precum și toate actele încheiate de comisia pentru propuneri în vederea punerii în libertate înainte de termen, în aplicarea dispozițiilor prezentului regulament, se vor anexa la dosarul personal al condamnatului.

Art.41.- Pe data prezentului regulament, orice dispoziții contrare acestuia se abrogă.

108

MUNCA

EXCEPTIONALA

Specificul muncii	Denumirea meseriilor	Modul de calculare a cuantumului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de condamnat.
Muncă în subteran	Încălzător, tăietor, arător de puțuri, ajutor încălzător, ajutor tăietor, armător la lucrări de încălzire și abataj, zidari de mină, rambliator, montator de utilaje miniere, electro-lăcătuși, fierari, meșiniști reparatori principali, compresori, încărcător transport, lăcătuși de mină, montator și întreținere cale ferată, vagonetar în galerie, ajutor zidar de mină, transportor materiale care lucrează efectiv în subteran.	<ul style="list-style-type: none"> - Pentru un procent de îndeplinire a normei de 61% până la 75%, se socotește, pentru trei zile muncite, patru zile executate din pedeapsă. - Pentru un procent de îndeplinire a normei de 76% până la 90% se socotește pentru două zile muncite, trei zile executate din pedeapsă. - Pentru un procent de îndeplinire a normei de 91% până la 100% se socotește pentru o zi muncită, două zile executate din pedeapsă. - Pentru un procent de îndeplinire a normei de 101%, până la 115% se socotește pentru o zi muncită, două zile și jumătate executate din pedeapsă. - Pentru un procent de îndeplinire a normei de la 115% în sus, se socotește pentru o zi muncită, trei zile executate din pedeapsă.

MUNCA FOARTE GREA

Industria siderurgică și metalurgică feroasă și neferoasă	Topitorii și ajutorii lor la cubilouri, turnătorii, șablorii, forjarii și ajutorii lor, lăcătuși de întreținere la cald (forje), muncitorii de la cuptoarele de tratament termic (cupatoare).	<ul style="list-style-type: none"> - Pentru un procent de îndeplinire a normei de 61% până la 75% se socotește pentru patru zile muncite, cinci zile executate din pedeapsă. - Pentru un procent de îndeplinire a normei de 76% până la 85% se socotește pentru trei zile muncite, patru zile executate din pedeapsă.
Industria chimică	Muncitorii din exploatarea stufului.	<ul style="list-style-type: none"> - Pentru un procent de îndeplinire a normei de 86% până la 95% se socotește pentru două zile muncite, trei zile executate din pedeapsă. - Pentru un procent de îndeplinire a normei de 96% până la 100% se socotește pentru o zi muncită, două zile executate din pedeapsă. - Pentru un procent de îndeplinire a normei de 101% până la 120% se socotește pentru o zi muncită, două zile și jumătate executate din pedeapsă. - Pentru un procent de îndeplinire a normei de la 121% în sus se socotește pentru o zi muncită, trei zile executate din pedeapsă.

109

MUNCA GREA

Specificul
muncii

Denumirea meseriilor

Modul de calculare a cuantumului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de condamnat.

Industria metalurgică

Fierar, turnător, curățitor, miezuitor, șablotor, preparator la pământ în turnătorii, topitori modelari în metal, sudori electrici și autogeași, pilari, matrișeri, trasator, strungar, frezori, rabotor, lăcătuși, montatori, ajustor piese mecanice, forjar, galvanizator, nichelator, mecanic de motoare, mecanic de pompe, mecanic de uzine, mecanic electrician, electrician acumulatori, electrician bobinator, electrician instalator care lucrează la înălțimi peste opt metri, tinichigiu, instalator conducte, fochist, presar la cald, tâmplar mecanic, tâmplar manual, dulgher, vopsitor duco, vopsitor cu pistolul, rectificator, muncitori de la polizoare care lucrează permanent, manipulant piese și ciocase cu aburi, supraveghetor cuptoare, încărcător și descărcător cuptoare, morari, prăjitori cărămizi, muncitori care execută transporturi grele în incinta unităților, ajutorii lucrătorilor de mai sus care prestează muncă în aceleași condiții.

Industria pielăriei

Muncitorii care lucrează la mașinile Doppel, freză și ștanțat talpă.

Industria textilă

Muncitorii din secțiile chimice (vopsitorie).

Industria lemnului

Încărcătorii și descărcătorii de cherestea pe calea ferată, stivuitorii, cărătorii de cherestea manuali, dogari, lustruitori mobilă lemn, gateriști, pendulariști, tâmplari mecanici, muncitori de la uscătorile de lemn și circulariștii, strugarii în lemn.

Industria alimentară

Muncitorii cocători, brutari, frământători, bucătari.

- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 61% până la 75% se socotește pentru 5 zile muncite, șase zile executate din pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 76% până la 85% se socotește pentru patru zile muncite, 5 zile executate în pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 86% până la 95% se socotește pentru 3 zile muncite, patru zile executate din pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 96% până la 100% se socotește pentru două zile muncite, 3 zile executate din pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 101% până la 115% se socotește pentru o zi muncită, două zile executate din pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 116% până la 130%, se socotește pentru o zi muncită, 2 zile și jumătate executate din pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de la 131% în sus se socotește pentru o zi muncită, 3 zile executate din pedeapsă.

110

icultura Tractoriștii și ajutorii lor, co-
sașii, secerătorii, murgătorii,
îngrijitori scroafe și porci,
manipulatori bălegar, muncitori
răsădnițe și sere, muncitori ciu-
percărie.

Industria Săpători, presarii de la presele
materiale- de cărămidă și țiglă, așezători
lor de con- și scoțători din cuptoarele
strucții și circulare precum și ajutorii lor,
Industria ajutorii de la uscătorii arti-
construc- ficiale, curățitorii cuptoarelor
țiilor. de cărămidă, cocătorii, muncito-
rii de la cuptoarele de ars var,
încărcătorii și descărcătorii de
la cuptoarele de var, muncitorii
de la morile de pământ, conducă-
torii de utilaje construcții, zi-
dari, dulgheri, cărători de cără-
midă, mortar, beton, betoniști și
muncitori i necalificați, dar care
lucrează permanent în construcții,
instalatorii de apă și canal.

MUNCA OBISNUITA

Toate muncile neprevăzute în
categoriile de mai sus și care
nu fac parte din muncile: excep-
țională, foarte grea și grea,
se consideră munci obișnuite.

- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 76% pînă la 85% se socotește pentru 5 zile muncite 6 zile executate din pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 86% pînă la 95% se socotește pentru 4 zile muncite, 5 zile executate din pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 96% pînă la 99% se socotește pentru 3 zile muncite, 4 zile executate din pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 100% pînă la 120% se socotește pentru două zile muncite, 3 zile executate din pedeapsă.
- ⊕ Pentru un procent de îndeplinire a normei de 121% pînă la 135% se socotește pentru o zi muncită, două zile executate din pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 136% pînă la 150% se socotește pentru o zi muncită, două zile și jumătate executate din pedeapsă.
- Pentru un procent de îndeplinire a normei de 151% în sus se socotește pentru o zi muncită, 3 zile executate din pedeapsă.

211

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECTIA GENERALA A PENITENCIARELOR
SI COLONIILOR DE MUNCA

I N S T R U C T I U N I

privind regulamentul de aplicare a Decretului 720 din 31 decembrie 1956, publicat în Buletinul oficial nr.2 din 16 ianuarie 1957, pentru reglementarea punerii în libertate înainte de termen, pe baza muncii prestate și bune comportări, a celor condamnați.

I. DISPOZITII GENERALE

1.- Punerea în libertate înainte de termen pe baza muncii prestate și bune comportări a condamnaților, conform dispozițiilor Decretului nr.720/1956, regulamentul de aplicare a acestui decret, precum și a prezentelor instrucțiuni care aduc numai unele precizări pentru aplicarea decretului și regulamentul, poate avea loc numai în cazul condamnaților la o pedeapsă privativă de libertate.

2.- Punerea în libertate înainte de termen poate avea loc pentru condamnații cu care se lucrează în interesul unui beneficiar, pentru cei care lucrează la o unitate productivă din sistemul D.G.P.C.M. și pentru acei care execută munci cu caracter de continuitate în interesul locului de dețineră (autodeservire).

Numărul condamnaților care pot lucra în interesul locului de dețineră se stabilește, pentru fiecare loc de dețineră conform "Baremului pentru stabilirea numărului de condamnați ce se folosesc în interesul locului de dețineră (autodeservire)" (anexa nr.1). În caz de necesități deosebite numărul condamnaților care lucrează în interesul locului de dețineră poate fi mărit cu aprobarea directorului general.

II. REPARTIZAREA LA MUNCA, CALCULAREA PEDEPSELOR
EXECUTATE IN FUNCTIE DE MUNCA PRESTATĂ, INREGISTRAREA MUNCII CONDAMNATIILOR.

1.- Repartizarea la muncă a condamnaților.

- 3.- Fiecare condamnat este văzut de un colectiv compus din:
- comandantul locului de dețineră sau locuitorul acestuia;
 - lucrătorul cu munca de evidență a condamnaților;
 - medicul locului de dețineră.

2112

Acest colectiv selecționează condamnații, ținând seama de starea sănătății, deprinderile și pregătirea lor profesională și de nevoile de brațe de muncă. În raport de aceasta și în funcție de locul de muncă unde condamnații urmează să fie repartizați, aceștia vor fi împărțiți pe următoarele categorii de muncă: excepțională, foarte grea, grea și obișnuită.

Repartizarea condamnaților la muncă respectivă se consemnează în fișa medicală în care se vor consemna și trecerile ulterioare de la o categorie de muncă la alta. Fișa se atașează la dosarul personal al condamnatului.

Condamnații care au împlinit vârsta de 60 ani (bărbați) și 55 ani (femei) și care manifestă dorința de a munci, vor putea fi admiși pentru muncă, dacă vor fi găsiți apți de colectivul arătat mai sus. Manifestarea acestei dorințe se va exprima printr-o declarație, care se atașează la dosarul personal al condamnatului.

2.- Calcularea pedepselor executate, în funcție de munca prestată.

4.- Calcularea cuantumului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de condamnat, în cazul muncilor normale se face în funcție de:

- categoria de muncă;
- procentul de îndeplinire a normelor de muncă și
- calitatea muncii prestate.

Deci, spre deosebire de fostul Decret 72/1950, cuantumul de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de condamnat nu mai este fix, acordându-se pentru două zile muncite trei zile executate din pedeapsă, indiferent ce muncă presta condamnatul și indiferent ce procent de normă realizează. Acest cuantum sub regimul Decretului 720/1956 este variabil și condamnatul nu poate beneficia de el decât la îndeplinirea unui anumit procent minim de normă. În cazul muncilor excepționale, foarte grea și grea, procentul minim este de 61%; în cazul muncilor obișnuite procentul minim este de 76%.

EXEMPLIUL Nr.1

Un condamnat lucrează ca topitor (această muncă intră în categoria muncilor foarte grele) în industria siderurgică (aceasta este specificul muncii) și realizează un procent de normă de 54% (sau chiar de 60%). În acest caz condamnatul nu va beneficia de punerea în libertate înainte de termen, deoarece nu a realizat

minimul prevăzut în anexa regulamentului, care este de 61%.

EXEMPLUL NR.2

Un alt condamnat lucrînd în aceleași condiții ca cel de la exemplul nr.1, realizează un procent de îndeplinire a normei de 55%.

În acest caz condamnatul va beneficia de punerea în libertate înainte de termen, considerîndu-i-se conform anexei regulamentului, pentru patru zile muncite, cinci zile executate din pedeapsă.

EXEMPLUL NR.3

Un alt condamnat lucrînd în aceleași condiții ca cei de la ex.1 și 2 realizează un procent de îndeplinire a normei de 122%.

În acest caz condamnatul respectiv va beneficia de punerea în libertate înainte de termen, considerîndu-se conf.anexei regulamentului pentru o zi muncită, trei zile executate din pedeapsă.

Cuantumul de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată este variabil nu numai în funcție de procentul de îndeplinire a normei, așa cum s-a arătat la exemplele nr.1 - 3, ci și în funcție de greutatea și specificul muncilor, astfel:

Exemplu:

Un condamnat lucrează, de această dată la o muncă grea (din industria metalurgică) ca fierar și îndeplinește un procent de normă de 65% la fel ca cel de la ex.nr.2 de mai sus.

În acest caz condamnatul va beneficia la punerea în libertate înainte de termen, considerîndu-se conform anexei regulamentului, pentru cinci zile muncite șase zile executate, (în exemplul nr.2 de mai sus, munca condamnatului făcînd parte din categoria foarte grea, la același procent de îndeplinire a normei i s-a acordat pentru patru zile muncite, cinci zile executate).

5.- Normele de muncă stabilite pentru condamnați sînt cele republicane, departamentale sau cele stabilite de organele locale ale paterii de stat pentru lucrările de interes local, iar în lipsă de norme republicane, departamentale sau locale, administrația locului de dețineră (împreună cu beneficiarul lucrării, atunci cînd este cazul) va stabili normele respective ținîndu-se seama de criteriile legale cu privire la normarea muncii. Normele de muncă stabilite de administrația locului de dețineră vor fi înaintate la D.G.P.C.M. Direcția economică, pentru avizare.

11/5

6.- Calcularea cuantumului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de către condamnat în cadrul muncii prestate în regie (nenormat) se face în funcție de: categoria de muncă și de îndeplinirea conștiincioasă a sarcinilor.

Lucrările executate în regie se vor desfășura pe baza planului de muncă întocmit de organul tehnic al locului de dețineră, urmărindu-se zilnic executarea lucrărilor, atât cantitativ cât și calitativ.

În cazul nerealizării calitative a lucrărilor în regie condamnații respectivi nu vor beneficia de punerea în libertate înainte de termen.

7.- Calcularea cuantumului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de condamnat se face astfel:

a) în cazul când condamnatul a lucrat în cursul lunii, numai în acord, totalul orelor considerate ca executate se împarte la totalul orelor efectiv lucrate. Cîțul obținut reprezintă procentul mediu de îndeplinire a normei lunare, astfel:

Un condamnat în decurs de 26 zile a totalizat 254 ore considerate ca executate și 208 ore efectiv lucrate. Împărțim 254 la 208 și înmulțim cu 100, obținem 122%, care reprezintă procentul mediu de îndeplinire a normei.

Pentru zilele de repaus legal se acordă procentul mediu de îndeplinire a normei lunare.

b) În cazul când condamnatul a lucrat în cursul lunii un număr de 26 zile în acord, însă din cauze obiective a avut un număr de 32 ore stagnare (din cauze intemperiilor, întreruperea curentului electric, lipsă de materiale, etc.) calculul se va face în felul următor:

Se împart orele considerate ca executate (acordate), respectiv 222 ore, la orele efectiv lucrate (208-32), adică la 176, rezultatul înmulțindu-se cu 100 ($\frac{222}{176} \times 100$).

Astfel se obține procentul mediu lunar de realizare a normei.

Dacă condamnatul nu a fost scos la muncă în ziua respectivă, deoarece cauza obiectivă era cunoscută dinainte, nu se socotește ziua respectivă (sau zilele respective).

8.- Calcularea cuantumului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată în perioada calificării condamnaților se face astfel:

- în cazul când calificarea se face în timpul executării pedepsei, perioada aceasta se va socoti ca muncă prestată în regie, iar la calcularea cuantumului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată se ia ca bază procentul de îndeplinire a normei de 100%, corespunzător categoriei de muncă din care face parte meseria respectivă.

Exemplu:

Un condamnat se califică în meseria de tractorist. Meseria respectivă face parte din categoria de muncă grea și la o realizare de normă de 100% se acordă pentru două zile muncite, trei zile executate din pedeapsă.

9.- Calcularea cuantumului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată pentru muncile tehnico-administrative, se face astfel:

- condamnații folosiți la munci de conducere pe șantiere, în mine, ateliere, etc. ca șefi de echipă, brigadieri, șefi de ateliere li se va acorda ca normă îndeplinită, procentul mediu de îndeplinire a normei al formației de muncă pe care o conduce efectiv, astfel: brigadierul care conduce efectiv o brigadă de zidărie, care a realizat în cursul ^{unei} luni un procent mediu de 95%, va primi ca realizat, pe luna respectivă, media obținută de brigadă, adică 95%. Munca respectivă făcând parte din categoria "muncă grea", brigadierului i se va socoti pentru trei zile muncite, patru zile executate din pedeapsă.

10.- În cadrul muncilor tehnico-administrative sînt considerați că au o calificare superioară, condamnații care fiind absolvenții unei școli superioare, lucrează ca ingineri, proiectanți sau diriginți de lucrări, medici umani și veterinari, farmaciști, ingineri agronomi, ingineri minieri, ingineri constructori, chimiști, arhitecți, geologii, economiști, planificatori etc.

11.- În cazul când muncile prestate în interesul locului de deținere fac parte dintr-una din categoriile de muncă prevăzute în anexa regulamentului, dar care nu face parte din grupa muncilor obișnuite, se va lua ca bază de calcul categoria din care face parte munca prestată.

12.- În cazul în care condamnații vor presta o muncă ce nu este prevăzută în anexele regulamentului, conducerea locului de deținere va raporta D.G.F.C.M. direcția economică, cerînd să i se comunice categoria în care se încadrează munca respectivă. Pînă la primirea răspunsului se consideră că munca

respectivă face parte din categoria muncilor obișnuite.

În cazul când se stabilește că meseria respectivă nu face parte din categoria muncilor obișnuite ci dintr-o categorie superioară, se va calcula cuantumul de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată, în funcție de categoria de muncă comunicată.

3.- Inregistrarea muncii condamnaților.

a) Inregistrarea în cazul prestării de munci în interesul locului de deținere (autodeservire).

13.- Organizarea și îndrumarea muncilor prestate de condamnați în interesul locului de deținere (autodeservire) privește pe ajutorul comandantului pentru problemele de spate, iar acolo unde acesta nu există, pe comandantul locului de deținere.

Inregistrarea zilelor muncite în interesul locului de deținere se face pe Fișa de pontaj pentru muncile de deservire (anexa nr.2).

Fișa se întocmește pentru fiecare condamnat în parte, notându-se datele ce sînt necesare din dosarul personal, după care comandantul o vizează.

Comandantul va numi prin ordin de front un cadru pregătit, de încredere, care pe lângă atribuțiile sale de serviciu va avea ca sarcină permanentă pontajul zilnic al condamnaților ce muncesc în interesul locului de deținere (acest cadru nu va fi numit din rîndul acelor care prestează muncă în cadrul biroului evidența condamnaților).

Pe baza tabelului cu condamnații se se scot zilnic la muncă, întocmit de ajutorul de serviciu al comandantului se face pontajul, prin înscrierea în rubrica, corespunzînd zilei respective, a literel "M", în zilele cînd s-a muncit și prin litera "A", în zilele cînd nu s-a muncit.

La sfîrșitul lunii se totalizează în cifre și litere zilele muncite în coloana "total", după care comandantul va certifica realitatea datelor înscrișe în urma confruntării acestora cu ordinul de gospodărie dat cu ocazia trecerii la norma de hrană "25-U", care este obligatorie în această situație.

Lunar, fișa se predă organului de evidență, pînă la 5 ale fiecărei luni pentru ca acesta să opereze în evidențele sale, după care acesta o restituie.

La sfârșitul fiecărui an sau în cazul când condamnatul este transferat la altă unitate, se va face totalul general prin adunarea cifrelor înscrise în coloana "total", (luni).

După epuizarea fișei (2 ani) aceasta se va depune la dosarul personal al condamnatului, deschizându-se o nouă fișă. Tot astfel se va proceda și în cazul transferării condamnatului în altă unitate.

Completarea datelor pe fișe se face numai în cerneală și nu se admit ștersături, corecturi, sau adăugiri.

Pentru a se preîntâmpina fluctuații în folosirea condamnaților la muncile prestate în interesul locului de deținere (autodeservire) care atrag după sine completarea unui număr mare de fișe, comandanții trebuie să facă de la început o selecțiune a condamnaților pentru aceste munci, căutându-se pe cât posibil să existe o stabilitate.

- b) Inregistrarea în cazul prestării de munci în interesul unui beneficiar sau al unei unități productive din sistemul D.G.F.C.M.

14.- Inregistrarea muncii condamnaților se face de biroul muncă și salarii (avându-se totdeauna în vedere înregistrările beneficiarului stabilite de comun acord de acesta cu formațiunea).

Inregistrarea muncii de către biroul muncă și salarii se face prin completarea următoarelor formulare:

- a) Fișa de pontaj și salarizare (anexa nr.3);
- b) Fișa de zile muncite (anexa nr.4).

Fișa de pontaj și salarizare are ca scop înregistrarea realizărilor obținute de condamnați.

Inregistrarea muncii se face atât valoric cât și în unitate de timp.

Fișa de pontaj și salarizare se întocmește de biroul muncă și salarii al formațiunii, se verifică partea financiară de șeful biroului financiar și se aprobă de comandantul formațiunii.

Fișa de pontaj și salarizare nu circulă, rămâne în păstrarea biroului muncă și salarii.

Referitor la modul de completare a fișei de pontaj și salarizare, facem următoarele precizări:

- În coloana nr.1 "zilele lunii" se trec în ordine numerică zilele din luna respectivă.

- In coloana nr.2 "ore efectiv prestate" se înscriu orele efectiv prestate de către condamnat.

Prin ore efectiv prestate se înțeleg orele stabilite prin programul zilnic de lucru, indiferent dacă condamnatul lucrează în acord sau regie și indiferent de gradul de îndeplinire a normei. In cazul când în cursul unei zile apar întreruperi (intemperii, stagnări, etc.) acestea se scad din orele de muncă stabilite prin program trecându-se în coloana 2 diferența

Exemplu: Programul de lucru stabilit pentru o zi de muncă este de 9 ore. In timpul zilei în procesul muncii a apărut o stagnare de 2 ore. In acest caz în coloana 2 se va trece 7 ore (9-2=7).

- In coloana nr.3 "procent de îndeplinire" se înscrie raportul dintre timpul acordat și orele efectiv prestate, înmulțind cu 100 $\frac{13,5 \times 100}{9} = 150\%$. Vezi exemplu dat mai jos la col.4 și 5).

In coloanele 4 și 5 se trece timpul acordat în ore și minute pentru lucrările ce se execută pe bază de normă.

Exemplu: Un condamnat are ca normă pentru 9 ore de muncă 4 m.c. de săpătură, în acest timp el realizează 6 m.c. de săpătură, deci o depășire de 50%. Pentru aceasta se acordă încă 4 ore și 30 minute, trecându-se astfel 13 ore în coloana nr.4, iar în coloana 5 se va înscrie 30 minute.

- In coloana nr.6 "regie" se înscrie totalul orelor executate de condamnat în regie, fără a avea stabilit pentru aceasta o normă.

- In coloana nr.7 "salariatul tarifar" se înscrie suma stabilită prin rețeaua tarifară pentru ora de muncă.

In coloana nr.8 și 9 se înscriu orele de întreruperi provenite din intemperii și stagnări ale procesului muncii din cauze obiective (ploaie, ceață, lipsă de utilaje la locul de muncă, defecțiuni neprevăzute ale agregatelor, instalațiilor, etc.).

- In coloana nr.10 "observațiuni" se trec mențiunile cu privire la lipsa condamnatului de la lucru (bolnav, pedepsit, etc.).

La încheierea lunii se vor totaliza datele înscrise în coloanele nr.2, 4, 5, 6, 8 și 9.

In coloana nr.3 "procentul de îndeplinire" se calculează astfel: se adună la încheierea lunii orele acordate cu

119
9/1

orele de regie și se împart la reele efectiv lucrate, rezultatul se înmulțește cu 100 stabilindu-se astfel procentul mediu de îndeplinire pentru întreaga lună.

Fișa de pontaj și salarizare se completează la pagina 2 astfel:

Se vor grupa orele acordate, precum și orele de regie după salariul tarifar per oră în vederea stabilirii sumelor cuvenite condamnatului pe luna respectivă.

Exemplu: Un condamnat într-o lună de zile a realizat 200 ore acordate și 50 ore în regie, un total de 250 ore. Grupând orele acordate și orele de regie după salariul tarifar din coloana 7, se stabilește că-i revin 150 ore a 1,50 lei, 50 ore a 2 lei și 50 ore a 2,50 lei, salariul ce i se cuvine pe luna respectivă fiind de:

$$150 \times 1,50 = 225 \text{ lei}$$

$$50 \times 2 = 100 \text{ "}$$

$$50 \times 2,50 = 125 \text{ "}$$

$$\text{Total} \cdot 250 \text{ ore} \quad 450 \text{ lei}$$

În cursul unei luni, condamnatul nu poate fi trecut de la o categorie de muncă la altă categorie.

În cursul unei săptămâni zile nu se poate schimba tariful de salarizare al condamnatului.

Fișa de zile muncite are ca scop să țină evidența lunară a zilelor muncite.

Se întocmește și se completează de biroul muncă și salarii.

Fișa se predă lunar biroului de evidența deținuților până la data de 10 ale lunii, unde stă până la 30 ale lunii, când se restituie biroului de muncă și salarii (iar acolo unde nu există, biroului producției) pentru completare.

Fișa de zile muncite se completează după cum urmează:

- În coloana intitulată "denumirea formațiunii și data intrării în lucru" sînt 5 rînduri, care dau posibilitatea să se înregistreze munca unui condamnat în decurs de 5 ani, dacă acesta rămîne în aceeași unitate. În eventualitatea că condamnatul este transferat la o altă unitate, fișa care însoțește pe condamnat, va fi completată mai departe de noua unitate, folosindu-se rîndul următor, liber.

În rîndul respectiv se înscrie pe locul marcat cu litere, denumirea formațiunii, iar sub aceasta, data intrării în muncă.

120
~~120~~

- Coloana nr.2 "date cu privire la zilele muncite" se împarte în 3 rînduri cuprinzînd categoria de muncă, procentul mediu de îndeplinire a normei și zilele efectiv muncite.

- În coloana nr.3-14 sînt trecute lunile anului completîndu-se pe verticală pentru fiecare lună datele prevăzute în coloana 2-a.

Exemplu: Un condamnat a prestat o muncă din categoria a doua (munci foarte grele) timp de 26 zile, realizînd un procent mediu de îndeplinire a normei de 105%.

Inregistrarea pe fișe se va face astfel:

În rîndul 1 se înscrie II

În rîndul 2 se înscrie 105%.

În rîndul 3 se înscrie 31 zile, respectiv 26 zile, plus 5 sărbători legale.

- În coloana nr.15 "total" se va totaliza numai rîndul 3, respectiv "zile muncite", pe tot timpul anului sau cînd este transferat la altă unitate.

- În coloana nr.16 semnează pentru datele înscrise în fișă, șeful biroului muncă și salarii, aplicînd și ștampila.

III. CONTROLUL COMPORTĂRII CONDAMNĂȚILOR

15.- Aprecierea bunei comportări a condamnatului se face de către organele însărcinate cu paza și supravegherea și cele cu munca culturală educativă prin:

- observarea activității și cunoașterii individuale a condamnatului;

- ținerrea la zi în dosarul personal al condamnatului, a ordinelor de pedepsire și recompensare, precum și a Fișei de evidență a pedepselor și recompenselor (anexa nr.5).

Cunoașterea comportării condamnaților se face, în primul rînd prin observarea lor permanentă la locul de producție, și în cadrul celorlalte activități, urmărindu-se felul în care înțeleg să respecte, sub toate aspectele, regulamentele și ordinele date precum și schimbările intervenite în comportarea lor, ca urmare a muncii de reeducare.

Sarcina cunoașterii comportării condamnaților, aparține supraveghetorului șef de secție, șefului punctului de lucru lucrătorului cu munca culturală educativă, ajutorului de serviciu al comandantului, locșitorului pentru pază și regim și comandantului, pe care îi interesează în egală măsură realizarea scopului urmărit de a reeduca pe condamnați.

121
~~200~~

Criteriile după care se poate aprecia felul cum se comportă condamnații, pentru a se face propunerii în vederea punerii în libertate înainte de termen, pentru aceia a căror muncă este normată sînt următoarele:

- îndeplinirea normei stabilite și a luptei insistente pentru a o depăși continuu;
- îngrijirea mașinilor și utilajelor;
- lupta pentru ridicarea calității producției, reducerii rebuturilor și facerii de economii la materiale;
- executarea la timp și întocmai a ordinelor pe care le primesc.

Pentru condamnații care muncesc în regie criteriile sînt următoarele:

- executarea conștientă și la timp a sarcinilor încredințate;
- menținerea în stare de bună funcționare a instalațiilor și mașinilor încredințate.

În afară de aprecierea asupra comportării în producție se mai consideră ca avînd bună purtare, condamnații care respectînd prevederile regulamentare nu săvîrșesc în timpul detenției abateri ca: bătălia celorlalți condamnați, deteriorarea bunurilor în dotare, practicarea jocurilor de noroc, a comerțului, a inversiunilor sexuale, etc.

Fișa de evidență a pedepselor și recompenselor va sta la șeful biroului de primire a pachetelor și vorbitor, iar în caz de transferare a condamnatului, această fișă se pune la dosarul personal al acestuia.

Toate rapoartele de pedeapsă sau recompensare a condamnaților întocmite de supraveghetor, escorte, ajutor de serviciu al comandantului, lucrătorului cu munca culturală educativă sau celelalte cadre ale locului de deținere, aprobate de comandant, vor fi puse la dosarul personal al condamnatului după ce au fost operate în aceeași zi, de către lucrătorul însărcinat cu pachetele și vorbitorul, în fișa de evidență a pedepselor și recompenselor.

IV. EVIDENȚA TERMENELOR LA CARE CONDMANATII POT FI PUSI ÎN LIBERTATE ÎNAINTE DE TERMEN, ÎN FUNCȚIE DE PEDEAPSA EFECTIV EXECUTATA ȘI DE MUNCA PRESTATĂ ȘI BUNA COMPORTARE.

16.- Evidența termenelor la care condamnații trebuie puși în libertate și a termenelor la care trebuie luați în

122

discuție de către comisie, se ține de către lucrătorul cu evidența condamnăților, pe baza fișelor de zile muncite.

Lucrătorului cu evidența condamnăților îi revine sarcina de a completa "Fișa de evidență" - Decret nr.720/1956 (anexa nr.6) după cum urmează:

Fișa de evidență Decret 720/1956 are două părți: capul fișei și corpul fișei.

Capul fișei în care se înscriu, numele și pronumele condamnatului, data nașterii, numele părinților.

În căsuța din dreapta sus, se înscrie pedeapsa calculată în zile.

În căsuța din dreapta jos se înscriu zilele executate din pedeapsă, de către condamnat, la care s-au adăugat zilele câștigate prin muncă, care se consideră executate din pedeapsă.

Corpul fișei cuprinde 9 coloane care se completează după cum urmează:

În coloana nr.1 se înscrie luna în care condamnatul muncește astfel:

Pentru condamnații la o pedeapsă pînă la 1 an, (care se iau în discuție lunar) se trece luna;

Pentru condamnații la o pedeapsă pînă la 5 ani (care se iau în discuție, din 3 în 3 luni) se va trece perioada respectivă (ex.trim.I,II,etc.)

Pentru condamnații la o pedeapsă mai mare de 5 ani, (care se iau în discuție, din 6 în 6 luni) se trece perioada respectivă (ex.semestrul I, -semestrul II).

Ca regulă generală condamnații vor fi luați în discuție de comisia respectivă la sfîrșitul lunii, trimestrului sau semestrului (calendaristic).

În coloana nr.2 se înscrie numărul zilelor executate din pedeapsă în perioada în care a muncit pe timpul indicat la coloana nr.1, cifră ce va fi egală cu numărul zilelor cuprinse în perioada respectivă (adică 31, 30 sau 28).

În coloana nr.3 se înscrie numărul zilelor efectiv muncite în perioada indicată la coloana nr.1, cifră care în cel mai bun caz poate fi egală cu numărul zilelor executate, sau mai mică, și în niciun caz mai mare decît numărul zilelor indicate în coloana nr.2.

În coloana nr.4 se înscrie indicele de reducere (numărul zilelor considerate ca executate) dat în baza procentului de normă realizat.

123

În coloana nr.5 se înscrie numărul zilelor considerate ca executate în urma muncii prestate.

În coloana nr.6 se face totalizarea zilelor executate din pedeapsă cu zilele considerate ca executate prin muncă. Acest total se adună la cifra indicată la coloana nr.9.

17.- În cazul în care, în conformitate cu dispozițiile art.24 din regulament, comisia revine asupra unuia sau mai multor procese-verbale, în sensul că anulează cuantumul de pedeapsă considerată ca executată în urma muncii depuse (menționate în procesele-verbale respective la punctul 8, coloana "numărul zilelor ce se scad"), totalul acestor zile se va înscrie în coloana nr.7 a fișei de zile muncite, urmând a se scade din cifra înscrisă în coloana nr.9.

18.- Dacă în conformitate cu art.25 al regulamentului comisia anulează în total sau în parte, măsurile luate anterior, în sensul că repune în vigoare procesele-verbale asupra cărora se revine, numărul zilelor considerate ca executate, ce fuseseră anulate, se trec în coloana nr.8 a fișei de zile muncite, urmând ca această cifră să se adune la cifra menționată în coloana nr.9.

De reținut că cifrele înscrise în coloana nr.9 vor reprezenta întotdeauna numărul zilelor pe care condamnații le-au executat, adică cele efectiv executate din pedeapsă, plus cele considerate ca executate prin muncă.

În vederea respectării dispozițiilor art.21 din regulament, fișele de zile muncite, se vor păstra în permanență în cinci grupe:

- I.- cei cu condamnări de peste 5 ani;
- II. cei cu condamnări de la 1 -5 ani;
- III. cei cu condamnări sub un an;
- IV. cei ce urmează a se libera în baza decretului în luna următoare;
- V. cei ce urmează a se libera în baza decretului în luna în curs.

În cadrul primelor 4 grupe fișele vor fi aranjate în ordine strict alfabetică, iar în cadrul grupei V ele vor fi aranjate în ordine, pe cât posibil, a datei la care condamnații urmează a fi puși în libertate.

19.- Intervalele de timp, la care se examinează situația condamnaților sînt cele prevăzute de art.21 din regulament.

124

Condamnații vor fi luați în discuție de comisie la același interval de timp prevăzut în art.21 din regulament, chiar dacă în urma executării pedepsei a mai rămas de executat din pedeapsă (în cazul celor peste 5 ani, sub acest cuantum), sau sub un an, iar în cazul celor condamnați între 1 - 5 ani, dacă a mai rămas de executat o pedeapsă sub un an.

20.- Comisia constatând la intervalele de timp prevăzute la art.21 din regulament că sînt îndeplinite condițiile pentru ca condamnatul să beneficieze de dispozițiile Decretului nr.720/1956, va constata cuantumul de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de condamnat, consemnând hotărîrea luată într-un proces-verbal (anexa nr.7).

De asemenea, se va încheia un proces-verbal și atunci cînd se va constata că condamnatul nu urmează a beneficia de dispozițiile decretului, deoarece nu a executat în mod conștient muncile repartizate, nesîndele procentele de normă prevăzute în anexa regulamentului, sau nu a avut bună purtare, ori cumulativ nu a îndeplinit aceste condiții.

Procesele-verbale se întocmesc pentru fiecare condamnat în parte și se semnează de toți membrii comisiei.

21.- Pentru condamnații care sînt luați în discuție de comisie pentru prima oară și îndeplinesc condițiile prevăzute în Decretul nr.720/1956, dar nu urmează a fi puși în libertate se întocmește un proces-verbal (anexa nr.7), care se completează astfel:

- pentru condamnații care au muncit și în perioada aplicării Decretului nr.72/1950 se completează prima pagină; la pagina 2-a punctele 1, 4, 5 și 7, iar punctele 2,3 și 6 sînd este cazul;

- pentru condamnații care muncesc de la intrarea în vigoare a Decretului 720/1956 se completează prima pagină; iar la pagina 2 punctele 1,4 și 7, iar cînd este cazul punctele 2,3 și 6.

În ambele cazuri la concluzii (pot.10) comisia menționează pe lîngă motivare și cuantumul de pedeapsă, exprimat în zile, pe care condamnatul rămîne să o execute.

22.- După scurgerea timpului prevăzut de art.21 din regulament, cînd condamnații sînt luați din nou în discuție de către comisie, dar totuși nu urmează a fi puși în libertate pe baza dispozițiilor Decretului 720/1956, comisia întocmește

125

pentru fiecare condamnat câte un proces-verbal (anexa nr.7), la care completează prima pagină, iar pe verso următoarele puncte:

- punctul 1, la care reortează cifra consemnată că a mai rămas de executat în procesul-verbal anterior;
- punctul 4, în care se consemnează numărul zilelor efectiv executate de la ultimul proces-verbal și pînă la data la care se întocmește noul proces-verbal;
- punctul 6, în care pentru aceeași perioadă executată se indică numărul zilelor muncite în condițiile Decretului nr.720/1956.

Si în acest caz la punctul 10, comisia motivează și consemnează numărul zilelor pe care condamnatul le mai are de executat.

23.- În toate cazurile, numărul zilelor executate din pedeapsă și a celor care sînt cîștigate în urma muncii depuse se înscriu în coloana "numărul zilelor ce se scad". În coloana "numărul zilelor de executat" se înscriu cifrele rezultate în urma operațiunilor de scădere a zilelor executate din pedeapsă la care s-au adunat zilele considerate ca executate (cîștigate prin muncă) din numărul zilelor constatate care le mai are de executat condamnatul la punctele anterioare.

24.- Pentru condamnații care sînt luați în discuție de către comisie, dar nu îndeplinesc condițiile prevăzute în Decretul 720/1956, deoarece nu au îndeplinit ambele sau numai una din condițiile prevăzute de acest decret, se întocmește un proces-verbal, pentru fiecare condamnat, tot în dublu exemplar, (anexa nr.7), care se completează astfel:

- prima pagină și pe pagina a 2-a punctele 1,4 și 8, iar la punctul 10 se consemnează motivul pentru care pe perioada respectivă nu a beneficiat de dispozițiile Decretului nr.720/1956.

25.- Pentru cazurile prevăzute în art.24 din regulament, cînd comisia trebuie să revină în total sau în parte asupra hotărîrilor anterioare (situație în care pentru perioada ce se discută nu se poate considera nici un quantum de zile ca fiind executate (se încheie de asemenea un proces-verbal),(anexa nr.7), tot în două exemplare la care se completează prima pagină, iar la pagina 2 punctele 1,4 și 6, precum și pct.8 la care se va ține seama să se scadă numărul zilelor considerate ca executate în urma muncii prestate,

respectiv acele zile din procesele-verbale anterioare ce se anulează înscrise la punctul 6 coloana "numărul zilelor ce se scad". Aceste zile se trec în coloana "numărul zilelor ce se adaugă", iar în coloana "numărul zilelor de executat" această cifră se adaugă.

26.- În cazurile prevăzute de art.25 din regulament comisia întocmește de asemenea un proces-verbal, tot în două exemplare (anexa nr.7), la care se completează prima pagină iar pe verso punctele 1,4,6 și pot.9 în care numărul zilelor considerate ca executate ce rezultă din procesele-verbale anterioare că au fost anulate se trec la acest punct în coloana "numărul zilelor ce se scad" făcându-se operațiunea de scădere în coloana "zilelor de executat".

Asupra proceselor-verbale încheiate în cazurile prevăzute la punctul 20, alineatul 2 din prezentele instrucțiuni, comisia cu mai poate revela.

27.- Când în conformitate cu art.26 din regulament în urma examinărilor făcute succesiv de comisie cu privire la calcularea cuantumului de pedeapsă ce urmează a fi considerată ca executată de condamnat se va constata că acesta urmează a fi pus în libertate înainte de termen, comisia va încheia un proces-verbal, tot în dublu exemplar, prin care va face propuneri tribunalului de punere în libertate. Și în această situație se întocmește de comisie un proces-verbal (anexa nr.7) la care se completează prima pagină și pot.-ele de la pag.2, ce corespund situației condamnatului, în afară de pot.8 și 9. La pot.10 comisia consemnează că în conformitate cu dispozițiile Decretului 720/1956, condamnatul urmează a fi pus în libertate la data de _____

Un exemplar din acest proces-verbal, împreună cu cîte un exemplar din procesele-verbale anterioare se înalintează instanței locale, conform art.27 din regulament.

28.- În cazul în care un condamnat are de executat mai multe pedepse, propunerea de liberare în baza dispozițiilor D.720/1956 se face ca și cum condamnatul ar avea de executat o singură pedeapsă, socotindu-se toate mandatele la un loc

29.- În cazul în care tribunalul este sesizat cu cerere de punere în libertate înainte de termen de către condamnat conform art.28 din regulament, comisia va trimite tribunalului procesele-verbale încheiate conform art.21 din regulament, împreună cu Avizul său (anexa nr.8).

124

30.- În cazurile menționate la art.34 și 35 din regulament, comisia va încheia pentru fiecare caz în parte, în două exemplare, un proces-verbal (anexa nr.9).

31.- Stabilirea avantajului prevăzut de dispozițiile art.10 din regulament, se face folosind regula de trei simplă cu ajutorul căreia se calculează astfel:

Să luăm de exemplu cazul unui condamnat care în decursul lunii muncește 23 zile.

A) Pentru quantumul 5 zile muncite, 6 zile executate, calculul va fi:

$$\begin{array}{l} \text{la 5 zile câștigă 1 zi} \\ \text{la 23 " " X} \\ X = 23 : 5 = 4,6 = 4 \text{ zile beneficiu.} \end{array}$$

B) Pentru quantumul de 4 zile muncite, 5 zile executate calculul va fi:

$$\begin{array}{l} \text{la 4 zile câștigă 1 zi} \\ \text{la 23 " " X} \\ X = 23 : 4 = 5,75 = 5 \text{ zile beneficiu.} \end{array}$$

C) Pentru quantumul 3 zile muncite, 4 zile executate, calculul va fi:

$$\begin{array}{l} \text{la 3 zile câștigă 1 zi} \\ \text{la 23 " " X} \\ X = 23 : 3 = 7,66 = 7 \text{ zile beneficiu} \end{array}$$

D) Pentru quantumul 2 zile muncite, trei zile executate calculul va fi :

$$\begin{array}{l} \text{la 2 zile câștigă 1 zi} \\ \text{la 23 " " X} \\ X = 23 : 2 = 11,50 = 11 \text{ zile beneficiu.} \end{array}$$

E) Pentru quantumul 1 zi muncită, 2 zile executate, calculul va fi:

$$\begin{array}{l} \text{la 1 zi câștigă 1 zi} \\ \text{la 23 " " X} \\ X = 23 \times 1 = 23 \text{ zile beneficiu} \end{array}$$

F) Pentru quantumul 1 zi muncită 2,1/2 zile executate, calculul va fi:

$$\begin{array}{l} \text{la 1 zi câștigă 1,50} \\ \text{la 23 zile câștigă X} \\ X = 23 \times 1,50 = 34,50 = 34 \text{ zile beneficiu.} \end{array}$$

728
~~1956~~

G) Pentru cuantumul 1 zi muncită, 3 zile executate, calcul va fi :

la 1 zi câștigă 2 zile

la 23 " " X

X = 23 x 2 = 46 zile beneficiu.

V. DISPOZIȚII FINALE

32.- Prin decar personal, în sensul dispozițiilor prevăzute la art.40 din regulamentul pentru aplicarea Decretului nr.720/1956, se înțelege copia hotărârii de condamnare a primei instanțe, cât și copia hotărârii instanței de recurs atunci când aceasta există.

33.- Zilele petrecute de condamnați în infirmerie, spitale sau scutiri medicale nu se socotesc ca zile muncite.

34.- Pentru condamnații la muncă silnică și detențiune grea pe viață, indiferent în ce situație s-ar putea găsi din cele pe care le vom arăta mai jos, trebuie să existe cumulativ următoarele condiții spre a putea fi luați în discuție de comisia de punere în libertate înainte de termen, în vederea comutării pedepsei într-una de același fel pe timp de 25 ani;

- să se fi scurs trei ani de la data începerii executării pedepsei;

- să fi îndeplinit condițiile prevăzute în art.2 și 3 din Decretul 720/1956.

Situațiile ce se pot ivi în legătură cu condamnații la muncă silnică și detențiune grea pe viață, sînt următoarele:

a) la data punerii în aplicare a Decretului 720/1956, să se fi scurs trei ani de la data începerii executării pedepsei și condamnatul să fi muncit în acest timp (continuu sau la diferite intervale);

b) la data punerii în aplicare a Decretului 720/1956 să se fi scurs trei ani sau mai mult de la data începerii executării pedepsei, dar condamnatul să nu fi muncit de loc;

c) să fie încarcerat după data punerii în aplicare a dispozițiilor Decretului 720/1956.

Vor fi luați în discuție numai condamnații care au executat cel puțin trei ani din pedeapsă și care au muncit

129

sau vor muncii. Perioada de timp de muncă, ce se are în vedere pentru ca condamnații respectivi să fie luați în discuție, este o perioadă globală de cel puțin șase luni. Cu alte cuvinte în decursul executării pedepsei să fi prestat în total chiar la intervale de timp diferite, cel puțin șase luni de muncă.

Propunerile de comutarea pedepsei se vor face Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române, prin D.G.P.C.M.

35.- Pe data punerii în aplicare a prezentelor instrucțiuni, se abrogă ori ce alte dispoziții contrarii acestora.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIR.GENERALA A PENIT.SI COLONIILOR DE MUNCA

N O T A

- Pentru unitățile care au strugari se aprobă folosirea câte unui deținut pentru fiecare strung;

- unitățile cărora li s-a aprobat de către D.G.P.C.M.-serviciul aprovizionare și gospodărie - funcționarea de ateliere croitorie și cizmărie pentru cadre, vor folosi în continuare deținuți în acest scop;

- se aprobă folosirea de deținuți mecanici numai pentru unitățile care posedă motoare, mașini, etc.

- la colonii, pentru plătitoare - dormitoare, se vor folosi numai deținuți scutiți medical care nu sînt internați în infirmerie.

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A MILIȚIEI
CABINET

STRICT SECRET

Se păstrează
în casa de fier
a comandantului

INSTRUCȚIUNI Nr. 01000

DIN 1 SEPTEMBRIE 1952

Exemplar № 000099

120

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A MILITIEI
CABINET

STRICT SECRET

Se păstrează
în casa de fier
a comandantului

INSTRUCȚIUNI Nr. 01000

DIN 1 SEPTEMBRIE 1952

PENTRU

APLICAREA H. C. M. Nr. 1544/952 PRIVIND
INFIINȚAREA COLONIILOR DE MUNCĂ,
A DOMICILIILOR OBLIGATORII
ȘI A BATALIOANELOR DE MUNCA

205
132

INSTRUCȚIUNI Nr. 01000

din 1 Septembrie 1952

privind înființarea coloniilor de muncă, a domiciliilor obligatorii și a batalioanelor de muncă

CAPITOLUL I

1. În scopul combaterii rezistenței tot mai active a elementelor dușmănoase, care încearcă încontinuu să saboteze în mod organizat măsurile Guvernului și Partidului îndreptate pentru întărirea dictaturii proletariatului și construirea cu succes a Socialismului, pentru a ușura supravegherea activității elementelor dușmănoase și străine de clasa muncitoare, pentru a le atrage la munca de utilitate socială și pentru a curăți cele mai importante centre vitale ale țării de elementele dușmănoase, Consiliul de Miniștri a hotărât admiterea ca măsură excepțională, provizorie, internarea administrativă pentru efectuarea muncii obligatorii.

În acest scop se organizează:

- a) Colonii de muncă;
- b) Domiciliu obligatoriu;
- c) Batalioane de muncă.

În vederea aplicării acestei hotărâri, organelor de miliție le revin următoarele sarcini:

— Depistarea și cercetarea elementelor dușmănoase, afaceriste, dubioase și în general a tuturor ele-

front

mentelor foste exploatoare, care prin activitatea lor subminează regimul nostru de democrație populară.

— Intocmirea formelor de trimțterea acestora în coloanile de muncă, la domiciliile obligatorii și în batalioane de muncă.

CAPITOLUL II

Internarea în coloanile de muncă.

In coloanile de muncă vor fi internați toți acei care prin faptele sau manifestările lor, direct sau indirect, primejduese sau încearcă să primejduiască regimul de democrație populară; ingreunează sau încearcă să ingreuneze construirea socialismului în R.P.R., precum și acei care în acelaș mod defăimează puterea de Stat sau organele sale, dacă aceste fapte nu constituie sau nu pot constitui prin analogie infracțiuni.

Această sarcină se execută de către formațiunile de miliție, astfel:

A. — *Miliția Economică reține și întocmește forme de internare pentru:*

— Persoanele care lansează sau răspândesc știri alarmiste, tendențioase și dușmănoase, cu privire la producția, circulația și desfacerea mărfurilor, precum și cu privire la reforma bănească.

— Persoanele care instigă la nesupunerea sau neexecutarea măsurilor Guvernului, atât la sate cât și la orașe, și în special cu privire la G.A.C., G.A.S., întovărășiri, colectări, planuri de cultură, comasări, S.M.T., cooperative meșteșugărești, trusturi alimentare, șantiere de construcții, etc.

— Foști exploatare care ocupă încă posturi de răspundere în producție și care dovedesc încontinuu prin atitudinea lor delăsare gravă — nejustificată prin

206
173

incapacitatea lor profesională — atitudinii care atrag după sine defecțiuni sau frânarea producției.

— Chiabarii care sabotează măsurile luate de Guvern cu privire la însămânțări, colectări, părăsirea pământurilor, etc.

— Foștii condamnați pentru sabotaj, începând din anul 1945. (Tobi)

— Foștii condamnați pentru speculă începând din anul 1945, care au avut o condamnare de la trei ani în sus.

— Falsificatorii de bancnote și monezi care au suferit cel puțin trei condamnări și care prezintă un pericol pentru liniștea și asigurarea avutului oamenilor muncii.

B. — Miliția Judiciară reține și întocmește forme de internare pentru:

— Persoanele care lansează sau răspândesc sunete alarmiste, tendențioase și dușmănoase, cu privire la acțiunile bandiților și fugariilor.

Infracțorii recidiviști de drept comun, de exemplu: criminalii, tâlharii, hoții, excrecați, incendiatorii, deținătorii clandestini de armament, etc., precum și ținătorii și gazdele acestora, care au suferit cel puțin trei condamnări și care reprezintă un pericol pentru liniștea și asigurarea avutului oamenilor muncii.

C. — Miliția Pază și Ordine nu efectuează rețineri și forme de internare în Colonii de muncă, însă sprijină organele Miliției Economice și Judiciare în executarea sarcinilor prevăzute la punctele A și B., prin semnarea cazurilor ce intră în aceste categorii și predarea materialului informativ obținut.

D. — Deasemeni, celelalte formațiuni de miliție vor semna și preda Miliției Economice și Judiciare materialul informativ în legătură cu elementele prevăzute la punctele A. și B.

CAPITOLUL III

Fixarea domiciliului obligator.

Se va fixa domiciliul obligator și locul de muncă obligatorie elementelor dușmănoase și suspecte din orașe și centre muncitorești, în locurile stabilite de Guvern.

Formațiunile I.E.P. vor întocmi dosare cu propuneri de fixarea domiciliilor obligatorii pentru următoarele categorii de cetățeni:

— Foștii moșieri, foștii bancheri, care au fost expropriați sau ale căror bunuri au fost naționalizate pe baza legilor în vigoare, foștii mari negustori care au avut comerț cu ridicata sau cu amănuntul, foștii fabricanți a căror întreprinderi au fost naționalizate prin Legea din 11 Iunie, 1948 sau ulterior.

Se exceptează dela aceste dispozițiuni următoarele categorii de persoane:

— Foștii patroni ai farmaciilor, ai droguerilor, ai micilor ateliere și micilor magazine.

— Marii artiști, sculptori, pictori, compozitori, academicieni, dacă au dovedit că muncesc cinstit și sunt folositori societății.

— Părinții care au un fiu în armată — ofițeri, sergenți sau trupă — până la rezolvarea situației din armată a fiului.

Toate aceste cazuri se vor raporta nominal la D.G.M.

În executarea acestor sarcini formațiunile I.E.P. vor folosi evidențele existente.

Formațiunile de Pază și Ordine, prin sectoriști, pază generală și posturile de miliție, vor sprijini formațiunile I.E.P. în executarea acestei sarcini.

Deasemeni, celelalte formațiuni de miliție vor sem-

207
137

nala Miliției I.E.P. toate persoanele ce intră în aceste categorii, sesizate în activitatea lor de teren.

Toți acei cari părăsesc domiciliul obligatoriu sau nu muncesc în condițiile fixate vor fi trimiși în judecată fiind pasibili de pedepse dela 15—20 ani. După executarea pedepsei aceștia vor fi trimiși la locul fixat.

Evidența și supravegherea acestor persoane intră în atribuțiunile formațiilor I.E.P. și Pază și Ordine, care sunt obligate să sesizeze Miliției Judiciare pe cei care părăsesc domiciliul obligatoriu.

Astfel, în cazul în care o persoană din această categorie, pentru care există obligația de a se prezenta la viză, nu se prezintă la viză la termenul fixat, formațiunea respectivă I.E.P. cere imediat Miliției Pază și Ordine să verifice în teren situația. În cazul în care Miliția Pază și Ordine constată că persoana respectivă a dispărut dela domiciliu, aceasta cere Miliției Judiciare să ia măsuri de urmărirea, prinderea și trimiterea ei în judecată.

CAPITOLUL IV

Trințerea în batalioane de muncă.

Vor fi obligați să muncească în batalioane de muncă, acolo unde Statul va avea nevoie, toți bărbații apti de muncă, care vor fi dovediți că circa 6 luni pe an nu muncesc și că nu au o ocupație precisă și permanentă.

A. — *Miliția Economică va depista și întocmi dosare cu propuneri de trințere în batalioane de muncă, pentru:*

a) *Misiți.*

— persoanele care mijlocesc vânzări și cumpărări de mărfuri, produse, mobilă,

imobile, haine ș.a.m.d., pe urma cărora realizează beneficii materiale,

- traficantii de aur și valută,
- samsarii de vite,
- intermediarii la vânzarea obiectelor prin magazinele de consignație,
- intermediarii la vânzarea de medicamente și obiecte provenite din pachete so-site din străinătate sau din contrabandă.

b) Mici speculanți:

— Persoanele care cumpără și revând produse și mărfuri, fără autorizație legală,

- geambașii,
- măcelarii clandestini, achizitorii lor, tăetorii de vite și distribuitorii de carne rezultată din tăcere,

— Acei care prelucrează clandestin carnea.

— Tăbăcarii clandestini.

— Comercianții particulari care comercializează mărfuri de proveniență dubioasă.

— Persoanele care în mod obișnuit comercializează obiecte și mărfuri provenite din pachete venite din străinătate sau contrabandă.

— Persoanele care se îndeletnicesc cu colectarea aurului furat din mină.

— Bijutierii, tehnicienii și proprietarii de ateliere pentru prelucrat metale prețioase, care achiziționează, prelucrează și comercializează aceste metale, fără a respecta dispozițiunile Legii 638/946.

✓ c) Mescrișii fără autorizație și neincadrați în câmpul muncii.

d) Persoanele care practică sistemul de înșelătorie „din unu-doi”.

e) Falsificatorii de bancnote, monedzi, timbre, cecuri și hârtii de valoare.

f) În general se vor interna toți infractorii economici care timp de 6 luni pe an nu muncesc și nu au o ocupație permanentă.

B. — *Miliția Judiciară va depista și întocmi dosare cu propuneri de trimitere în batalioane de muncă pentru:*

— Criminali, tâlhari, hoții de toate categoriile, excroci, proxeneti, homosexuali, incendiatori, deținători clandestini de armament, cumpărători și vânzători de obiecte provenite din infracțiuni, gazde de hoți care au suferit mai puțin de 3 condamnări și care reprezintă un pericol pentru liniștea și asigurarea avutului oamenilor muncii, sau vor fi dovediți că circa 6 luni pe an nu muncesc și nu au o ocupație precisă și permanentă.

C. — *Miliția Pază și Ordine va întocmi dosare cu propuneri de trimitere în batalioane de muncă pentru:*

— Cerșetori, vagabonzi, cei care în mod obișnuit practică sau trăiesc de pe urma ghicitului, cei care organizează jocuri de noroc sau care obțin în mod obișnuit foloase de pe urma jocurilor de noroc, care sunt dovediți că circa 6 luni pe an nu muncesc și nu au o ocupație precisă și permanentă.

CAPITOLUL V.

Pentru acei care urmează a fi deținuți în Colonie de muncă, batalioane de muncă sau li se fixează domiciliul obligatoriu, organele de miliție arătate la capăt. II, III și IV, vor întocmi dosare care vor conține următoarele piese:

1. — O fișă informativă care va cuprinde datele de stare civilă, antecedentele politice și penale, date asupra activității ilicite din trecut și prezent, precum și legăturile în domeniul acestei activități.
 2. — Copie de pe cazierul judiciar.
 3. — Un proces verbal și dovezile ce le are miliția din care să rezulte ocupația din trecut, averea ce a posedat, precum și pe baza cărei legi a fost naționalizat sau expropriat (atunci când este cazul).
 4. — Adevărită dela întreprinderea sau instituția unde lucrează, în cazul când persoana respectivă este încadrată în câmpul muncii, în care să se arate comportarea și atitudinea față de muncă.
 5. — Note informative bine verificate.
 6. — Scrisori anonime (denunțuri), temeinic verificate.
 7. — Rapoarte informative documentare.
 8. — Declarații în care să se arate fapte concrete cu privire la activitatea ilicită a persoanei pentru care se întocmește dosarul.
- Declarațiile vor fi scrise pe cât posibil de per-

20
36

soanele audiate. Numai în cazul neștiutorilor de carte acestea vor fi scrise de organele Miliției și semnate prin punere de deget.

Declarațiile trebuie să cuprindă: date precise, concrete asupra activității persoanei vizate, cunoscând că cei care în declarațiile lor vor face afirmații inexacte, vor fi trimiși în judecată.

9. — Procesul verbal în care se concretizează materialul cuprins în dosar.

Dosarul astfel întocmit se prezintă Directorului Miliției, Regiunii, care după consultare dispune — după caz trimiterea lui la Serviciul Anchetă pentru verificare și definitivare sau restituire la formațiunea de Miliție care l-a întocmit, pentru refacere și completare.

Când dosarul este repartizat pentru verificare la organele de anchetă, acestea vor proceda astfel:

a) Verifică dosarul din toate punctele de vedere și în caz când constată că materialul este insuficient sau incomplet pentru a justifica internarea în colonie de muncă, fixarea domiciliului obligatoriu sau trimiterea în batalioane de muncă, Serviciul Anchetă va întocmi un scurt referat în care va arăta lipsurile dosarului și va face propuneri de restituire la organele care l-a întocmit, pentru completare.

b) Dacă constată contradicții în piesele din dosar, poate — de la caz la caz — să invite la Miliție, sub diferite pretexte, pe cel în cauză luându-i o declarație în care să dea lămuriri asupra punctelor care sunt neclare.

c) Dacă dosarul cuprinde piese suficiente, întocmește un referat cu propuneri de internare în colonie de muncă, fixare de domiciliu obligatoriu sau trimitere în batalioane de muncă.

Pentru internare în colonie de muncă, se va pro-

pune și timpul internării, care poate fi de la 6 luni la 5 ani.

La Raioanele de Miliție și la Milițiile Orășenești, dosarele se întocmesc în aceleași condițiuni de organele Miliției Judiciare, Economice, Pază și Ordine, Înscrisura și Evidența Populației și Anchete, după care Comandantul dispune înaintarea lor la Serviciul Anchete de la Regiune, care le verifică și le prezintă Directorului.

După deînțitavare, dosarele vor fi înaintate după cum urmează:

a) Dosarele cu propuneri de internare în colonii de muncă se înaintează direct la D.G.M. Direcția Anchete, care întocmește un proces verbal de propuneri de internare, specificând durata, apoi dosarul este înaintat Comisiei Centrale M.A.I.

b) Dosarele cu propuneri pentru domiciliu obligatoriu se supun pentru verificare unei comisii regionale formată din: Secretarul de Partid, Șeful Regiunii Securității Statului și Directorul Miliției Regiunii.

După aprobarea Comisiei Regionale, materialul cu concluziile și propunerile acestei Comisii, va fi înaintat la D.G.M. spre a fi supus Comisiei Centrale M.A.I.

c) Dosarele cu propuneri de trimitere în batalioane de muncă se supun pentru verificare aceleiași comisii regionale, care după luarea hotărârii le va transmite unei a doua Comisii care va fi formată din: Reprezentantul Statului Regional, Reprezentantul Regiunii de Securitate și Reprezentantul Regiunii de Miliție.

Această Comisie va avea ca sarcină să cheme pe

137

cețățean, să-i comunice hotărârea de mobilizare pentru lucru și să-l repartizeze și încadreze pe loc în unitatea de muncă respectivă.

CAPITOLUL VI.

Dispozițiuni finale.

a) În cazul în care printre cei ce trebuiesc propuși pentru internare în colonii de muncă sau în batalioane de muncă, se găsească și informatori activi ai Miliției Judiciare sau Economice, recrutați pe bază de dosare (înțocmite conform Instrucțiunilor de funcționare), aceștia pot fi menținuți în muncă atât timp cât vor depune activitate, avându-se grijă să nu fie desconspirați cu ocazia acestei acțiuni.

b) Se atrage atențiunea asupra răspunderii ce revine comandanților de regiuni și raioane pentru exactitatea tuturor datelor cuprinse în dosarele ce se vor întocmi, în care scop se va organiza un temeinic control în muncă.

c) Cercetarea și trimiterea în judecată a celor care părăsesc domiciliile obligatorii ori nu muncesc în condițiunile fixate sau fug din batalioanele de muncă și coloniile de muncă, se face de către Miliția Anchetă, cunoscând că:

— Fuga din coloniile de muncă se consideră evadare și se pedepsește conform legilor în vigoare;

— Fuga din batalioanele de muncă se pedepsește cu închisoare dela 5—10 ani;

— Părăsirea domiciliului obligatoriu se pedepsește cu închisoare dela 15—20 ani.

— Refuzul de a munci în condițiunile și la locul de muncă destinat se pedepsește cu închisoare dela 3—5 ani.

— Urmărirea și prinderea celor care fug din coloniile de muncă și batalioanele de muncă, se face de către Miliția Judiciară și Miliția Economică.

d) La primirea prezentelor Instrucțiuni, Directorii Regiunilor vor trece de îndată la prelucrarea lor cu toate cadrele chemate a executa aceste sarcini, după care se va organiza munca pentru aducerea lor la îndeplinire.

DIRECTOR GENERAL AL MILIȚIEI

Colonel de Miliție

I. DRAGAN

p. LECTURATOR POLITIC

Locot. Maj. de Miliție

A. DĂNESCU

COMUNICAT

Spe executare:

- D.G.M. Dir. P.O.
- " " Economică
- " " Judiciară
- " " Anchetă
- " " D.I.E.P.
- C.M.O.B.
- D.M.R. (toate)
- M.I. Raionale (toate)
- M.I. Orașenești (toate)

Spe ștăruță:

- D.G.M. Dir. Politică
- " Secretariat General
- " Inspectoratul General

~~211~~

138

~~212~~
~~241~~
570

CHINA

TIPOGRAFIA
DIRECȚIUNII
GENERALE
A MILITIEI

140
19

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A MILIȚIEI
CABINET

STRICT SECRET

Se păstrează
în cutia de fier
a comandantului

INSTRUCȚIUNI Nr. 01000 bis

DIN 25 OCTOMBRIE 1952

Exemplar № 000056

200
146

În aplicarea instrucțiunilor 1000/1952, până în prezent s'au constatat următoarele lipsuri:

1. S'au înaintat pentru aprobarea internării în Colonii de Muncă dosare ale unor infractori recent eliberați, fie din penitenciare, fie din colonii de muncă, fără ca din dosarele acestora să rezulte concret cu ce s'a ocupat dela data eliberării.

În acest fel, în mod injust, se frânează posibilitățile de a fi redată societății elementele reeducate.

2. Materialul informativ furnizat este foarte slab. În sensul că cei care furnizează acest material arată la rândul lor că au auzit întâmplător anumite fapte.

Așa de pilda, unele formațiuni vrând să dovedească faptul că arumiți infractori cheltuiesc sume mai mari decât veniturile lor, consideră suficiente unele declarații în care se arată: „am auzit că cheltuiește mulți bani prin restaurante” sau „am văzut pe X în restaurant consumând băuturi și fiind în stare de ebrietate”.

Într-o asemenea ipoteză, se poate considera material informativ valabil, declarațiile celor cu care a consumat împreună băuturile în restaurant, cu arătarea sumelor, declarația celor care l-au văzut cumpărând obiecte, cu arătarea acestor obiecte și a sumelor cheltuite, declarațiile celor cu care a discutat, a pregătit și a comis anumite infracțiuni, declarații ale vecinilor din care să rezulte când vine și când pleacă de acasă, cu cine are legături, etc.

În concluzie materialul informativ trebuie cules din surse directe și din imediata apropiere a infractorului trebuind să oglindească real activitatea lui.

3. Se constată că organele de conducere ale Regiunilor nu analizează suficient fiecare caz în parte și nu rezultă în mod hotărât opinia comandanților.

În viitor, pe baza materialului informativ concret cules de organele operative (judiciare și economice), comandanții vor ordona reținerea infractorilor și cercetarea lor de către organele de anchete, care definitivează dosarul, luând declarația celui în cauză care este absolut necesară și constituie piesa de bază, întrucât practica cercetărilor dovedește la fiecare pas că nu poate exista infractor care pus în fața unor probe concrete să nu recunoască activitatea sa.

Din declarația celui în cauză să rezulte în mod concret faptele comise de acesta în trecut și prezent, precum și dacă este sau nu în câmpul muncii.

Tot organele de anchetă, întocmesc și formele de cazier (foaia personală prevăzută cu fotografie și fișa dactiloscopică). Deasemenea vor fi supuși vizitei medicale infractorii care afirmă că sunt suferinzi, cabinetului medical de pe lângă D.M.R. care-i va elibera un certificat medical din care să rezulte capacitatea sau incapacitatea sa de muncă. Asupra incapacității de muncă vă veți orienta dela caz la caz, iar atunci când cel propus deși este suferind, totuși prezintă un pericol social, va fi reținut și i se va înlocui formele de internare, urmând ca, Comisia centrală a M.S.S. să hotărască dacă va fi internat în colonie de muncă sau i se fixează domiciliu obligatoriu sau forțat. ?

4. Unele formațiuni, propun pentru internare foștii infractori în prezent aflați în câmpul muncii dar fără a putea justifica prin date concrete aceste propuneri.

Astfel se folosește expresia : „deși este încadrat în câmpul muncii, trăiește din infracțiuni”, fără a documenta această afirmație.

In asemenea ipoteze trebuie stabilit precis timpul când lipsește de la lucru și modul cum folosește acest timp.

5. Întrucât s'au constatat deficiențe în ordinea aranjării pieselor în dosar, recapitulând piesele care compun dosarul, redând mai jos ordinea cronologică în care organele de anchetă vor aranja piesele în dosar :

1. Referatul (intocmit de organele de anchetă)
2. Referatul cu aprobarea de reținere (intocmit de organele judiciare și economice)
3. Procesul verbal (intocmit de org. jud. sau economice)
4. Fișa informativă (intocmit de org. jud. sau economice)
5. Fișa politico-socială (intocmită de org. anchete)
6. Declarația celui propus (luată de org. anchete)
7. Declarația celorlalte persoane (luată de organele judiciare sau economice)
8. Note informative (luate de org. jud. sau economice)
9. Rapoarte informative (idem)
10. Copia de pe cazierul judiciar (idem)
11. Certificatul medical (luat de org. anchete)
12. Foata personală prevăzută cu fotografie și cu viza biroului evidenței operative, precum și au fost căutați la fișe și S.I.E.P. (intocmită de organele anchete)
13. Fișa dactiloscopică.

Dosarul astfel intocmit se înaintează la D.G.M. — Direcția Anchete, iar cel în cauză rămâne reținut în arestul dvs. până ce veți primi rezultatul.

Cei care părăsesc domiciliul obligatoriu (cîștocați, domiciliu obligatoriu sau fixe) dacă nu sunt primiți de Procuratură necunoscând Decretul 258 care este strict secret și care prevede pedeapsa cu închisoare de la 15-20 ani, le veți în-

tecmii dosare conform instrucțiunilor 1000/952, din care să rezulte pentru ce motiv a fost dislocat sau i s'a fixat domiciliu obligatoriu și în baza cărei decizii.

Din declarația celui în cauză să rezulte concret că a părăsit domiciliul obligatoriu sau fixat.

Se atrage atenția în mod deosebit că organele Miliției în primul rând să-și îndrepte atenția asupra infractorilor care nu sunt încadrați în câmpul muncii.

Accastă categorie de infractori dacă sunt periculoși, chiar dacă nu au sferit 3 condamnări și prezintă prin activitatea lor infracționistă un pericol social, tovarășii comandanți pot aprecia pe baza materialului concret cules întocmirea dosarelor pentru internare în colonii de muncă.

Dosarele acestora trebuiesc bine documentate cu probele administrate la dosar din care să rezulte pericolozitatea pe care o prezintă.

Nu se vor întocmi dosare de internare în colonii de muncă pentru cei care au sferit condamnări, pentru contra-venții și delicta simple, de ex.: beție, scandal, injurii, lovituri simple, amenzi, etc.

Raioanele și Milițiile orașenești în întocmirea dosarelor vor proceda conform instrucțiunilor 1000/952.

Prezentul ordin va fi difuzat și Raioanelor.

DIRECTOR GENERAL AL MILIȚIEI

Colonel de Miliție

Drăgan Ilie

Handwritten initials in blue ink, possibly "M.P.", with a red scribble above them.

C.N.S.A.S.

TIPOGRAFIA
DIRECȚIUNII
GENERALE
A MILIȚIEI

12 oct. 1954

213
296

Strict-Secret

144

CONFIDENTIAL - PERSONAL

Retin

S.I. Băniș
Kovari.

R A P O R T

Privind pe foștii internași C.M., care și în prezent se mai găsesc în colonii și penitenciare cu situația neclară, întrucât o parte din ei nu au fost verificați de către Comisia Centrală MAI., iar alții nu au fost ridicați de către Dir. Regionale MAI. respective pentru a fi recercați cu toate că au primit ordin în acest sens.-

Por
doz
noe

În urma desființării Comisiei Centrale MAI., Direcția Penitenciară Lagăre și Colonii, ne-a sesizat că în prezent se găsesc în colonii și penitenciare un număr de peste 2000 internași a căror deținere a devenit ilegală întrucât pedeapsa administrativă a fost abrogată.-

Trecând la verificarea situației fiecărui element în parte inclus pe tabelele trimise de Dir. Penitenciare Lagăre și Colonii, am stabilit că deținerea acestora în situație de internași administrativi se datorează mai multor cauze:

- Astfel, cu toate că dela începutul activității Comisiei Centrale MAI. s-a stabilit de comun acord cu Dir. Penitenciare, Lagăre și Colonii ca în tot timpul cât vor dura lucrările acestei Comisii să se sisteze toate transferurile, totuși acestea au continuat să se efectueze și din această cauză, - unii internași nu au putut fi verificați de Subcomisiile MAI. ce au făcut verificările internașilor C.M.-

Exemplu în această privință avem cazul unor internași care deși nu au fost verificați de Subcomisiile Centrale MAI. la Colonia Poarta Albă, totuși au fost transferați de aci la Col. Bornești unde nici aici nu au fost verificați

214
~~294~~
145

întrucât la această colonie lucrările de verificare a internașilor se încheiasse considerându-se astfel că toți internașii din această colonie au fost verificați.-

Un alt fapt care a făcut ca internașii administrativ să nu fie verificați în întregime, l-a constituit și evidența neclară prezentată inițial de Dir.Penitenciare Lagăre și Colonii, evidență ce nu a cuprins pe toți internașii administrativi și care nu a indicat exact locul unde aceștia își execută pedeapsa.-

Deasemeni, deși s-a stabilit cu Dir.Inchisori și Penitenciare și Dir.Lagăre și Colonii ca toți internașii ce se găseau în număr mai mic de 10 în diverse colonii și penitenciare, să fie transferați la Penitenciarul Văcărești pentru a fi verificați, acest lucru s-a făcut cu mare întârziere, unele transferări continuând să se efectueze chiar după ce Comisia Centrală MAI. se desființase și astfel pe acești internași transferați ulterior nu a mai avut cine să-i verifice.-

O altă cauză a fost și aceea că, nici Subcomisiile nu au muncit organizat, nu au ținut o evidență clară a persoanelor verificate și nu au făcut un control temeinic pe teren la încheierea lucrărilor pentru a constata dacă nu au mai rămas internași cu situația neclară.-

Pentru a exemplifica cele de mai sus, putem arăta cazul internatului COSTIN IULIU din dosarul de anchetă 7578 cărui dosar i s-a întocmit referat cu propuneri de eliberare, din neglijență nu a fost supus Comisiei Centrale MAI. pentru aprobare, ulterior dosarul a fost restituit arhivei, iar situația susnumitului a rămas nerezolvată.-

Datorită lipsei unui control organizat au fost cazuri când deși Comisia Centrală MAI. a hotărât eliberarea sau recercetarea unor internași, totuși aceștia nu au fost ridicați din colonii nici până în prezent.- În acest sens, putem arăta următoarele cazuri:

- Dir.Regională MAI.Stalin deși a primit ordinul nr.0055627 din 19.VI.1954, pentru a ridica în vederea eliberării pe numitul BORCIAN IOSIF din Penitenciarul Gherla și ordinul 0055624 din 15.VI.1954, pentru a ridica în același scop pe numitul BUTTA GHEORGHE din Penitenciarul Mărgineni,

215
M⁶² 98

nu s-au conformat ordinelor primite și astfel în prezent susnumiții sunt fără forme legale în penitenciarele sus-menționate.-

Deasemenea, cazul internatului POP LIVIU pentru care deși Dir.Penitenciare, Lagăre și Colonii primise adresă din partea Secretariatului Comisiei Centrale MAI. să dispună Penitenciarului Văcărești să elibereze pe susnumitul, nu a făcut acest lucru și astfel Penitenciarul Văcărești în sesizarea făcută l-a dat și pe acesta cu situația neclară.

Au fost cazuri când și Secretariatul Comisiei Centrale MAI. a omis să dispună executarea unor hotărâri ale Comisiei Centrale și exemple de acestea putem da pe internații: DABURA OCTAVIAN, IONAS GHEORGHE, CHIRITA IOAN și alții pentru care deși s-a hotărât să fie recercetați de Dir.Regionale MAI. nu s-a dispus acest lucru, iar doctarele lor au fost restituite arhivei, susnumiții rămânând mai departe în colonii în situații de internați administrativi.-

Numărul mare de internați aflați în colonii și penitenciare se datorește și faptului că Dir.Regionale MAI. nu au ridicat nici până în prezent pe internații care le-au fost repartizați pentru a-i recerceta, cu toate că au primit dela Secretariatul Comisiei Centrale MAI. ordin de a-i ridica din Formațiunile respective. Ca concret putem da pe Dir. Regională MAI. București care mai are de ridicat și în prezent peste 100 de internați.-

Nerezolvarea situației unor internați se datorește și faptului că deși, Comisia Centrală MAI. a luat anumite hotărâri în privința acestora, ulterior a revenit asupra acestor hotărâri fără a mai dispune nimic în legătură cu felul în care se va rezolva situația lor.Exemplu avem cazul cetățeanului străin HABIL HETEV din Colonia Borzești pentru care la început s-a dispus să fie pus în libertate și să i se fixeze domiciliu obligatoriu, iar ulterior s-a revenit asupra acestei hotărâri și nici nu s-a mai dat nici-o dispoziție în acest caz, susnumitul rămânând ca internat în colonie.-

Un alt aspect este și acela că deși unele regiuni au recercetat o parte din internați, totuși aceștia

299
212
157

se găsesc cu situația neclară în penitenciare și colonii, întrucât cu ocazia cercetărilor nu au fost ridicați din formațiuni. Acest lucru s-a petrecut cu Dir. Regională MAI. București care a format grupuri de anchetă ce s-au deplasat în formațiunile unde se găseau internații și după definitivarea cercetărilor nu a ridicat pe aceștia, ci i-a lăsat pe mai departe cu situația neclară în formațiuni. Deasemenea, Dir. Regională MAI. Constanța ține internații ce i-au fost repartizați pentru cercetări, în Penitenciarul Constanța fără a avea vre-un act legal de ținere a acestora în penitenciar și astfel și aceștia sunt dați ca elemente cu situația neclară.-

Considerăm că însăși desființarea Secretariatului Comisiei Centrale MAI. înainte de a fi executat toate hotărârile luate de Comisia Centrală MAI. a constituit o cauză ce a făcut ca și în prezent să se găsească în colonie și penitenciare internați cu situația neclară.-

În urma celor semnalate mai sus, considerăm că, principala vină a neclarificării foștilor internați CM. o constituie faptul că Dir. Penitenciare, Lagăre și Colonii nu are nici până în prezent o situație clară a internaților ce se mai găsesc în diverse colonii și penitenciare și credem că până când această evidență nu va fi reglementată situația acestora nu va putea fi rezolvată întrucât în prezent nu putem ști care indivizi din cei semnalati de această direcție mai sunt în prezent cu ^{situația} ne rezolvată. Aceste afirmații le facem bazate pe faptul că din verificările efectuate de noi asupra celor semnalati cu situația neclară, majoritatea au avut de mult ^{situația} rezolvată. Pentru documentarea celor de mai sus, avem exemplu cazul foștilor internați POPOVICI NICOLAE și POPA CONSTANTIN care au fost dați de Dir. Penitenciare Lagăre și Colonii că și în prezent sunt cu situația neclară deși formațiunile din subordinea acestei direcții cu adresele 0805 din 30.6.1954, și respectiv adresa Nr. 0464 din 22.5.1954, ne confirmă că au pus în libertate pe susnumiții. Ca exemplu mai putem da cazurile numiților: LOKOR ADALBERT care deasemenea a fost dat cu situația neclară, deși aceeași direcție cu adresa Nr. R. I. /175215/1954, ne-a comunicat că susnumitul a decedat.-

~~300~~
2148

MASURI LUATE :

In urma semnalării internaților cu situația neclară, am trecut la verificarea situației fiecărui element în parte, confruntând cele semnalate și cu dosarele indivizilor.-

Pentru 160 internați pentru care am stabilit că, Comisia Centrală MAI. a hotărât să fie recercați și totuși nu au fost ridicați de Dir.Regionale MAI. am făcut revenire la aceste Direcții Regionale pentru a-i ridica din colonii și penitenciare în vederea reanchetării și definitivării situației lor.-

S-a dat ordin de eliberare pentru un număr de 5 internați pentru care Comisia Centrală MAI. hotărâse eliberarea lor însă nu au fost eliberați până în prezent.-

Deasemeni, s-a dispus D.G.M. - D.I.E.P. și Dir. Penitenciare, Lagăre și Colonii că numitul IONESCU NICOLAE din Colonia Poarta Albă și numitul HAZIR HETEN din colonia Borzești să fie ridicați din coloniile respective și transferați locului unde li se fixase domiciliul obligatoriu.-

Pentru un număr de 30 internați ce nu au fost verificați de subcomisii am luat legătură cu Dir.S-a căreia i-am înaintat dosarele acestora pentru a dispune măsuri să-i ridice din colonii sau penitenciare în vederea recerțării și rezolvării situației lor.-

S-a verificat până în prezent un număr de 600 dosare ale foștilor internați C.M. pentru a se stabili care este situația fiecărui element în parte și pentru a completa aceste dosare cu documentele prevăzute de directivă. In caz că și din această verificare reea internați cu situația neclară se vor lua măsuri imediate de rezolvare a situației lor.-

Menționăm că, operațiile de verificare și rezolvare a situației foștilor internați C.M. continuă.-

Având în vedere cele arătate mai sus și ținând cont că în prezent foștii internați administrativ erau reținuți în mod ilegal călcându-se astfel legalitatea popula-

~~301~~
~~219~~
179

- Să se dispună tuturor Dir.Regionale MAI. să execute ordinele pe care le-au primit în sensul de a ridica din colonii și penitenciare pe toți internații ce urmează să fie recercetați sau eliberați.-

După ce toți internații vor fi ridicați de Dir.Regionale respective să se ia legătura cu Dir.Penitenciare, Lagăre și Colonii pentru a dispune tuturor formațiunilor din subordine să întocmească o situație clară și reală de toți internații ce se mai găsesc cu situația neclară în colonii și penitenciare.-

Pentru internații ce nu au fost supuși Comisiei Centrale MAI. și care nu au situație clară în prezent, să fie semnelați Dir.VIII-a căreia să i se înainteze și dosarele de anchetă pentru a lua măsuri de recercetare, și de rezolvarea situației lor.-

SEFUL SERVICIULUI " C "
C O L O N I I
Popescu Gogu
Popescu Gogu

CR/AL.
2 ex.

18 februarie 1955

Retur

R E F E R A T

Privind lucrările efectuate de Serviciul "C", pentru clarificarea situației foștilor interneți C.M.-

După desființarea pedepsei administrative s-a înființat Comisia Centrală M.A.I. cu scopul de a clarifica situația tuturor interneților C.M. cu excepția interneților care au făcut parte din poliție și S.S.I.-

Comisia Centrală M.A.I. a rezolvat situația celor 6.446 interneți care se găseau la acea dată în Colonii și Penitenciare, dispunând măsuri asupra fiecărui individ în parte în raport cu faptele de care se făcea vinovat fiecare.

În activitatea sa Comisia Centrală a avut și lipsuri.

Din cauza transferărilor ce se făceau în timpul cât subcomisiile verificau în teren, au rămas cu situația neclară un număr de circa 50 interneți, deoarece nu s-a ținut o evidență clară a acestora.-

Secretariatul Comisiei Centrale M.A.I. nu a urmărit în toate cazurile dacă hotărârile Comisiei au fost duse la îndeplinire, făcând prin aceasta să întârzie executarea unor hotărâri, iar interneții respectivi să stea arestați fără o bază legală timp de aproape 6 luni.-

Exemplu putem da pe numiții:

PLESOIANU IACOB, PETRESCU EUGEN, MANOLESCU MIHAI, NODOS TRAIAN, IONESCU EMILIAN, DEZSI IOSIF și FLOCA ION, care au fost eliberați cu o întârziere medie de 142 zile.-

De asemenea Secretariatul Comisiei Centrale, nu a urmărit ca odată cu rezolvarea situației interneților să se completeze și dosarele celor în cauză cu documentele necesare, astfel că majoritatea dosarelor nu oglindesc situația la zi a interneților.-

Pentru remedierea acestor lipsuri în urma desființării Comisiei Centrale, Serviciul "C" a luat măsura de a verifica și rezolva toate cazurile venite din partea diferitelor organe ale M.A.I. prin care semnalau lipsuri consta-

11/2
272
151

tate în ultimul timp în probleme C.M.-

Pentru rezolvarea situației internașilor care se găseau în Colonii și Penitenciare, s-a luat legătura cu Direcția Penitenciară Lagara și Colonii, care a întocmit o situație nominală cu 1.513 internași ce aveau situație neclară.-

Trecându-se la verificarea temeinică a situației fiecărui internat în parte, din cei 1.513 ce ne-au fost semnalati, situația acestora a fost rezolvată după cum urmează:

S-au luat măsuri ce în primul rând să fie puși în libertate internașii asupra cărora Comisia Centrală a hotărât eliberarea lor și care nu au fost eliberați la timp, deoarece Secretariatul Comisiei Centrale și D.P.L.C. nu au luat toate măsurile în acest sens. Astfel în perioada octombrie-decembrie 1954 au fost puși în libertate un număr de 7 internași care în conformitate cu hotărârile Comisiei trebuiau eliberați în perioada iunie-iulie 1954.-

Deasemeni din verificările făcute s-a stabilit că unii internași nu au fost verificați de subcomisii.-

Pentru o parte din aceștia sau întocmit referate în baza cărora au fost puși în libertate. Exemplu: GEORGESCU STEFAN, și VLADESCU CONSTANȚIN. Pentru un număr de peste 40 internași care nu au fost verificați s-au trimis dosarele respective la Direcția VIII-a, care în conformitate cu Ordinul Tov. Locșitor al Ministrului General Mșior Ady Ladislau, urmează să ia măsuri de cercetare și clarificarea situației acestora, urmând ca Serviciul "C" să urmărească ducerea la îndeplinire a hotărârilor conducerii M.A.I. privind aceste elemente.-

Numele COSTIN IULIU, a fost verificat de subcomisii, i s-a întocmit referat cu propunere de eliberare, însă nu a fost prezentat Comisiei Centrale pentru aprobare, astfel că numele a rămas cu situație neclară (din iunie 1954) până în noiembrie 1954 când a fost pus în libertate conform aprobării Tov. Locșitor al Ministrului General Mșior Ady Ladislau.-

Pentru internașii asupra cărora Comisia Centrală a hotărât să fie eliberați din Colonii și Penitenciare și să li se fixeze domiciliu obligatoriu și care nu au fost transferați la locul de executare pedepsei la timp, sau luat măsuri ca aceștia să fie eliberați și predați organelor de Miliție. Au fost trimiși cu D.O. un număr de 6 internași.-

1.481 internași care în conformitate cu hot. Comisiei Centrale urme să fie recercetați de organele M.A.I. su fost semnalati organelor de anchetă pentru ca acestea să urgenteze recercetarea lor. Dintre aceștia 1.079 sînt polițiști și G.S.I-iști, majoritatea fiind încarcerați în Penitenciarul Central Păgăraș.-

Menționăm că o parte din aceste elemente au fost recercetate, judecate și condamnate, unii fiind puși în libertate de instanțele respective prin expirarea pedepsei.-

O altă parte au fost eliberați de organele de anchetă, deoarece nu s-au obținut probe care să impună reținerea lor în continuare, iar restul se găsește în curs de recercetare, fiind ținuți în arestul Regiunilor respective sau în Penitenciarele de pe lângă Regiunile M.A.I.-

Regionalele M.A.I. raportează că recercetarea internașilor în C.M. merge încet deoarece organele de anchetă mai au în lucru și alte elemente arestate recent, care nu pot fi abandonate în favoarea problemei C.M.-

Paralel cu munca de clarificarea situației internașilor C.M. s-a trecut și la completarea dosarelor acestora cu documentele necesare din care să rezulte situația prezentă a individului în cauză, deoarece s-a constatat că în felul cum se prezentau dosarele după desființarea Comisiei Serviciul "C" nu putea să dea informațiile cele mai bune, atât organelor M.A.I. cât și altor organe.-

Pentru aceasta s-a trecut la verificarea celor 15.000 dosare ce aparțin foștilor internași C.M. verificându-se pînă în prezent un număr de 8.200 dosare dintre care 2.200 dosare s-au completat cu toate documentele necesare (confirmări de eliberare, acte de deces etc) din care rezultă situația prezentă a celor în cauză.-

Pentru completarea restului de dosare cu documentele necesare, s-a luat legătura cu D.F.L.C. cărora i s-a cerut să ne însoțească confirmări din care să rezulte data cînd cel în cauză a fost eliberat, sau a decedat, confirmări ce sînt atașate la dosarele respective, în vederea completării și clarificării acestora.-

Pentru internașii cărora la eliberarea din Colonii și Penitenciare li s-au fixat domiciliu obligatoriu, s-a luat legătura cu D.G.M.- D.E.P. și cu Serviciul D.D.O. pentru a ne comunica dacă li s-au ridicat restricțiile domiciliare sau sînt în prezent cu D.O. precum și localitatea unde își execută pedeapsa, completându-se apoi dosarele.-

HTZ
153

Operațiunea de verificare a dosarelor ce aparțin foștilor internași C.M. continuă.-

C o n c l u z i i :

O lipsă principală care s-a manifestat în activitatea Comisiei Centrale, a fost aceea că nu a ținut o evidență la zi a internașilor pe formațiuni, fapt ce a făcut să rămână o serie de internași cu situația neclară.-

Serviciul "C" în urma măsurii de a rezolva situația internașilor și de a verifica toate dosarele ce aparțin acestora, s-a urzrit ca toate măsurile ordonate de conducerea Ministerului asupra internașilor C.M. să fie executate luând măsurile convenite pentru fiecare element ce se găsește în colonii și penitenciare cu situația neclară.-

În baza prevederilor Directivei cu evidența operativă, 15.000 indivizi ce au fost încadrați în C.M. au fost luși în evidență generală a elementelor dușmănoase, astfel că pentru fiecare element putem furniza informații complete.

Prin măsurile ce s-au luat pentru clarificarea situației internașilor C.M. s-a dat un ajutor real Direcției Penitenciare Legare și Colonii, în ce privește completarea fișelor cartotecă cu situația prezentă a elementelor în cauză, precum și cu motivele internării (de exemplu politiciști și S.S.I-iști), acestea din urmă fiindu-le necesare pentru repartizarea pe Penitenciare și la întocmirea anumitor situații ce sînt cerute de Conducerea Ministerului.-

Pentru documentare prezentăm alăturat două tabele din care rezultă felul cum s-a rezolvat situația celor 1.513 internași de către Serviciul "C".-

SEFUL SERVICIULUI "C"
COLONEL, *Popescu Gogu*

POPESCU GOGU

151
153
Strict-Secret

T A B E L

De internații C.M.care au fost eliberați în urma verificărilor făcute
de Serviciul "C" din M.A.I,

Nr. crt.	Numele și Prenumele	Nr. și data P.V. prin care s-a hot. elib.	Data când a fost eliberați.	Cît a întîrziat eliberarea.
1.	PETRESCU EUGEN	P.V. 38/7.VII.1954	16.X.1954	99 zile
2.	FLOCA IOAN	P.V. 37/26.VI.1954	9.XI.1954	134 zile
3.	DEZSI IOSIF	P.V. 35/15.VI.1954	Nov.1954	150 zile
4.	IONESCU EMILIAN	P.V. 37/26.VI.1954	12.XI.1954	137 zile
5.	PLESCIANU IACOB	P.V. 37/26.VI.1954	- " -	"
6.	MANDRESCU MIHAI	P.V. 36/15.VI.1954	29.XII.1954	194 zile
7.	VLADESCU G-TIN	Referat făcut de Serviciul "C".	13.XI.1954	-
8.	COSTIN IULIU	Referat făcut de Serviciul "C".	Nov.1954	-
9.	HODOS TRAIAN	P.V. 37/26.VI.1954	12.XI.1954	137 zile

15
 Strict-Secret

T A B E L

De internații semnalate de D.P.L.C. că au situația neclară și felul cum au
 fost rezolvate de Serviciul "C" .-

Nr. Crt.	Denumirea Formațiunii	Nr.internațiilor semnalate ce au sit.nerezolvată.	Trimisiți pentru recercetări	Eliberați	Trimisiți cu D.O.	Polițiști semnalate la Dir.8 care se găsesc se în curs de anchetă
1.	Penit. A.Iulia	57	-	-	-	57
2.	" Galați	69	20	1	-	48
3.	" T-șoara	19	13	-	2	4
4.	" Făgăraș	775	63	2	-	710
5.	" Dunbrăveni	8	8	-	-	-
6.	" Miclea	9	6	3	-	-
7.	" Lugoj	17	13	3	-	1
8.	" Ocnele Mari	5	5	-	-	-
9.	" Tg.Ocna	20	2	-	-	18
10.	" Jilava	22	4	1	-	17
11.	" Gherla	28	26	2	-	-
12.	" Aiud	10	9	1	-	-
13.	" Pitești	112	70	6	-	36
14.	" Caransebeș	12	9	-	1	2
15.	" Craiova	32	15	2	-	15
16.	" Văcărești	43	27	1	-	15
17.	" Deva	56	30	-	-	26
18.	" Constanța	12	12	-	-	-
19.	Colonia P.Albă	183	74	-	3	106
20.	" V.Neagră		23	-	-	
	Total.	151,	429	2	6	101

7 oct. 1954

--000--

156

R A P O R T

=====

Privind pe foștii internați CM. care și în prezent se mai găsesc în colonii și penitenciare cu situația neclară, întrucât o parte din ei nu au fost verificați de către Comisia Centrală MAI., iar alții nu au fost ridicați de către Dir. Regionale MAI. respective pentru a fi recercați cu toate că au primit ordin în acest sens.-

În urma desființării Comisiei Centrale MAI. Direcția Penitenciare Lagăre și Colonii, ne-a sesizat că în prezent se găsesc în colonii și penitenciare un număr de peste 2000 internați a căror deținere a devenit ilegală întrucât pedespsa administrativă a fost abrogată.-

Trecând la verificarea situației fiecărui element în parte inclus pe tabelele trimise de Dir. Penitenciare, Lagăre și Colonii, am stabilit că deținerea acestora în situația de internați administrativi se datorează mai multor cauze:

Astfel, cu toate că de la începutul activității comisiei Centrale MAI. s-a stabilit de comun acord cu Dir. Penitenciare, Lagăre și Colonii ca în tot timpul cât va dura lucrările acestei comisii să se sisteze toate transferările, totuși acestea au continuat să se efectueze și în urma acestui fapt unii internați nu au putut fi verificați de subcomisiile MAI. ce au făcut verificările internaților CM.-

Exemplu în această privință avem cazul unor internați care ^{nu} au fost verificați de subcomisiile MAI. la Colonia Porzesti ~~unde au fost verificați~~, întrucât la această colonie lucrările de verificare a internaților se încheiasse ~~înainte de a fi încheiate~~ ~~și au fost ridicați altă dată~~ ~~obținând ca rezultat că au fost verificați~~ -

Un alt fapt care a făcut ca internații administrativi să nu fie verificați în întregime l-a constituit și evidența neclară prezentată inițial de Dir. Penitenciare Lagăre și Colonii, evidență ce nu a cuprins pe toți internații administrativi.

157

și care nu s-a indicat exact locul unde aceștia își executau pedeapsa.-

Deasemeni, deși s-a stabilit cu Dir.Inchisori și Penitenciare și Dir.Lagăre și Colonii ca toți internații ce se găseau în număr mai mic de 10 în diverse colonii și penitenciare, să fie transferați la Penitenciarul Văcărești pentru a fi verificați, acest lucru s-a făcut cu mare întârziere, unele transferări continuând să se efectueze chiar după ce Comisia Centrală MAI. se desființase și astfel acești internați transferați ulterior nu s-a mai avut cine să-i verifice.-

O altă cauză a fost și aceea că nici subcomisiile nu au muncit organizat, nu au ținut o evidență clară a persoanelor verificate și nu au făcut un control temeinic pe teren la încheierea lucrărilor pentru a constata dacă nu au mai rămas internați cu situația neclară.-

Pentru a exemplifica cele de mai sus, putem arăta cazul internatului COSTIN IULIU cu dosarul de anchetă 7378 căruia deși i s-a întocmit referat cu propuneri de eliberare din neglijență nu a fost supus Comisiei Centrale MAI. pentru aprobare, ulterior dosarul a fost restituit arhivei iar susnumitul a rămas nerezolvat în colonie. cat Naz

Datorită lipsei unui control organizat au fost cazuri când deși comisia Centrală MAI. a hotărât eliberarea sau recercetarea unor internați, totuși aceștia nu au fost ridicați din colonii nici până în prezent și în acest sens, putem arăta următoarele cazuri:

Dir.Regională MAI.Stalin deși a primit ordin Nr. 0053627 din 15.VI.1954, pentru a ridica în vederea eliberării numitul BOROMAN IOSIF din Penitenciarul Gherla și prin ordinul 0053624 din 15.VI.1954, pentru a ridica în același scop pe numitul BUTTA GHEORGHE din Penitenciarul Mărgineni, nu s-au conformat ordinelor primite și astfel în prezent susnumiții stau în mod ilegal în penitenciarele susamintite.

Deasemeni, cazul internatului POP LIVIU pentru care deși Dir.Penitenciare, Lagăre și Colonii primise adresă din partea Secretariatului Comisiei Centrale MAI. să dispună Penitenciarului Văcărești să elibereze pe susnumitul, nu a făcut acest lucru și astfel Penitenciarul Văcărești în sesizarea făcută l-a dat și pe acesta cu situația neclară.-

158 ~~21~~

În foste cazuri când ~~Secretariatul~~ ^{de acord cu} Secretariatul Comisiei Centrale MAI. a emis să ~~se~~ executarea unor hotărâri ale Comisiei Centrale și exemple de acestea putem da pe internații: DABURA OCTAVIAN, IONAS GHEORGHE, CHIRITA IOAN și alții ^{după ce au fost} ~~deși Comisia~~ a hotărât să fie recercetați de Dir.Regionale MAI. nu s-a dispus acest lucru, ~~întrucât~~ ^{întrucât} susnumiții rămânând mai departe în colonii în situații de internați administrativi ^{în mod ilegal}.

Numărul mare de internați aflați în colonii și penitenciare se datorește și faptului că Dir.Regionale MAI. nu au ridicat nici până în prezent pe internații care le-au fost repartizați pentru a-i recerceta cu toate că au primit dela Secretariatul Comisiei Centrale MAI. ordin de a-i ridica din Formațiunile respective. Caz concret putem da pe Dir. Regională MAI. București care mai are de ridicat și în prezent peste 100 de internați.-

Nerezolvarea situației unor internați se datorește și faptului că deși Comisia Centrală MAI. a luat anumite hotărâri în privința acestora, ulterior a revenit asupra acestor hotărâri și ~~nu~~ nu s-a mai dispus nimic în legătură cu felul în care se va rezolva situația lor. Exemplu avem cazul cetățeanului străin EALIN HETEU din Colonia Borzești pentru care la început s-a dispus să fie pus în libertate și să i se fixeze domiciliu obligatoriu, iar ulterior s-a revenit asupra acestei hotărâri și ~~nu~~ nu s-a mai dat nici-o dispoziție în acest caz, susnumitul rămânând ca internat în colonie.-

Un alt aspect este și acela că deși unele regiuni au recercetat o parte din internați, totuși aceștia se găsesc cu situația neclară în penitenciare și colonii, întrucât cu ocazia cercetărilor nu au fost ridicați din Formațiuni. Acest lucru se petrecut cu Dir.Regională MAI. București care a format grupuri de anchetă ce s-au deplasat în formațiunile unde se găseau internații, și după definitivarea recercetărilor nu a ridicat pe aceștia, ci i-a lăsat pe mai departe cu situația neclară în formațiuni. De asemenea, Dir.Regională MAI. Constanța ține internații ce i-au fost repartizați pentru recercetări, în Penitenciarul Constanța fără a avea vre-un act legal ^(scutitor) deținere a acestora în penitenciar și astfel și aceștia sunt cați ca elemente cu situația neclară.-

Considerăm că însăși desființarea Secretariatului Comisiei Centrale MAI. înainte de a fi executat toate hotărârile luate de Comisia Centrală MAI. a constituit o cauză ce a făcut

exemplu

Cat. inhtel
si ed. pe
calauz.

159
20

ca și în prezent să se găsească în colonie și penitenciare internați cu situația neclară.-

În urma celor semnalate mai sus, considerăm că, principalele vină a neclarificării foștilor internați CM. o constituie faptul că Dir. Penitenciare, Lagăre și Colonii nu are nici până în prezent o situație clară a internaților ce se mai găsesc în diverse colonii și penitenciare și credem că până când această evidență nu va fi reglementată situația acestora nu va putea fi rezolvată întrucât în prezent nu putem ști care indivizi din cei semnalați de această direcție mai sînt și în prezent nerezolvați. Aceste afirmații le facem datorită faptului că din verificările efectuate de noi asupra celor semnalați cu situația neclară și majoritatea *cauza în hotărâre osuprată*. Pentru documentarea celor de mai sus, avem exemplu cazul foștilor internați *POPOVICI NICOLAE* și *POPA CONSTANTIN* care au fost *deținuți* de Dir. Penitenciare Lagăre și Colonii și în prezent sunt cu situația neclară deși formațiunile din subordinea acestei Direcții cu adresele 0805 din 30.6.1954, și respectiv adresa Nr. 0464 din 22.5.1954, ne confirmă că au pus în libertate pe susnumiții. Ca exemplu mai putem da cazurile numiților: *MOKOR ADALBERT* care deaceiași a fost *deținut* cu situația neclară, deși aceeași direcție cu adresa Nr. E. I. / 0195215 / 1954, ne-a comunicat că susnumitul a decedat.-

LABURI LUATE

În urma semnării internaților cu situația neclară, am trecut la verificarea situației fiecărui element în parte, confruntând cele semnalate și cu dosarele indivizilor *cu scopul de a urmasi cauzurile hotaravilor ordonate de Com. centrala MAI. pentru 150 internati, pentru care am stabilit ca* Comisia Centrală MAI. a hotărât să fie recrutați și totuși nu au fost ridicați de Dir. Regionale MAI. am făcut revenire la aceste Direcții Regionale pentru a-i ridica din colonii și penitenciare în vederea reschimbării și definitivării situației lor.-

S-a dat ordin de eliberare pentru un număr de 5 internați pentru care Comisia Centrală MAI. hotărâse eliberarea lor însă nu au fost eliberați până în prezent.-

Deceseeni, s-a dispus D.G.M. - D.I.E.P., și Dir. Penitenciare, Lagăre și Colonii că numitul IONESCU NICOLAE din colonia Poarta Albă și numitul HAZIR METEN din colonia

160
27

Borzești să fie ridicați din coloniile respective și transfe-
rați la locul unde li se fixase domiciliu obligatoriu.-

Pentru un număr de 50 internași ce nu au fost veri-
ficați de subcolonii să luată legătură cu Dir. S-a căreia i-am
înaintat dosarele acestora pentru a dispune măsuri să-i ridice
din colonii sau penitenciare în vederea recercetării și rezol-
vării situației lor.-

S-a verificat până în prezent un număr de 600 dosare
ale foștilor internași C.M. pentru a se stabili care este
situația fiecărui element în parte și pentru a completa aceste
dosare cu documentele prevăzute de directive. In caz că și din
această verificare rees internași cu situația neclară se vor
lua măsuri imediate de rezolvare a situației lor.-

Menționăm că, operațiile de verificare și rezolvare
a situației foștilor internași C.M. continuă.

Având în vedere cele arătate mai sus și ținând cont
că în prezent foștii internași administrativ stau reținuți
în mod ilegal călcându-se astfel legalitatea populară, ~~prop~~

Program:

Program:

1/ - Să se dispună tuturor Dir. Regionale MAI. să exe-
cute ordinele pe care le-au primit în sensul de a ridica din
colonii și penitenciare pe toți internașii ce urmează să fie
recercetați sau eliberați.-

2/ După ce toți internașii vor fi ridicați de Dir.Re-
gionale respective să se ia legătură cu Dir. Penitenciare, La-
găre și Colonii pentru a dispune tuturor formațiunilor din sub-
ordine să întocmească o situație clară și reală de toți in-
ternașii ce se mai găsesc cu situația neclară în colonii și
penitenciare.-

3/ In cazul când Dir. Regionale MAI. nu pot să transfere
la regiuni, pe cei ce urmează să fie recercetați din cauze
aglomerării arestului, aceste direcții regionale să ia măsuri
pentru a obține dela Procuratură mandate provizorii pentru
cercetări ca astfel să se legalizeze situația acestor inter-
nași.-

SECRETARIATUL

SECRETAR

Porescu Gagu

hfu
PRH

hfu
B
LPC

161
~~95~~

D I N A M I C A

arestărilor efectuate de către organele Securității Statului în anii 1950-31.III.1968.

I. ARESTARI

1) În perioada 1950-31.III.1968 au fost arestate 91.333 persoane.

Situația persoanelor arestate, pe ani, se prezintă astfel :

- 1950	6.635	persoane
- 1951	19.236	"
- 1952	24.826	"
- 1953	4.730	"
- 1954	5.073	"
- 1955	3.332	"
- 1956	2.357	"
- 1957	3.257	"
- 1958	6.362	"
- 1959	8.910	"
- 1960	1.711	"
- 1961	2.232	"
- 1962	657	"
- 1963	223	"
- 1964	240	"
- 1965	258	"
- 1966	294	"
- 1967	312	"
- 1968 (pînă la 31.03)	20	"

2) Asupra persoanelor arestate s-au luat următoarele măsuri :

152
~~18~~

- eliberate din anchetă din lipsă de probe justițiabile 12.039 pers.
- trimise în justiție și condamnate 73.636 "
- achitate de instanțele judecătorești 4.903 "
din lipsa probelor de vinovăție

3) Situația celor 16.942 persoane puse în libertate din anchetă sau achitate de instanțele judecătorești ca nevinovate, pe ani, se prezintă astfel :

- 1950	945 persoane	
- 1951	2.728	"
- 1952	2.956	"
- 1953	1.120	"
- 1954	1.123	"
- 1955	1.729	"
- 1956	851	"
- 1957	520	"
- 1958	1.280	"
- 1959	848	"
- 1960	1.154	"
- 1961	613	"
- 1962	583	"
- 1963	81	"
- 1964	81	"
- 1965	83	"
- 1966	129	"
- 1967	109	"
- 1968 (până la 31.03)	9	"

4) Din situația de mai sus rezultă că în perioada 1950-1968 au fost arestate 16.942 persoane, pentru care nu au existat probe de vinovăție, încălcându-se astfel legalitatea socialistă.

II. INTERNARI ADMINISTRATIVE SI STABILIREA DOMICILIILOR OBLIGATORII

1) Intre anii 1950-1954 și 1958-1963 au fost internate administrativ 25.740 persoane, a căror situație, pe ani,

163
97

se prezintă astfel :

- 1950	5.154 persoane
- 1951	2.519 "
- 1952	11.913 "
- 1953	2.422 "
- 1954	69 "
- 1955-1957 nu s-au făcut internări administrative	
- 1958	946 persoane
- 1959	1.954 "
- 1960	113 "
- 1961	516 "
- 1962	116 "
- 1963	18 "

Din anul 1964 nu s-au mai aplicat pedepse administrative, iar persoanele existente în unitățile de muncă au fost puse în libertate.

2) Incepiind din anul 1949 s-a fixat domiciliu obligatoriu la un număr de circa 60.000 persoane.

Situația pe ani a fixării restricțiilor domiciliare, se prezintă după cum urmează :

- 1949	cca. 3.000 persoane (moșieri)
- 1950	-
- 1951	cca. 44.000 persoane (dislocate din zona de frontieră)
- 1952	cca. 9.000 persoane (dislocate din centre aglomerate)
- 1953	890 persoane (diverse motive)
- 1954	685 " "
- 1955	498 " "
- 1956	218 " "
- 1957	523 " "
- 1958	249 " "
- 1959	349 " "
- 1960	155 " "
- 1961	192 " "
- 1962	147 " "

AKL
KS

- 1963	94 persoane (diverse motive)
- 1964	14 " "
- 1965	5 " "
- 1966	2 " "
- 1967	-
- 1968	-

În primul trimestru al anului 1968 au fost ridicate restricțiile domiciliare ultimelor 7 persoane care mai aveau domiciliu obligatoriu.

Fixarea restricțiilor domiciliare unor persoane, efectuată în anul 1949, a fost ilegală, întrucît la acea dată nu exista un act normativ în acest sens, situația legalizîndu-se într-o oarecare măsură abia prin H.C.M. nr.1.154/1950.

Ilegalități s-au comis și după apariția actelor normative, prin fixarea restricțiilor domiciliare pe termen nelimitat, prelungirea de restricții peste limita maximă de 5 ani și dislocarea unor persoane fără motive.

3) În privința legalității internării în unități de muncă, în perioada 1950-1954, a celor 22.077 persoane, s-a constatat că pentru marea majoritate a acestora, măsura nu a fost justificată. Această concluzie rezultă din faptul că pînă în 1954, cînd s-au desființat unitățile de muncă, 20.477 persoane au fost puse în libertate, iar pentru 1.600 persoane s-au emis mandate de arestare în vederea efectuării anchetei penale ; dintre acestea numai 509 persoane au fost trimise în justiție, pentru restul cauza fiind clasată.

Nejustificată apare și măsura de internare în unități de muncă a majorității celor 3.663 persoane, în perioada 1958-1963, deoarece dintre acestea 777 au fost internate după executarea unor condamnări, cînd de fapt urmau să fie puse în libertate, întrucît nu comiseseră alte infracțiuni. O mare parte din restul persoanelor a fost arestată și internată ca urmare a funcțiilor deținute în fostele partide burghize și pentru manifestarea unor nemulțumiri în legătură cu cooperativizarea agriculturii.

VICEPRESEDINTE
AL CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI
General Maior,

Constantin Stoica

dactat: B.I.
actilo : S.N.
5 ex. la C.S.S.

SITUAȚIE STATISTICĂ

privind numărul persoanelor împotriva cărora s-au luat măsuri administrative de reținere și internare în unități de muncă și stabilirea de domiciliu obligatoriu.

Internate în unități și colonii de muncă

In anul : 1950	5.154 persoane
1951	2.519 "
1952	11.913 "
1953-1954.	2.491 "
<hr/>	
Total :	22.077 persoane

Fixat loc de muncă

In anul : 1958	946 persoane
1959	1.954 "
1960	113 "
1961	516 "
1962	116 "
1963	18 "
<hr/>	
Total :	3.663 persoane

Fixat domiciliu obligatoriu

In anul : 1949	cca. 3.000 persoane	(moșieri)
1951	44.000 "	(din zona de frontieră)
1952	9.000 "	(centre aglomerate)
1953-1964.	4.000 "	(diverse motive)
<hr/>		
Total cca.	60.000 persoane	

VICEPREȘEDINTE
AL CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI
GENERAL MAJOR,

Constantin Stoica

SITUAȚIE STATISTICĂ

privind numărul persoanelor împotriva cărora s-au luat măsuri administrative de reținere și internare în unități de muncă și stabilirea de domiciliu obligatoriu.

Internate în unități și colonii de muncă

In anul : 1950	5.154 persoane
1951	2.519 "
1952	11.913 "
1953-1954.	2.491 "
<hr/>	
Total :	22.077 persoane

Fixat loc de muncă

In anul : 1958	946 persoane
1959	1.954 "
1960	113 "
1961	516 "
1962	116 "
1963	18 "
<hr/>	
Total :	3.663 persoane

Fixat domiciliu obligatoriu

In anul : 1949	cca. 3.000 persoane	(moșieri)
1951	" 44.000	" (din zona de frontieră)
1952	" 9.000	" (centre aglomerate)
1953-1964.	" 4.000	" (diverse motive)
<hr/>		
Total cca.	60.000 persoane	

VICEPRESEDINTE
AL CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI
GENERAL MAIOR,

Constantin Stoica

SITUATIE STATISTICA

privind numărul persoanelor împotriva cărora s-au luat măsuri administrative de reținere și internare în unități de muncă și stabilirea de domiciliu obligatoriu.

Internate în unități și colonii de muncă

In anul : 1950	5.154 persoane
1951	2.519 "
1952	11.913 "
1953-1954.	2.491 "

Total : 22.077 persoane

Fixat loc de muncă

In anul : 1958	946 persoane
1959	1.954 "
1960	113 "
1961	516 "
1962	116 "
1963	18 "

Total : 3.663 persoane

Fixat domiciliu obligatoriu

In anul : 1949	cca. 3.000 persoane	(meșteri)
1951	" 44.000	" (din zona de frontiere)
1952	" 9.000	" (centru aglomerate)
1953-1964.	" 4.000	" (diverse motive)

Total cca.60.000 persoane

VICEPREȘEDINTE
AL CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI
GENERAL MAJOR,

Constantin Stoica

SITUAȚIE STATISTICĂ

privind numărul persoanelor împotriva cărora s-au luat măsuri administrative de reținere și internare în unități de muncă și stabilirea de domiciliu obligatoriu.

Internate în unități și colonii de muncă

In anul : 1950	5.154 persoane
1951	2.519 "
1952	11.913 "
1953-1954.	2.491 "
<hr/>	
Total :	22.077 persoane

Fixat loc de muncă

In anul : 1958	946 persoane
1959	1.954 "
1960	113 "
1961	516 "
1962	116 "
1963	18 "
<hr/>	
Total :	3.663 persoane

Fixat domiciliu obligatoriu

In anul : 1949	cca. 3.000 persoane	(măgiori)
1951	" 44.000	" (din zona de frontieră)
1952	" 9.000	" (centre aglomerate)
1953-1964.	" 4.000	" (diverse motive)
<hr/>		
Total cca.	60.000	persoane

VICEPREȘEDINTE
AL CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI
GENERAL MAIOR,

Constantin Stoica

SITUATIE STATISTICA
=====

privind persoanele arestate
de către organele M.A.I. în
perioada august 1944 -
31 decembrie 1967.

În perioada 23 august 1944 - 31 decembrie 1953 au
fost arestate circa 67.000 persoane.

De menționat că numai în anii 1951-1952 au fost arestați
34.738 țărani, care au fost categorisiți astfel :

- 22.008 chiaburi
- 7.226 țărani cu gospodărie mijlocie
- 5.504 țărani cu gospodărie mică

Pentru judecarea acestora, au fost organizate în întreaga țară, un număr de 438 procese publice.

Din ianuarie 1954 până la 31 decembrie 1967, au fost arestate un număr de 32.840 persoane, a căror situație pe ani de arestare, este următoarea :

In anul :	1954	3.008	persoane
	1955	4.083	"
	1956	2.431	"
	1957	2.797	"
	1958	5.170	"
	1959	8.964	"
	1960	1.723	"
	1961	2.677	"
	1962	657	"
	1963	226	"
	1964	240	"
	1965	258	"
	1966	294	"
	1967	312	"

170
~~100~~

Referitor la arestările efectuate de organele M.A.I. se poate concluziona că în multe cazuri măsura arestării nu a fost justificată.

Aceasta poate fi exemplificată prin numărul mare de țărani arestați în perioada 1951-1952 și prin numărul persoanelor puse în libertate din anchetă, asupra cărora nu s-au putut administra probe justițiabile.

Exemplu :

- În anul 1956 din 2.431 arestați - 528 au fost eliberați din anchetă
- În anii 1959-1961 din 13.364 arestați - 2656 au fost eliberați din anchetă
- În anii 1962-1966 din 1.675 arestați - 539 au fost eliberați din anchetă

VICEPREȘEDINTE
AL CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI
General maior,

Constantin Stoica

Redactat: B.I.
Dactilo: S.N.
exemplar unic

131

SITUAȚIA NUMERICĂ

privind părenții care au avut fixat
LOC DE MUNCĂ, pe apartenență poli-
tică și regiuni.

Regiunea	Apartenența politică			Total pe regi.
	Legionari	P.M.T.	P.R.L. Neîncaleși	
ARGES	6	-	-	227
BACĂU	1	-	-	1
BANAT	11	1	-	3
BRASOV	9	-	-	1
BUCUREȘTI	16	-	-	127
CLUJ	2	-	-	2
CRIBANA	2	-	-	1
DOBROGEA	111	-	-	5
GALATI	140	1	1	5
HUNEDOARA	6	-	1	-
IASI	3	-	-	56
MARAMUREȘ	-	-	-	1
OLEȘTA	1094	-	-	1
FLOREȘTI	6	-	-	60
SUCRAVA	1	-	-	-
TOTAL GENERAL:	1407	2	2	488
				1899

Realizat

Nr.629952 din 16 martie 1968

SITUATIE NUMERICA

privind țărani, pe apartenență politică și regiuni,
care au avut fixat loc de muncă obligatoris.

Regiunea	Apartenența politică				Total
	Legionari	P.N.T.	P.N.L.	Neîncastrați	
Argeș	6	-	-	227	233
Bacău	1	-	-	1	2
Banat	11	1	-	3	15
Brașov	9	-	-	1	10
București	16	-	-	125	141
Cluj	2	-	-	2	4
Crișana	2	-	-	1	3
Dobrogea	111	-	-	5	116
Galați	140	1	1	5	147
Hunedoara	6	-	1	-	7
Iași	2	-	-	56	58
Maramureș	-	-	-	1	1
Oltenia	1094	-	-	1	1095
Ploiești	6	-	-	60	66
Suceava	1	-	-	-	1
TOTAL GENERAL	1407	2	2	488	1899

Pentru SEFUL SERVICIULUI
LOCȚIITOR SEF SERVICIU
Locot.colonel,

Breahnă Iordache

Redactat: Lt.col.B.I.
Dactilo : Lt.maj.S.N.
2 exemplare
1 ex.la C.S.S.
1 ex.la Serv."C"

T A B E L
=====

cu elementele încadrate în L.M., pe profesii

1) Țărani	1.899
2) Muncitori	436
3) Funcționari	241
4) Comercianți	37
5) Foști ofițeri-jandarmi	32
6) Învățători-profesori	207
7) Medici-farmacianți	39
8) Ziaristi-artiști-pictori	18
9) Ingineri	64
10) Avocați	71
11) Fără profesie	190
12) Elevi-studenți	90
13) Agenți veterinari și doctori veteri- nari	17
14) Cantori bisericești	23
15) Contabili	80
16) Tehnicienii	25
17) Preoți	204

T o t a l: 3.663

T A B E L
=====

cu elementele încadrate în L.M., pe profesii

1) Țărani	1.899
2) Muncitori	436
3) Funcționari	241
4) Comercianți	37
5) Foști ofițeri-jandarmi	32
6) Învățători-profesori	207
7) Medici-farmacisti	39
8) Ziaristi-artiști-pictori	18
9) Ingineri	64
10) Avocați	71
11) Fără profesie	180
12) Elevi-studenți	90
13) Agenți veterinari și doctori veterinari	17
14) Cantori bisericesti	23
15) Contabili	80
16) Tehnicienii	25
17) Preoți	204

T o t a l: 3.653

T A B E L
=====

cu persoanele care au fost încadrate în
C.M. și U.M.

1) Țărani	4.865
2) Muncitori.	4.624
3) Funcționari.	3.423
4) Comercianți	694
5) Foști ofițeri-subofițeri	514
6) Învățători-profesori	857
7) Medici	408
8) Ziaristi-artiști	218
9) Ingineri	498
10) Avocați.	1.968
11) Fabricanți	33
12) Pensionari	296
13) Moșieri.	45
14) Fără profesie.	2.420
15) Elevi-studenți	315
16) Preoți	823
17) Polițiști.	76

Total :22.077

T A B E L

cu persoanele care au fost încadrate în
C.M. și U.M.

1) Țărani	4.865
2) Nuncitori.	4.624
3) Funcționari.	3.423
4) Comercianți	694
5) Foști ofițeri-subofițeri	514
6) Învățători-profesori	857
7) Medici	408
8) Ziaristi-artiști	218
9) Ingineri	498
10) Avocați.	1.968
11) Fabricanți	33
12) Pensionari	296
13) Moșieri.	45
14) Fără profesie.	2.420
15) Elevi-studenți	315
16) Preoți	823
17) Polițiști.	76
<hr/>	
Total :22.077	

DOCUMENTAR

privind internarea unor persoane prin măsuri administrative în unități de muncă, colonii de muncă, locuri de muncă obligatorie și stabilirea domiciliului obligatoriu.

Pe baza sarcinilor stabilite de Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român din iunie 1967, Consiliul Securității Statului, analizând cauzele care au generat o serie de abuzuri și ilegalități în activitatea unor cadre din aparatul de securitate, a studiat și modul în care s-a instituit și aplicat măsura internării administrative în locuri anume destinate, precum și fixarea domiciliului obligatoriu.

Din examinarea unor documente existente la fondurile de arhivă ale securității statului a rezultat că între anii 1950-1966, organele Ministerului Afacerilor Interne, în baza unor acte normative republicate - decrete ale Prezidiului Marii Adunări Naționale și hotărâri ale Consiliului de Miniștri - au dispus și luat măsura administrativă a internării în unități, colonii și locuri de muncă obligatorie față de un număr de circa 29.000 persoane, iar măsura dislocării și stabilirii domiciliului obligatoriu pentru circa 50.000 persoane, considerate periculoase pentru securitatea statului.

I. Actele normative care au stat la baza înființării unităților, coloniilor și locurilor de muncă obligatorie.

1) Unitățile de muncă s-au înființat prin Decretul nr.6 din 14 ianuarie 1950 și au funcționat până în luna august 1952.

Potrivit Decretului nr.6/1950 în unități de muncă puteau fi internați :

- cei care prin faptele sau manifestările lor, direct sau indirect primejduiesc sau încearcă să primejduiască regimul de democrație populară, îngreunează sau încearcă să îngreuneze construirea socialismului în Republica Populară Română precum și acei care, în același mod, defăimează puterea de stat sau organele sale, dacă aceste fapte nu constituiesc sau nu pot constitui prin analogie, infracțiuni ;

- condamnații pentru infracțiuni împotriva securității Republicii Populare Române care la expirarea executării pedepsei nu se dovedesc a fi reeducați.

2) Prin Decretul nr.257/1952 au fost abrogate dispozițiile Decretului nr.6/1950 și s-a emis hotărârea Consiliului de Miniștri nr.1554 din 22 august 1952, prin care unitățile de muncă au primit o nouă reglementare juridică, fiind transformate în colonii de muncă.

În conformitate cu H.C.M. nr.1554/1952 în coloniile de muncă puteau fi internate și alte categorii de persoane în afară de cele prevăzute în Decretul nr.6/1950 și anume :

- cei care lansează sau răspundesc zvonuri alarmiste, tendențioase, dușmănoase ; ascultă și difuzează propaganda deșănțată a posturilor de radio imperialiste ;

- acei ce aduc injurii Partidului Muncitoresc Român, conducătorilor săi, Guvernului, Uniunii Sovietice și conducătorilor săi și miștilor de democrație populară ;

- acei cetățeni români care întrețin legături de prietenie cu legațiile imperialiste, care au frecventat sau frecventează manifestările propagandistice ale legațiilor imperialiste, precum și toți acei ce sînt în relații cu familiile funcționarilor ambasadelor imperialiste, dacă faptele lor nu constituiesc și nu pot constitui - prin analogie - infracțiuni ;

- acei care ațîșă la, manifestări rasiale și șovine ;

- instigatorii la resupunere sau neexecutare - cei ce duc acțiuni dușmănoase, atât la sat cît și la oraș - în contra

măsurilor Guvernului, în special cu privire la :

- Gospodăria Agricole Colective, întovărășiri, colectări, planuri de cultură, comasări etc.;
- elementele cu un trecut reacționar cunoscut sau foști exploataatori, care ocupă încă în producție posturi de răspundere și care dovedesc continuu, prin atitudinea lor, delăsare gravă - nejustificată prin incapacitatea lor profesională - atitudine care atrage după sine defecțiuni vizibile sau frînarea producției.
- toți acei care sub masca religioasă, fac prozelitism (diferite religii și secte), speculând sentimentele religioase ale cetățenilor, pentru a-i determina la atitudini ostile, dușmănoase regimului (nișuni), prelegeri cu substrat dușmănos, șovin etc.;
- acei care prin corespondență internă sau internațională, în atitudine dușmănoasă, transmit știri tendențioase, alarmiste, dușmănoase, reacționare, instigă ;
- cadre active ale fostelor grupări și partide fasciste și burhezo-bușierești, cum sînt : fostele cadre Legionare, curiste, irrediste, nylasiste, sioniste, partide hitleriste, național țăraniste (maniste), liberale (brătieniste), țihiliste, țătărăsciene, bojeniste ;
- vechea agentură a fostului Serviciu Special de Informații (S.S.I.), vechea agentură a Marelei Stat Major, a Siguranței, Poliției, agentura germană de spionaj și contra-spionaj și maghiară ;
- foștii condamnați pentru trecere frauduloasă a frontierei, începînd din 1945 ;
- chisburii care sabotează măsurile luate de Guvern ;

- foștii condamnați pentru sabotaj - începând din 1945
- foștii condamnați pentru speulă - începând din 1945
care au avut o condamnare de la 3 ani în sus ;

- rudele vrădătorilor de patrie și spioni care au fugit peste graniță din 1945 (tată și copii majori bărbați);

- rudele elementelor dușmănoase regimului nostru, care au fugit peste graniță înainte de 1944 (ale foștelor cadre legionare, membrii de vază ai foștelor partide burghezo-moșieresti, care duc activitate de defăimare a regimului nostru) tată și copii majori bărbați) ;

- condamnații pentru infracțiuni împotriva securității Republicii Populare Române, care la expirarea executării pedepsei, prin comportarea lor, nu prezintă încredere de a fi folositori societății ;

- recidiviștii de drept comun cari au mai mult de 3 condamnări și care prezintă un pericol pentru liniștea și asigurarea avutului oamenilor muncii.

La data de 11 martie 1954 prin H.C.M. nr.357 s-a abrogat H.C.M. nr.1554/1952, prevăzându-se desființarea coloniilor de muncă, punerea în libertate a persoanelor care s-au reduscat și nu mai prezentau pericol deosebit pentru securitatea statului, fixarea de domiciliu obligatoriu pentru cele nereeducate și deforirca organelor de urmărire penală a acestor persoane ale căror fapte îstrunceau elementele constitutive ale unei infracțiuni.

3) Prin Decretul nr.89 din 17 februarie 1956 s-au înființat locurile de muncă obligatorie, în care puteau fi internate, ca o măsură administrativă, persoanele care prin faptele sau manifestările lor primejdauese ordinea în stat, dacă acestea nu constituiau infracțiuni.

În baza acestui decret s-a emis H.C.M. nr.282/1956 prin care s-a stabilit că măsura interzicerii în locuri de

muncă poate fi aplicată următoarelor categorii de persoane:

" - foștilor legionari care au avut funcții de la șef garnizoană, inclusiv, în sus;

- foștilor legionari care la expirarea unei pedepse privative de libertate mai prezintă încă pericol pentru securitatea statului;

- foștilor legionari care prin faptele sau manifestările lor primejduesc sau încearcă să primejduiască ordinea în stat, dacă acestea nu constituie infracțiuni;

- altor elemente care prin faptele sau manifestările lor primejduesc sau încearcă să primejduiască ordinea în stat, dacă acestea nu constituie infracțiuni".

II. Actele ce au reglementat înființarea și funcționarea unităților, coloniilor și locurilor de muncă obligatorie au cuprins multe prevederi neconstituționale și deci nelegale.

Este cunoscut că între anii 1950 - 1958 - perioadă ce face obiectul actelor enumerate la capitolul precedent - elementele dușmănoase din țară și din exterior își intensificaseră activitatea ostilă împotriva regimului democrat - popular, creau greutăți în construcția socialismului, calomniau și defăimeau politica partidului, ajungând până la săvârșirea de acte de teroare, sabotaj și diversiune.

În aceste condiții, se impunea, ca organele de partid și de stat să inițieze măsuri energice pentru a preveni și zădărnici orice încercare de a atenta la cuceririle revoluționare ale clasei muncitoare. Scopim, deci, justificată de principiu luarea unor măsuri de a împieduca elementele reacționare să întreprindă acțiuni dușmănoase, inclusiv internarea în unități de muncă obligatorie, dar numai împotriva acelor persoane care, în mod real, prezentau pericol pentru securitatea statului.

182

L. Modul în care au fost însă concepute decretale și hotărârile în cauză, prin conținutul lor larg și generic - fără stabilirea unor criterii de delimitare precisă a acelor persoane care prin manifestările lor constituiau un pericol real pentru securitatea statului, de cele care își manifestau unele nemulțumiri personale și care nu periclitau ordinea socială și de stat - au avut consecințe negative în justa aplicare a dispozițiilor din actele normative respective, fiind în același timp în contradicție flagrantă cu prevederile constituționale.

Constituția Republicii Populare Române din 1948 în articolele 29 și 30 prevedea că: "Nimeni nu poate fi arestat sau deținut mai mult de 48 de ore, fără un mandat al parchetului, al organelor de instrucție stabilite de lege sau autorizarea instanțelor judecătorești conform prevederilor legii" și "Nimeni nu poate fi condamnat și ținut a executa o pedeapsă decât în baza hotărârilor judecătorești în conformitate cu legea".

O reglementare similară cu privire la garanțiile libertăților cetățenești, există și în art.87 al Constituției Republicii Populare Române din 1952.

8

Cu toate acestea însă, textul actelor normative ce fac obiectul acestui studiu, a extins astfel dreptul de a se dispune internarea administrativă încât, în mod practic, oricine putea face obiectul acestei măsuri, deoarece se prevedea posibilitatea reținerii și pentru fapte care nici chiar prin analogie nu constituiau infracțiuni (Decretul nr.6/1950, articolul 2, H.C.M. Nr.1554/1952.)

8

Colonelul în rezervă RADICA ILIE - fost locțiitor al șefului Direcției Generale a Penitenciarelor și Coloniilor de Muncă în această perioadă - declară la 15.III.1968, că multe rețineri și internări, erau dispuse în mod cu totul arbitrar. Astfel, cunoaște că directorul general al Canalului Dunărea-Marea Neagră GHEORGHE ROSU, când avea nevoie de brațe de muncă se adresa ministrului Afacerilor Interne căruia îi cerea un număr oarecare de persoane. Acesta din urmă, la rândul său, în ordona șefului Direcției anchete să asigure numărul de persoane solicitat. Direcția anchete repartiza pe regiuni

183

cifra stabilită, și, după ce acestea făceau propuneri de bază de la tabele nominale, cu aprobarea ministrului, se trecea la reținerea și internarea persoanelor în cauză.

Cit de ilegale și arbitrare erau unele măsuri care se luau, rezultă și din următorul exemplu: 300 de studenți și studențe de la Facultatea de Medicină din București, au fost internați în anul 1951 în lagărul de triere "Rahova" pentru circa 3 luni deoarece neavând manuale de specialitate la facultate au mers să studieze la biblioteca franceză.

2. Caracterul ilegal al unora din actele normative enunțate, rezultă și din faptul că multe nu au număr și data de emitere, de unde se vede că nu urmau calea legală de elaborare și nici nu au fost date pentru a fi cunoscute și de către alte organe competente.

Inițiativa emiterii acestor acte a aparținut ministrului Afacerilor Interne, iar aprobarea lor a fost dată, după caz, de primul secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, de Președintele Consiliului de Miniștri ori de Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Acest sistem de lucru a creat posibilitatea să se comită ilegalități și abuzuri grave, punând conducerea de partid și de stat în fața unor fapte împlinite, care n-au fost gândite și analizate suficient și care puteau avea implicații deosebite în viața politică și socială a țării.

Potrivit hotărârilor C.C. al P.M.R. înscrierea țăranilor în formele socialiste ale agriculturii trebuia să se facă pe baza liberului consimțământ. Articolul 2 lit.c din H.C.M. nr.1554/1952 prevedea însă, posibilitatea reținerii și internării în colonii de muncă și a țăranilor care erau socotiți că instigă sau nu se supun indicațiilor guvernului cu privire la gospodăriile colective, întovărășiri, colectări, planuri de cultură, comasări.

Ca urmare, un număr mare de țărani ce nu voiau să se înscrie în C.A.C. sau în întovărășiri, ce nu puteau să-și predea cotele, etc. erau socotiți instigatori sau nesupuși și internați administrativ, aducându-se prin aceste serioase

184

prejudicii alianței dintre clasa muncitoare și țărănice. Asemenea măsuri s-au luat, în special, în fostele regiuni Oltenia (1095 persoane), Argeș (233), București (141), Galați (147), Dobrogea (111).

Faptul că ministrul Afacerilor Interne, se simțea răspunzător numai în fața unor anumite persoane, explică în mare măsură procedeul nelegal folosit în elaborarea actelor normative și în evitarea oricăror posibilități de control pentru înlăturarea abuzurilor și ilegalităților.

Semnificativ este următorul exemplu: Pe baza unor "indicații", fără număr și dată și fără a rezulta de către cine au fost elaborate, s-a obținut aprobarea Primului secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, pentru eliberarea din legătură a unor categorii de persoane, punerea la dispoziția organelor de urmărire penală a altora, precum și alte măsuri, deși în acest caz ar fi fost necesar un document care să îmbrace forma legală.

3. Impotriva măsurilor administrative de internare nu s-a prevăzut nici o cale de atac la un alt organ care să cenzureze legalitatea și temeinicia luării acestor măsuri, ceea ce era în flagrantă contradicție cu prevederile Constituției referitoare la dreptul de apărare.

Un asemenea mod de reglementare a creat o situație mai gravă persoanelor internate pe cale administrativă - care de fapt nu comiseseră nici un fel de infracțiuni - decât celor judecate și condamnate pentru infracțiuni contrarevoluționare care, prin lege, aveau asigurată dreptul la apărare și la folosirea căii de atac a recursului.

III. În aplicarea dispozițiilor actelor normative cu privire la internarea în unități, colonii și locuri de muncă, unele organe sau cadre ale Ministerului Afacerilor Interne au comis grave abuzuri și ilegalități.

1. Așa cum s-a arătat, Decretul nr.6/1950 permitea organelor M.A.I. să dispună măsura internării administrative

a unui număr foarte mare de persoane. Cu toate acestea ministrul Afacerilor Interne, prin ordinul nr.100/1950, a extins în mod nelegal prevederile decretului menționat, la un număr aproape nelimitat de persoane dând posibilitatea organelor M.A.I. să aplice măsura internării fără să se gândească că trebuie să răspundă în fața unui organ competent. Ulterior, pentru a se asigura o acoperire legală a ordinului, s-a emis H.C.M. nr.1554/1952, despre care s-a vorbit la capitolul I.

2. Dacă pe planul reglementării juridice nu s-a ținut seama de prevederile legale și constituționale, în aplicarea actelor normative menționate s-au încălcat și puținelș reguli prevăzute cu privire la internările în locurile de muncă obligatorie.

Pentru internarea persoanelor în coloniile de muncă organele securității procedau - de regulă - mai întâi la reținerea și cercetarea acestora. Durata reținerii pentru cercetări varia de la o lună la 4 ani și chiar mai mult, timp ce nu era socotit în decizia de internare administrativă.

De exemplu, în colonia "Ricz" din regiunea Bacău, în luna iunie 1953 erau 63 internați administrativ, cărora nu li s-a inclus timpul de reținere dinspre emiterii deciziilor de internare administrativă. De exemplu, internatului CRETU ION nu i s-a socotit în decizia de internare perioadă de 4 ani și 6 luni.

Examinându-se prin sondaj un număr de 1.500 dosare aparținând persoanelor care au făcut obiectul măsurilor de mai sus, se constată că aproape în toate cazurile reținerea persoanelor s-a făcut fără formele prevăzute de lege, iar ulterior, se inițiau proiecte de hotărâri și decrete prin care se tindea la acoperirea legală a măsurilor luate.

De exemplu, prin ordinul nr.26.500/1948 - Cabinet - au fost reținute toate persoanele ce au făcut parte din aparatul de poliție, jandarmerie și S.S.I.; prin ordinul nr.5/1948 - Cabinet - au fost reținute toate elementele ce au făcut parte din organizația legionară; prin ordinul nr.8/20/1952 - Cabinet - s-a dispus reținerea persoanelor ce comentau nefavora-

bil reforme bănești. De remarcat că despre existența acestor ordine se fac mențiuni în dosarele celor arestați ele neputând însă fi studiate deoarece nu se mai găsesc în arhivele securității statului.-

Verificând dosarul de arhivă nr.47, vol.28, s-a constatat că numai în perioada 4 ianuarie - 26 iunie 1952, Ministerul Afacurilor Interne, a emis un număr de 118 decizii prin care s-a dispus trimiterea în unități de muncă a unui număr de 3.963 persoane pe diferite termene. Așa de exemplu în ziua de 3 martie 1952 s-a dispus internarea unui număr de 316 persoane, la 1 aprilie 1952 pentru 437 persoane, etc.-

Acest procedeu ilustrează pregnant ușurința gravă cu care se decidea, într-o singură zi, soarta a sute de oameni prin decizii discreționare, nesupuse niciunui control.

De altfel, din verificarea celor 1500 dosare a rezultat că aproape toate nu conțin documentația necesară care să ateste motivele pentru care persoana în cauză a fost privată de libertate de la 12-72 luni. De fapt, în mod cu totul arbitrar și fără un criteriu bine determinat, comisia stabilea durata internării.

Din studiul efectuat de Procuratura generală în anul 1953 rezultă că aproape în toate penitenciarele și coloniile de muncă se găseau persoane deținute fără forme legale, numai pe bază de adrese și tabele nominale. Astfel, la 21.III.1953 în penitenciarul din Timișoara se găseau în această situație 44 persoane, în ianuarie 1953 la colonia de muncă "PENINSULA" se aflau 400 iar în martie același an 2.293 persoane.

La 20 iulie 1953 în toate coloniile de muncă se găseau 402 internați al căror termen de reținere expirase, fiind în continuare privați de libertate. În penitenciare, la aceeași dată, se găseau 1.199 persoane deținute ilegal din care 259 cu termenul de reținere expirat, iar 940 la dispoziția organelor M.A.I. fără mandate sau decizii de internare.

3. Examinând, în martie 1968 circa 7.000 de fișe ale unor persoane internate în unități și colonii de muncă rezultă că măsurile represive au fost îndreptate împotriva a 1.365

țărani, 1570 muncitori și tehnicieni, 767 învățători și profesori, 136 medici, 166 ingineri etc. Din cele 7.000 fișe examinate rezultă că numai 11 persoane sînt foști industriași, 15 moșieri și 25 foști polițiști.

La dispunerea internării s-a avut în vedere funcția sau apartenența la diferite organizații, fără însă a fi stabilită în mod concret activitatea desfășurată de fiecare persoană înainte și după 23 August 1944, deci fără a rezulta gradul de periculozitate care trebuia să stea la baza măsurii de internare.

Ilustrativ este următorul fapt. La 1 iulie 1954 din cca. 22.000 persoane internate administrativ, numai pentru 1.600 cazuri procurătura a emis mandate de arestare și a început ancheta penală împotriva lor.

Rezultă, deci, să dovedească vinovățiile s-au găsit numai pentru aceste persoane. De altfel, în urma efectuării cercetărilor penale care s-au încheiat în februarie 1956, numai 509 învinuiți au fost trimiși în judecată, iar restul au fost puși în libertate, cazurile fiind clasate.-

4. Abuzuri s-au săvîrșit și în anii următori: Astfel, în perioada 1958-1964 au fost încadrate în locuri de muncă obligatorie un număr de 3.658 persoane din care 1899 țărani, 436 muncitori, 207 profesori și învățători, 241 funcționari etc. Din totalul persoanelor internate în această perioadă pentru un număr de 634 nu rezultă să fi avut antecedente politice sau manifestări dușmănoase.-

Possibilitățile de a stabili în mod cît mai complet șirul abuzurilor și ilegalităților, sînt limitate de faptul că în arhivele securității statului nu se pot identifica multe documente.-

Din relatările unor ofițeri ce muncesc în prezent în acest sector rezultă că în anul 1954 fostul șef al serviciului de evidență Colonel POPESCU GHEORGHE (GOGU) în prezent ambasador în Birmania, a ordonat distrugerea fișelor de evidență pentru aproximativ 17.000 persoane ce au fost internate administrativ. Ca urmare, dosarele în arhiva securității nu se pot găsi decît cu mari greutate.-

Abuzuri grave s-au săvârșit și în ce privește regimul de detenție, cel alimentară, asistența sanitară, probleme ce fac însă obiectul materialului documentar privind crimele comise în fosta colonie de muncă "Salcia".-

IV. Actele normative ce au reglementat fixarea domiciliului obligatoriu au contravenit prevederilor constituționale și legilor, iar unele organe și lucrători M.A.I. în aplicarea lor, au comis abuzuri grave și ilegalități.

1. În perioada anilor 1950-1960 au fost emise mai multe acte normative nepublicate - decrete ale Prezidiului Marii Adunări Naționale și Hotărâri ale Consiliului de Miniștri - care au reglementat fixarea domiciliului obligatoriu pentru diferite categorii de persoane.

Astfel, prin art.6 din H.C.M. nr.1554 din 26.10.1950, s-a prevăzut că Ministerul Afacerilor Interne, va putea, prin decizie, să dispună mutarea din centre aglomerate a oricăror persoane ce nu-și justifică prezența în aceste centre precum și din orice localitate a acelor care, prin manifestările lor față de poporul muncitor, dăunează construirii socialismului și să li se stabilească domiciliu obligatoriu în orice localitate.

Prin H.C.M. nr.344 din 15 martie 1951 se dă o altă redacție art.6 din H.C.M. 1554/1950 fără a-i afecta conținutul.-

Prin art.6 din H.C.M. nr.1554 din 22 august 1952, se prevede stabilirea domiciliului obligatoriu pentru elementele dușmănoase și suspecte din orașe și centre muncitorești în locurile fixate de guvern. De această dată se fac anumite precizări în legătură cu categoriile de persoane care urmează să facă obiectul acestei măsuri administrative, modul de punere în aplicare prin organele care se vor crea în acest scop la nivelul regiunilor și al conducerii M.A.I., precum și sancțiuni penale pentru acei care vor părăsi domiciliul obligatoriu sau vor refuza să muncească în condițiile și locul destinat.-

Dispoziții sancționatoare în sensul celor de mai sus au fost prevăzute și printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale, fără număr și dată, semnat de președintele și secretarul Prezidiului.-

Prin H.C.M. nr.337 din 11 martie 1954, se abrogă H.C.M. nr.1554/1952, dispunându-se în aliniatul III, că: "Ministerul Afacerilor Interne va stabili domiciliul obligatoriu acelor elemente care la expirarea pedepsei executate în închisori sau lagăre, dovedesc că nu s-au reeducat și prezintă pericol deosebit pentru securitatea statului.-

În art.IV, al sus-menționatei hotărâri, se stabilește pentru prima dată durata domiciliului obligatoriu (6 luni - 5 ani) și se menționează localitățile în care se va executa această măsură. În art.V, se menține sancțiunea penală pentru părăsirea domiciliului obligatoriu însă cu trimitere la Decretul nr.77/1954.

La 12 februarie 1957 prin H.C.M. nr.237 se completează art.III din H.C.M. nr.337/1954, adăugându-se un aliniat care prevede: "De asemenea, Ministerul Afacerilor Interne va putea stabili domiciliu obligatoriu și celor care prin faptele sau manifestările lor primejduesc sau încearcă să primejduiască regimul de democrație populară".-

La 2 august 1960, prin H.C.M. nr.1108 se modifică din nou pct.IV din H.C.M. nr.337/1954 prin adăugarea că locurile de executare a domiciliului obligatoriu se reduc la numai 4 comune.

2. Desigur, că așa cum s-a arătat și anterior, în perioada ce face obiectul actelor normative menționate, măsura domiciliului obligatoriu, s-a impus față de o seamă de persoane care, prin poziția lor socială și activitatea politică desfășurată în trecut prezentau un pericol pentru ordinea socială și de stat.

Totuși din examinarea actelor normative respective rezultă că ele, prin conținutul lor, contravin unor prevederi constituționale și altor legi. Astfel, atât Constituția

din anul 1948 cît și cea din anul 1952 prevedeau garanții în legătură cu libertatea persoanei și inviolabilitatea domiciliului. Ori multe din dispozițiile actelor normative arătate au încălecat în mod grav aceste garanții constituționale.

Dacă situația impunea luarea unor măsuri de siguranță legislația noastră (art.76 din Codul Penal) conținea prevederi cu privire la interdicția unor persoane de a se afla în anumite localități.

Caracteristic actelor normative - H.C.M. nr.1154/950, 344/1951, 1554/1952 - este faptul că ele conțineau enunțări generale, nu determinau precis categoriile de persoane împotriva cărora se acorda dreptul organelor M.A.I. de a dispune luarea acestei măsuri administrative și nici măcar nu prevedea durata de timp pe care se poate lua o asemenea măsură.

Aceasta a creat posibilitatea unor organe M.A.I. să acționeze în mod arbitrar, să comită abuzuri grave și ilegalități în dauna libertăților cetățenești.

Începînd din anul 1949 și pînă la apariția H.C.M. 1154/1950, organele M.A.I. au luat măsura de fixare a domiciliului obligatoriu și de dislocare a unui număr mare de persoane, fără să existe un act normativ în acest sens - situația lor legalizîndu-se într-o oarecare măsură abia prin această hotărîre.-

Din evidența organelor de securitate rezultă că în perioada anilor 1949-1964 au fost dislocate și li s-a stabilit domiciliul obligatoriu unui număr de cca. 60.000 persoane, dintre care:

- meșieri circa 2.000 familii cu aproximativ 3.000 persoane;
- din zona de frontieră circa 10.099 familii cu aproximativ 43.891 de persoane;
- alte categorii - circa 13.052 persoane.

Precizăm că nu s-a putut stabili cu exactitate numărul persoanelor dislocate și cu domiciliul obligatoriu deoarece în perioada respectivă nu a existat un organ care să țină evidența acestor persoane.-

Din examinarea unui număr de 2.285 dosare ale persoanelor care au avut domiciliu obligatoriu, a rezultat că această măsură s-a luat față de un număr de 512 persoane pe timp nelimitat, încălcându-se astfel dispozițiunile H.C.M. nr. 337/1954 care prevedeau fixarea domiciliului obligatoriu pe o perioadă de la 6 luni la 5 ani. S-a constatat, de asemenea că din numărul menționat de dosare în 23 cazuri măsura stabilirii domiciliului obligatoriu s-a luat față de membrii de partid și UTC., dintre care pentru 10 persoane pe termen nelimitat.-

3.- Niciunul dintre actele normative care au reglementat luarea măsurii de fixare a domiciliului obligatoriu nu conține prevederi cu privire la posibilitatea unei căi de atac din partea celor ce se considerau neîndreptățiți și nici un organ competent să soluționeze asemenea situații.-

Mai mult, prin aliniatul ultim punctul 11 din H.C.M. 1554/1952 se prevedea expres : "După aprobarea comisiei M.A.I. hotărîrea rămîne definitivă și prin decizia acestei comisii ea va fi dusă la îndeplinire de către organele competente".

Concepția întregii noastre legislații consacră principiul dreptului la apărare și la petiție împotriva hotărîrilor sau actelor ilegale ale organelor administrației de stat, ceea ce prin actele normative enunțate mai sus s-a încălcat în mod evident.-

Un alt aspect de nelegalitate îl constituie și stabilirea de sancțiuni penale - prin hotărîrea Consiliului de Miniștri - împotriva acelor care părăsesc domiciliul obligatoriu, sau a acelor care refuză să muncească în condițiile și locul destinat, întrucît aceasta nu era de competența Consiliului de Miniștri. De asemenea, s-a încălcat principiul gradării pedepsei prevăzut de art. 23 pct. 1 din Codul Penal.

Astfel, la art. 9 din H.C.M. 1554/1952 s-a prevăzut că toți cei care părăsesc domiciliul obligatoriu vor fi trimiși în judecată fiind pasibili de pedeapsă de la 15 la 20 ani închisoare, iar în art. 10 al aceleiași hotărîri se stabilește că cei ce refuză să muncească în condițiile și locul de muncă destinat, vor fi pedepsiți cu închisoare correcțională de la 3 la 5 ani.-

Pedepsele prevăzute, în raport cu pericolul social al faptei, erau excesiv de aspre, depășind cu mult maximum general de 12 ani închisoare corecțională stabilit la art.22 din Codul Penal, pentru delictе.-

De menționat că pentru infrectorii aflați în executarea unei pedepse, în caz de evadare, pedeapsa prevăzută la art.297 din Codul Penal este de la 3 la 6 luni închisoare corecțională.-

V. Din materialele existente la arhiva securității statului, rezultă că și organele de miliție au procedat la internarea unor persoane în colonii de muncă și la fixarea de domiciliu obligatoriu. Aceste măsuri au fost luate de către Direcția generală a miliției, iar apoi au fost "ratificate" prin ordinul ministrului Afacerilor Interne nr.838/1952. Menționăm că abuzurile săvârșite de organele de miliție sînt de aceeași natură și gravitate, ca și cele expuse anterior în prezentul material.-

Astfel, și organele de miliție au dispus, în mod ilegal, reținerea a numeroase persoane în vederea internării lor în colonii de muncă, au ținut în locurile de detenție multe persoane peste termenul de executare a măsurii administrative a internării, și au luat în mod neîntemeiat măsura dislocării unor familii. Ilustrativ în sensul celor de mai sus este și referatul din 7 august 1953 al Procuraturii generale.-

VI. O răspundere importantă pentru abuzurile și ilegalitățile săvârșite revine Procuraturii generale care, începînd cu anul 1958, prin reprezentantul său -procurorul general adjunct BUCSAN GHEORGHE - a participat în comisia M.A.I. pentru internări administrative. Prin faptul că - fără o verificare temeinică a fiecărui caz - a semnat deciziile de internare, reprezentantul procuraturii a comis el însuși abuzuri, dar, în același timp, a încurajat organele M.A.I. să săvârșească ilegalități sub acoperirea procuraturii.-

Este adevărat că procuratura a fost împiedecată de organele M.A.I. să-și exercite atribuțiile legale, prin faptul că nu i s-au comunicat actele pe baza cărora se luau măsuri

administrative și prin aceea că nu i s-a permis accesul decât în locurile de deținere a infractorilor de drept comun. Dar, procuratura generală a dovedit teamă în a sesiza conducerea partidului despre neregulile grave constatate de organele sale în anii 1953 și 1956 și nu a militat cu consecvență pentru respectarea legilor.-

În anul 1953, în câteva rânduri, Procuratura generală a solicitat Direcției generale a miliției să-i pună la dispoziție actele normative pe baza cărora miliția lua măsura internării administrative. Sistematic D.G.M. a răspuns negativ, iar când generalul maior DRAGAN ILIE, fost locțiitor al șefului Direcției generale a miliției, a comunicat Procuraturii Generale că în viitor nu va mai da nici un răspuns în scris, procuratura a renunțat la orice intervenție.-

Teama manifestată de organele procuraturii s-a menținut și ulterior, iar când unii procurori au dovedit fermitate, organele M.A.I. nu au executat dispozițiunile pe care aceștia le dădeau în virtutea legii.-

x

x x

1. Față de cele expuse apreciem că este necesar ca toate decretele, hotărârile Consiliului de Miniștri și orice alte acte normative, prin care s-au reglementat măsurile administrative care au făcut obiectul acestui material documentar, să fie abrogate.-

2. De asemenea, considerăm că este necesar să se instituie o comisie formată din reprezentanți ai Procuraturii Generale, Ministerului Justiției, Consiliului Securității Statului, Ministerului Afacerilor Interne și Ministerului Muncii, care să analizeze și să facă propuneri cu privire la eliberarea de acte de vechime în muncă pentru persoanele împotriva

căroră au fost luate măsuri administrative de internare în unități, colonii și locuri de muncă obligatorie.-

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
PRESEDINTE,

Ion Stănescu

VICEPRESEDINTE AL CONSILIULUI
SECURITĂȚII STATULUI
General-maior,

Constantin Stoica

MEMBRU AL CONSILIULUI SECURI-
TĂȚII STATULUI, Seful Direc-
ției de Anchete Penale,
Colonel,

Filimon Ardeleanu

SEFUL DIRECTIEI ÎNVĂȚĂMÎNT
Colonel,

Iulian Vlad

LOCUITORUL SEFULUI SERVICIU-
LUI EVIDENȚĂ OPERATIVĂ,
Locot.colonel,

Iordache Breahnă

ANCHETATOR PENAL DE SECURI-
TATE,
Lt.colonel,

Vasile Cămui

DOCUMENTAR

privind internarea unor persoane prin măsuri administrative în unități de muncă, colonii de muncă, locuri de muncă obligatorie și stabilirea domiciliului obligatoriu.

Pe baza sarcinilor stabilite de Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român din iunie 1967, Consiliul Securității Statului, analizând cauzele care au generat o serie de abuzuri și ilegalități în activitatea unor cadre din aparatul de securitate, a studiat și modul în care s-a instituit și aplicat măsura internării administrative în locuri anume destinate, precum și fixarea domiciliului obligatoriu.

Din examinarea unor documente existente la fondurile de arhivă ale securității statului a rezultat că între anii 1950-1966, organele Ministerului Afacerilor Interne, în baza unor acte normative nepublicate - decrete ale Prezidiului Marii Adunări Naționale și hotărâri ale Consiliului de Miniștri - au dispus și luat măsura administrativă a internării în unități, colonii și locuri de muncă obligatorie față de un număr de circa 29.000 persoane, iar măsura dislocării și stabilirii domiciliului obligatoriu pentru circa 60.000 persoane, considerate periculoase pentru securitatea statului.

I. Actele normative care au stat la baza înființării unităților, coloniilor și locurilor de muncă obligatorie.

1) Unitățile de muncă s-au înființat prin Decretul nr.6 din 14 ianuarie 1950 și au funcționat până în luna august 1952.

Potrivit Decretului nr.6/1950 în unități de muncă puteau fi internați :

- cei care prin faptele sau manifestările lor, direct sau indirect primejduesc sau încearcă să primejduiască regimul de democrație populară, îngreunează sau încearcă să îngreuneze construirea socialismului în Republica Populară Română precum și acei care, în același mod, defăimează puterea de stat sau organele sale, dacă aceste fapte nu constituiesc sau nu pot constitui prin analogie, infracțiuni ;

- condamnații pentru infracțiuni împotriva securității Republicii Populare Române care la expirarea executării pedepsei nu se dovedesc a fi reeducați.

2) Prin Decretul nr.257/1952 au fost abrogate dispozițiunile Decretului nr.6/1950 și s-a emis hotărârea Consiliului de Miniștri nr.1554 din 22 august 1952, prin care unitățile de muncă au primit o nouă reglementare juridică, fiind transformate în colonii de muncă.

În conformitate cu H.C.M. nr.1554/1952 în coloniile de muncă puteau fi internate și alte categorii de persoane în afară de cele prevăzute în Decretul nr.6/1950 și anume :

- cei care lansează sau răspîndesc zvonuri alarmiste, tendențioase, dușmănoase ; ascultă și difuzează propaganda deșănțată a posturilor de radio imperialiste ;

- acei ce aduc injurii Partidului Muncitoresc Român, conducătorilor săi, Guvernului, Uniunii Sovietice și conducătorilor săi și țărilor de democrație populară ;

- acei cetățeni români care întrețin legături de prietenie cu legațiile imperialiste, care au frecventat sau frecvențează manifestările propagandistice ale legațiilor imperialiste, precum și toți acei ce sînt în relații cu familiile funcționarilor ambasadelor imperialiste, dacă faptele lor nu constituiesc și nu pot constitui - prin analogie - infracțiuni ;

- acei care ațîță la, manifestări rasiale și șovine ;

- instigatorii la nesupunere sau neexecutare - cei ce duc acțiuni dușmănoase, atît la sat cît și la oraș - în contra

măsurilor Guvernului, în special cu privire la :

- Gospodăria Agricole Colective, întovărășiri, colectări, planuri de cultură, comasări etc.;
- elementele cu un trecut reacționar cunoscut sau foști exploatareți, care ocupă încă în producție posturi de răspundere și care dovedesc continuu, prin atitudinea lor, delăsare gravă - nejustificată prin incapacitatea lor profesională - atitudine care atrage după sine defecțiuni vizibile sau frinarea producției.
- toți acei care sub masca religioasă, fac proselitism (diferite religii și secte), speculând sentimentele religioase ale cetățenilor, pentru a-i determina la atitudini ostile, dușmănoase regimului (minuni), prelegeri cu substrat dușmănos, șovin etc.;
- acei care prin corespondență internă sau internațională, iau atitudine dușmănoasă, transmit știri tendențioase, alarmiste, dușmănoase, reacționare, instigă ;
- cadre active ale fostelor grupări și partide fasciste și burghezo-moșieresti, cum sînt : fostele cadre legionare, cusiste, imrediste, rylasiste, sioniste, partide hitleriste, național țărăniste (maniste), liberale (brătieniste), titeliste, țătărăsciene, bejeniste ;
- vechea agentură a fostului Serviciu Special de Informații (S.S.I.), vechea agentură a Marelui Stat Major, a Siguranței, Poliției, agentura germană de spionaj și contra-spionaj și maghiară;
- foștii condamnați pentru trecere frauduloasă a frontierei, începînd din 1945 ;
- chiaburii care sabotează măsurile luate de Guvern ;

178

- foștii condamnați pentru sabotaj - începând din 1945
- foștii condamnați pentru speculă - începând din 1945

care au avut o condamnare de la 3 ani în sus ;

- rudele trădătorilor de patrie și spioni care au fugit peste graniță din 1945 (tată și copii majori bărbați);

- rudele elementelor dușmănoase regimului nostru, care au fugit peste graniță înainte de 1944 (ale fostelor cadre legionare, membrii de vază ai fostelor partide burghezo-nașio-rești, care duc activitate de defăimare a regimului nostru) tată și copii majori bărbați) ;

- condamnații pentru infracțiuni împotriva securității Republicii Populare Române, care la expirarea executării pedepsei, prin comportarea lor, nu prezintă încredere de a fi folositori societății ;

- recidiviștii de drept comun cari au mai mult de 3 condamnări și care prezintă un pericol pentru liniștea și asigurarea avutului oamenilor muncii.

La data de 11 martie 1954 prin H.C.M. nr.337 s-a abrogat H.C.M. nr.1554/1952, prevăzându-se desființarea coloniilor de muncă, punerea în libertate a persoanelor care s-au reeducat și nu mai prezentau pericol deosebit pentru securitatea statului, fixarea de domiciliu obligatoriu pentru cele nereeducate și deferirea organelor de urmărire penală a acestor persoane ale căror fapte intruneau elementele constitutive ale unei infracțiuni.

3) Prin Decretul nr.89 din 17 februarie 1958 s-au înființat locurile de muncă obligatorie, în care puteau fi internate, ca o măsură administrativă, persoanele care prin faptele sau manifestările lor primejduese ordinea în stat, dacă acestea nu constituiau infracțiuni.

În baza acestui decret s-a emis H.C.M. nr.282/1958 prin care s-a stabilit că măsura internării în locuri de

muncă poate fi aplicată următoarelor categorii de persoane:

" - foștilor legionari care au avut funcții de la șef garnizoană, inclusiv, în sus;

- foștilor legionari care la expirarea unei pedepse privative de libertate mai prezintă încă pericol pentru securitatea statului;

- foștilor legionari care prin faptele sau manifestările lor primejduesc sau încearcă să primejduiască ordinea în stat, dacă acestea nu constituie infracțiuni;

- altor elemente care prin faptele sau manifestările lor primejduesc sau încearcă să primejduiască ordinea în stat, dacă acestea nu constituie infracțiuni".

II. Actele ce au reglementat înființarea și funcționarea unităților, coloniilor și locurilor de muncă obligatorie au cuprins multe prevederi neconstituționale și deci nelegale.

Este cunoscut că între anii 1950 - 1958 - perioadă ce face obiectul actelor enumerate la capitolul precedent - elementele dușmănoase din țară și din exterior își intensificaseră activitatea ostilă împotriva regimului democrat - popular, creau greutăți în construcția socialismului, calomniiau și defăimau politica partidului, ajungând până la săvârșirea de acte de teroare, sabotaj și diversione.

În aceste condiții, se impunea, ca organele de partid și de stat să inițieze măsuri energice pentru a preveni și zădărnici orice încercare de a stenta la cuceririle revoluționare ale clasei muncitoare. Socotim, deci, justificată de principiu luarea unor măsuri de a împiedeca elementele reacționare să întreprindă acțiuni dușmănoase, inclusiv internarea în unități de muncă obligatorie, dar numai împotriva acelor persoane care, în mod real, prezintă pericol pentru securitatea statului.

L. Modul în care au fost însă concepute decretetele și hotărârile în cauză, prin conținutul lor larg și generic - fără stabilirea unor criterii de delimitare precisă a acelor persoane care prin manifestările lor constituiau un pericol real pentru securitatea statului, de cele care își manifestau unele nemulțumiri personale și care nu periclitau ordinea socială și de stat - au avut consecințe negative în justa aplicare a dispozițiilor din actele normative respective, fiind în același timp în contradicție flagrantă cu prevederile constituționale.

Constituția Republicii Populare Române din 1948 în articolele 28 și 30 prevedea că: "Nimeni nu poate fi arestat sau deținut mai mult de 48 de ore, fără un mandat al parchetului, al organelor de instrucție stabilite de lege sau autorizarea instanțelor judecătorești conform prevederilor legii" și "Nimeni nu poate fi condamnat și ținut a executa o pedeapsă decât în baza hotărârilor judecătorești în conformitate cu legea".

O reglementare similară cu privire la garanțiile libertăților cetățenești, exista și în art. 87 al Constituției Republicii Populare Române din 1952.

Cu toate acestea însă, textul actelor normative ce fac obiectul acestui studiu, a extins asufel dreptul de a se dispune internarea administrativă încît, în mod practic, oricine putea face obiectul acestei măsuri, deoarece se prevedea posibilitatea reținerii și pentru fapte care nici chiar prin analogie nu constituiau infracțiuni (Decretul nr. 6/1950, articolul 2, H.C.M. Nr. 1554/1952.)

Colonelul în rezervă HADICA ILIE - fost locțiitor al șefului Direcției Generale a Penitenciarelor și Colonilor de muncă în această perioadă - declară la 15.III.1968, că multe rețineri și internări, erau dispuse în mod cu totul arbitrar. Astfel, cunoaște că directorul general al Canalului Dunărea-Marea Neagră GHEORGHE ROSU, cînd avea nevoie de brațe de muncă se adresa ministrului Afacerilor Interne căruia îi cerea un număr oarecare de persoane. Acesta din urmă, la rîndul său, în ordona șefului Direcției anchete să asigure numărul de persoane solicitat. Direcția anchete repartiza pe regiuni

cifre stabilită, și, după ce acestea făceau propuneri de bază de tabele nominale, cu aprobarea ministrului, se trecea la reținerea și internarea persoanelor în cauză.

Cît de ilegale și arbitrare erau unele măsuri care se luau, rezultă și din următorul exemplu: 300 de studenți și studente de la Facultatea de Medicină din București, au fost internați în anul 1951 în lagărul de triere "Rahova" pentru circa 3 luni deoarece neavînd manuale de specialitate la facultate au mers să studieze la biblioteca franceză.

2. Caracterul nelegal al unora din actele normative enunțate, rezultă și din faptul că multe nu au număr și data de emiteră, de unde se vede că nu urmau calea legală de elaborare și nici nu au fost date pentru a fi cunoscute și de către alte organe competente.

Inițiativa emiterii acestor acte a aparținut ministrului Afacerilor Interne, iar aprobarea lor a fost dată, după ce de primul secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, de Președintele Consiliului de Miniștri ori de Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Acest sistem de lucru a creat posibilitatea să se comită ilegalități și abuzuri grave, punînd conducerea de partid și de stat în fața unor fapte implinite, care n-au fost gîndite și analizate suficient și care puteau avea implicații deosebite în viața politică și socială a țării.

Potrivit hotărîrilor C.C. al P.M.R. înscrierea țărănilor în formale socialiste ale agriculturii trebuie să se facă pe baza liberului consimțămînt. Articolul 2 lit. c din H.C.M. nr. 1554/1952 prevedea însă, posibilitatea reținerii și internării în colonii de muncă și a țărănilor care erau socotiți că instigă sau nu se supun indicațiilor guvernului cu privire la gospodăriile colective, întovărășiri, colectări, planuri de cultură, comasări.

Ca urmare, un număr mare de țărani ce nu voiau să se înscrie în G.A.C. sau în întovărășiri, ce nu puteau să-și predea cotele, etc. erau socotiți instigatori sau nesupuși și internați administrativ, aducîndu-se prin aceasta serioase

prejudicii alianței dintre clasa muncitoare și țărănime. Asemenea măsuri s-au luat, în special, în fostele regiuni Oltenia (1095 persoane), Argeș (233), București (141), Galați (147), Dobrogea (111).

Faptul că ministrul Afacerilor Interne, se simțea răspunzător numai în fața unor anumite persoane, explică în mare măsură procedașul nelegal folosit în elaborarea actelor normative și în evitarea oricăror posibilități de control pentru înlăturarea abuzurilor și ilegalităților.

Semnificativ este următorul exemplu: Pe baza unor "indicții", fără număr și dată și fără a rezulta de către cine au fost elaborate, s-a obținut aprobarea Primului secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, pentru eliberarea din legătură a unor categorii de persoane, punerea la dispoziția organelor de urmărire penală a altora, precum și alte măsuri, deși în acest caz ar fi fost necesar un document care să îmbrace forma legală.

3. Impotriva măsurilor administrative de interbare nu s-a prevăzut nici o cale de atac la un alt organ care să cenzureze legalitatea și temeinicia luării acestor măsuri, ceea ce era în flagrantă contradicție cu prevederile Constituției referitoare la dreptul de apărare.

Un asemenea mod de reglementare a creat o situație mai gravă persoanelor internate pe cale administrativă - care de fapt nu comiseseră nici un fel de infracțiuni - decât celor judecate și condamnate pentru infracțiuni contrarevoluționare care, prin lege, aveau asigurat dreptul la apărare și la folosirea căii de atac a recursului.

III. În aplicarea dispozițiilor actelor normative cu privire la internarea în unități, colonii și locuri de muncă, unele organe sau cadre ale Ministerului Afacerilor Interne au comis grave abuzuri și ilegalități.

1. Așa cum s-a arătat, Decretul nr. 6/1950 permitea organelor M.A.I. să dispună măsura internării administrative

203

a unui număr foarte mare de persoane. Cu toate acestea ministrul Afacerilor Interne, prin ordinul nr. 100/1950, a extins în mod nelegal prevederile decretului menționat, la un număr aproape nelimitat de persoane dând posibilitatea organelor M.A.I. să aplice măsura internării fără să se gândească că trebuie să răspundă în fața unui organ competent. Ulterior, pentru a se asigura o scooperire legală a ordinului, s-a emis H.C.M. nr. 1094/1952, despre care s-a vorbit la capitolul I.

2. Dacă pe planul reglementării juridice nu s-a ținut seama de prevederile legale și constituționale, în aplicarea actelor normative menționate s-au încălcat și puținele reguli prevăzute cu privire la internările în locurile de muncă obligatorii.

Pentru internarea persoanelor în colonile de muncă organele securității procedau - de regulă - mai întâi la reținerea și cercetarea acestora. Durata reținerii pentru cercetări varia de la o lună la 4 ani și chiar mai mult, timp ce nu era socotit în decizia de internare administrativă.

De exemplu, în colonia "Bicaz" din regiunea Bacău, în luna iunie 1953 erau 63 internați administrativ, cărora nu li s-a inclus timpul de reținere dinaintea emiterii deciziilor de internare administrativă. De exemplu, internatului CRETU ION nu i s-a socotit în decizia de internare perioada de 4 ani și 6 luni.

Examinându-se prin sondaj un număr de 1.500 dosare aparținând persoanelor care au făcut obiectul măsurilor de mai sus, se constată că aproape în toate cazurile reținerea persoanelor s-a făcut fără formele prevăzute de lege, iar ulterior, se inițiau proiecte de hotărâri și decrete prin care se tindea la scooperirea legală a măsurilor luate.

De exemplu, prin ordinul nr. 26.500/1948 - Cabinet - au fost reținute toate persoanele ce au făcut parte din aparatul de poliție, jandarmerie și S.S.I.; prin ordinul nr. 5/1948 - Cabinet - au fost reținute toate elementele ce au făcut parte din organizația legionară; prin ordinul nr. 8/20/1952 - Cabinet - s-a dispus reținerea persoanelor ce comensau nefavora-

bil reforme bănești. De remarcat că despre existența acestor ordine se fac mențiuni în dosarele celor arestați ele neputând însă fi studiate deoarece nu se mai găsesc în arhivele securității statului.-

Verificând dosarul de arhivă nr.47, vol.28, s-a constatat că numai în perioada 4 ianuarie - 26 iunie 1952, Ministerul Afacerilor Interne, a emis un număr de 118 decizii prin care s-a dispus trimiterea în unități de muncă a unui număr de 3.963 persoane pe diferite termene. Așa de exemplu în ziua de 3 martie 1952 s-a dispus internarea unui număr de 316 persoane, la 1 aprilie 1952 pentru 437 persoane, etc.-

Acest procedeu ilustrează pregnant ușurința gravă cu care se decidea, într-o singură zi, soarta a sute de oameni prin decizii discreționare, nesupuse niciunui control.

De altfel, din verificarea celor 1500 dosare a rezultat că aproape toate nu conțin documentația necesare care să ateste motivele pentru care persoana în cauză a fost privată de libertate de la 12-72 luni. De fapt, în mod cu totul arbitrar și fără un criteriu bine determinat, comisia stabilea durata internării.

Din studiul efectuat de Procuratura generală în anul 1953 rezultă că aproape în toate penitenciarele și coloniile de muncă se găseau persoane deținute fără forme legale, numai pe bază de adrese și tabele nominale. Astfel, la 21.III.1953 în penitenciarul din Timișoara se găseau în această situație 44 persoane, în ianuarie 1953 la colonia de muncă "PENINSULA" se aflau 400 iar în martie același an 2.293 persoane.

La 20 iulie 1953 în toate coloniile de muncă se găseau 402 internați al căror termen de reținere expirase, fiind în continuare privați de libertate. În penitenciare, la aceeași dată, se găseau 1.199 persoane deținute ilegal din care 259 cu termenele de reținere expirate, iar 940 la dispoziția organelor M.A.I. fără mandate sau decizii de internare.

3. Examinând, în martie 1968 circa 7.000 de fișe ale unor persoane internate în unități și colonii de muncă rezultă că măsurile represive au fost îndreptate împotriva a 1.355

țărani, 1570 muncitori și tehnicieni, 767 învățători și profesori, 136 medici, 166 ingineri etc. Din cele 7.000 fișe examinate rezultă că numai 11 persoane sînt foști industriași, 15 moșieri și 25 foști polițiști.

La dispunerea internării s-a avut în vedere funcția sau apartenența la diferite organizații, fără însă a fi stabilită în mod concret activitatea desfășurată de fiecare persoană înainte și după 23 August 1944, deci fără a rezulta gradul de pericolozitate care trebuia să stea la baza măsurii de internare.

Ilustrativ este următorul fapt. La 1 iulie 1954 din cea. 22.000 persoane internate administrativ, numai pentru 1.6000 cazuri procuratura a emis mandate de arestare și a început ancheta penală împotriva lor.

Rezultă, deci, că dovezi de vinovăție s-au găsit numai pentru aceste persoane. De altfel, în urma efectuării cercetărilor penale care s-au încheiat în februarie 1956, numai 509 învinuiți au fost trimiși în judecată, iar restul au fost puși în libertate, cazurile fiind clasate.-

4. Abuzuri s-au săvîrșit și în anii următori: Astfel, în perioada 1958-1964 au fost încadrate în locuri de muncă obligatorie un număr de 3.658 persoane din care 1899 țărani, 436 muncitori, 207 profesori și învățători, 241 funcționari etc. Din totalul persoanelor internate în această perioadă pentru un număr de 634 nu rezultă să fi avut antecedente politice sau manifestări dușmănoase.-

Possibilitățile de a stabili în mod cit mai complet girul abuzurilor și ilegalităților, sînt limitate de faptul că în arhivele securității statului nu se pot identifica multe documente.-

Din relatările unor ofițeri ce muncesc în prezent în acest sector rezultă că în anul 1954 fostul șef al serviciului de evidență Colonel POPESCU GHEORGHE (GOGU) în prezent ambasador în Birmania, a ordonat distrugerea fișelor de evidență pentru aproximativ 17.000 persoane ce au fost internate administrativ. Ca urmare, dosarele în arhiva securității nu se pot găsi decât cu mari greutate.-

Abuzuri grave s-au săvârșit și în ce privește regimul de detenție, cel alimentară, asistența sanitară, probleme ce fac însă obiectul materialului documentar privind crimele comise în fosta colonie de muncă "Salcia".-

IV. Actele normative ce au reglementat fixarea domiciliului obligatoriu au contravenit prevederilor constituționale și legilor, iar unele organe și lucrători M.A.I. în aplicarea lor, au comis abuzuri grave și ilegalități.

1. În perioada anilor 1950-1960 au fost emise mai multe acte normative nepublicate - decrete ale Prezidiului Marii Adunări Naționale și Hotărâri ale Consiliului de Miniștri - care au reglementat fixarea domiciliului obligatoriu pentru diferite categorii de persoane.

Astfel, prin art.6 din H.C.M. nr.1554 din 26.10.1950, s-a prevăzut că Ministerul Afacerilor Interne, va putea, prin decizie, să dispună mutarea din centrele aglomerate a oricăror persoane ce nu-si justifică prezența în aceste centre precum și din orice localitate a acelor care, prin manifestările lor față de poporul muncitor, dăunează construirii socialismului și să li se stabilească domiciliu obligatoriu în orice localitate.

Prin H.C.M. nr.344 din 15 martie 1951 se dă o altă redactare art.6 din H.C.M. 1554/1950 fără a-i afecta conținutul.-

Prin art.6 din H.C.M. nr.1554 din 22 august 1952, se prevede stabilirea domiciliului obligatoriu pentru elementele dușmănoase și suspecte din orașe și centre muncitorești în locurile fixate de guvern. De această dată se fac anumite precizări în legătură cu categoriile de persoane care urmează să facă obiectul acestei măsuri administrative, modul de punere în aplicare prin organele care se vor crea în acest scop la nivelul regiunilor și al conducerii M.A.I., precum și sancțiuni penale pentru acei care vor părăsi domiciliul obligatoriu sau vor refuza să muncească în condițiile și locul destinat.-

Dispoziții sancționatoare în sensul celor de mai sus au fost prevăzute și printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale, fără număr și dată, semnat de președintele și secretarul Prezidiului.-

Prin H.C.M. nr.337 din 11 martie 1954, se abrogă H.C.M. nr.1554/1952, dispunându-se în alineatul III, că: "Ministerul Afacerilor Interne va stabili domiciliul obligatoriu acelor elemente care la expirarea pedepsei executate în închisori sau lagăre, dovedesc că nu s-au reeducat și prezintă pericol deosebit pentru securitatea statului.-

În art.IV, al sus-menționatei hotărâri, se stabilește pentru prima dată durata domiciliului obligatoriu (6 luni - 5 ani) și se menționează localitățile în care se va executa această măsură. În art.V, se menține sancțiunea penală pentru părăsirea domiciliului obligatoriu însă cu trimitere la Decretul nr.77/1954.

La 12 februarie 1957 prin H.C.M. nr.237 se completează art.III din H.C.M. nr.337/1954, adăugându-se un alineat care prevede: "De asemenea, Ministerul Afacerilor Interne va putea stabili domiciliu obligatoriu și celor care prin faptele sau manifestările lor primejduiesc sau încearcă să primejduiască regimul de democrație populară".-

La 2 august 1960, prin H.C.M. nr.1108 se modifică din nou pct.IV din H.C.M. nr.337/1954 prin aceea că locurile de executare a domiciliului obligatoriu se reduc la numai 4 comune.

2. Desigur, că așa cum s-a arătat și anterior, în perioada ce face obiectul actelor normative menționate, măsura domiciliului obligatoriu, s-a impus față de o seamă de persoane care, prin poziția lor socială și activitatea politică desfășurată în trecut prezentau un pericol pentru ordinea socială și de stat.

Totuși din examinarea actelor normative respective rezultă că ele, prin conținutul lor, contravin unor prevederi constituționale și altor legi. Astfel, atât Constituția

din anul 1948 cît și cea din anul 1952 prevedeau garanții în legătură cu libertatea persoanei și inviolabilitatea domiciliului. Ori multe din dispozițiile actelor normative arătate au încălecat în mod grav aceste garanții constituționale.

Dacă situația impunea luarea unor măsuri de siguranță legislația noastră (art.76 din Codul Penal) conținea prevederi cu privire la interdicția unor persoane de a se afla în anumite localități.

Caracteristic actelor normative - H.C.M. nr.1154/950, 344/1951, 1554/1952 - este faptul că ele conțineau enunțări generale, nu determinau precis categoriile de persoane împotriva cărora se acorda dreptul organelor M.A.I. de a dispune luarea acestei măsuri administrative și nici măcar nu prevedea durate de timp pe care se poate lua o asemenea măsură.

Aceasta a creat posibilitatea unor organe M.A.I. să acționeze în mod arbitrar, să comită abuzuri grave și ilegalityți în dauna libertăților cetățenești.

Începînd din anul 1949 și pînă la apariția H.C.M. 1154/1950, organele M.A.I. au luat măsura de fixare a domiciliului obligatoriu și de dislocare a unui număr mare de persoane, fără să existe un act normativ în acest sens - situația lor legalizîndu-se într-o carecare măsură abia prin această hotărîre.-

Din evidența organelor de securitate rezultă că în perioada anilor 1949-1964 au fost dislocate și li s-a stabilit domiciliul obligatoriu unui număr de cca. 60.000 persoane, dintre care:

- moșieri circa 2.000 familii cu aproximativ 3.000 persoane;
- din zona de frontieră circa 10.099 familii cu aproximativ 43.891 de persoane;
- alte categorii - circa 13.052 persoane.

Precizăm că nu s-a putut stabili cu exactitate numărul persoanelor dislocate și cu domiciliul obligatoriu deoarece în perioada respectivă nu a existat un organ care să țină evidența acestor persoane.-

Din examinarea unui număr de 2.285 dosare ale persoanelor care au avut domiciliu obligatoriu, a rezultat că această măsură s-a luat față de un număr de 512 persoane pe timp nelimitat, încălcându-se astfel dispozițiunile H.C.M. nr.337/1954 care prevedeau fixarea domiciliului obligatoriu pe o perioadă de la 6 luni la 5 ani. S-a constatat, de asemenea că din numărul menționat de dosare în 23 cazuri măsura stabilirii domiciliului obligatoriu s-a luat față de membrii de partid și UTC., dintre care pentru 10 persoane pe termen nelimitat.-

3.- Niciunul dintre actele normative care au reglementat luarea măsurii de fixare a domiciliului obligatoriu nu conține prevederi cu privire la posibilitatea unei căi de atac din partea celor ce se considerau neîndreptățiți și nici un organ competent să soluționeze asemenea situații.-

Mai mult, prin alineatul ultim punctul 11 din H.C.M. 1554/1952 se prevedea expres : "După aprobarea comisiei M.A.I. hotărîrea rămîne definitivă și prin decizia acestei comisii ea va fi dusă la îndeplinire de către organele competente".

Conceptia întregii noastre legislații consacră principiul dreptului la apărare și la petiție împotriva hotărîrilor sau actelor ilegale ale organelor administrației de stat, ceea ce prin actele normative enunțate mai sus s-a încălcat în mod evident.-

Un alt aspect de nelegalitate îl constituie și stabilirea de sancțiuni penale - prin hotărîrea Consiliului de Miniștri - împotriva acelor care părăsesc domiciliul obligatoriu, sau a acelor care refuză să muncească în condițiile și locul destinat, întrucît aceasta nu era de competența Consiliului de Miniștri. De asemenea, s-a încălcat principiul gradării pedepsei prevăzut de art.23 pot.1 din Codul Penal.

Astfel, la art.9 din H.C.M. 1554/1952 s-a prevăzut că toți cei care părăsesc domiciliul obligatoriu vor fi trimiși în judecată fiind pasibili de pedeapsă de la 15 la 20 ani închisoare, iar în art.10 al aceleiași hotărîri se stabilește că cei ce refuză să muncească în condițiile și locul de muncă destinat, vor fi pedepsiți cu închisoare corecțională de la 3 la 5 ani.-

Pedepsele prevăzute, în raport cu pericolul social al faptei, erau excesiv de aspre, depășind cu mult maximum general de 12 ani închisoare corecțională stabilit la art.22 din Codul Penal, pentru delict.-

De menționat că pentru infractorii aflați în executarea unei pedepse, în caz de evadare, pedeapsa prevăzută la art.297 din Codul Penal este de la 3 la 6 luni închisoare corecțională.-

V. Din materialele existente la arhiva securității statului, rezultă că și organele de miliție au procedat la internarea unor persoane în colonii de muncă și la fixarea de domiciliu obligatorii. Aceste măsuri au fost luate de către Direcția generală a miliției, iar apoi au fost "ratificate" prin ordinul ministrului Afacerilor Interne nr.838/1952. Menționăm că abuzurile săvârșite de organele de miliție sînt de aceeași natură și gravitate, că și cele expuse anterior în prezentul material.-

Astfel, și organele de miliție au dispus, în mod ilegal, reținerea a numeroase persoane în vederea internării lor în colonii de muncă, au ținut în locurile de detenție multe persoane peste termenul de executare a măsurii administrative a internării, și au luat în mod neintemeiat măsura delocării unor familii. Ilustrativ în sensul celor de mai sus este și referatul din 7 august 1953 al Procuraturii generale.-

VI. O răspundere importantă pentru abuzurile și ilegalitățile săvârșite revine Procuraturii generale care, începînd cu anul 1958, prin reprezentantul său -procurorul general adjunat BUCSAN GHEORGHE - a participat în comisia M.A.I. pentru internări administrative. Prin faptul că - fără o verificare temeinică a fiecărui caz - a semnat deciziile de internare, reprezentantul procuraturii a comis el însuși abuzuri, dar, în același timp, a încurajat organele M.A.I. să săvârșască ilegalități sub acoperirea procuraturii.-

Este adevărat că procuratura a fost împiedecată de organele M.A.I. să-și exercite atribuțiile legale, prin faptul că nu i s-au comunicat actele pe baza cărora se luau măsuri

administrative și prin aceea că nu i s-a permis accesul decât în locurile de deținere a infractorilor de drept comun. Dar, procuratura generală a dovedit teamă în a sesiza conducerea partidului despre neregulile grave constatate de organele sale în anii 1955 și 1956 și nu a militat cu consecvență pentru respectarea legilor.-

În anul 1953, în câteva rânduri, Procuratura generală a solicitat Direcției generale a miliției să-i pună la dispoziție actele normative pe baza cărora miliția lua măsură internării administrative. Sistematic D.G.M. a răspuns negativ, iar când generalul maior DRAGAN ILIE, fost locțiitor al șefului Direcției generale a miliției, a comunicat Procuraturii Generale că în viitor nu va mai da nici un răspuns în scris, procuratura a renunțat la orice intervenție.-

Teamă manifestată de organele procuraturii s-a menținut și ulterior, iar când unii procureri au dovedit fermitate, organele M.A.I. nu au executat dispozițiunile pe care acestea le dădeau în virtutea legii.-

X

X X

1. Față de cele expuse apreciem că este necesar ca toate decretale, hotărârile Consiliului de Miniștri și orice alte acte normative, prin care s-au reglementat măsurile administrative care au făcut obiectul acestui material documentar, să fie abrogate.-

2. De asemenea, considerăm că este necesar să se instituie o comisie formată din reprezentanți ai Procuraturii Generale, Ministerului Justiției, Consiliului Securității Statului, Ministerului Afacerilor Interne și Ministerului Muncii, care să analizeze și să facă propuneri cu privire la eliberarea de acte de vechime în muncă pentru persoanele împotriva

căroră au fost luate măsuri administrative de internare în unități, colonii și locuri de muncă obligatorie.-

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
PRESEDINTE,

Ion Stănescu

VICEPRESEDINTE AL CONSILIULUI
SECURITĂȚII STATULUI
General-maior,

Constantin Stoica

MEMBRU AL CONSILIULUI SECURI-
TĂȚII STATULUI, Șeful Direc-
ției de Anchete Penale,
Colonel,

Filimon Ardeleanu

ȘEFUL DIRECȚIEI ÎNVĂȚĂMÎNT
Colonel,

Iulian Vlad

LOCUȚITORUL ȘEFULUI SERVICIULUI
EVIDENȚA OPERATIVĂ,
Locot.colonel,

Iordache Breahnă

ANCHETATOR PENAL DE SECURI-
TATE,
lt.colonel,

Vasile Cămuș

213

D O C U M E N T A R
=====

privind internarea unor persoane prin măsuri administrative în unități de muncă, colonii de muncă, locuri de muncă obligatorii și stabilirea domiciliului obligatoriu.

Pe baza sarcinilor stabilite de Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român din iunie 1967, Consiliul Securității Statului, analizând cauzele care au generat o serie de abuzuri și ilegalități în activitatea unor cadre din aparatul de securitate, a studiat și modul în care s-a instituit și aplicat măsura internării administrative în locuri anume destinate, precum și fixarea domiciliului obligatoriu.

Din examinarea unor documente existente la fondurile de arhivă ale securității statului a rezultat că între anii 1950-1966, organele Ministerului Afacerilor Interne, în baza unor acte normative nepublicate - decrete ale Prezidiului Marii Adunări Naționale și hotărâri ale Consiliului de Miniștri - au dispus și luat măsura administrativă a internării în unități, colonii și locuri de muncă obligatorii față de un număr de circa 29.000 persoane, iar măsura dislocării și stabilirii domiciliului obligatoriu pentru circa 60.000 persoane, considerate periculoase pentru securitatea statului.

I. Actele normative care au stat la baza înființării unităților, coloniilor și locurilor de muncă obligatorii.

1) Unitățile de muncă s-au înființat prin Decretul nr.6 din 14 ianuarie 1950 și au funcționat până în luna august 1952.

Potrivit Decretului nr.6/1950 în unități de muncă puteau fi internați :

- cei care prin faptele sau manifestările lor, direct sau indirect primejduesc sau încearcă să primejduiască regimul de democrație populară, îngreunează sau încearcă să îngreuneze construirea socialismului în Republica Populară Română precum și acei care, în același mod, defăimează puterea de stat sau organele sale, dacă aceste fapte nu constituiesc sau nu pot constitui prin analogie, infracțiuni ;

- condamnații pentru infracțiuni împotriva securității Republicii Populare Române care la expirarea executării pedepsei nu se dovedesc a fi reeducați.

2) Prin Decretul nr.257/1952 au fost abrogate dispozițiunile Decretului nr.6/1950 și a-a emis hotărîrea Consiliului de Miniștri nr.1554 din 22 august 1952, prin care unitățile de muncă au primit o nouă reglementare juridică, fiind transformate în colonii de muncă.

În conformitate cu H.C.M. nr.1554/1952 în coloniile de muncă puteau fi internate și alte categorii de persoane în afară de cele prevăzute în Decretul nr.6/1950 și anume :

- cei care lansează sau răspîndesc zvonuri alarmiste, tendențioase, dușmănoase ; ascultă și difuzează propaganda deșănțată a posturilor de radio imperialiste ;

- acei ce aduc injurii Partidului Muncitoresc Român, conducătorilor săi, Guvernului, Uniunii Sovietice și conducătorilor săi și țărilor de democrație populară ;

- acei cetățeni români care întrețin legături de prietenie cu legațiile imperialiste, care au frecventat sau frecventează manifestările propagandistice ale legațiilor imperialiste, precum și toți acei ce sînt în relații cu familiile funcționarilor ambasadelor imperialiste, dacă faptele lor nu constituiesc și nu pot constitui - prin analogie - infracțiuni ;

- acei care ațîță la, manifestări rasiale și șovine ;

- instigatorii la nesupunere sau neexecutare - cei ce duc acțiuni dușmănoase, atît la sat cît și la oraș - în contra

măsurilor Guvernului, în special cu privire la :

- Gospodăria Agricole Colective, întovărășiri, colectări, planuri de cultură, comasări etc.;
- elementele cu un trecut reacționar cunoscut sau foști exploataatori, care ocupă încă în producție posturi de răspundere și care dovedesc continuu, prin atitudinea lor, delăsare gravă - nejustificată prin incapacitatea lor profesională - atitudine care atrage după sine defecțiuni vizibile sau frînarea producției.
- toți acei care sub masca religioasă, fac prozelitism (diferite religii și secte), speculând sentimentele religioase ale cetățenilor, pentru a-i determina la atitudini ostile, dușmănoase regimului (minuni), prelegeri cu substrat dușmănos, șovin etc.;
- acei care prin corespondență internă sau internațională, iau atitudine dușmănoase, transmit știri tenețioase, alarmiste, dușmănoase, reacționare, instigă ;
- cadre active ale fostelor grupări și partide fasciste și burghezo-moșierești, cum sînt : fostele cadre legionare, cuziste, imrediste, nylasiste, sioniste, partide hitleriste, național țărăniste (maniste), liberale (brătieniste), titeliste, țătărăsciene, bejeniste ;
- vechea agentură a fostului Serviciu Special de Informații (S.S.I.), vechea agentură a Marelui Stat Major, a Siguranței, Poliției, agentura germană de spionaj și contra-spionaj și maghiară;
- foștii condamnați pentru trecere frauduloasă a frontierei, începînd din 1945 ;
- chiaburii care sabotează măsurile luate de Guvern;

- foștii condamnați pentru sabotaj - începînd din 1945
- foștii condamnați pentru speculă - începînd din 1945
care au avut o condamnare de la 3 ani în sus ;

- rudele trădătorilor de patrie și spioni care au fugit peste graniță din 1945 (tată și copii majori bărbați);

- rudele elementelor dușmănoase regimului nostru, care au fugit peste graniță înainte de 1944 (ale fostelor cadre legionare, membrii de vază ai fostelor partide burghezo-naștorești, care duc activitate de defăimare a regimului nostru) tată și copii majori bărbați) ;

- condamnații pentru infracțiuni împotriva securității Republicii Populare Române, care la expirarea executării pedepsei, prin comportarea lor, nu prezintă încredere de a fi folositori societății ;

- recidiviștii de drept comun cari au mai mult de 3 condamnări și care prezintă un pericol pentru liniștea și asigurarea avutului oamenilor muncii.

La data de 11 martie 1954 prin H.C.M. nr.337 s-a abrogat H.C.M. nr.1554/1952, prevăzîndu-se desființarea coloniilor de muncă, punerea în libertate a persoanelor care s-au reeducat și nu mai prezentau pericol deosebit pentru securitatea statului, fixarea de domiciliu obligatoriu pentru cele nereeducate și deferirea organelor de urmărire penală a acestor persoane ale căror fapte intruneau elementele constitutive ale unei infracțiuni.

3) Prin Decretul nr.89 din 17 februarie 1958 s-au înființat locurile de muncă obligatorie, în care puteau fi internate, ca o măsură administrativă, persoanele care prin faptele sau manifestările lor primejduiesc ordinea în stat, dacă acestea nu constituiau infracțiuni.

În baza acestui decret s-a emis H.C.M. nr.282/1958 prin care s-a stabilit că măsura internării în locuri de

vix

muncă poate fi aplicată următoarelor categorii de persoane:

" - foștilor legionari care au avut funcții de la șef garnizoană, inclusiv, în sus;

- foștilor legionari care la expirarea unei pedepse privative de libertate mai prezintă încă pericol pentru securitatea statului;

- foștilor legionari care prin faptele sau manifestările lor primejduesc sau încearcă să primejduiască ordinea în stat, dacă acestea nu constituie infracțiuni;

- altor elemente care prin faptele sau manifestările lor primejduiesc sau încearcă să primejduiască ordinea în stat, dacă acestea nu constituie infracțiuni".

II. Actele ce au reglementat înființarea și funcționarea unităților, coloniilor și locurilor de muncă obligatorie au cuprins multe prevederi neconstituționale și deci nelegale.

Este cunoscut că între anii 1946 - 1958 - perioadă ce face obiectul actelor enumerate la capitolul precedent - elementele dușmănoase din țară și din exterior își intensificaseră activitatea ostilă împotriva regimului democrat - popular, creșterea greutății în construcția socialismului, calomniar și defăimare politică a partidului, ajungând până la săvârșirea de acte de teroră, sabotaj și diversiune.

În aceste condiții, se impunea, ca organele de partid și de stat să inițieze măsuri energice pentru a preveni și sădărniți orice încercare de a stenta la cuceririle revoluționare ale clasei muncitoare. Socotim, deci, justificată de principiu luarea unor măsuri de a împiedeca elementele reacționare să întreprindă acțiuni dușmănoase, inclusiv internarea în unități de muncă obligatorie, dar numai împotriva acelor persoane care, în mod real, prezintă pericol pentru securitatea statului.

vid

L. Modul în care au fost însă concepute decretalele și hotărârile în cauză, prin conținutul lor larg și generic - fără stabilirea unor criterii de delimitare precisă a actelor parsocane care prin manifestările lor constituiau un pericol real pentru securitatea statului, de cele care își manifestau unele nemulțumiri personale și care nu periclitau ordinea socială și de stat - au avut consecințe negative în justa aplicare a dispozițiilor din actele normative respective, fiind în același timp în contradicție flagrantă cu prevederile constituționale.

Constituția Republicii Populare Române din 1948 în articolele 28 și 30 prevedea că: "Nimeni nu poate fi arestat sau deținut mai mult de 48 de ore, fără un mandat al parchetului, al organelor de instrucție stabilite de lege sau autorizarea instanțelor judecătorești conform prevederilor legii" și "Nimeni nu poate fi condamnat și ținut a executa o pedeapsă decât în baza hotărârilor judecătorești în conformitate cu legea".

O reglementare similară cu privire la garanțiile libertăților cetățenești, există și în art. 87 al Constituției Republicii Populare Române din 1952.

Cu toate acestea însă, textul actelor normative ce fac obiectul acestui studiu, a extins astfel dreptul de a se dispune internarea administrativă încât, în mod practic, oricine putea face obiectul acestei măsuri, deoarece se prevedea posibilitatea reținerii și pentru fapte care nici chiar prin analogie nu constituiau infracțiuni (Decretul nr. 6/1950, articolul 2, H.C.M. Nr. 1354/1952.)

Colonelul în rezervă BADICA ILIE - fost locțiitor al șefului Direcției Generale a Penitenciarelor și Colonilor de muncă în această perioadă - declară la 15.III.1968, că multe rețineri și internări, erau dispuse în mod cu totul arbitrar. Astfel, cunoaște că directorul general al Canalului Dunărea-Marea Neagră GHEORGHE ROSU, când avea nevoie de brațe de muncă se adresa ministrului Afacerilor Interne căruia îi cerea un număr oarecare de persoane. Acesta din urmă, la rîndul său, în ordona șefului Direcției anchete să asigure numărul de persoane solicitat. Direcția anchete repartiza pe regiuni

cifre stabilită, și, după ce acestea făceau propuneri de bază de tabele nominale, cu aprobarea ministrului, se trecea la reținerea și internarea persoanelor în cauză.

Cît de ilegale și arbitrare erau unele măsuri care se lău, rezultă și din următorul exemplu: 300 de studenți și studențe de la Facultatea de Medicină din București, au fost internați în anul 1951 în lagărul de triere "Rahova" pentru circa 3 luni deoarece neavînd manuale de specialitate la facultate au mers să studieze la biblioteca franceză.

2. Caracterul ilegal al unora din actele normative enunțate, rezultă și din faptul că multe nu au număr și dată de emiteră, de unde se vede că nu urmau calea legală de elaborare și nici nu au fost date pentru a fi cunoscute și de către alte organe competente.

Inițiativa emiterii acestor acte a aparținut ministrului Afacerilor Interne, iar aprobarea lor a fost dată, după ce de primul secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, de Președintele Consiliului de Miniștri ori de Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Acest sistem de lucru a creat posibilitatea să se comită ilegalități și abuzuri grave, punînd conducerea de partid și de stat în fața unor fapte implinite, care n-au fost gîndite și realizate suficient și care puteau avea implicații deosebite în viața politică și socială a țării.

Potrivit hotărîrilor C.C. al P.M.R. înscrierea țărănilor în formele socialiste ale agriculturii trebuie să se facă pe baza liberului consimțămînt. Articolul 2 lit. c din R.C.M. nr. 1554/1952 prevede înasă, posibilitatea reținerii și internării în colonii de muncă și a țărănilor care erau socotiți că instigă sau nu se supun indicațiilor guvernului cu privire la gospodăriile colective, întovărășiri, colectări, planuri de cultură, comasări.

Ca urmare, un număr mare de țărani ce nu voiau să se înscrie în G.A.C. sau în întovărășiri, ce nu puteau să-și predea cotele, etc. erau socotiți instigatori se nesupuși și internați administrativ, educîndu-se prin șeseste serioase

220

prejudicii alianței dintre clasa muncitoare și țărănime. Asemenea măsuri s-au luat, în special, în fostele regiuni Oltenia (1095 persoane), Argeș (233), București (141), Galați (147), Dobrogea (111).

Faptul că ministrul Afacerilor Interne, se simțea răspunzător numai în fața unor anumite persoane, explică în mare măsură procedeul nelegal folosit în elaborarea actelor normative și în evitarea oricăror posibilități de control pentru înlăturarea abuzurilor și ilegalităților.

Semnificativ este următorul exemplu: Pe baza unor "indicații", fără număr și dată și fără a rezulta de către cine au fost elaborate, s-a obținut aprobarea Primului secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, pentru eliberarea din legătură a unor categorii de persoane, punerea la dispoziția organelor de urmărire penală a altora, precum și alte măsuri, deși în acest caz ar fi fost necesar un document care să îmbrace forma legală.

3. Împotriva măsurilor administrative de internare nu s-a prevăzut nici o cale de atac la un alt organ care să cenzureze legalitatea și temeinicia luării acestor măsuri, ceea ce era în flagrantă contradicție cu prevederile Constituției referitoare la dreptul de apărare.

Un asemenea mod de reglementare a creat o situație mai gravă persoanelor internate pe cale administrativă - care de fapt nu comiseseră nici un fel de infracțiuni - decât celor judecate și condamnate pentru infracțiuni contrarevoluționare care, prin lege, aveau asigurat dreptul la apărare și la folosirea căii de atac și recursului.

III. În aplicarea dispozițiilor actelor normative cu privire la internarea în unități, colonii și locuri de muncă, unele organe sau cadre ale Ministerului Afacerilor Interne au comis grave abuzuri și ilegalități.

1. Așa cum s-a arătat, Decretul nr.6/1950 permitea organelor M.A.I. să dispună măsura internării administrative

a unui număr foarte mare de persoane. Cu toate acestea ministrul Afacerilor Interne, prin ordinul nr. 100/1950, a extins în mod nelegal prevederile decretului menționat, la un număr aproape nelimitat de persoane dând posibilitatea organelor M.A.I. să splice măsura internării fără să se gîndescă că trebuie să răspundă în fața unui organ competent. Ulterior, pentru a se asigura o acoperire legală a ordinului, s-a emis H.C.M. nr. 154/1952, despre care s-a vorbit la capitolul I.

2. Dacă pe planul reglementării juridice nu s-a ținut seama de prevederile legale și constituționale, în aplicarea actelor normative menționate s-au încălcat și puținele reguli prevăzute cu privire la internările în locurile de muncă obligatorii.

Pentru internarea persoanelor în coloniile de muncă organele securității procedau - de regulă - mai întâi la reținerea și cercetarea acestora. Durata reținerii pentru cercetări varia de la o lună la 4 ani și chiar mai mult, timp ce nu era socotit în decizia de internare administrativă.

De exemplu, în colonia "Bicas" din regiunea Bacău, în luna Iunie 1955 erau 63 internați administrativ, cărora nu li s-a inclus timpul de reținere dinspre emiterii deciziilor de internare administrativă. De exemplu, internatului CREPU ION nu i s-a socotit în decizia de internare perioada de 4 ani și 6 luni.

Examinîndu-se prin sondaj un număr de 1.500 dosare aparținînd persoanelor care au făcut obiectul măsurilor de mai sus, se constată că aproape în toate cazurile reținerea persoanelor s-a făcut fără formele prevăzute de lege, iar ulterior, se inițiau proiecte de hotărîri și decrete prin care se tîdea la acoperirea legală a măsurilor luate.

De exemplu, prin ordinul nr. 26.500/1948 - Cabinet - au fost reținute toate persoanele ce au făcut parte din aparatul de poliție, jendarmarie și S.S.I.; prin ordinul nr. 5/1948 - Cabinet - au fost reținute toate elementele ce au făcut parte din organizația legionară; prin ordinul nr. 8/20/1952 - Cabinet - s-a dispus reținerea persoanelor ce comentau nefavora-

bil reforme bănești. De remarcă că despre existența acestor ordine se fac mențiuni în dosarele celor arestați ele neputând însă fi studiate deoarece nu se mai găsesc în arhivele securității statului.-

Verificând dosarul de arhivă nr.47, vol.28, s-a constatat că numai în perioada 4 ianuarie - 26 iunie 1952, Ministerul Afacerilor Interne, a emis un număr de 118 decizii prin care s-a dispus trimiterea în unități de muncă a unui număr de 3.963 persoane pe diferite termene. Așa de exemplu în ziua de 3 martie 1952 s-a dispus internarea unui număr de 316 persoane, la 1 aprilie 1952 pentru 437 persoane, etc.-

Acest procedeu ilustrează pregnant ușurința gravă cu care se decidea, într-o singură zi, soarta a sute de oameni prin decizii discreționare, nesupuse niciunui control.

De altfel, din verificarea celor 1500 dosare a rezultat că aproape toate nu conțin documentația necesare care să ateste motivele pentru care persoana în cauză a fost privată de libertate de la 12-72 luni. De fapt, în mod cu totul arbitrar și fără un criteriu bine determinat, comisia stabilea durata internării.

Din studiul efectuat de Procuratura generală în anul 1953 rezultă că aproape în toate penitenciarele și coloniile de muncă se găseau persoane deținute fără forme legale, numai pe bază de adrese și tabele nominale. Astfel, la 21.III.1953 în penitenciarul din Timișoara se găseau în această situație 44 persoane, în ianuarie 1953 la colonia de muncă "PENINSULA" se aflau 400 iar în martie același an 2.293 persoane.

La 20 iulie 1953 în toate coloniile de muncă se găseau 402 internați al căror termen de reținere expirase, fiind în continuare privați de libertate. În penitenciare, la aceeași dată, se găseau 1.199 persoane deținute ilegal din care 259 cu termenele de reținere expirate, iar 940 la dispoziția organelor M.A.I. fără mandate sau decizii de internare.

3. Examinând, în martie 1968 circa 7.000 de fișe ale unor persoane internate în unități și colonii de muncă rezultă că măsurile represive au fost îndreptate împotriva a 1.355

țărani, 1570 muncitori și tehnicieni, 767 învățători și profesori, 136 medici, 166 ingineri etc. Din cele 7.000 fișe examinate rezultă că numai 11 persoane sînt foști industriași, 15 moșieri și 25 foști polițiști.

La dispunerea internării s-a avut în vedere funcția sau apartenența la diferite organizații, fără însă a fi stabilită în mod concret activitatea desfășurată de fiecare persoană înainte și după 23 August 1944, deci fără a rezulta gradul de periculozitate care trebuia să stea la baza măsurii de internare.

Ilustrativ este următorul fapt. La 1 iulie 1954 din cca. 22.000 persoane internate administrativ, numai pentru 1.5000 cazuri procuratura a emis mandate de arestare și a început ancheta penală împotriva lor.

Rezultă, deci, că dovezi de vinovăție s-au găsit numai pentru aceste persoane. De altfel, în urma efectuării cercetărilor penale care s-au încheiat în februarie 1956, numai 509 învinuiți au fost trimiși în judecată, iar restul au fost puși în libertate, cazurile fiind clasate.-

4. Abuzuri s-au săvîrșit și în anii următori: Astfel, în perioada 1958-1964 au fost încadrate în locuri de muncă obligatorie un număr de 3.658 persoane din care 1899 țărani, 436 muncitori, 207 profesori și învățători, 241 funcționari etc. Din totalul persoanelor internate în această perioadă pentru un număr de 634 nu rezultă să fi avut antecedente politice sau manifestări dușmănoase.-

Posibilitățile de a stabili în mod cît mai complet șirul abuzurilor și ilegalităților, sînt limitate de faptul că în arhivele securității statului nu se pot identifica multe documente.-

Din relatările unor ofițer ce muncesc în prezent în acest sector rezultă că în anul 1954 fostul șef al serviciului de evidență Colonel POPESCU GHEORGHE (GOGU) în prezent ambasador în Birmania, a ordonat distrugerea fișelor de evidență pentru aproximativ 17.000 persoane ce au fost internate administrativ. Ca urmare, dosarele în arhiva securității nu se pot găsi decît cu mari greutate.-

Abuzuri grave s-au săvârșit și în ce privește regimul de detenție, cel alimentară, asistența sanitară, probleme ce fac însă obiectul materialului documentar privind crimele comise în fosta colonie de muncă "Salcia".-

IV. Actele normative ce au reglementat fixarea domiciliului obligatoriu au contravenit prevederilor constituționale și legilor, iar unele organe și lucrători M.A.I. în aplicarea lor, au comis abuzuri grave și ilegalități.

1. În perioada anilor 1950-1960 au fost emise mai multe acte normative nepublicate - decrete ale Prezidiului Marii Adunări Naționale și Hotărâri ale Consiliului de Miniștri - care au reglementat fixarea domiciliului obligatoriu pentru diferite categorii de persoane.

Astfel, prin art.6 din H.C.M. nr.1554 din 26.10.1950, s-a prevăzut că Ministerul Afacerilor Interne, va putea, prin decizie, să dispună mutarea din centrele aglomerate a oricăror persoane ce nu-și justifică prezența în aceste centre precum și din orice localitate a acelor care, prin manifestările lor față de poporul muncitor, dăunează construirii socialismului și să li se stabilească domiciliu obligatoriu în orice localitate.

Prin H.C.M. nr.344 din 15 martie 1951 se dă o altă redactare art.6 din H.C.M. 1554/1950 fără a-i afecta conținutul.-

Prin art.6 din H.C.M. nr.1554 din 22 august 1952, se prevede stabilirea domiciliului obligatoriu pentru elementele dușmănoase și suspecte din orașe și centre muncitorești în locurile fixate de guvern. De această dată se fac anumite precizări în legătură cu categoriile de persoane care urmează să facă obiectul acestei măsuri administrative, modul de punere în aplicare prin organele care se vor crea în acest scop la nivelul regiunilor și al conducerii M.A.I., precum și sancțiunii penale pentru acei care vor părăsi domiciliul obligatoriu sau vor refuza să muncească în condițiile și locul destinat.-

Dispoziții sancționatoare în sensul celor de mai sus au fost prevăzute și printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale, fără număr și dată, semnat de președintele și secretarul Prezidiului.-

Prin H.C.M. nr.337 din 11 martie 1954, se abrogă H.C.M. nr.1554/1952, dispunându-se în alineatul III, că: "Ministerul Afacerilor Interne va stabili domiciliul obligatoriu acelor elemente care la expirarea pedepsei executate în închisori sau lagăre, dovedesc că nu s-au reeducat și prezintă pericol deosebit pentru securitatea statului.-

În art.IV, al sus-menționatei hotărâri, se stabilește pentru prima dată durata domiciliului obligatoriu (6 luni - 5 ani) și se menționează localitățile în care se va executa această măsură. În art.V, se menține sancțiunea penală pentru părăsirea domiciliului obligatoriu însă cu trimitere la Decretul nr.77/1954.

La 12 februarie 1957 prin H.C.M. nr.237 se completează art.III din H.C.M. nr.337/1954, adăugându-se un alineat care prevede: "De asemenea, Ministerul Afacerilor Interne va putea stabili domiciliu obligatoriu și celor care prin faptele sau manifestările lor primejduesc sau încearcă să primejduiască regimul de democrație populară".-

La 2 august 1960, prin H.C.M. nr.1108 se modifică din nou pct.IV din H.C.M. nr.337/1954 prin adăugarea că locurile de executare a domiciliului obligatoriu se reduc la numai 4 comune.

2. Desigur, că așa cum s-a arătat și anterior, în perioada ce face obiectul actelor normative menționate, măsura domiciliului obligatoriu, s-a impus față de o seamă de persoane care, prin poziția lor socială și activitatea politică desfășurată în trecut prezentau un pericol pentru ordinea socială și de stat.

Totuși din examinarea actelor normative respective rezultă că ele, prin conținutul lor, contravin unor prevederi constituționale și altor legi. Astfel, atât Constituția

din anul 1948 cât și cea din anul 1952 prevedeau garanții în legătură cu libertatea persoanei și inviolabilitatea domiciliului. Ori multe din dispozițiile actelor normative arătate au încăleat în mod grav aceste garanții constituționale.

Dacă situația impunea luarea unor măsuri de siguranță legislația noastră (art.76 din Codul Penal) conținea prevederi cu privire la interdicția unor persoane de a se afla în anumite localități.

Caracteristic actelor normative - H.C.M. nr.1154/950, 344/1951, 1554/1952 - este faptul că ele conțineau enunțări generale, nu determinau precis categoriile de persoane împotriva cărora se acorda dreptul organelor M.A.I. de a dispune luarea acestei măsuri administrative și nici măcar nu prevedea durata de timp pe care se poate lua o asemenea măsură.

Aceasta a creat posibilitatea unor organe M.A.I. să acționeze în mod arbitrar, să comită abuzuri grave și ilegalități în dauna libertăților cetățenești.

Începând din anul 1949 și până la apariția H.C.M. 1154/1950, organele M.A.I. au luat măsura de fixare a domiciliului obligatoriu și de dislocare a unui număr mare de persoane, fără să existe un act normativ în acest sens - situația lor legalizându-se într-o oarecare măsură abia prin această hotărâre.-

Din evidența organelor de securitate rezultă că în perioada anilor 1949-1964 au fost dislocate și li s-a stabilit domiciliul obligatoriu unui număr de cca. 60.000 persoane, dintre care:

- noșieri circa 2.000 familii cu aproximativ 3.000 persoane;
- din zona de frontieră circa 10.099 familii cu aproximativ 43.891 de persoane;
- alte categorii - circa 13.052 persoane.

Precisăm că nu s-a putut stabili cu exactitate numărul persoanelor dislocate și cu domiciliul obligatoriu deoarece în perioada respectivă nu a existat un organ care să țină evidența acestor persoane.-

Din examinarea unui număr de 2.285 dosare ale persoanelor care au avut domiciliu obligatoriu, a rezultat că această măsură s-a luat față de un număr de 512 persoane pe timp nelimitat, încălcându-se astfel dispozițiunile H.C.M. nr.337/1954 care prevedeau fixarea domiciliului obligatoriu pe o perioadă de la 6 luni la 5 ani. S-a constatat, de asemenea că din numărul menționat de dosare în 23 cazuri măsura stabilirii domiciliului obligatoriu s-a luat față de membrii de partid și UTC., dintre care pentru 10 persoane pe termen nelimitat.-

3.- Niciunul dintre actele normative care au reglementat luarea măsurii de fixare a domiciliului obligatoriu nu conține prevederi cu privire la posibilitatea unei căi de atac din partea celor ce se considerau neîndreptățiți și nici un organ competent să soluționeze asemenea situații.-

Mai mult, prin alineatul ultim punctul 11 din H.C.M. 1554/1952 se prevedea expres : "După aprobarea comisiei M.A.I. hotărîrea rămîne definitivă și prin decizia acestei comisii ea va fi dusă la îndeplinire de către organele competente".

Conceptia întregii noastre legislații consacră principiul dreptului la apărare și la petiție împotriva hotărîrilor sau actelor ilegale ale organelor administrației de stat, ceea ce prin actele normative enunțate mai sus s-a încălcat în mod evident.-

Un alt aspect de nelegalitate îl constituia și stabilirea de sancțiuni penale - prin hotărîrea Consiliului de Miniștri - împotriva acelor care părăsesc domiciliul obligatoriu, sau a acelor care refuză să muncească în condițiile și locul destinat, întrucît aceasta nu era de competența Consiliului de Miniștri. De asemenea, s-a încălcat principiul gradării pedepsei prevăzut de art.23 pct.1 din Codul Penal.

Astfel, la art.9 din H.C.M. 1554/1952 s-a prevăzut că toți cei care părăsesc domiciliul obligatoriu vor fi trimiși în judecată fiind pasibili de pedeapsă de la 15 la 20 ani închisoare, iar în art.10 al aceleiași hotărîri se stabilește că cei ce refuză să muncească în condițiile și locul de muncă destinat, vor fi pedepsiți cu închisoare corecțională de la 3 la 5 ani.-

228

Pedepsele prevăzute, în raport cu pericolul social al faptei, erau excesiv de aspre, depășind cu mult maximum general de 12 ani închisoare corecțională stabilit la art.22 din Codul Penal, pentru delikte.-

De menționat că pentru infractorii aflați în executarea unei pedepse, în caz de evadare, pedepsa prevăzută la art.297 din Codul Penal este de la 3 la 6 luni închisoare corecțională.-

V. Din materialele existente la arhiva securității. statului, rezultă că și organele de miliție au procedat la internarea unor persoane în colonii de muncă și la fixarea de domiciliu obligatorii. Aceste măsuri au fost luate de către Direcția generală a miliției, iar apoi au fost "ratificate" prin ordinul ministrului Afacerilor Interne nr.838/1952. Menționăm că abuzurile săvârșite de organele de miliție sînt de aceeași natură și gravitate, ca și cele expuse anterior în prezentul material.-

Astfel, și organele de miliție au dispus, în mod ilegal, reținerea a numeroase persoane în vederea internării lor în colonii de muncă, au ținut în locurile de detenție multe persoane peste termenul de executare a măsurii administrative a internării, și au luat în mod neîntemeiat măsura dislocării unor familii. Ilustrativ în sensul celor de mai sus este și referatul din 7 august 1953 al Procuraturii generale.-

VI. O răspundere importantă pentru abuzurile și ilegalitățile săvârșite revine Procuraturii generale care, începînd cu anul 1958, prin reprezentantul său -procurorul general adjunct BUCSAN GHEORGHE - a participat în comisia M.A.I. pentru internări administrative. Prin faptul că - fără o verificare temeinică a fiecărui caz - a semnat decisiile de internare, reprezentantul procuraturii a comis el însuși abuzuri, dar, în același timp, a încurajat organele M.A.I. să săvârșească ilegalități sub acoperirea procuraturii.-

Este adevărat că procuratura a fost împiedecată de organele M.A.I. să-și exercite atribuțiile legale, prin faptul că nu i s-au comunicat actele pe baza cărora se luau măsuri

administrative și prin aceea că nu i s-a permis accesul decât în locurile de deținere a infractorilor de drept comun. Dar, procuratura generală a dovedit teamă în a sesiza conducerea partidului despre neregulile grave constatate de organele sale în anii 1953 și 1956 și nu a militat cu consecvență pentru respectarea legilor.-

În anul 1953, în câteva rânduri, Procuratura generală a solicitat Direcției generale a miliției să-i pună la dispoziție actele normative pe baza cărora miliția lua măsură internării administrative. Sistematic D.G.M. a răspuns negativ, iar când generalul maior DRAGAN ILIE, fost locțiitor al șefului Direcției generale a miliției, a comunicat Procuraturii Generale că în viitor nu va mai da nici un răspuns în scris, procuratura a renunțat la orice intervenție.-

Teama manifestată de organele procuraturii s-a menținut și ulterior, iar când unii procureri au dovedit fermitate, organele M.A.I. nu au executat dispozițiunile pe care aceștia le dădeau în virtutea legii.-

x

x x

1. Față de cele expuse apreciem că este necesar ca toate decretale, hotărârile Consiliului de Miniștri și orice alte acte normative, prin care s-au reglementat măsurile administrative care au făcut obiectul acestui material documentar, să fie abrogate.-

2. De asemenea, considerăm că este necesar să se instituie o comisie formată din reprezentanți ai Procuraturii Generale, Ministerului Justiției, Consiliului Securității Statului, Ministerului Afacerilor Interne și Ministerului Muncii, care să analizeze și să facă propuneri cu privire la eliberarea de acte de vechime în muncă pentru persoanele împotriva

căroră au fost luate măsuri administrative de internare în unități, colonii și locuri de muncă obligatorie.-

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
PRESEDINTE,

Ion Stănescu

VICEPRESEDINTE AL CONSILIULUI
SECURITĂȚII STATULUI
General-maior,

Constantin Stoica

MEMBRU AL CONSILIULUI SECURI-
TĂȚII STATULUI, Seful Direc-
ției de Anchete Penale,
Colonel,

Filimon Ardeleanu

SEFUL DIRECTIEI ÎNVĂȚĂMÎNT
Colonel,

Iulian Vlad

LOCȚIITORUL SEFULUI SERVICIULUI
EVIDENȚĂ OPERATIVĂ,
Locot.colonel,

Iordache Breabă

ANCHETATOR PENAL DE SECURI-
TATE,
It.colonel,

Vasile Cămuș